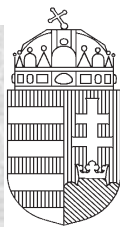

IGAZSÁGÜGYI KÖZLÖNY

AZ IGAZSÁGÜGYI
ÉS RENDÉSZETI MINISZTERIUM
HIVATALOS LAPJA

BUDAPEST,
2008. ÁPRILIS 30.

TARTALOM

Oldal

TÖRVÉNYEK

2008: VII. tv. egyes adótörvények módosításáról.....	675
2008: VIII. tv. a külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzésével, valamint a közjegyzői és a konzuli tevékenységgel kapcsolatos egyes jogszabályok módosításáról.....	682

A KORMÁNY RENDELETEI

49/2008. (III. 14.) Korm. r. a közszféra területén dolgozók 2008. évi illetményemelésének és egyéb személyi célú kifizetéseinek támogatásáról..	685
51/2008. (III. 14.) Korm. r. a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet módosításáról	689
56/2008. (III. 26.) Korm. r. a bírósági ügyintézők által ellátható egyes feladatokról.....	690

A KORMÁNY TAGJÁNAK RENDELETE

6/2008. (III. 1.) IRM r. a bírósági végrehajtásra vonatkozó egyes igazságügy-miniszteri rendeletek módosításáról, valamint a költségmentesség szabályainak alkalmazásáról.....	695
--	-----

AZ ORSZÁGGYŰLÉS HATÁROZATA

19/2008. (III. 5.) OGY h. az ingatlanokkal, bérlakásokkal kapcsolatban feltárt visszaélések megakadályozásához, az úgynevezett lakásmaffia-tevékenység visszaszorításához szükséges további kormányzati intézkedésekről szóló 53/2005. (VI. 4.) OGY határozatban megjelölt feladatok teljesítéséről szóló beszámoló elfogadásáról.....	699
--	-----

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATAI

17/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	699
18/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	706
31/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	717

UTASÍTÁS

12/2008. (MK 46.) IRM ut. az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 10/2007. (MK 130.) IRM utasítás módosításáról.....	720
--	-----

A tartalomjegyzék a 674. oldalon folytatódik.

JOGEGYSÉGI HATÁROZATOK

1/2008. PJE h. a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata	722
1/2008. BJE h. a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata	727

SZABÁLYZATOK

1/2007. (XI. 19.) MÜK szab. a székhely-szolgáltatásról	733
2/2007. (XI. 19.) MÜK szab. a jogügyletek biztonságának elősegítésével, valamint az elektronikus aláírás használatával kapcsolatos feladatokról...	734

JOGSZABÁLYMUTATÓ

A Magyar Közlönyben 2008. március 1. napjától 2008. március 31. napjáig közzétett jogszabályok jegyzéke	745
---	-----

SZERVEZETI HÍREK

Kitüntetések	753
Kinevezések	760
Közzolgálati jogviszony megszűnések	761
Pályázati felhívások	761
Tájékoztatók	762

KÖZLÖNY

§

Törvények

2008. évi VII. törvény egyes adótörvények módosításáról*

I. Fejezet

AZ ÁLTALÁNOS FORGALMI ADÓRÓL SZÓLÓ 2007. ÉVI CXXVII. TÖRVÉNY MÓDOSÍTÁSA

1. § Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 10. §-ának *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[10. § Termék értékesítésének minősül továbbá:]

„*d)* az építési-szerelési munkával létrehozott, az ingatlan-nyilvántartásban bejegyzendő ingatlan átadása a jogosultnak, még abban az esetben is, ha a teljesítéshez szükséges anyagokat és egyéb termékeket a jogosult bocsátotta rendelkezésre.”

2. § Az Áfa tv. 57. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi szöveg jelölése (1) bekezdésre változik:

„(2) Bírósági vagy más hatósági eljárás keretében bíróságnak vagy más hatóságnak nyújtott szolgáltatás esetében, ha az ennek fejében járó ellenértéket a bíróság vagy más hatóság határozattal (végzéssel) állapítja meg, teljesítés az ellenértéket megállapító jogerős határozatnak (végzésnek) a szolgáltatás nyújtójával történő közlése.”

3. § (1) Az Áfa tv. 85. §-a (1) bekezdésének *f)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Mentes az adó alól:]

„*f)* az a szolgáltatásnyújtás – az étkeztetés kivételével, ha az ennek fejében járó ellenérték külön térítendő meg – és az ahhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet szociális ellátás keretében közszolgáltató – ilyen minőségében – teljesít;”

(2) Az Áfa tv. 85. §-a (1) bekezdésének *h)* és *i)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Mentes az adó alól:]

„*h)* az a szolgáltatásnyújtás – az étkeztetés kivételével, ha az ennek fejében járó ellenérték külön térítendő meg – és az ahhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet bölcsődei ellátás keretében közszolgáltató – ilyen minőségében – teljesít;

i) az a szolgáltatásnyújtás és az ahhoz szorosan kapcsolódó óvodai, diákotthoni és kollégiumi ellátás – az étkeztetés kivételével, ha az ennek fejében járó ellenérték külön térítendő meg –, valamint az azokhoz szorosan kapcsolódó termékértékesítés, amelyet köz- és felsőoktatás, továbbá a (2) bekezdésben meghatározott egyéb oktatás keretében a

közszolgáltató, közoktatási intézmény, felsőoktatási intézmény, egyéb felnőttképzést folytató intézmény vagy – nemzetközi szerződés alapján – belföldön működő külföldi kulturális intézet – ilyen minőségében – teljesít;”

4. § (1) Az Áfa tv. 88. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdésben említett választási jog külön-külön vagy együttesen gyakorolható oly módon, hogy az adókötelessé tétel – a (4) bekezdésben meghatározott eltéréssel – az (1) bekezdés *a)*, illetőleg *b)* pontja alá tartozó valamennyi termékértékesítésre, szolgáltatásnyújtásra kiterjed.”

(2) Az Áfa tv. 88. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés jelölése (5) bekezdésre változik:

„(4) A (3) bekezdéstől eltérően, a belföldön nyilvántartásba vett adóalany dönthet úgy is, hogy választási jogát az (1) bekezdés *b)* pontja tekintetében csak a lakóingatlanok nem minősülő ingatlanokra kiterjedően gyakorolja.”

5. § (1) Az Áfa tv. 95. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„95. § (1) Mentés az adó alól a termék importja a következő feltételek együttes teljesülése esetében:

a) az importáló a terméket a 89. § szerint adómentesen értékesíti;

b) az *a)* pont szerint értékesített termék küldeménykénti feladása belföldön vagy elfuvarozása belföldről legkésőbb a vámjogi szabad forgalomba bocsátásáról szóló határozat közlésétől számított, a (3) bekezdésben meghatározott határidőig megtörténik;

c) az importáló – a (4) bekezdésben meghatározott eltéréssel – a termékre a Vám tv. rendelkezéseinek megfelelően adóbiztosítékot nyújt;

d) a terméket belföldön rendeltetésszerűen nem használják, egyéb módon nem hasznosítják;

e) a terméket a vámhatóság felhívására bemutatják.

(2) A termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló árunyilatkozat megtétele során megfelelő okirat (így különösen: szerződés, egyéb kereskedelmi okmány) bemutatásával valószínűsíteni kell az (1) bekezdés *a)* pontjában meghatározott feltétel teljesülését úgy, hogy abból kitűnjön a Közösség valamely más tagállamában adófizetésre kötelezettként nyilvántartásba vett beszerző neve, címe és az az adószáma, amely alatt e beszerzése után adót kell fizetnie e tagállam joga szerint.

(3) Az (1) bekezdés *b)* pontjában említett határidő 30 nap, amelyet az importáló indokolt kérelmére a vámhatóság legfeljebb egyszer, további 30 nappal meghosszabbíthat.

(4) Abban az esetben, ha az importáló képviselőt pénzügyi képviselőt bíz meg, az importáló helyett a termékre a pénzügyi képviselő is nyújthatja saját nevében – a Vám tv. rendelkezéseinek megfelelően – az adóbiztosítékot.

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. március 10-i ülésnapján fogadta el.

(5) Az (1) bekezdésben meghatározott adómentesség érvényesítése során a vámhatóság a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló eljárásban megállapítja az adót, egyúttal azonban az adó megfizetésének felfüggesztéséről rendelkezik.

(6) Az (5) bekezdéstől eltérően az adómentesség nem érvényesül, és a vámhatóság a megállapított adó megfizetéséről is rendelkezik, ha az (1) bekezdés *c)–e)* pontjaiban, valamint a (2) bekezdésben meghatározott feltételek bármelyike már a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátásakor nem teljesül.

(7) Az adó megfizetésének felfüggesztése megszűnik, ha az (1) és (9) bekezdésben meghatározott feltételek

a) maradéktalan teljesítésével az adómentesség érvényesül;

b) bármelyikének nem teljesítésével az adómentesség nem érvényesül.

(8) Abban az esetben, ha az adó megfizetésének felfüggesztése a (7) bekezdés *a)* pontja szerint szűnik meg, a vámhatóság az importálót határozattal véglegesen mentesíti a megállapított adó megfizetése alól.

(9) A (8) bekezdésben említett határozat meghozatalának feltétele az is, hogy az importáló, illetőleg pénzügyi képviselője a (3) bekezdésben meghatározott határidő lejártát követő 15 napon belül igazolja, hogy

a) az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott feltétel teljesült, és

b) eleget tett az (1) bekezdés *a)* pontjához fűződő,

ba) az Art. szerinti összesítőnyilatkozat-tételi kötelezettségnek, vagy

bb) bevallási kötelezettségnek [184. §], ha *a ba)* alpontban említett kötelezettség a (3) bekezdésben meghatározott határidő lejártát követő tizenötödik naphoz képest később válik esedékessé, vagy

bc) fizetendőadó-megállapítási kötelezettségnek [60. § (4) bekezdése] az ügylet teljesítését tanúsító számla vagy – számla hiányában – a kötelezettség teljesítését igazoló egyéb okirat bemutatásával, ha *a bb)* alpontban említett kötelezettség a (3) bekezdésben meghatározott határidő lejártát követő tizenötödik naphoz képest később válik esedékessé.

(10) Abban az esetben, ha az adó megfizetésének felfüggesztése a (7) bekezdés *b)* pontja szerint szűnik meg, a vámhatóság határozattal kötelezi az importálót a megállapított adó megfizetésére úgy, hogy a megfizetéshez fűződő egyéb jogkövetkezményekről a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátásáról szóló határozat meghozatalának időpontjára visszamenőleg rendelkezik.

(11) A vámhatóság az (1) bekezdés *c)* pontja szerint nyújtott adóbiztosítékot felszabadítja

a) a (8) bekezdésben említett határozat meghozatalával egyidejűleg; vagy

b) a (10) bekezdésben említett határozat alapján, ha az importáló az adót megfizette.”

(2) Az Áfa tv. 96. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„96. § (1) Abban az esetben, ha a termék importja során a vám eljárásban az importáló helyett annak közvetett vámjogi képviselője jár el, az importáló írásos meghatalmazása alapján a közvetett vámjogi képviselő a 95. § szerinti adómentesség érvényesítése érdekében is eljárhat az importáló helyett. A meghatalmazás érvényességéhez szükséges az is, hogy

a) az importáló belföldön nyilvántartásba nem vett és arra nem is kötelezett adóalany vagy olyan adóalany legyen, aki (amely) kizárólag a 95. § (1) bekezdésének *a)* pontjában említett eset miatt lenne belföldi nyilvántartásba vételre kötelezett, és

b) a közvetett vámjogi képviselő belföldön nyilvántartásba vett és közösségi adószámmal rendelkező adóalany legyen, akinek (amelynek) nincs olyan, e törvényben szabályozott jogállása, amelynek alapján tőle adó fizetése ne lenne követelhető.

(2) Az (1) bekezdésben említett meghatalmazást a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló áru nyilatkozattal együtt kell a vámhatóságnak benyújtani.

(3) Érvényes meghatalmazás alapján a 95. § szerinti adómentesség érvényesítéséhez fűződő feltételeket a közvetett vámjogi képviselő teljesíti azzal, hogy a 95. § (1) bekezdésének *a)* pontja szerinti termékértékesítéssel összefüggő, e törvényben és az Art.-ben meghatározott kötelezettségnek saját nevében úgy tesz eleget, hogy

a) az ügylet teljesítését tanúsító számlát mint az importáló meghatalmazottja bocsátja ki;

b) arról importálónként, ezen belül megbízásonként egymástól elkülönített nyilvántartást vezet;

c) bevallásában és összesítő nyilatkozatában az ügylet-re vonatkozó adatokat a saját adataihoz képest elkülönítetten közli.

(4) A 95. § (6) és (10) bekezdésében említett esetekben a közvetett vámjogi képviselő az importálóval együtt egyetemlegesen felelős az adó megfizetéséért.

(5) Az importáló és közvetett vámjogi képviselője közötti megbízási szerződés megszűnése vagy a meghatalmazás visszavonása nem érinti a közvetett vámjogi képviselő (4) bekezdés szerinti felelősségét az adó megfizetéséért, ha a megszűnés azt követően következik be, miután a meghatalmazást a (2) bekezdés szerint a vámhatóságnak benyújtották.”

6. § Az Áfa tv. 108. §-ának (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A 107. § szerinti adómentesség jogosulatlan igénybevétele esetében a termék beszerzője, szolgáltatás igénybe vevője köteles a rá át nem hárított adót megfizetni, vagy ha az adómentesség az adó utólagos visszatérítése formájában illeti meg, köteles a jogosulatlanul visszatérített adót visszafizetni.”

7. § (1) Az Áfa tv. 125. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) A 124. §-tól eltérően az előzetesen felszámított adó levonható, ha]

„*b*) a 124. § (1) bekezdésének *h*) pontjában említett esetben a lakóingatlan igazoltan továbbértékesítési célt szolgál, azzal, hogy ha a lakóingatlan a 86. § (1) bekezdésének *j*) pontja alá tartozik, az értékesítő adóalanynak előzetesen élnie kell a 88. § szerinti választási jogával;”

(2) Az Áfa tv. 125. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 124. §-tól eltérően az előzetesen felszámított adó levonható abban az esetben is, ha az adóalany a terméket, szolgáltatást vállalkozásán belül

a) a 124. § (1) bekezdésének *d*) pontjában említett esetben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben taxiszo­l­gá­l­ta­tás nyújtása érdekében használja;

b) a 124. § (1) bekezdésének *d*)–*g*) pontjaiban említett esetekben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy hasznosítja, hogy azt bérbe adja;

c) a 124. § (1) bekezdésének *c*) pontjában és (2) bekezdésének *a*) és *b*) pontjában említett esetekben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy használja, egyéb módon hasznosítja, hogy az közvetlen anyagjellegű ráfordításként a *b*) pontban említett szolgáltatásnyújtás adóalapjába épül be;

d) a 124. § (1) bekezdésének *h*) pontjában említett esetben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy hasznosítja, hogy azt bérbe adja, feltéve, hogy a 88. § szerinti választási jogával úgy élt, hogy a bérbeadást adókötelessé tette;

e) a 124. § (1) bekezdésének *i*) pontjában és (2) bekezdésének *c*) pontjában említett esetekben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy használja, egyéb módon hasznosítja, hogy az közvetlen anyagjellegű ráfordításként a *d*) pontban említett adóköteles szolgáltatásnyújtás adóalapjába épül be;

f) a 124. § (1) bekezdésének *i*) pontjában és (2) bekezdésének *c*) pontjában említett esetekben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy használja, egyéb módon hasznosítja, hogy az közvetlen anyagjellegű ráfordításként a lakóingatlan-értékesítés adóalapjába épül be azzal, hogy ha a lakóingatlan a 86. § (1) bekezdésének *j*) pontja alá tartozik, az értékesítő adóalanynak előzetesen élnie kell a 88. § szerinti választási jogával;

g) a 124. § (1) bekezdésének *j*) és *k*) pontjában említett esetekben igazoltan egészben vagy túlnyomó részben úgy használja, egyéb módon hasznosítja, hogy az közvetlen anyagjellegű ráfordításként más termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás adóalapjába épül be;

h) a 124. § (2) bekezdésének *e*) és *f*) pontjában említett esetekben igazoltan az általa üzemben tartott, 3,5 tonnát meghaladó legnagyobb össz­te­m­e­g­ű szárazföldi közlekedési eszköz üzemeltetése érdekében hasznosítja.”

8. § Az Áfa tv. 142. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) Az adót a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője fizeti:]

„*b*) a szolgáltatás nyújtásának minősülő olyan építési-szerelési és egyéb szerelési munka esetében, amely ingatlan létrehozatalára, bővítésére, átalakítására vagy egyéb megváltoztatására – ideértve az ingatlan bontással történő megszüntetését is – irányul, feltéve, hogy az ingatlan létrehozatala, bővítése, átalakítása vagy egyéb megváltoztatása építési hatósági engedély-köteles, amelyről a szolgáltatás igénybevevője előzetesen és írásban köteles nyilatkozni a szolgáltatás nyújtójának;”

9. § Az Áfa tv. 156. §-a (2) bekezdésének *c*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) Az (1) bekezdésben említett engedély megszerzéséhez a következő feltételek együttes teljesülése szükséges:]

„*c*) a kérelmezőnek a tárgyévét megelőző naptári évben a 89., 98–109. és 111–112. §-ok szerint adómentes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása ellenértékeként megtérített vagy megtérítendő – éves szinten göngyölített – összeg eléri vagy meghaladja

ca) az ugyanezen időszakban a 2. § *a*) pontja szerinti összes termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása ellenértékeként megtérített vagy megtérítendő – adó nélkül számított és éves szinten göngyölített – összeghez viszonyítot­tan a 67 százalékos hányadot, de legalább a 10 milliárd forintot; vagy

cb) a 20 milliárd forintot.”

10. § Az Áfa tv. 167. §-ának *b*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[167. § Mentésül a nyugtakibocsátási kötelezettség alól az adóalany abban az esetben, ha]

„*b*) a szerencsejáték szervezéséről szóló törvény hatálya alá tartozó szerencsejáték szolgáltatást nyújt;”

11. § Az Áfa tv. 169. §-ának *f*) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[169. § A számla kötelező adattartalma a következő:]

„*f*) az értékesített termék megnevezése, annak jelölésére – a számlakibocsátásra kötelezett választása alapján – az e törvényben alkalmazott vtsz., továbbá mennyisége, illetőleg a nyújtott szolgáltatás megnevezése, annak jelölésére – a számlakibocsátásra kötelezett választása alapján – az e törvényben alkalmazott SZJ, továbbá mennyisége, feltéve, hogy az természetes mértékegységben kifejezhető;”

12. § Az Áfa tv. 4. számú melléklete e törvény 1. számú melléklete szerint módosul.

II. Fejezet

**AZ ADÓZÁS RENDJÉRŐL SZÓLÓ
2003. ÉVI XCII. TÖRVÉNY MÓDOSÍTÁSA**

13. § Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) a következő 20/B. §-sal egészül ki:

„20/B. § Az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti adómentes termékimportot megalapozó közösségi adómentes termékértékesítést közvetett vámjogi képviselő igénybevételével teljesítő importáló mentesül a bejelentkezési kötelezettség teljesítése alól, ha belföldön más adóköteles tevékenységet nem folytat.”

14. § (1) Az Art. 22. §-ának (1) bekezdése a következő *f)* és *g)* ponttal egészül ki:

[(1) Az általános forgalmi adó alanya az adóköteles tevékenysége megkezdésének bejelentésével egyidejűleg nyilatkozik arról, hogy]

„*f)* az általános forgalmi adóról szóló törvény szerint kizárólag az adómentes termékimportot megalapozó Közösségen belüli termékértékesítés miatt válik az általános forgalmi adó alanyává, és az adómentes termékimportot nem közvetett vámjogi képviselő igénybevételével teljesíti,

g) az általános forgalmi adóról szóló törvény 96. §-ában meghatározott közvetett vámjogi képviselőként jár el.”

(2) Az Art. 22. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdés szerinti nyilatkozat megváltoztatását – az *e)*–*g)* pontok kivételével – a változtatást megelőző adóév utolsó napjáig kell bejelenteni. Ha az adózó az alanyi adómentességre jogosító értékhatárt az adóév közben lépte túl, a bejelentést a 23. § (3) bekezdés szerint kell megtenni. Az adózó az (1) bekezdés *e)* pontja szerinti nyilatkozattétel és annak változásának bejelentése alól mentesül, ha kizárólag az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott adómentes termékimportot megalapozó közösségi adómentes termékértékesítést, mint közösségi kereskedelmi kapcsolatot közvetett vámjogi képviselő igénybevételével létesít.”

(3) Az Art. 22. §-ának (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az állami adóhatóság az (5)–(6) bekezdések szerinti bejelentés alapján az adózó részére, illetve ha a nyilatkozat tételekor a közvetett vámjogi képviselő adózó közösségi adószámmal nem rendelkezik, az (1) bekezdés *g)* pontja alapján a közvetett vámjogi képviselő részére közösségi adószámot állapít meg.”

15. § Az Art. 31. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóbevallás az adózó azonosításához, az adóalap, a mentességek, a kedvezmények, az adó, a költségve-

tési támogatás alapja és összege megállapításához szükséges adatokat tartalmazza. Az adózó az önadózással megállapított adóról – ideértve a közvetett vámjogi képviselőnek az importáló helyett a saját nevében teljesített adóbevallását is, az eljárási illetékek kivételével –, továbbá költségvetési támogatásról adóként, költségvetési támogatásonként az erre a célra rendszeresített nyomtatványon adóbevallást tesz. A költségvetési támogatás előlegének, illetve gyakoribb igénybevételének igénylése nem minősül adóbevallásnak. Az adóhatóság olyan nyomtatványt is rendszeresíthet, amely alkalmas több jogcímen fennálló adókötelezettség, költségvetési támogatásigénylés bevallására, illetve az adókötelezettség bevallása mellett költségvetési támogatás igénylésére.”

16. § Az Art. 36/A. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az adóigazolás annak 15 napos érvényességi idején belül az e § hatálya alá tartozó kifizetéseknél több kifizetőnél is felhasználható.”

17. § Az Art. 1. számú melléklete e törvény 2. számú melléklete szerint módosul.

III. Fejezet

**A HELYI ADÓKRÓL SZÓLÓ
1990. ÉVI C. TÖRVÉNY ÉS AZ EGYES
ADÓTÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSÁRÓL SZÓLÓ
2007. ÉVI CXXXVI. TÖRVÉNY MÓDOSÍTÁSA**

18. § A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény (a továbbiakban: Htv.) 7. §-ának *b)* és *e)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek, egyidejűleg a § a következő *f)* ponttal egészül ki:

[Az önkormányzat adómegállapítási jogát korlátozza az, hogy:]

„*b)* a vagyoni típusú adók körében az adót egységesen – tételes összegben vagy a korrigált forgalmi érték alapulvételével vagy a számított érték alapján – határozhatja meg,”

„*e)* a vállalkozó (52. § 26. pont) üzleti célt szolgáló épülete, épületrésze utáni építményadó, telke utáni telekadó, továbbá a vállalkozók kommunális adója és a helyi iparüzési adó megállapítása során – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – a 6. § *d)* pontja nem alkalmazható. A vállalkozók kommunális adója és a helyi iparüzési adó esetén adónemenként egy adómérték alkalmazható. A vállalkozó üzleti célt szolgáló épülete, épületrésze utáni építményadó, telke utáni telekadó alapjának alapterület szerinti megállapítása esetén kizárólag az adótárgy fajtája, illetőleg a településen belüli földrajzi elhelyezkedése alapján állapítható meg differenciált adómérték,

f) a számított érték alapú és a korrigált forgalmi érték alapú építményadóban a lakás, illetve az egyéb építmény

esetén egy-egy, a számított érték alapú és a korrigált forgalmi érték alapú telekadóban a lakáshoz tartozó telek, illetve az egyéb telek esetén egy-egy adómérték alkalmazható.”

19. § A Htv. 15. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„15. § Az adó alapja az önkormányzat döntésétől függetlenül:

- a) az építmény m²-ben számított hasznos alapterülete, vagy
- b) az építmény korrigált forgalmi értéke, vagy
- c) az építmény számított értéke.”

20. § A Htv. 16. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„16. § Az adó évi mértékének felső határa:

- a) a 15. § a) pontja szerinti adóalap-megállapításnál 900 Ft/m²,
- b) a 15. § b) pontja szerinti adóalap-megállapításnál a korrigált forgalmi érték 3%-a,
- c) a 15. § c) pontja szerinti adóalap-megállapításnál
  - ca) lakás esetén az adóalap 0,5%-a,
  - cb) a ca) pontba nem tartozó építmény esetén az adóalap 1,5%-a.”

21. § A Htv. 21. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. § Az adó alapja az önkormányzat döntésétől függetlenül:

- a) a telek m²-ben számított területe, vagy
- b) a telek korrigált forgalmi értéke, vagy
- c) a telek számított értéke.”

22. § A Htv. 22. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„22. § Az adó évi mértékének felső határa:

- a) a 21. § a) pontja szerinti adóalap-megállapításnál 200 Ft/m²,
- b) a 21. § b) pontja szerinti adóalap-megállapításnál a korrigált forgalmi érték 3%-a,
- c) a 21. § c) pontja szerinti adóalap-megállapításnál
  - ca) lakáshoz tartozó telek, telekhányad esetén az adóalap 0,5%-a,
  - cb) a ca) pontba nem tartozó telek, telekhányad esetén az adóalap 1,5%-a.”

23. § Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2007. évi CXXVI. törvény (a továbbiakban: Adómód tv.) 378. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E törvénynek a Htv. 6. § d) pontját, 22/A. §-át, 52. §-ának 5., 6., 8., 9., 10., 20., 45–60. pontjait és új 1. és 2. számú mellékletét megállapító rendelkezései 2009. január 1-jén lépnek hatályba.”

24. § Az Adómód tv. 438. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„438. § 2009. január 1-jétől a Htv. 13. §-ának g) pontja hatályát veszti.”

IV. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

Hatályba léptető rendelkezések

25. § Ez a törvény – a 27., 28. és 32. §-ban foglaltak figyelembevételével – 2008. május 1. napján lép hatályba, rendelkezéseit – a 26. és 33–35. §-okban foglaltak figyelembevételével – ettől az időponttól kezdődően kell alkalmazni.

26. § (1) Az Áfa tv. e törvénnyel megállapított rendelkezéseit – a (2) és (3) bekezdésekben, valamint a 27. és 33–34. §-okban foglaltak kivételével – azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben az adófizetési kötelezettség, illetőleg az adólevonási jog 2008. május 1. napján vagy azt követően keletkezik.

(2) Az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 95. és 96. §-át, valamint az Art. e törvénnyel megállapított 20/B. §-át, 22. §-a (1) bekezdésének f) és g) pontját, 22. §-ának (2) és (7) bekezdését, 31. §-ának (1) bekezdését és e törvénnyel módosított 1. számú mellékletét azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló eljárás 2008. május 1. napján vagy azt követően kezdődik.

(3) Az Áfa tv. e törvénnyel módosított 4. számú mellékletét azokban az esetekben kell alkalmazni először, amelyekben a termék kiraktározásának indítványozása 2008. május 1. napján vagy azt követően kezdődik.

27. § (1) Az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 88. §-ának (3) és (4) bekezdése, 108. §-ának (8) bekezdése, 156. §-a (2) bekezdésének c) pontja és 167. §-ának b) pontja, valamint az Art. e törvénnyel megállapított 36/A. §-ának (7) bekezdése, e törvény 30. és 35. §-a e törvény kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) E törvény kihirdetését követő napon lép hatályba az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 125. §-a (1) bekezdésének b) pontja és 125. §-ának (2) bekezdése is, azzal, hogy rendelkezéseit azokban az esetekben is alkalmazni lehet, amelyekben az adólevonási jog 2008. január 1. napján vagy azt követően keletkezik.

28. § (1) A Htv. és Adómód tv. e törvénnyel módosított rendelkezései – a (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – 2009. január 1-jén lépnek hatályba.

(2) Az Adómód tv. 133. §-a, 136–137. §-ai, 139–140. §-ai nem lépnek hatályba.

Hatályon kívül helyező rendelkezések

29. § (1) 2008. május 1. napján az Áfa tv. 170. §-a (1) bekezdésének *d*) pontja hatályát veszti.

(2) E törvény 1–24. és 31. §-ai, az azokat megelőző alcímek, valamint e törvény 1. és 2. számú melléklete 2008. május 2. napján hatályát veszti.

30. § E törvény kihirdetését követő napon az Adómód tv. 382. § (2) bekezdése hatályát veszti.

Módosuló rendelkezések

31. § 2008. május 1. napján az Áfa tv.

a) 64. §-ának (3) bekezdésében a „jogi rendelkezéseket alkalmazni” szövegrész helyébe a „jogi rendelkezéseket kell alkalmazni” szövegrész,

b) 113. §-a (2) bekezdésének *a*) pontjában a „Vámrendelet” szövegrész helyébe a „Közösségi Vámkodeks létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet” szövegrész,

c) 172. §-ában a „[168. § *j*] pontja” szövegrész helyébe a „[169. § *j*] pontja” szövegrész,

d) 197. §-ának (1) bekezdésében az „egészben vagy túlnyomó részben” szövegrész helyébe az „egészben vagy meghatározó részben” szövegrész,

e) 4. számú melléklete 2. pontjának *a*) alpontjában a „Vámvégrehajtási-rendelet” szövegrész helyébe a „Közösségi Vámkodeks létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló 2454/93/EGK bizottsági rendelet” szövegrész lép.

Átmeneti rendelkezések

32. § (1) Ha a belföldön nyilvántartásba vett adóalany e törvény kihirdetését követő napig az állami adóhatóságnak nyilatkozott arról, hogy az Áfa tv. 86. §-a (1) bekezdésének *l*) pontjában említett szolgáltatásnyújtását adókötelessé teszi, nyilatkozatát e törvény kihirdetését követő naptól számított 30 napon belül a lakóingatlan bérbeadására vonatkozóan – az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 88. §-ának (4) bekezdésére tekintettel – megváltoztathatja. A lakóingatlan-bérbeadás adó alóli mentességére vonatkozó nyilatkozat e törvény kihirdetését követő naptól kezdődően alkalmazandó.

(2) Ha a belföldön nyilvántartásba vett adóalany e törvény kihirdetését követő napig az Áfa tv. 86. §-a (1) bekezdésének *l*) pontjában említett szolgáltatásnyújtás adókötelessé tételéről nem tett nyilatkozatot, e törvény kihirdetését követő naptól számított 30 napon belül nyilatkozhat arról, hogy az Áfa tv. 86. §-a (1) bekezdésének *l*) pontjában említett szolgáltatásnyújtást a lakóingatlan bérbe-

adása kivételével adókötelessé teszi. A nyilatkozat e törvény kihirdetését követő naptól kezdődően alkalmazandó.

(3) Ha az adózó az Áfa tv.-ben, illetve ehhez kapcsolódóan az Art.-ben előírt 2007. november 16. és 2008. február 15. napja közötti időszakban teljesítendő bejelentési, változásbejelentési kötelezettségét elmulasztotta, vagy teljesített bejelentésének tartalmát megváltoztatja, a mulasztás pótlását, illetve a választási jogának felülbírálatát bejelentheti e törvény kihirdetését követő naptól számított 30 napon belül. E bejelentések teljesítését az Áfa tv. és az Art. alkalmazásában úgy kell tekinteni, mintha azt az adózó a törvényes határidőben teljesítette volna. Az e bekezdésben foglalt rendelkezések nem alkalmazhatók az Áfa tv. 269. §-ának (1) bekezdése szerinti, 2008. február 15. napjáig teljesíthető nyilatkozat pótlására, illetve a nyilatkozat módosítására.

(4) Az (1)–(3) bekezdésekben említett nyilatkozatot legkésőbb a határidő utolsó napján kell az adóhatósághoz benyújtani vagy postára adni. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének nincs helye.

33. § (1) Az a szociális, gyermekjóléti, illetve gyermekvédelmi intézményt fenntartó, aki (amely) az Áfa tv. 2008. január 1-jén hatályos 85. §-a (1) bekezdésének *f*), *h*) és *i*) pontjaira tekintettel nem csökkentette az étkeztetés fejében külön megtérítendő térítési díj összegét – ideértve a bölcsődei intézményi térítési díj összegét is –, azt az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 85. §-a (1) bekezdésének *f*), *h*) és *i*) pontjaira tekintettel nem emelheti meg.

(2) Arra az adóalanyra, aki (amely) az Áfa tv. e törvénnyel megállapított 85. §-a (1) bekezdésének *f*), *h*) és *i*) pontjaiban említett étkeztetési szolgáltatását nem külön megtérítendő ellenérték fejében, hanem jogszabály alapján, kötelezően ingyenesen nyújtja, az így teljesített szolgáltatásnyújtására – 2008. december 31. napjáig bezárólag – az Áfa tv. 14. §-ának (2) bekezdése nem alkalmazandó.

(3) Arra az adóalanyra, aki (amely) az Áfa tv. 2008. január 1-jén hatályos 85. §-a (1) bekezdésének *i*) pontjában említett köz- és felsőoktatáshoz (ide nem értve az óvodai, diákotthoni és kollégiumi ellátást) közvetlenül kapcsolódóan végzett étkeztetési szolgáltatását nem külön megtérítendő ellenérték fejében, hanem jogszabály alapján, kötelezően ingyenesen nyújtja, az így teljesített szolgáltatásnyújtására – 2008. január 1. napjától 2008. december 31. napjáig bezárólag – az Áfa tv. 14. §-ának (2) bekezdése nem alkalmazandó.

34. § Az Áfa tv. 2008. április 30. napján hatályos 142. §-a (1) bekezdésének *b*) pontjában meghatározott azon szolgáltatásnyújtásra, amely esetében

a) az Áfa tv. szerinti teljesítés legkésőbb 2008. április 30. napjáig megtörténik, az Áfa tv. 2008. április 30. napján hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni még akkor is, ha a

szolgáltatás igénybevevőjének a fizetendő adót – az Áfa tv. 60. §-a szerint – 2008. április 30. napját követően kell megállapítania;

b) a szolgáltatás igénybevevőjének a fizetendő adót – az Áfa tv. 60. §-a szerint – legkésőbb 2008. április 30. napjáig kell megállapítania, az Áfa tv. 2008. április 30. napján hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni még akkor is, ha az Áfa tv. szerinti teljesítés 2008. április 30. napját követően történik meg.

35. § Az Art. 36/A. §-át – ideértve az e törvény 16. §-ával megállapított, Art. 36/A. § új (7) bekezdését is –, 85/A. § (3) bekezdésének utolsó mondatát, 88/A. § (2) bekezdésének d) pontját és 172. §-ának (17) bekezdését 2009. január 1-jétől kell alkalmazni azzal, hogy a 2008. március 1-jétől esedékes kifizetések együttes adóigazolás nélkül is teljesíthetők.

1. számú melléklet
a 2008. évi VII. törvényhez

1. Az Áfa tv. 4. számú mellékletének 19. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. A kiraktározás indítványozásának feltétele, hogy a kiraktározó a kiraktározandó termék után adóbiztosítékot nyújtson. Abban az esetben, ha a kiraktározó képviselőre pénzügyi képviselőt bíz meg, a kiraktározó helyett a pénzügyi képviselő is nyújthatja saját nevében az adóbiztosítékot. Mentesül az adóbiztosíték nyújtása alól az a kiraktározó, illetőleg az a pénzügyi képviselő, aki (amely) az Art. rendelkezései szerint egyúttal minősített adózó is.”

2. Az Áfa tv. 4. számú mellékletének 38. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„38. A vámhatóság a 19., illetőleg a 37. pont szerint nyújtott adóbiztosítékot felszabadítja, ha a kiraktározó a kiraktározott termék adójogi helyzetének rendezését a kiraktározástól számított 90 napon belül igazolja. Ellenkező esetben a vámhatóság az esedékesé vált adót kiszabja és beszedi, megfizetés hiányában a kiraktározáshoz nyújtott adóbiztosíték terhére érvényesíti.”

2. számú melléklet
a 2008. évi VII. törvényhez

1. Az Art. 1. számú mellékletének I/B. 3. a) ab) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[a] *Az általános forgalmi adóról az adófizetésre kötelezett adózónak*

„ab) havonként kell adóbevallást benyújtania, ha a tárgyévét megelőző második évben az elszámolandó adó-

jának éves szinten összesített – vagy annak időarányosan éves szintre átszámított – összege pozitív előjelű, és az 1 millió forintot elérte, valamint az aj), ak) és al) pontban meghatározott adózónak;”

2. Az Art. 1. számú mellékletének I/B. 3. a) pontja a következő ak)–am) pontokkal egészül ki:

[a] *Az általános forgalmi adóról az adófizetésre kötelezett adózónak*

„ak) havonként kell adóbevallást benyújtania az általános forgalmi adóról szóló törvény 96. §-ában meghatározott közvetett vámjogi képviselőnek;

al) havonként kell adóbevallást benyújtania annak az adózónak, aki (amely) az általános forgalmi adóról szóló törvény szerinti adómentes termékimportot megalapozó közösségi termékértékesítésen kívül adóalanyiságot keletkeztető termékértékesítést, szolgáltatásnyújtást belföldön nem végez azzal, hogy nem kell adóbevallást benyújtani arról a hónapról, melyben az adózó az e pontban meghatározott termékértékesítést sem végzett;

am) az ak), illetve al) alpont szerinti havi bevallást első alkalommal arról a hónapról kell benyújtani, amelyben az adózó az Art. 22. § (1) bekezdés f) vagy g) pontjában meghatározott nyilatkozat vagy a termék vámjogi szabad forgalomba bocsátására irányuló árunyilatkozat tételére köteles. A havi elszámolásra való évközi áttérés esetén az áttérést megelőző, bevallással le nem fedett időszakról az adózó az első alkalommal benyújtandó havi bevallással egyidejűleg tesz bevallást és az adót a bevallással egyidejűleg fizeti meg, illetve ettől az időponttól igényelheti vissza.”

3. Az Art. 1. számú mellékletének I/B. 3. d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„d) A közösségi adószámmal rendelkező általános forgalmiadó-alany az adóhatóság által erre a célra rendszerezett nyomtatványon a negyedévet követő hó 20. napjáig nyilatkozik az Európai Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalany részére az adott negyedévben teljesített termékértékesítésről – ideértve azt az esetet is, amikor a közvetett vámjogi képviselő az importáló helyett, de a saját nevében tesz bevallást az importáló által teljesített termékértékesítésről –, az Európai Közösség más tagállamában illetőséggel bíró adóalanytól megvalósított termékbeszerzésről, a vevő, illetve az eladó közösségi adószámáról, valamint az általános forgalmi adóról szóló törvényben meghatározott európai közösségi területen belül teljesített termékértékesítés és termékbeszerzés általános forgalmi adó nélkül számított ellenértékéről (összesítő nyilatkozat). Az összesítő nyilatkozat a jogkövetkezmények szempontjából bevallásnak minősül. Nem kell nyilatkozatot tenni arról a negyedévről, amelyben az általános forgalmiadó-alany közösségi kereskedelmet nem folytatott.”

**2008. évi VIII.
törvény**

**a külföldön felhasználásra kerülő közokiratok
diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének
(felülhitelesítésének) mellőzésével, valamint
a közjegyzői és a konzuli tevékenységgel kapcsolatos
egyes jogszabályok módosításáról***

1. § A külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzéséről Hágában, az 1961. október 5. napján kelt egyezmény kihirdetéséről szóló 1973. évi 11. törvényerejű rendelet (a továbbiakban: tvr.) 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) Az egyezmény 3. cikkében előírt tanúsítványt (a továbbiakban: tanúsítvány) a (2) bekezdésben foglalt kivétellel

a) az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztérium, az igazságügyért felelős miniszter felügyelete alatt álló igazságügyi szakértői intézmények, a bíróságok által kiállított okiratok, továbbá az ezekről készített hiteles fordítások tekintetében az igazságügyért felelős miniszter,

b) a közjegyzők által készített, illetve hitelesített okiratok, továbbá az ezekről készített hiteles fordítások tekintetében a Magyar Országos Közjegyzői Kamara,

c) más szervek által kiállított okiratok, továbbá az ezekről készített hiteles fordítások tekintetében a külpolitikáért felelős miniszter állítja ki és erről nyilvántartást vezet.

(2) A konzuli tisztviselő által készített hiteles fordítások tekintetében a tanúsítványt a külpolitikáért felelős miniszter állítja ki.

(3) A tanúsítvánnyal az igazságügyért felelős miniszter az (1) bekezdés *a)* pontja esetében az igazságügyért felelős miniszter által vezetett minisztérium, az igazságügyért felelős miniszter felügyelete alatt álló igazságügyi szakértői intézmény vezetői, valamint a bíróságok elnökei vagy elnökhelyettesei aláírásának és pecsétjének (bélyegzőlenyomatának) a hitelességét igazolja.

(4) A tanúsítvány az (1) bekezdés *a)–c)* pontjában meghatározott okiratokról készített hiteles fordítások esetében azt igazolja, hogy a hiteles fordításért felelős szerv vagy személy pecsétje (bélyegzőlenyomata) és a hiteles fordításért felelős személynek vagy szerv vezetőjének az aláírása valódi, továbbá hogy az okiratot aláíró személy milyen minőségben járt el.

(5) A közjegyző által készített, illetve hitelesített okiratok, továbbá az ezekről készített hiteles fordítások felülhitelesítési díja ötezer forint, amely a Magyar Országos Közjegyzői Kamarát illeti meg.”

2. § A tvr. 4. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Felhatalmazást kap

a) az igazságügyért felelős miniszter, hogy a 3. § (1) bekezdés *a)* pontjában,

b) a külpolitikáért felelős miniszter, hogy a 3. § (1) bekezdés *c)* pontjában

meghatározott szervek által kiállított okiratok esetében a tanúsítvány kiállításának rendjét rendeletben szabályozza.

(4) Felhatalmazást kap az igazságügyért felelős miniszter, hogy rendeletben szabályozza a Magyar Országos Közjegyzői Kamara által kiadott tanúsítvány kiállításának rendjét és a tanúsítvány kiadásáért járó igazgatási szolgáltatási díj megfizetését.”

3. § A közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 24. §-a a következő (2)–(4) bekezdéssel egészül ki és ezzel egyidejűleg a § eredeti szövegének számozása (1) bekezdésre változik:

„(2) Ha a közjegyző szolgálata megszűnik, a közjegyző, illetve az iratokat, eszközöket birtokló személy az (1) bekezdésben meghatározott időponttól számított 30 napon belül köteles a területi kamara részére átadni

a) a közjegyző okiratait és nyilvántartó könyveit,

b) minden olyan hagyatéki ügyét és iratot, amelyre a közjegyzői titoktartás kiterjed,

c) a közjegyző igazolványát,

d) a közjegyző elektronikus aláírását létrehozó eszköz és a bélyegzőjét, valamint

e) a közjegyző által használt, a Magyar Országos Közjegyzői Kamara és a területi kamara tulajdonában lévő eszközöket.

(3) A területi kamara az iratok, eszközök átvételét igazolja, az átvett iratokra és eszközökre vonatkozó adatokat pedig törli a közjegyző irodájában található, a közjegyző által használt számítástechnikai eszközökből.

(4) A (2) bekezdésben meghatározott személy köteles lehetővé tenni a területi kamara erre kijelölt tagja számára azt, hogy az átadás céljából a közjegyző irodájába belépjen, iratait és nyilvántartásait megvizsgálja, a számítástechnikai eszközökből az adatokat törölje.”

4. § (1) A Kjt. 31/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A közjegyző egyénileg vagy közjegyzői iroda keretében folytathatja tevékenységét.”

(2) A Kjt. 31/A. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A közjegyző az egyénileg folytatott tevékenysége helyett a közjegyzői iroda alapító okiratának elfogadásával – az átalakulási eljárás lefolytatása nélkül – egyszemélyes vagy többtagú közjegyzői irodát alapíthat.”

* A törvényt az Országgyűlés a 2008. március 3-i ülésnapján fogadta el.

5. § A Kjtv. 31/C. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A közjegyzői iroda székhelye egyben a központi ügyintézés (döntéshozatal) helye. A közjegyzői iroda székhelyét a területi kamara elnöksége az alapítási engedélyben jóváhagyja.”

6. § A Kjtv. 31/F. § (5) és (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A közjegyzői iroda csak másik közjegyzői irodával egyesülhet, vagy közjegyzői irodákká válhat szét, és kiválaszra sor kerülhet úgy is, hogy a közjegyzői irodától megváló tag a vagyon egy részével más, már működő közjegyzői irodához mint átvevő közjegyzői irodához csatlakozik. A közjegyzői iroda gazdasági társasággá vagy más gazdálkodó szervezetté nem alakulhat át.

(6) A közjegyzői iroda átalakulásához a területi kamara elnökségének előzetes engedélye szükséges.”

7. § A Kjtv. 47. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az elnök, az elnökhelyettes és a közjegyző tagok megbízatása négy évre, a közjegyzőhelyettes tagoké két évre szól.”

8. § (1) A Kjtv. 49/A. § (2) bekezdése a következő *p)* ponttal egészül ki:

[A közjegyzők névjegyzéke a következő adatokat tartalmazza]

„*p)* a közjegyző aláírásmintája.”

(2) A Kjtv. 49/A. § (4) bekezdése a következő *g)* ponttal egészül ki:

[A közjegyzőjelöltek, illetőleg a közjegyzőhelyettesek névjegyzékében a (2) bekezdés *a)–e)* pontjában foglaltakon kívül fel kell tüntetni a következőket]

„*g)* a közjegyzőhelyettes aláírásmintája.”

9. § A Kjtv. 49/B. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49/B. § A Magyar Országos Közjegyzői Kamara a közjegyzőt, a közjegyzőhelyettest és a közjegyzőjelöltet külön jogszabály szerinti arcképes igazolvánnyal látja el.”

10. § A Kjtv. 49/C. § (2) bekezdése a következő *j)* ponttal egészül ki:

[A Magyar Országos Közjegyzői Kamara nyilvántartása a következő adatokat tartalmazza]

„*j)* a közjegyző és a közjegyzőhelyettes aláírásmin-tája.”

11. § A Kjtv. 54. § (1) bekezdése a következő *o)* és *p)* ponttal egészül ki:

[Az országos kamara jogai és feladatai különösen]

„*o)* kiállítja és nyilvántartja a közjegyzők által készített, illetve hitelesített okiratok tekintetében a külföldi felhasználáshoz szükséges tanúsítványt [1973. évi 11. tvr. 3. § (1) bekezdés *b)* pont],

p) vezeti az elektronikus letéti tárat.”

12. § A Kjtv. 57. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A választmány közjegyző tagjainak megbízatása négy, a közjegyzőhelyettes tagoké két évre szól.”

13. § A Kjtv. a következő 69/A. §-sal egészül ki:

„69/A. § (1) A területi elnökség a működési vizsgálatot hivatalból indítja meg és kijelöli a vizsgálatot lefolytató kamarai tagokat.

(2) A területi elnökség a vizsgálat keretében a közjegyző irodájába beléphet, iratait, nyilvántartásait megtekintheti, azokról másolatot készíthet.

(3) A közjegyző köteles a vizsgálat lefolytatását elősegíteni, a kamara felhívásában, határozatában foglaltakat teljesíteni, a helyszíni vizsgálat lefolytatását lehetővé tenni.

(4) A területi elnökség a vizsgálat eredményét határozattal állapítja meg.

(5) Ha a vizsgálat eredményeként a területi elnökség a határozatban azt állapítja meg, hogy a közjegyző megszegte a jogszabályban vagy a kamarai iránymutatásban szereplő kötelezettségeit

a) felhívja a közjegyzőt a jogszabályoknak megfelelő eljárásra, az elmulasztott intézkedések megtételére,

b) fegyelmi vétség elkövetésének alapos gyanúja esetén feljelentést tesz a fegyelmi bíróság elnökénél.

(6) Az (5) bekezdés *b)* pontja szerinti határozattal szemben fellebbezésnek nincs helye.”

14. § A Kjtv. 81. §-a a következő *g)* ponttal egészül ki: [Fegyelmi bíróként vagy vizsgálóbiztosként nem járhat el]

„*g)* aki a 69/A. § szerinti vizsgálat lefolytatásában részt vett.”

15. § A Kjtv. 114. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„114. § (1) A közjegyzőt és a közjegyzőhelyettest az országos elnök feljogosíthatja, hogy idegen nyelven készítessen közjegyzői okiratot, ennek igazolására nyelvi jogosítványt ad ki. Az országos elnök és az alkalmazásában álló közjegyzőhelyettes nyelvi jogosítványát – az országos kamara kérelmére – az igazságügyért felelős miniszter adja ki. A nyelvi jogosítvány számának a közjegyzői okiratból ki kell tűnnie.

(2) A nyelvi jogosítvánnyal rendelkező közjegyző az okiratot a felek választása szerint egy – a nyelvi jogosítványban szereplő vagy magyar – nyelven készíti el és adja ki.

(3) Az országos elnök a nyelvi jogosítványt akkor adja ki, ha a közjegyző és a közjegyzőhelyettes a nyelvismeretét a nyelvi meghallgatáson megfelelően igazolta, és közjegyzőhelyettes esetén az alkalmazó közjegyző az adott nyelvre nyelvi jogosítvánnyal rendelkezik.

(4) A nyelvi jogosítvány iránti kérelmet a közjegyző vagy közjegyzőhelyettes székhelye szerinti területi kamarára terjeszti fel az országos elnökhöz, aki a meghallgatást követően dönt a nyelvi jogosítvány kiadásáról.

(5) Ha a nyelvi jogosítvánnyal rendelkező közjegyzőhelyettes közjegyzői kinevezést kap, részére az adott nyelvre a nyelvi jogosítványt ki kell adni.

(6) Az országos elnök a nyelvi jogosítványt visszavonja, ha

a) a közjegyző szolgálati viszonya megszűnik, vagy a közjegyzőhelyettest törölték a névjegyzékből,

b) a közjegyzőhelyettes olyan közjegyzővel létesít munkaviszonyt, aki nem rendelkezik az adott nyelvre nyelvi jogosítvánnyal.”

16. § A Kjtv. 117. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A közjegyző az okirat készítéséhez e törvényben meghatározott esetben segédszemélyek közreműködését veszi igénybe. Segédszemély az ügyleti tanú, az azonossági tanú és a tolmács. A segédszemélyek azonosításánál az ügyfélre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.”

17. § A Kjtv. 132. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a felet a közjegyzői okirat elkészítésénél meghatalmazott képviseli, a meghatalmazást közjegyzői okiratba vagy olyan magánokiratba kell foglalni, amelyben a fél aláírását közjegyző, bíróság, más hatóság vagy magyar külképviseleti szerv hitelesítette.”

18. § A Kjtv. 137. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Nem kell hitelesítési záradékkal ellátni az elektronikus okiratról készített kiadmányt és másolatot, ha az sérülésmentes papír alapú okiratról készült és tartalmazza a teljes okiratot, továbbá a közjegyző elektronikus aláírását és az időbélyegzőt.”

19. § A Kjtv. 145. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az óvás felvételekor a váltó vagy csekk birtokosa a közjegyző jelenlétében hívja fel fizetésre a csekken vagy váltón megjelölt fizetési helyen vagy a fizetésre kötelezett székhelyén a fizetésre kötelezettet. Ha a fizetés meghiúsul, a közjegyző ezt hitelesen írásban – az óvás felvételével – tanúsítja.”

20. § (1) A Kjtv. 166. §-át megelőzően a XII. fejezet címének helyébe a következő cím lép:

„Közjegyzői levéltár és elektronikus letéti tár”

(2) A Kjtv. a 171. §-t követően a következő 171/A. §-sal egészül ki:

„171/A. § (1) A fél kérelmére a közjegyző az elektronikus letéti tárban helyezi el a kérelemben megjelölt okirat elektronikus hiteles másolatát. Az elektronikus letéti tárban az elektronikus okiratot három évig kell őrizni. Az őrzési idő a lejáratot megelőzően külön kérelemre – legfeljebb hároméves időtartammal – többször meghosszabbítható, a hosszabbításra irányuló kérelem hiányában az elektronikus másolatot törölni kell.

(2) A letéti tárból csak a letévő fél vagy a 132. § szerinti meghatalmazottja részére adható ki papír alapú vagy elektronikus másolat. A másolatot bármely közjegyző kiadhatja.”

21. § A Kjtv. 175. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a közjegyzői okirat elkészítéséhez vagy a közjegyző által közokiratba foglalt jognyilatkozat joghatásának kiváltásához bíróság vagy más hatóság eljárása szükséges, a közjegyző azt az eljárás lefolytatása végett hivatalból megkeresi. A közjegyző megkeresésére indult eljárásban a közjegyzőt a közokiratban szereplő fél vagy felek képviselőjének jogállása illeti meg.”

22. § A Kjtv. 183. § c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*Felhatalmazást kap a miniszter, hogy – a 12. § (3) bekezdésében foglaltakon túl – rendelettel állapítsa meg]*

„c) a közjegyzői, közjegyzőjelölti és közjegyzőhelyettesi névjegyzék vezetésével, továbbá a felsoroltak igazolványának a névjegyzék adatai alapján történő kiállításával, az igazolvány tartalmi és formai követelményeivel, valamint nyilvántartásával kapcsolatos rendelkezéseket,”

23. § Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény mellékletének VI. címe helyébe a következő rendelkezés lép:

„VI. A hitelesítés illetéke

1. Az eljáró hatóság által végzett hitelesítés illetéke, ha jogszabály kivételt nem tesz:

a) másolat, kivonat vagy fordítás után oldalanként 100 forint;

b) iraton levő aláírás után aláírásonként 500 forint.

2. Külföldi használatra szánt iraton levő aláírásnak bármely hatóság, bíróság vezetője általi hitelesítése (közben-ső felülhitelesítése) esetében minden aláírás után 2000 forint; az ilyen hitelesítésnek miniszter általi felülhitelesítése 5000 forint.

3. E cím rendelkezései nem vonatkoznak a külföldi felhasználásra szánt okiratokra

a) a Konzuli Szolgálat,

b) a Magyar Országos Közjegyzői Kamara általi felülhitelesítésére.

4. Az Országos Fordító- és Fordításhitelesítő Iroda Zrt. által végzett hitelesítés illetéke oldalanként 300 forint. Ezt az illetéket kell fizetni a másodlat, a másolat és fénymásolat hitelesítéséért is.

5. Illetékmentes: a Tv. 91–92. §-ában említett irat hitelesítése.”

24. § A konzuli védelemről szóló 2001. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Konztv.) 3. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Európai közösségi jogi aktus, nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján magyar állampolgár érdekvédelmét az Európai Unió tagállama is elláthatja, feltéve, hogy azt a fogadó állam nem ellenzi. Európai közösségi jogi aktus, nemzetközi szerződés vagy viszonyosság alapján a magyar konzuli szolgálat ellátja az Európai Unió polgárának érdekvédelmét, feltéve, hogy azt a fogadó állam nem ellenzi.”

25. § (1) A Konztv. 15. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Amennyiben nemzetközi szerződés eltérően nem rendelkezik, a külföldön kiállított közokirat, illetőleg a külföldi bíróság, közigazgatási szerv, közjegyző vagy közhitelességgel felruházott más személy által hitelesített magánokirat magyarországi felhasználása céljából a konzuli tisztviselő felülhitelesítheti a fogadó állam hatóságának az okiraton szereplő aláírását és bélyegzőlenyomatát, feltéve, hogy ezen hatóság aláírás- és bélyegzőmintájával rendelkezik.”

(2) A Konztv. 15. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A felülhitelesítést meg kell tagadni, ha az okirat, az azon szereplő aláírás vagy bélyegző valóságát, avagy a kiállításra való jogosultságot illetően kétely merül fel.”

26. § A Kjt.

a) 24. § a) pontjában az „okirat kézhezvételének napjától” szövegrész helyébe a „határozatban foglalt naptól kezdve”,

b) 31/A. § (3) bekezdésében a „gazdasági társaságokról szóló 1997. évi CXLIV. törvénynek” szövegrész helyébe a „gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvénynek” szöveg lép.

27. § (1) Ez a törvény – a (2)–(3) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő második hónap első napján lép hatályba.

(2) Az 1–2. § és a 23. § 2008. szeptember 1-jén lép hatályba.

(3) A 20. § 2009. január 1-jén lép hatályba.

(4) A 7. §-t és a 12. §-t e törvény hatálybalépését követő választáson megválasztott elnökségi, illetve választmányi tagokra kell alkalmazni.

(5) A Kjt. 31/F. § (4) bekezdés a) pontja és 49. § g) pontja hatályát veszti.

(6) Ez a törvény 2012. január 1-jén a hatályát veszti.

A Kormány rendeletei

**A Kormány
49/2008. (III. 14.) Korm.
rendelete**

**a közsféra területén dolgozók
2008. évi illetményemelésének
és egyéb személyi célú kifizetéseinek
támogatásáról**

A Kormány – az Alkotmány 35. §-a (1) bekezdésének b) pontjában foglalt feladatkörében eljárva – a Magyar Köztársaság 2008. évi költségvetéséről szóló 2007. évi CLXIX. törvény 84. §-a (1) bekezdésének b) pontjában és 5. számú mellékletének 26. pontjában kapott felhatalmazás alapján a következő rendeletet alkotja:

1. §

(1) A központi költségvetés a Magyar Köztársaság 2008. évi költségvetéséről szóló 2007. évi CLXIX. törvény (a továbbiakban: Kvtv.) 4. §-ának (1) bekezdésében megjelölt céltartalék, illetve 5. számú mellékletének 26. pontja szerinti előirányzat terhére az e rendeletben meghatározottak szerint hozzájárulást nyújt a központi, a társadalombiztosítási, a köztestületi költségvetési szervek (a továbbiakban együtt: központi költségvetési szerv), a helyi önkormányzatok, a települési, illetve területi kisebbségi önkormányzatok, valamint a többcélú kistérségi társulások (a továbbiakban együtt: helyi önkormányzat) részére a köztisztviselői illetményalap, a közalkalmazotti illetménytábla (ideértve a felsőoktatási intézményi oktatói és a tudományos kutatói illetménytáblát is) és pótlékalap, továbbá a bírói és az ügyési alapilletmény 2008. január 1-jei hatállyal történő emelésével összefüggésben megvalósuló illetményemelések és egyéb, törvényen alapuló személyi célú kifizetések és azok járulékai fedezetére.

(2) Támogatás illeti meg az (1) bekezdés szerinti igényjogosultakat a következő jogviszonyban foglalkoztatott munkavállalók illetménynöveléséhez:

a) a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) hatálya alá tartozó munkavállalók illetményemeléséhez e rendelet 1. számú mellékletében,

b) a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) hatálya alá tartozó foglal-

kozottak illetményemeléséhez e rendelet 2. számú mellékletében,

c) a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) hatálya alá tartozó hivatásos állomány tagjai illetményemeléséhez e rendelet 3. számú mellékletében,

d) a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú tagjainak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Hjt.) hatálya alá tartozó hivatásos és szerződéses állomány tagjai illetményemeléséhez e rendelet 4. számú mellékletében,

e) a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 1997. évi LXVII. törvény (a továbbiakban: Bjt.) hatálya alá tartozók illetményemeléséhez e rendelet 5. számú mellékletében,

f) az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Iasz.) hatálya alá tartozó alkalmazottak illetményemeléséhez e rendelet 6. számú mellékletében,

g) az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Üsztv.) hatálya alá tartozók illetményemeléséhez e rendelet 7. számú mellékletében,

h) a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) Harmadik Része XII. fejezetének hatálya alá tartozó munkavállalók a 3. § (8) bekezdése szerinti alapbér növeléséhez e rendelet 8. számú mellékletében,

i) az országgyűlési képviselők tiszteletdíjáról, költségterítéséről és kedvezményeiről szóló 1990. évi LVI. törvény és az Európai Parlament magyarországi képviselőinek jogállásáról szóló 2004. évi LVII. törvény alapján járó járandóságok személyi juttatási többletéhez e rendelet 9. számú mellékletében,

j) a polgármesteri tisztség ellátásának egyes kérdéseiről és az önkormányzati képviselők tiszteletdíjáról szóló 1994. évi LXIV. törvény (a továbbiakban: Pttv.) hatálya alá tartozó polgármesterek, alpolgármesterek személyi juttatásai növeléséhez e rendelet 10. számú mellékletében meghatározott felmérő adatlapnak a melléklet részét képező kitöltési útmutató alapján történő benyújtásával.

(3) A (2) bekezdés szerinti, értelemszerűen kitöltött felmérő adatlap(ok) benyújtásával igényelhető támogatás azon foglalkoztatottak után a járandóságukat folyósító szervezet útján, akik járandóságát a külön törvények alapján a köztisztviselői illetményalap alapján kell megállapítani.

(4) Támogatás igényelhető a törvény által meghatározott esetekben alanyi jogon járó ruházati költségterítés, ruházati ellátmány növekedése miatti többletköltségekre a (2) bekezdés szerinti mellékletekben meghatározott felmérő adatlapokon.

(5) A felsőoktatási intézményeket csak az Országos Egészségbiztosítási Pénztár által finanszírozott feladatai-

kat ellátó foglalkoztatottai után illeti meg az e rendelet alapján járó támogatás. Az egészségügyi felsőfokú szakirányú szakképzésben részt vevők tekintetében az adat-szolgáltatást az érintett minisztérium készíti elő és nyújtja be a támogatást igénylő Egészségügyi Minisztérium részére.

2. §

(1) Támogatás a 2008. január 1-jei statisztikai állományi létszámban szereplő foglalkoztatottak után – beleértve a havi átlagban hatvan óránál rövidebb időtartamban foglalkoztatottak létszámát is – igényelhető.

(2) Nem igényelhető támogatás a prémiumévek programról és a különleges foglalkoztatási állományról szóló 2004. évi CXXII. törvény hatálya alá tartozó foglalkoztatottak után.

3. §

(1) A támogatás igénylésének az alapja – (3)–(8) bekezdésekben foglalt eltérésekkel – a foglalkoztatott 2008. január 1-jei besorolásának megfelelő, de a 2007. december 31-én

a) érvényes mértékek szerint számított illetménye, vagy

b) a törvény által megállapított garantált illetménye.

Az a)–b) pontban meghatározott két illetményt kell a foglalkoztatott 2008. január 1-jei besorolása és a 2008. január 1-jén hatályos jogszabályok szerinti mértékű illetménytétel alapján megállapított illetménnyel összevetni. Az összevetés során meg kell határozni az a) pont szerinti illetménnyel számított különbséget, valamint a b) pont szerinti illetménnyel számított különbség 60%-át. Az adott foglalkoztatott utáni támogatás összegét a két különbség közül a nagyobb összeg alapján kell meghatározni.

(2) A támogatás mértéke foglalkoztatottanként az illetményekre vonatkozó törvényekben meghatározott

a) kötelező besoroláshoz kapcsolódó, 2008. január 1-jétől hatályos illetménytétel eléréséhez szükséges illetményemelés és járulékaik összege, de legalább a köztisztviselői illetményalap, a közalkalmazotti illetménytábla (ideértve a felsőoktatási intézményi oktatói és a tudományos kutatói illetménytáblát is) és pótlékalap, valamint, a bírói és az ügyési alapilletmény növekedés miatti illetménytétel növekedés 60%-a és ennek járulékaik,

b) alanyi jogon járó ruházati költségterítés, ruházati ellátmány növekménye és ennek járulékaik.

(3) Azon köztisztviselők, illetve a Hszt. hatálya alá tartozó hivatásos állomány azon tagjai esetében, akiknek az alapilletménye 2007. december 31-én a törvényben meghatározott szintnél legfeljebb 20%-kal csökkentett mérték-

ben volt megállapítva, a támogatást az alapilletményük 2007. december 31-ei csökkentett szintje alapján kell meghatározni.

(4) Amennyiben a helyi önkormányzat a Ktv. 44/A. §-ának megfelelő illetménykiegészítési rendszert működtet, az illetménykiegészítésből származó illetmény-növekedésre e rendelet alapján nem jár támogatás.

(5) A Ktv. 11/A. §-a szerinti politikai főtanácsadók, politikai tanácsadók, a 45. §-ának (4) bekezdése szerinti aljegyzők, a (11)–(13) bekezdése szerinti köztisztviselők, továbbá a Pttv. 1. §-ának (3) bekezdése szerinti alpolgármesterek esetében a támogatás mértéke havonta a 2007. december 31-én érvényes illetményük, illetve tiszteletdíjuk és a köztisztviselői illetményalap 2007-ről 2008-ra történő növekedése százalékos mértékének szorzata.

(6) A legalább középfokú végzettséget, illetve szakképzettséget igénylő munkakörben dolgozók esetében, ahol a külön jogszabályban meghatározott garantált bérminimum magasabb az illetményrendszerekben meghatározott garantált illetménynél, a támogatás kiszámítása során a garantált bérminimumot kell figyelembe venni.

(7) A jogszabály alapján nem teljes hónapra (eseti jelleggel, illetve a munkarenddel összefüggően) járó pótlékok támogatását az érintett foglalkoztatott részére a 2007. II. félévben – 2008. január 1-jén új jogviszonyt létesítők esetében a 2008. január hónapra – ténylegesen kifizetett pótlékok alapján kell meghatározni.

(8) A közigazgatási szervnél foglalkoztatott, az Mt. Harmadik Része XII. fejezetének hatálya alá tartozó munkavállalók esetében támogatás – az ebben a bekezdésben meghatározott eltérésekkel – a 2007. december 31-én hatályos személyi alapbérük 5%-ának mértékében és járulékai-ban igényelhető. A támogatás összege azonban

a) nem lehet kevesebb, mint a 2008. évben hatályos kötelező legkisebb munkabér, a legalább középfokú végzettséget, illetve szakképzettséget igénylő munkakörben dolgozók esetében a 2008. évben hatályos garantált bérminimum és a 2007. december 31-én hatályos személyi alapbér különbözete és a különbözet járulékkerhe, továbbá

b) az a) pontban meghatározott bérszintek eléréséhez szükséges támogatás kivételével nem haladhatja meg a 2007. évben hatályos kötelező legkisebb munkabér kétszeres összege 5%-ának és járulékainak mértékét.

(9) Az egy foglalkoztatottra jutó támogatás kiszámításának az (1)–(8) bekezdésben foglaltaknak megfelelő részletes módszerét e rendelet 1. §-ának (2) bekezdése szerinti mellékletek tartalmazzák.

4. §

(1) A helyi önkormányzatnak, illetve a központi költségvetési szervnek az öt megillető támogatási összeget az illetmények, illetménypótlékok, a (2) bekezdés és a 3. §

(8) bekezdése szerinti esetben a személyi alapberek, bérpótlékok, az 1. § (2) bekezdésének *i)–j)* pontja és (3) bekezdése szerinti esetben az egyéb személyi juttatások növelésének és járulékainak fedezetére kell fordítani.

(2) Amennyiben a költségvetési szerv 2008. év folyamán megszűnik, és az általa ellátott közfeladatot más szervezet, illetve más gazdálkodási formában működő szervezet látja el, a fejezet felügyeletét ellátó szerv, illetve a helyi önkormányzat a költségvetési szerv számára a 2008. évi illetményemelésre biztosított támogatás időarányos részének felhasználását a közfeladatot a továbbiakban ellátó szervezet részére abban az esetben köteles biztosítani, ha a közfeladatot ellátó szervezet vállalja, hogy a költségvetési szervtől átvett foglalkoztatottak számára biztosítja a korábbi illetményüknek és pótlékuknak megfelelő alpbért és bérpótlékot. Ennek tényét az átadó szervezet köteles az átvevő szervezettel kötött megállapodásban, szerződésben rögzíteni, beleértve az átvevő szervezet általi elszámolás rendjét is.

(3) Amennyiben a (2) bekezdésben foglaltakat az átvevő szervezet nem vállalja, úgy

a) a helyi önkormányzat köteles a támogatás arányos részéről lemondani, az Önkormányzati és Területfejlesztési Minisztérium (a továbbiakban: ÖTM) ennek megfelelően módosítja az előirányzatot. Ebben az esetben az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 64/B. §-a (2) bekezdésének alkalmazása során a költségvetési szerv megszűnésének napja számít a jogosulatlan igénybevétel kezdő napjának,

b) a központi költségvetési szervnek a fel nem használt előirányzatot vissza kell rendezni.

(4) Államháztartáson belüli fenntartóváltozás esetén megállapodásban kell rögzíteni a feladatátadással/átvétellel összefüggő eljárásokat.

5. §

(1) A központosított illetményszámfejtő rendszert (a továbbiakban: KIR) alkalmazó központi költségvetési szervek számára az e rendelet alapján járó támogatás kalkulált összegét – az 1. § (2) bekezdésének *a)–i)* pontja szerinti megfelelő felmérő adatlapon – tájékoztató jelleggel 2008. március 17-éig az illetményszámfejtő hely megküldi a központi költségvetési szerv részére.

(2) A központi költségvetési szerv – ha a KIR-t alkalmazó körbe tartozik, akkor az (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatás felhasználásával – a saját számításai alapján az igénylését 2008. március 27-éig a fejezet felügyeletét ellátó szervhez nyújtja be (papíralapon és elektronikus úton is) az e rendelet 1. §-a (2) bekezdésének *a)–i)* pontja szerinti mellékletekben meghatározott felmérő adatlapokon.

(3) A fejezet felügyeletét ellátó szerv e rendeletben foglalt igénylési feltételeknek való megfelelés formai vizsgálá-

latát és a számszaki ellenőrzését követően a központi költségvetési szervek által megküldött felmérő adatlapokat címre (alcímre) összesíti, majd a fejezet összesített igényét az e rendelet 11. számú melléklete szerinti adattal együtt 2008. április 2-áig megküldi a Pénzügyminisztériumnak (a továbbiakban: PM). A pénzügyminiszter a felülvizsgálatot követően, a feltételek megléte esetén haladéktalanul intézkedik az igényelt összeg átcsoportosításáról szóló javaslat Kormány részére történő benyújtásáról.

6. §

(1) A Magyar Államkincstár (a továbbiakban: Kincstár) Regionális Igazgatósága illetékes megyei szervezeti egysége (a továbbiakban: Igazgatóság) a KIR-t alkalmazó helyi önkormányzati költségvetési szervek esetében az e rendelet alapján járó, költségvetési szervként tagolt, foglalkoztatottanként részletezett kimutatást és ebből számított támogatás összegét elfogadásra 2008. március 17-éig megküldi a fenntartó helyi önkormányzat részére. Véleményeltetés esetén a helyi önkormányzat az Igazgatósággal egyeztetve javít.

(2) A helyi önkormányzat – a KIR-t alkalmazó helyi önkormányzati költségvetési szervek vonatkozásában az (1) bekezdés szerinti adatszolgáltatás, a KIR-t nem alkalmazó költségvetési szervek esetében saját számításai alapján – az igénylését az Igazgatósághoz e rendelet 12. számú melléklete szerinti igénylőlapra (papíralapon és elektronikus úton is) 2008. március 31-éig nyújtja be. A helyi önkormányzat az 1. § (2) bekezdésének a)–c), h) és j) pontjai alapján kitöltött felmérő adatlapokat megőrzi és az ellenőrzés során az Igazgatóság rendelkezésére bocsátja.

(3) A támogatási igénynek az Áht. 64/B. §-ának (3) bekezdése szerinti vizsgálatát követően a Kincstár a támogatási igényekről e rendelet 13. számú melléklete szerint 2008. április 4-éig önkormányzatsoros adatszolgáltatást nyújt az ÖTM, valamint a PM részére.

(4) Az ÖTM utalványozása alapján a Kincstár a támogatási összeget havi 1/12-ed egyenlő részletekben folyósítja a helyi önkormányzat számára. Ennek megfelelően az első folyósítás a 2008. április havi nettó finanszírozás keretében történik. Ekkor folyósításra kerül az áprilisig időarányosan járó – már átutalt előleggel korrigált – támogatás. A helyi önkormányzatnak a támogatás Egészségbiztosítási Alapból finanszírozott, költségvetési szervként működő egészségügyi szolgáltató által igényelt részét e szolgáltatónak kell továbbítania.

(5) A Kvtv. 5. számú mellékletének 26. pontja szerinti kamatot a nettó finanszírozásba tartozó források terhére kell elszámolni. A kamatfizetési kötelezettség, illetve a kamat alapjának meghatározása során a helyi önkormányzat részére folyósított előleg összegét a január–március hónapokra megállapított támogatás összegével kell összevetni.

7. §

(1) A központi költségvetési szerveknek a támogatás fel nem használt részével a tényleges felhasználás alapján az előirányzatot legkésőbb 2008. november 25-éig vissza kell rendezni.

(2) Az (1) bekezdés szerinti intézkedést a pénzügyminiszter készíti elő.

(3) Amennyiben a központi költségvetési szerv az előirányzat visszarendezését vagy az előirányzattal való elszámolást követően állapít meg visszafizetési kötelezettséget, azt a 2008. évi előirányzat-maradványelszámolás keretében kell teljesíteni.

8. §

(1) A helyi önkormányzat – ideértve a 4. § (2) bekezdése szerinti szervet is – a központosított előirányzatokra vonatkozó szabályok alapján, illetve az Áht. 64/B. §-ának (1) és (2) bekezdése alapján, ha a támogatást vagy annak egy részét a fenntartó helyi önkormányzat jogtalanul vette igénybe, azt nem a megjelölt feladatra használta fel, illetve a jogszabályban rögzített arányt meghaladó mértékű támogatást vett igénybe, vagy a támogatás igényléséhez valótlán adatot szolgáltatott, akkor

a) év közben az Igazgatóságon keresztül az ÖTM-nél haladéktalanul lemond a jogtalanul igénybe vett összegről, amely esetben a már átutalt összeg visszavonásra kerül a következő havi – de még tárgyévi – nettósításban, és a lemondásnak megfelelően módosításra kerül az előirányzat,

b) év végi elszámolás keretében befizetéssel teljesíti a többlet-igénybevételből adódó kötelezettségét.

(2) A helyi önkormányzat a támogatás felhasználásának ágazati megoszlásáról az e rendelet 14. számú melléklete szerinti adatközlő lapon számol be. A helyi önkormányzat az adatszolgáltatást a 2008. évi féléves, valamint az éves költségvetési beszámolóval egyidejűleg küldi meg az Igazgatósághoz.

9. §

A támogatás jogszerű igénybevételét a céltartalékot igénylő központi költségvetési szerveknél a Kormányzati Ellenőrzési Hivatal a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalról szóló 312/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 4. §-ában meghatározott hatáskörében eljárva, külön ellenőrzi.

10. §

Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

**A Kormány
51/2008. (III. 14.) Korm.
rendelete**

**a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló
1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról szóló
168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet módosításáról**

A Kormány az Alkotmány 35. § (2) bekezdésében megállapított eredeti jogalkotói hatáskörében, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés g) pontjában foglalt jogkörében eljárva, valamint a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 101. § (1) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alkotmány 35. § (1) bekezdés b) pontjában foglalt feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. §

A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet (a továbbiakban: TnyR.) 2. számú melléklete helyébe e rendelet *melléklete* szerinti melléklet lép.

2. §

(1) Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A TnyR. e rendelettel megállapított rendelkezéseit a 2007. december 31-ét követő időponttól megállapításra kerülő ellátások esetében kell alkalmazni.

(3) E rendelet 1. §-a, e § (4)–(5) bekezdése, valamint e rendelet melléklete a kihirdetést követő negyedik napon hatályát veszti. Ez a rendelkezés a kihirdetést követő ötödik napon hatályát veszti.

(4) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet módosításáról szóló 365/2007. (XII. 23.) Korm. rendelet 17. §-ának (6) bekezdése.

(5) E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg

a) a TnyR. 23/A. és 25. §-ában a „Tny. 36/D. §-a (4) bekezdésének” szövegrész helyébe a „Tny. 36/D. § (5) bekezdésének” szöveg,

b) az egyes bányászati dolgozók társadalombiztosítási kedvezményeiről szóló 23/1991. (II. 9.) Korm. rendelet

ba) 3. § (1) bekezdésében a „munkaképességét legalább 50%-os mértékben elvesztette” szövegrész helyébe a „munkaképességét legalább 50 százalékos mértékben elvesztette, illetve egészségkárosodása legalább 40 százalékos mértékű” szöveg,

bb) 3. § (2) bekezdésében a „munkaképességét 50%-os mértékben elvesztette” szövegrész helyébe a „munkaképességét legalább 50 százalékos mértékben elvesztette,

illetve egészségkárosodása legalább 40 százalékos mértékű” szöveg,

bc) 3. § (4) bekezdésében az „50%-os mértékben csökkent munkaképességűvé” szövegrész helyébe a „legalább 50 százalékos mértékben csökkent munkaképességűvé, illetve legalább 40 százalékos mértékben egészségkárosodottá” szöveg,

bd) 3. § (6) bekezdésében az „az 50%-ot el nem érő munkaképesség-csökkenés” szövegrész helyébe az „az 50 százalékot el nem érő munkaképesség-csökkenés, illetve a 40 százalékot el nem érő egészségkárosodás” szöveg lép.

Melléklet

az 51/2008. (III. 14.) Korm. rendelethez

„2. számú melléklet

a 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelethez

**A keresetek beszámításához alkalmazandó
valorizációs szorzószámok 2008. évi
nyugdíj-megállapítás esetén**

Év	Szorzó- szám	Év	Szorzó- szám	Év	Szorzó- szám
1950.	174,147	1969.	59,095	1988.	16,168
1951.	163,082	1970.	55,459	1989.	13,830
1952.	128,339	1971.	53,020	1990.	11,374
1953.	120,851	1972.	50,303	1991.	9,063
1954.	110,347	1973.	46,881	1992.	7,471
1955.	104,952	1974.	43,529	1993.	6,348
1956.	97,018	1975.	40,834	1994.	4,986
1957.	83,325	1976.	38,964	1995.	4,428
1958.	81,485	1977.	36,246	1996.	3,772
1959.	78,141	1978.	33,561	1997.	3,040
1960.	76,323	1979.	31,902	1998.	2,567
1961.	75,301	1980.	30,181	1999.	2,278
1962.	73,473	1981.	28,339	2000.	2,045
1963.	70,701	1982.	26,610	2001.	1,760
1964.	68,447	1983.	25,464	2002.	1,471
1965.	68,210	1984.	22,715	2003.	1,287
1966.	64,982	1985.	20,783	2004.	1,218
1967.	62,971	1986.	19,279	2005.	1,106
1968.	61,656	1987.	17,752	2006.	1,028

”

**A Kormány
56/2008. (III. 26.) Korm.
rendelete
a bírósági ügyintézők által ellátható
egyes feladatokról**

A Kormány az Országos Ítéletábrla székhelyének és illetékességi területének megállapításáról, valamint az igazságszolgáltatás működését érintő egyes törvények módosításáról szóló 1999. évi CX. törvény 164. § (4) bekezdésében, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 395. § (3) bekezdésében és a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 604. § (1) bekezdés *c)* pontjában foglalt felhatalmazás alapján a következőket rendeli el:

A rendelet hatálya

1. §

E rendelet hatálya az igazságügyi alkalmazottak szolgálati viszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény 6. § (2) bekezdésében meghatározott azon bírósági ügyintézőkre terjed ki, akik polgári, gazdasági, közigazgatási és munkaügyi ügyekben, valamint büntetőügyekben ítélező bíró vagy tanács mellé, továbbá igazgatási ügyben eljáró bírósági vezető (a továbbiakban együtt: bíró) mellé kerültek beosztásra.

A bírósági ügyintéző feladatellátásának alapelvei

2. §

A bírósági ügyintéző az egyéb jogszabályokban rögzített feladatai mellett az e rendeletben meghatározott feladatokat láthatja el.

3. §

A bírósági ügyintéző a bíróság előtti peres és nemperes eljárásokban tárgyaláson (meghallgatáson) kívül jár el.

4. §

(1) A bíró az ügyet – az intézkedésnek az ügyiratra történő feljegyzése mellett – a bírósági ügyintéző feladatköréből bármikor magához vonhatja. A bíró a bírósági ügyintézőt feladatai ellátásáról beszámoltathatja, és kötelezheti, hogy a feladat teljesítését az irat bemutatásával igazolja.

(2) A bírósági ügyintéző a bírónak az ügyiratra feljegyzett utasításának, utasítás módosításának megfelelően jár el.

(3) A bírósági ügyintéző kérheti az utasítás pontosítását vagy az ügygel kapcsolatban egyéb állásfoglalás adását.

5. §

(1) A bírósági ügyintéző az e rendeletben és az egyéb jogszabályokban meghatározott, a bíró utasításának megfelelően önállóan eljárva, önálló aláírási joggal rendelkezve meghozott végzések és megtett intézkedések mellett, a bíró utasításának megfelelően elkészíti a nem az ügy érdemében hozott, a bíró által megjelölt egyéb határozatok és intézkedések tervezetét.

(2) A bírósági ügyintéző a bíróság egyes eljárási cselekményei során – erre irányuló bírói utasítás esetén – jegyzőkönyvvezetői feladatokat lát el. A jegyzőkönyvvezetésre adott bírói utasítást az ügyiratra nem kell feljegyezni.

6. §

A bírósági ügyintéző egyéb – a bíróságon foglalkoztatt – igazságügyi alkalmazott által ellátható feladatokat is elvégezhet, ha az ezekre vonatkozó külön jogszabályokban meghatározott képesítési és egyéb feltételeknek megfelelően.

A polgári, a gazdasági, a közigazgatási és a munkaügyi peres eljárás során ellátható feladatok

7. §

(1) A bírósági ügyintéző első fokon a peres eljárásban

a) hiánypótlásra felhívó,

b) keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 130. § (1) bekezdés *i)* és *j)* pontja alapján elutasító,

c) igazolási kérelmet a Pp. 106. § (2)–(3) bekezdése alapján elutasító,

d) idéző,

e) ügygondnokot kirendelő,

f) a bizonyítási eljárással járó költségek fedezésére előreláthatóan szükséges összeg bíróságnál történő előzetes letételére kötelező,

g) költségmentesség, illetékeljegyzési jog engedélyezése iránti kérelem elbírálására vonatkozó, valamint költségmentesség, illetékeljegyzési jog megvonásáról szóló,

h) perköltségbiztosíték összegéről rendelkező,

i) az ítélet és az eljárást befejező végzés kézbesítésének esetét kivéve, a kézbesítési vélelem megdöntése iránti kérelmet a Pp. 106. § (2)–(3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel elutasító,

j) tolmács kirendelésére vonatkozó,

k) az eljárás szünetelését megállapító,

l) az eljárás félbeszakadását a Pp. 111. § (2)–(4) bekezdése alapján megállapító,

m) a bírósági ügyintéző által meghozott végzések tekintetében kijavító és kiegészítő,

n) a bírósági ügyintéző által meghozott, a Pp. 227. § (2) bekezdésében meghatározott, a bíróságot nem kötő végzések megváltoztatására vonatkozó végzést hozhat.

(2) A bírósági ügyintéző első fokon a peres eljárásban az (1) bekezdésben meghatározott végzések meghozatalán felül

a) iratokat szerezhet be más bíróságtól, ügyészségtől, hatóságtól vagy szervezettől,

b) iratokat küldhet meg más bíróságnak, ügyészségnek vagy hatóságnak,

c) állami és helyi önkormányzati szervet, hatóságot, köztestületet, gazdálkodó szervezetet, alapítványt, közalapítványt és társadalmi szervezetet kereshet meg tájékoztatás adása, adatok közlése, átadása iránt,

d) a perbehívottat értesítheti a beavatkozás lehetőségéről,

e) tájékoztatást adhat arról, hogy az ismeretlen helyen tartózkodó fél számára milyen feltételek mellett rendelhető el a hirdetményi kézbesítés,

f) hirdetményi kézbesítést rendelhet el,

g) külföldre történő kézbesítéshez szükséges intézkedéseket tehet,

h) megteheti a keresetlevél és az eljárást befejező érdemi határozat kézbesítése esetében a kézbesítési vélelem beállásakor szükséges intézkedéseket,

i) az eljárásban részt vett személyek meghallgatásán kívül megteheti az elveszett (megsemmisült) iratok pótlása iránti intézkedéseket,

j) intézkedhet a jogerő megállapítása és a félnek erről való értesítése tárgyában,

k) intézkedhet a jogerős határozaton alapuló szakértői díj, tolmácsdíj, tanúdíj és ügygondnoki díj kiutalása tárgyában,

l) intézkedhet a végzés elleni fellebbezés másodpéldányának a fellebbező fél ellenfelének történő megküldése iránt, egyben felhívhatja a fellebbező fél ellenfelét a fellebbezésre vonatkozó észrevételek megtételére,

m) az iratokat fellebbezés folytán felterjesztheti a másodfokú bírósághoz,

n) az iratokat felülvizsgálati kérelem folytán felterjesztheti a Legfelsőbb Bírósághoz, és értesítheti a jogerős határozatot hozó bíróságot az eljárás megindításáról a felülvizsgálati kérelem másolatának megküldésével.

8. §

(1) A bírósági ügyintéző a gyermek tartása, elhelyezése, illetőleg a szüléssel kapcsolatos követelések iránti, továbbá az apaság és a származás megállapítására irányuló egyéb perekben – az ismeretlen helyen lévő alperes, anya, illetve gyermek tartózkodási helyének megállapítása érdekében – elrendelheti az alperes, az anya, illetve a gyermek felkutatását.

(2) Ha az alperes, az anya, illetve a gyermek felkutatása elrendelésének oka megszűnt, a bírósági ügyintéző jogosult az erről szóló végzést meghozni, és annak megküldésével haladéktalanul értesíteni az illetékes rendőrkapitányságot.

9. §

A bírósági ügyintéző közigazgatási perben a Pp. 331. § alapján megküldheti a keresetlevelet a közigazgatási szervnek.

10. §

(1) A bírósági ügyintéző másodfokon a peres eljárásban a 7. § (1) bekezdés *a)* és *c)–n)* pontjaiban meghatározott végzést hozhat.

(2) A bírósági ügyintéző másodfokon a peres eljárásban az (1) bekezdésben meghatározott végzések meghozatalán felül a 7. § (2) bekezdés *a)–c)*, *e)–g)* és *i)–l)* pontjaiban meghatározott feladatokat láthatja el, továbbá intézkedhet a fellebbezési ellenkérelemnek, illetőleg a csatlakozó fellebbezés másodpéldányának a fellebbező fél számára történő kézbesítése iránt, valamint az iratokat fellebbezés folytán felterjesztheti a fellebbezés elbírálására jogosult bírósághoz.

11. §

A bírósági ügyintéző a 7. § (1) bekezdésében és a 10. § (1) bekezdésében meghatározott végzéseket abban az esetben hozhatja meg, ha a bírói utasítás a döntés valamennyi tartalmi elemére kiterjed.

A polgári, a gazdasági, a közigazgatási és a munkaiügyi nemperes eljárás során ellátható feladatok

12. §

(1) A bírósági ügyintéző nemperes eljárásban – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – első fokon eljárhat

a) a fizetési meghagyásos eljárásban a Pp. 316. § (3) bekezdésében és 320. § (2) bekezdésében foglalt intézkedések kivételével,

b) a bírósági letéti eljárásban,

c) az eltűntnek nyilvánítási eljárásban,

d) az általános meghatalmazottak névjegyzékébe való bejegyzés, illetve az általános meghatalmazás visszavonása vagy felmondása iránti eljárásban,

e) a gondnokoltak jegyzékének vezetésével kapcsolatos eljárásban,

f) a választottbírói határozatok jegyzékének vezetésével kapcsolatos eljárásban.

(2) A bírósági ügyintéző nemperes eljárásban – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – első fokon eljárhat, de az ügy érdemében végzés meghozatalára nem jogosult

a) az egyesületek, a társadalmi szervezetek, valamint a sportági szakszövetségek jogi személyiséggé nyilvánított szervezeti egységeinek nyilvántartásba vételével, változásbejegyzésével és törlésével kapcsolatos eljárásban,

b) az alapítvány – a közalapítvány és a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló 1989. évi XXXIII. törvény 9/A. §-ában foglaltak alapján létrehozott alapítvány kivételével – nyilvántartásba vételével, változásbejegyzésével, törlésével kapcsolatos eljárásban,

c) az európai területi együttműködési csoportosulásban való részvétel jóváhagyása iránti eljárásban,

d) az európai területi együttműködési csoportosulás nyilvántartásba vételével, változásbejegyzésével, törlésével kapcsolatos eljárásban,

e) a jogtanácsosi névjegyzék vezetésével (bejegyzés, törlés, változások bejegyzése) kapcsolatos eljárásban.

(3) A bírósági ügyintéző a holtak nyilváníási eljárásban, a holtak nyilvánító végzés módosítása vagy hatályon kívül helyezése iránti eljárásban, továbbá a halál tényének megállapítására irányuló eljárásban első fokon eljárhat – kivéve, ha bizonyítás felvételére vagy az érdekeltek meghallgatására kerül sor –, de az ügy érdemében végzés meghozatalára nem jogosult.

13. §

A bírósági ügyintéző a csődeljárásban első fokon jogosult

a) az eljárást megszüntető végzés közzétételének elrendelésére;

b) az eljárás megszüntetésére, ha

ba) a csődeljárás iránti kérelmet nem az arra jogosult nyújtotta be,

bb) a hiánypótlásra visszaadott kérelmet a bejelentő 8 napon belül nem egészítette ki, vagy azt ismét hiányosan terjesztette elő,

bc) nincs meg a csődeljárásról és felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény (a továbbiakban: Cstv.) 8. § (1) bekezdésében felsorolt szervek előzetes egyetértése.

14. §

A bírósági ügyintéző a felszámolási eljárásban első fokon jogosult

a) a szünetelés megállapítására a hitelező és az adós közös kérelme alapján;

b) a felszámolás elrendelése iránti kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasítására, ha

ba) azt nem az arra jogosult terjesztette elő,

bb) a hiánypótlásra visszaadott kérelmet a bejelentő 8 napon belül nem egészítette ki, vagy azt ismét hiányosan terjesztette elő,

bc) az adós, illetőleg a kérelmező vagy a Cstv. 8. § (1) bekezdésében megjelölt szervek egyetértése hiányzik,

bd) a jogerős bírósági határozatban megállapított teljesítési határidő a kérelem bírósághoz érkezésének időpontjában még nem telt el;

c) 30 nap haladékot biztosítani az adós részére a tartozás kiegyenlítésére;

d) felhívni az adós vezetőjét a Cstv. 31. § (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségek teljesítésére.

15. §

A helyi önkormányzatok adósságrendezési eljárásáról szóló 1996. évi XXV. törvény (a továbbiakban e rendelet alkalmazásában: Tv.) alapján a bírósági ügyintéző első fokon jogosult

a) a pénzügyi gondnok jelentésének az önkormányzat és a hitelező részére történő megküldésére;

b) a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasítására, ha

ba) azt nem az arra jogosult terjesztette elő,

bb) a bejelentő a hiánypótlásra visszaadott kérelmet 8 napon belül nem egészítette ki, vagy azt ismét hiányosan terjesztette elő,

bc) a polgármester a képviselő-testület felhatalmazása nélkül járt el, kivéve, ha a polgármester a Tv. 5. § (2) bekezdése szerint kezdeményezte az eljárást, vagy

bd) a hitelező a Tv. 7. §-ában meghatározott időtartam előtt kezdeményezte az eljárást;

c) a Tv. 22. § (1) bekezdésében és 25. § (5) bekezdésében írt határidőket meghosszabbítani;

d) a helyi önkormányzat és a hitelező kifogásait hiánypótlásra visszaadni.

16. §

A nemperes eljárások során a 7. § és a 10. § rendelkezéseit megfelelően alkalmazni kell.

A büntetőeljárásban ellátható feladatok

17. §

A nyomozási bíró utasítása alapján a bírósági ügyintéző, ha az ülésen jegyzőkönyvvezetőként vett részt, elkészítheti a különösen védett tanú kihallgatásáról felvett jegyzőkönyv kivonatát a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 213. § (2) bekezdése szerint.

18. §

(1) A bírósági ügyintéző a Be. 70. § (5) bekezdése alapján az ismeretlen helyen tartózkodó terhelt részére a hivatalos iratok hirdetményi úton történő kézbesítése iránt intézkedhet.

(2) A bírósági ügyintéző a Be. 70. § (1) bekezdésének *a)* pontja és (2) bekezdése alapján a hivatalos iratot az érintett személy részére személyesen is kézbesítheti, illetőleg az érintett személy a hivatalos iratot a bírósági ügyintézőtől a bíróságnak is átveheti.

19. §

A bírósági ügyintéző a Be. 70/B. § alapján az eljárás során keletkezett iratról másolatot készíthet és adhat ki.

20. §

(1) A bírósági ügyintéző állami és helyi önkormányzati szervet, hatóságot, köztisztviselőt, gazdálkodó szervezetet, alapítványt, közalapítványt és társadalmi szervezetet kereshet meg tájékoztatás adása, adatok közlése, átadása, illetőleg iratok rendelkezésre bocsátása végett a Be. 71. § (1) és (2) bekezdése alapján.

(2) A bírósági ügyintéző a bírósági ügyvitel szabályai szerint jogosult iratok megküldésére más bíróság, ügyész, nyomozó hatóság és más hatóság számára. A bírósági ügyintéző megkeresheti a bíróságot, az ügyészt, a nyomozó hatóságot és más hatóságot iratok megküldése és a megküldött iratok visszaküldése iránt.

21. §

(1) A bírósági ügyintéző az ismeretlen helyen tartózkodó terhelt vagy tanú tartózkodási helyének felkutatása érdekében a Be. 73. § alapján a terhelt vagy a tanú lakóhelyének, illetőleg tartózkodási helyének a megállapítása iránt intézkedhet. A bírósági ügyintéző a körözés elrendelésére és az elfogatóparancs kibocsátására nem jogosult.

(2) A bírósági ügyintéző a lakóhely és a tartózkodási hely megállapítása iránt a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartását kezelő központi szervet keresi meg. A bírósági ügyintéző a terhelt vagy a tanú tartózkodási helyének felderítése végett jogosult a rendőrség megkeresésére.

22. §

A bírósági ügyintéző a folyamatban lévő ügyet az egyesítés kérdésében határozathozatalra jogosult bíróságnak

az egyesítés megfontolása érdekében megküldheti a Be. 265. § (1) bekezdése alapján.

23. §

A bírósági ügyintéző a másodfokú bírósági eljárásban jogosult

a) a Be. 358. § (1) bekezdés *c)* pontja alapján az iratokat visszaküldeni az első fokú bíróságnak, ha a fellebbezéseket visszavonták,

b) a vádlottnak és a védőnek kézbesíteni a más által bejelentett fellebbezést, valamint a másodfokú bíróság mellett működő ügyész indítványát a Be. 358. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján,

c) a vádlott vagy a védő fellebbezésének indokolását – ha azt a másodfokú bíróság előtt terjesztették elő – megküldeni a másodfokú bíróság mellett működő ügyésznek a Be. 358. § (1) bekezdés *e)* pontja alapján.

24. §

A bírósági ügyintéző a harmadfokú bírósági eljárásban jogosult

a) a Be. 390. § (1) bekezdés *c)* pontja alapján az iratokat visszaküldeni a másodfokú bíróságnak, ha a fellebbezéseket visszavonták,

b) a vádlottnak és a védőnek kézbesíteni a más által bejelentett fellebbezést, valamint a harmadfokú bíróság mellett működő ügyész indítványát a Be. 390. § (1) bekezdés *d)* pontja alapján,

c) a vádlott vagy a védő fellebbezésének indokolását – ha azt a harmadfokú bíróság előtt terjesztették elő – megküldeni a harmadfokú bíróság mellett működő ügyésznek a Be. 390. § (1) bekezdés *e)* pontja alapján.

25. §

A bírósági ügyintéző a perújítási eljárásban jogosult az alapügy iratainak beszerzése iránt intézkedni a Be. 412. § (1) bekezdése alapján.

26. §

A bírósági ügyintéző a felülvizsgálati eljárásban jogosult

a) a felülvizsgálati indítvány előterjesztőjének és a jogosultnak észrevételezésre megküldeni a felülvizsgálati indítványt, valamint az ügyész nyilatkozatát a Be. 422. § (4) bekezdése alapján,

b) a terhelt és védője részére észrevételezésre megküldeni a más által benyújtott felülvizsgálati indítványt és az arra tett ügyészi nyilatkozatot a Be. 422. § (4) bekezdése alapján,

c) a magánvádas eljárásban vagy pótmagánvád alapján folytatott eljárásban hozott határozat ellen benyújtott felülvizsgálati indítványt a magánvádlónak, illetőleg a pótmagánvádlónak észrevételezésre megküldeni a Be. 422. § (2) és (4) bekezdése alapján.

27. §

A bírósági ügyintéző a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslati eljárásban jogosult a terheltnek és a védőnek észrevételezésre megküldeni a törvényesség érdekében bejelentett jogorvoslati indítványt a Be. 434. § (3) bekezdése szerint.

28. §

(1) A bírósági ügyintéző a Be. 528. § (2) bekezdése és a Be. 532. § (4) bekezdése alapján értesítheti az ügyészt, ha az ügyész a tárgyalásnak a vádlott távollétében való megtartását indítványozta, és a vádlott tartózkodási helye a tárgyalás megkezdése előtt ismertté vált, illetőleg a külföldön tartózkodó vádlott hazatért.

(2) A bírósági ügyintéző a Be. 529. § (2) bekezdése és a Be. 532. § (4) bekezdése alapján tájékoztathatja az ügyészt, ha a vádlottal szemben az elfogatóparancs kibocsátása nem vezetett eredményre.

(3) A bírósági ügyintéző a Be. 532. § (2) bekezdése alapján felhívhatja az ügyészt, hogy kívánja-e indítványozni a tárgyalásnak a vádlott távollétében történő folytatását, ha a bírósági eljárásban állapítják meg, hogy a külföldön tartózkodó vádlott kiadatásának vagy az európai elfogatóparancs alapján történő átadásának nincs helye, illetőleg kiadatását vagy az európai elfogatóparancs alapján történő átadását megtagadták, és a bíróság a büntető-eljárás felajánlását nem tartja indokoltnak.

29. §

A bírósági ügyintéző a végleges hatályú foglalkozástól és járművezetéstől eltiltás, valamint a végleges hatályú kiutasítás alóli mentesítésre irányuló eljárásban a Be. 565. § (2) és (4) bekezdése alapján az ügyész és az idegenrendészeti hatóság nyilatkozatának beszerzése iránt intézkedhet.

30. §

A bírósági ügyintéző a pártfogó felügyelet utólagos elrendelésére irányuló eljárásban a Be. 567. § (2) bekezdése alapján az ügyész indítványának beszerzése iránt intézkedhet.

31. §

A bírósági ügyintéző a büntetett előlethez fűződő hátrányok alóli utólagos bírósági mentesítésre irányuló eljárásban a Be. 577. § (3) bekezdése alapján az ügyész nyilatkozatának beszerzése iránt intézkedhet.

32. §

A bírósági ügyintéző jogosult a büntetés-végrehajtási bíró utasítása alapján az ismeretlen helyen tartózkodó elítélt tartózkodási helyének felkutatása iránt intézkedni a Be. 590. § (3) bekezdése szerint. A bírósági ügyintéző a körözés elrendelésére és az elfogatóparancs kibocsátására nem jogosult.

33. §

A bírósági ügyintéző jogosult a szabadságvesztés végrehajtásának elhalasztására irányuló eljárásban a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága egészségügyi szolgálata vezetőjének – az elítélt egészségügyi állapotának büntetés-végrehajtás keretei között való kezelhetőségére vonatkozó – nyilatkozatának beszerzése iránt intézkedni a Be. 591. § (4) bekezdése szerint.

34. §

A bírósági ügyintéző a kegyelmi eljárásban jogosult

a) a terheltnek a kegyelmi döntéshez szükséges személyes adatainak beszerzése iránt intézkedni a Be. 597. § (5) bekezdése alapján,

b) a kegyelmi döntéshez szükséges adatokat tartalmazó iratokat és a kegyelmi kérelmet az igazságügyért felelős miniszterhez felterjeszteni a Be. 598. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

35. §

A bírósági ügyintéző jogosult a büntetőügyekben hozott határozatok végrehajtása során a bíróságokra és egyéb szervekre háruló feladatokról szóló 9/2002. (IV. 9.) IM rendeletben meghatározott értesítőlapok kiállítására és aláírására. A bírósági ügyintéző az értesítőlapra bírói rendelvényt nem vezethet.

36. §

A bírósági ügyintéző jogosult a bünyügyi nyilvántartásról és a hatósági erkölcsi bizonyítványról szóló 1999. évi LXXXV. törvény alapján a bünyügyi nyilvántartást kezelő szervről, az adatközlés és az adatszolgáltatás rendjéről

szóló 7/2000. (II. 16.) BM–IM együttes rendeletben meghatározott, a bűnügyi nyilvántartás részére történő bírósági adatközléshez szükséges adatlapok kiállítására és aláírására.

Igazgatási feladatok

37. §

(1) A bírósági ügyintéző jegyzőkönyvbe foglalhatja a jogi képviselő által nem képviselt félnek a polgári eljárást kezdeményező keresetét vagy kérelmét, valamint a per megindítását megelőző kérelmét.

(2) Ha törvény alapján a fél a folyamatban lévő polgári peres és nemperes eljárások során szóbeli kérelmét jegyzőkönyvbe mondhatja, a bírósági ügyintéző jogosult a jegyzőkönyvet felvenni.

(3) Az (1) és a (2) bekezdés esetében a bírósági ügyintéző köteles a felet a szükséges tájékoztatással ellátni.

38. §

A bírósági ügyintéző jegyzőkönyvbe foglalhatja a Be. 172. § (2) bekezdése és a Be. 497. § (1) bekezdése alapján a bíróságon tett feljelentést.

39. §

A bírósági ügyintéző ellátja az igazságügyi szolgálati jogviszonyából eredő, a bírósági vezető által meghatározott egyéb feladatokat, így különösen előkészítheti a bírósági vezető által meghatározott statisztikai jelentéseket, elvégezheti a külön törvény alapján a Bírósági Határozatok Gyűjteményében digitális formában közzéteendő bírósági határozatoknak a közzétételt megelőző anonimizálását.

Hatálybalépés

40. §

Ez a rendelet 2008. július 1. napján lép hatályba, rendelkezéseit a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

Hatályukat veszítő jogszabályok

41. §

E rendelet hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti
a) a bírósági ügyintézők által polgári, gazdasági, és munkaügyi ügyszakban ellátható feladatokról szóló 210/2001. (X. 31.) Korm. rendelet,

b) a bírósági ügyintézők által a büntetőügyekben ellátható feladatokról szóló 34/2003. (III. 27.) Korm. rendelet,

c) a bírósági ügyintéző által a büntetőügyekben ellátható feladatokról szóló 34/2003. (III. 27.) Korm. rendelet módosításáról szóló 153/2006. (VII. 21.) Korm. rendelet,

d) a Közigazgatási Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala létrehozásáról, feladatairól és hatásköréről szóló 276/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet 18. § (2) bekezdés g) pontja.

A Kormány tagjának rendelete

Az igazságügyi és rendészeti miniszter

6/2008. (III. 1.) IRM

rendelete

a bírósági végrehajtásra vonatkozó egyes igazságügyi-miniszteri rendeletek módosításáról, valamint a költségmentesség szabályainak alkalmazásáról

A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény¹ (a továbbiakban: Vht.) 307. § (2) bekezdés a)–h) pontjaiban és az 5. § tekintetében a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 395. § (4) bekezdés e) és f) pontjában foglalt felhatalmazás alapján, az igazságügyi és rendészeti miniszter feladat- és hatásköréről szóló 164/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § h) pontjában² kapott feladatkörömben eljárva – a 3. §, az 5. §, a 6. § (3) bekezdés a) pontja és a 8. § a) pontja tekintetében a pénzügyminiszter feladat- és hatásköréről szóló 169/2006. (VII. 28.) Korm. rendelet 1. § b) pontjában meghatározott feladatkörében eljáró pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következőket rendelem el:

1. §

(1) A bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I. 17.) IM rendelet (a továbbiakban: VÜSZ) a 6. §-t követően a következő alcímmel és 6/A. §-sal egészül ki:

„A hivatali elektronikus aláírás-létrehozó eszköz védelme

6/A. § (1) A kamara olyan hitelesítés-szolgáltatótól szerkezheti be a hivatali elektronikus aláírást, amely vállalja a Vht. 57/A. §-ában meghatározott feltételek teljesítését.

¹ Igazságügyi Közlöny 1994. évi 6. száma.

² Igazságügyi Közlöny 2006. évi 8. száma.

(2) A hitelesítés-szolgáltató által – a hivatali elektronikus aláírás hitelesítése céljából – kibocsátott tanúsítványt az önálló bírósági végrehajtó hivatalba lépését, illetve az önálló bírósági végrehajtó-helyettes működésének megkezdését megelőzően a kamara nyilvántartásba veszi és az önálló bírósági végrehajtónak, önálló bírósági végrehajtó-helyettesnek átadja.

(3) A végrehajtó köteles biztosítani az általa használt tanúsítvány és elektronikus aláírás-létrehozó eszköz védelmét, őrzését abból a célból, hogy hivatali elektronikus aláírását illetéktelen személy ne használhassa fel, azzal ne élhessen vissza.

(4) Az önálló bírósági végrehajtó és az önálló bírósági végrehajtó-helyettes haladéktalanul bejelenti a kamarának az aláírás-létrehozó eszköz elvesztését, vagy – amennyiben arról tudomást szerzett – azt, hogy az aláírás létrehozására illetéktelen személy vált képessé.”

(2) A VÜSZ 21/A. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A végrehajtói kézbesítési ügy nyilvántartására a 18–21. §-okban foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni azaz, hogy a nyilvántartás megfelelő rovataiban a 20. § (1) bekezdésének a), b), g), j) és l)–p) pontjaiban foglaltakon kívül a következő adatokat kell feltüntetni:]

„a) a kézbesítendő bírósági vagy földhivatali határozat száma és a határozatot hozó bíróság (közjegyző, földhivatal) elnevezése, neve,”

(3) A VÜSZ 26. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, és a § jelenlegi szövegének számozása (1) bekezdésre változik:

„(2) Az értékesítést végző végrehajtó az értékesítés során tett intézkedéseiről (becsértékközlés, árverés kitűzése, árverési jegyzőkönyv, felosztási terv stb.) az azokat tartalmazó iratok megküldésével tájékoztatja a többi végrehajtót.”

(4) A VÜSZ a következő 28/A. §-sal és 28/B. §-sal egészül ki:

„28/A. § (1) Ha a végrehajtó írásbeli intézkedésként papír alap helyett elektronikus úton bocsát ki megkeresést vagy tesz intézkedést, az ilyen megkeresést vagy intézkedést tartalmazó elektronikus iratra (a továbbiakban: elektronikus intézkedés) az írásbeli intézkedésre vonatkozó rendelkezések az e §-ban foglalt eltérésekkel alkalmazandók.

(2) Az elektronikus intézkedés a 28. § (1) és (2) bekezdésében foglaltakat tartalmazza azzal az eltéréssel, hogy a végrehajtó aláírását és bélyegzőjének lenyomatát az elektronikus intézkedés hivatali elektronikus aláírással való el látása helyettesíti.

(3) A végrehajtó az elektronikus intézkedés megtörténtét feltünteti a végrehajtási ügy nyilvántartásában.

(4) A végrehajtó az elektronikus intézkedéseket elektronikus adathordozón tárolja, arról az elektronikus intézkedések csak az érintett végrehajtási ügy irataira vonatkozó

őrzési idő (46/C. §) leteltét követően törölhetők. Az elektronikus intézkedéseket tartalmazó elektronikus dokumentumok őrzésére a végrehajtási ügyek irataira vonatkozó irattári szabályokat megfelelően alkalmazni kell.

(5) A végrehajtó a Vht. 47/A. §-ában szabályozott elektronikus úton történő adatigénylése során a Vht. 47/A. §-ának (1) bekezdésében felsorolt nyilvántartásokban szereplő adatok beszerzése érdekében a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) által működtetett, a Kormányzati Portálon elérhető, a végrehajtók adatigénylését támogató informatikai keretrendszer (a továbbiakban: JÜB rendszer) alkalmazásával kitöltött elektronikus adatlap megküldésével keresi meg a Hivatalt. A végrehajtó az adós lakóhelyére és tartózkodási helyére, valamint végrehajtás alá vonható gépjárművére vonatkozó adatok beszerzése céljából is igénybe veheti a JÜB rendszert.

(6) A végrehajtó (5) bekezdésben szabályozott adatigénylése a következőket tartalmazza:

a) a végrehajtási ügyszámot, törve az intézkedés sorozatával,

b) az adatigénylés teljesítéséhez szükséges, az ellenőrzött személyre vonatkozó személyazonosító adatokat, az általa bemutatott okmány azonosítására szolgáló adatokat, illetve a lakóhely- és a tartózkodási hely-kutatással, valamint a gépjárműkutatással érintett adósra vonatkozó adatokat,

c) a végrehajtó hivatali elektronikus aláírását.

28/B. § (1) A végrehajtó az általa készített iratról hiteles másolatot adhat ki. A hiteles másolat kiadmányozására a végrehajtó és a végrehajtó-helyettes jogosult.

(2) A hiteles másolatot a kiadmányozásra jogosult a „másolat hitelével” záradékkal, aláírásával látja el és a végrehajtó bélyegzőjének lenyomatával hitelesíti.

(3) A hiteles másolat kiadását az eredeti okiraton fel kell tüntetni.”

(5) A VÜSZ 41. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki és ezzel egyidejűleg az eredeti (2) és (3) bekezdés számozása (3) és (4) bekezdésre változik:

„(2) A végrehajtó köteles biztosítani, hogy a felügyelő szerv az ellenőrzés során megbizonyosodjon a végrehajtó bélyegzőjének, szárazbélyegzőjének és elektronikus aláírás-létrehozó eszközének biztonságos őrzéséről, azok jogszerű használatáról, továbbá jogszerű használatának védelméről.”

(6) A VÜSZ 43. §-a a következő új (1) bekezdéssel egészül ki és ezzel egyidejűleg az eredeti (1)–(3) bekezdés számozása (2)–(4) bekezdésre változik:

„(1) Az önálló bírósági végrehajtó hetente legalább egy munkanapon köteles ügyfélfogadást tartani oly módon, hogy az legalább hat óra időtartamú legyen. A végrehajtó az ügyfélfogadás idején személyesen – vagy felvilágosítás adására jogosult alkalmazottja útján – köteles irodájában a felek és más érdekelték rendelkezésére állni.”

(7) A VÜSZ 44. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„44. § A végrehajtó a hivatalos eljárása során keletkezett iratokon – a 28/A. § (5) bekezdésében meghatározott elektronikus úton történő adatigénylés kivételével – és az azokat tartalmazó levélborítékon köteles feltüntetni a saját nevét, a végrehajtói iroda elnevezését, irodájának címét és telefonszámát.”

(8) A VÜSZ 46/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A befejezett végrehajtási ügy iratainak irattárba helyezésekor a végrehajtó a nyilvántartásban feltünteti az ügyben tett utolsó érdemi intézkedés időpontját, az őrzési időt és az irattári tételszámot, továbbá annak tényét, ha a végrehajtási ügyben a Vht. 47/A. §-a alapján került sor a JÜB rendszerben az elektronikus úton történő adatigénylésre. A végrehajtó a megjegyzés rovatban megjelöli azt is, hogy az iratot az őrzési idő leteltét követően selejtezni kell vagy a levéltárnak át kell adni.”

(9) A VÜSZ 46/C. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A befejezett végrehajtási ügyek iratait a selejtezés vagy a levéltárba történő átadás időpontjáig kell őrizni (őrzési idő), a (7) bekezdésében meghatározott kivétellel.”

(10) A VÜSZ 46/C. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A végrehajtó a Vht. 47/A. §-a alapján beszerzett adatokat tartalmazó iratok kezelése során a Vht. 47. § (6) bekezdése szerint jár el.”

2. §

(1) A bírósági végrehajtás szervezetről szóló 16/2001. (X. 26.) IM rendelet (a továbbiakban: Bvsz.) 1. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. § (1) Az önálló bírósági végrehajtói álláshelyek száma: 221.”

(2) A Bvsz. 10. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A pályamunka terjedelme legalább 48 000 karakter, amelybe nem számít bele a fedlap, a tartalomjegyzék, a felhasznált irodalom jegyzéke, valamint azon mellékletek, amelyek nem a szakdolgozat szerzőjének szellemi termékei.”

(3) A Bvsz. 21. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A szakvizsgát az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumban (a továbbiakban: minisztérium) a Bírósági Végrehajtási Szakvizsga Bizottság (a továbbiakban: Szakvizsga Bizottság) tagjaiból a minisztérium által esetenként kijelölt vizsgabizottság előtt kell letenni.”

(4) A Bvsz. 25. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A szakdolgozat elkészítésére a 10. § (4) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni azzal, hogy azt 6 példányban kell benyújtani.”

(5) A Bvsz. 28. § b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A bírósági végrehajtói szakvizsga tárgyai a következők]

„b) a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól, valamint az adózás rendjéről szóló törvény végrehajtásra vonatkozó rendelkezései,”

(6) A Bvsz. 45. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„45. § A végrehajtási ügyintézői vizsga lefolytatására, díjára, a szakdolgozat elkészítésére, a vizsgadíj befizetésére, a vizsgáztatók díjazására és a vizsga elhalasztására a végrehajtói szakvizsgára vonatkozó rendelkezések megfelelően irányadók.”

(7) A Bvsz. 1. számú mellékletének III. pontja helyébe a következő szövegrész lép:

„Bács-Kiskun Megyei Bíróság

Bajai Városi Bíróság	2
Kalocsai Városi Bíróság	1
Kecskeméti Városi Bíróság	3
Kiskőrösi Városi Bíróság	1
Kiskunfélegyházi Városi Bíróság	1
Kiskunhalasi Városi Bíróság	1
Kunszentmiklósi Városi Bíróság	1
Összesen:	10”

(8) A Bvsz. 1. számú mellékletének XII. pontja helyébe a következő szövegrész lép:

„Komárom-Esztergom Megyei Bíróság

Esztergomi Városi Bíróság	2
Komáromi Városi Bíróság	1
Tatabányai Városi Bíróság	4
Tatai Városi Bíróság	1
Összesen:	8”

(9) A Bvsz. 1. számú mellékletének XV. pontja helyébe a következő szövegrész lép:

„Somogy Megyei Bíróság

Barcsi Városi Bíróság	2
Fonyódi Városi Bíróság	1
Kaposvári Városi Bíróság	4
Marcali Városi Bíróság	1
Nagyatádi Városi Bíróság	2
Siófoki Városi Bíróság	2
Összesen:	12”

3. §

A bírósági végrehajtói díjszabásról szóló 14/1994. (IX. 8.) IM rendelet (a továbbiakban: Dsz.) 13. §-a a következő új *d)* ponttal egészül ki és ezzel egyidejűleg az eredeti *d)* pont megjelölése *e)* pontra változik:

(A végrehajtó készkiadásként számíthatja fel)

„*d)* – ha a végrehajtási ügy iratainak másolatát a végrehajtási ügygel összefüggő intézkedés megtétele vagy döntés meghozatala érdekében a bíróságnak vagy bírósági végrehajtónak meg kell küldeni –, a fénymásolat készítésének költségét, mely oldalanként 30 Ft,”

4. §

A bírósági igazolványokról szóló 15/1999. (XI. 10.) IM rendelet 1. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az önálló bírósági végrehajtókat, a megyei bírósági végrehajtókat, az önálló bírósági végrehajtó-helyetteseket, a megyei bírósági végrehajtó-helyetteseket, az önálló bírósági végrehajtójelölteket és a megyei bírósági végrehajtójelölteket a bírósági végrehajtás szervezetéről szóló 16/2001. (X. 26.) IM rendelet 55. § (1) és (2) bekezdése alapján Bírósági végrehajtói, Bírósági végrehajtó-helyettesi, illetve Bírósági végrehajtójelölti igazolvánnyal kell ellátni.”

5. §

(1) A költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés *a)–h)* pontjaiban meghatározott perekben, valamint az azonos tárgyú, 4. §-ban foglaltak szerinti nemperes eljárásokban, ha az eljárás 2008. január 1-je és 2008. február 5-e között indult, az állam a felek számára, azok jövedelmi és vagyoni viszonyaira tekintet nélkül

a) a Pp. 84. §-ában meghatározott teljes költségmentességnek megfelelő kedvezményeket biztosít a (3)–(5) bekezdésben meghatározott kivételekkel,

b) megtéríti a kedvezményvel érintett, de a felek által már megfizetett költségek összegét a költségmentességre és a költségek viselésére vonatkozó szabályok megfelelő alkalmazásával.

(2) A bíróság az (1) bekezdés szerinti kedvezményeket e rendelet hatálybalépését követő 30 napon belül hivatalból állapítja meg, és intézkedik a megfizetett költségek visszatérítése iránt, illetve tájékoztatja a felet, hogy a lerótt illeték visszatérítését kérelmezheti.

(3) Az (1) bekezdésben meghatározott kedvezmény a vértulajdonság-vizsgálat és a származás megállapításához szükséges más orvosszakértői (élettani) vizsgálat költsé-

gének előlegezése és megfizetése alól, valamint a törvényen alapuló tartással kapcsolatos perekben a tartásra kötelezett jövedelmének megállapításához szükséges szakértői vizsgálat költségének megfizetése alól nem mentesít.

(4) Az (1) bekezdésben meghatározott kedvezményvel érintett munkaügyi perben a munkáltatót, illetve az (1) bekezdésben meghatározott kedvezményvel érintett bányakár megtérítése iránti perben a bányavállalkozót – pervesztességük arányában – kötelezni kell az állam által előlegezett költség és – ha a munkáltatót, illetve a bányavállalkozót személyes illetékmentesség nem illeti meg – a meg nem fizetett illeték megtérítésére. E perekben, ha a kár bűncselekményből vagy szabálysértésből származott – pervesztessége arányában – a pervesztes felet kell kötelezni az állam által előlegezett költség és a meg nem fizetett illeték megfizetésére.

(5) A bűncselekménnyel a személy életében, testi épségében vagy egészségében okozott kár megtérítése iránti igény érvényesítése tárgyában 2008. január 1-je és 2008. február 5-e között indult perekben a károkozót pervesztessége arányában kötelezni kell az (1) bekezdés szerinti kedvezmény folytán le nem rótt eljárási illeték és állam által előlegezett költség megfizetésére.

6. §

(1) A Bvsz. 2. §-ában az „igazságügyminiszter” szövegrész helyébe az „igazságügyi és rendészeti miniszter (a továbbiakban: miniszter)” szöveg, a 10. § (3) bekezdésében, a 12. § (4) bekezdésében, a 25. § (2) bekezdésében az „Az igazságügyminiszter” szövegrész helyébe az „A miniszter” szöveg, a 21. § (2) bekezdésében, a 64. § (2) bekezdésében az „az igazságügyminiszter” szövegrész helyébe az „a miniszter” szöveg, a 11. § (3) bekezdésében az „az igazságügyminiszterhez” szövegrész helyébe az „a miniszterhez” szöveg, a 18. § (2) bekezdésében az „az igazságügyminisztert” szövegrész helyébe az „a minisztert” szöveg, a 21. § (3) bekezdésében az „az Igazságügyi Minisztériumnak” szövegrész helyébe az „a minisztériumnak” szöveg, a 24. § (1) bekezdésében az „az Igazságügyi Minisztériumhoz” szövegrész helyébe az „a minisztériumhoz” szöveg, a 26. § (1) bekezdésében, a 34. § (2) bekezdésében, a 35. §-ában, a 38. §-ában, a 39. § (2) bekezdésében, a 72. § (6) bekezdés *c)* pontjában az „az Igazságügyi Minisztérium” szövegrész helyébe az „a minisztérium” szöveg, a 27. §-ában, az 57. § (3) bekezdésében az „Az Igazságügyi Minisztérium” szövegrész helyébe az „A minisztérium” szöveg, a 29. § (1) bekezdésében az „az Igazságügyi Minisztériumban” szövegrész helyébe az „a minisztériumban” szöveg, a 61. § (2) bekezdésében az

„az igazságügyminiszternek” szövegrész helyébe az „a miniszternek” szöveg lép.

(2) A VÜSZ 43. § (1) bekezdésében a „bíróági iratok” szövegrész helyébe az „iratok” szöveg lép.

(3) Hatályát veszti

a) a Dsz. 21. § (1) bekezdésében az „előzetes eljárás és” szövegrész,

b) a VÜSZ 1. § (2) bekezdésben az „az előzetes eljárás (Vht. 31/B. §)” szövegrész,

c) a Bvsz. 5. § (3) bekezdésben az „, az előzetes eljárás (Vht. 31/B. §)” szövegrész.

7. §

(1) E rendelet – a (2) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) A 2. § (2), (4) és (6) bekezdése e rendelet kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

(3) E rendeletet – a (4) bekezdésben meghatározott kivétellel – a folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.

(4) A 2. § (2) bekezdését a hatálybalépést követően kiírt pályázatok elbírálása során, a 2. § (4) és (6) bekezdését pedig a rendelet hatálybalépését követően benyújtott végrehajtói szakvizsgára és végrehajtási ügyintézői vizsgára bocsátás iránti kérelmek elintézése során kell alkalmazni.

(5) A Magyar Bíróági Végrehajtói Kamara a bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I. 17.) IM rendelet 6/A. § (1) és (2) bekezdésének megfelelő alkalmazásával a rendelet hatálybalépésétől számított 60 napon belül gondoskodik a már működő önálló bírósági végrehajtók és önálló bírósági végrehajtó-helyettesek hivatali elektronikus aláírásának beszerzéséről, valamint a tanúsítvány átadásáról és nyilvántartásáról.

8. §

Hatályát veszti

a) a Dsz. 8. § (3) bekezdése, 17. § (1) bekezdés *f* pontja és (3) bekezdése,

b) a VÜSZ 20. § (2) bekezdés *d* pontja és 33. § *g* pontja,

c) a Bvsz. 22. § (4) bekezdés *a* pontja.

9. §

E rendelet kihirdetését követő 31. napon hatályát veszti az 1–4. §, a 6. § és a 8. §. E § a rendelet kihirdetését követő 32. napon veszti hatályát.

Az Országgyűlés határozata

**Az Országgyűlés
19/2008. (III. 5.) OGY
határozata**

az ingatlanokkal, bérlakásokkal kapcsolatban feltárt visszaélések megakadályozásához, az úgynevezett lakásmaffia-tevékenység visszaszorításához szükséges további kormányzati intézkedésekről szóló 53/2005. (VI. 4.) OGY határozatban megjelölt feladatok teljesítéséről szóló beszámoló elfogadásáról*

1. Az Országgyűlés elfogadja az ingatlanokkal, bérlakásokkal kapcsolatban feltárt visszaélések megakadályozásához, az úgynevezett lakásmaffia-tevékenység visszaszorításához szükséges további kormányzati intézkedésekről szóló 53/2005. (VI. 4.) OGY határozatban megjelölt feladatok teljesítéséről szóló beszámolót.

2. Az ingatlanokkal, bérlakásokkal kapcsolatban feltárt visszaélések megakadályozásához, az úgynevezett lakásmaffia-tevékenység visszaszorításához szükséges további kormányzati intézkedésekről szóló 53/2005. (VI. 4.) OGY határozat hatályát veszti.

3. Ez a határozat a közzététele napján lép hatályba.

Az Alkotmánybíróság határozatai

**Az Alkotmánybíróság
17/2008. (III. 12.) AB
határozata**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítása tárgyában hivatalból eljárva, valamint jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítványok tárgyában – *dr. Balogh Elemér, dr. Bihari Mihály, dr. Bragyova András és dr. Paczolay Péter* alkotmánybírák különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

* A határozatot az Országgyűlés a 2008. március 3-i ülésnapján fogadta el.

1. Az Alkotmánybíróság – hivatalból eljárva – megállapítja: az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe, 13. §-ába, valamint 57. § (1) bekezdésébe ütköző alkotmányellenes helyzet áll fenn amiatt, hogy a jogalkotó nem határozta meg a magántulajdonú ingatlanok (helyiségek) életvédelmi létesítményként (óvóhelyként) való kijelölésének szabályait és kritériumait.

Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotói feladatának 2008. december 31-ig tegyen eleget.

2. Az Alkotmánybíróság az életvédelmi létesítmények létesítéséről, fenntartásáról és békeidőszaki hasznosításáról szóló 22/1992. (XII. 29.) KTM rendelet egésze, valamint 4., 5., 6. és 7. §-ai alkotmányellenességének megállapítására és 1996. július 31. napjára visszamenőleges hatályú megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasítja.

3. Az Alkotmánybíróság egyebekben az indítványt visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

1. Az Alkotmánybírósághoz három indítvány érkezett, melyek az életvédelmi létesítmények létesítéséről, fenntartásáról és békeidőszaki hasznosításáról szóló 22/1992. (XII. 29.) KTM rendelet (a továbbiakban: R.) alkotmányossági vizsgálatát kérték a testülettől. Az indítványok tárgyának azonosságára tekintettel az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, módosított és egységes szerkezetbe foglalt 3/2001. (XII. 3.) Tü. határozat (ABH 2003, 2065., a továbbiakban: Ügyrend) 28. § (1) bekezdése alapján azokat egyesítette, és egy eljárásban bírálta el.

2. Az R. egészének alkotmányellenességét illetően az indítványozók arra hivatkoznak, hogy a megalkotására felhatalmazást adó, a polgári védelemről szóló 15/1992. (I. 27.) Korm. rendeletet az Alkotmánybíróság 2/1996. (II. 9.) AB számú határozatában (ABH 1996, 35.) 1996. július 31. napjával megsemmisítette. Az indítványozók érvelése szerint az alkotmányellenesnek talált és megsemmisített jogszabály felhatalmazása alapján alkotott alacsonyabb szintű jogszabályt is hatályon kívül kell helyezni, annak alkalmazhatósága a jogalkotás rendjének, illetve a jogbiztonság követelményének sérelme folytán sérti a jogállamiságnak az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében rögzített elvét.

3. Az indítványozók álláspontja szerint az R. 4., 5., 6. és 7. §-ainak szabályai a tulajdonhoz való jog, mint alapjog rendeleti szintű korlátozását jelentik, és ezáltal sértik az Alkotmány 13. § (1) bekezdésében és 8. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

4. Egyik indítványozó – alkotmányi hivatkozás nélkül – kéri az R., „különös tekintettel annak 4. §-ára és mellékletére” felülvizsgáztatását „azzal a céllal, hogy az óvóhelyek javítási, karbantartási, felújítási költségei ne a tulajdonosokat terheljék, hanem önkormányzati feladatok legyenek”, továbbá „az illetékes szakminisztériummal olyan módszertant kidolgoztatni, melynek kritériumai alapján egyértelműen megállapítható, hogy milyen (állapotú) helyiségeket lehet egyáltalán óvóhelynek nevezni.”

II.

Az Alkotmánynak az indítványokkal érintett rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„8. § (2) A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.”

„13. § (1) A Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot.”

Az R.-nek az indítványok által hivatkozott rendelkezései:

„4. § (1) Az óvóhely és berendezései, felszerelései fenntartásáról, bármikor történő rendeltetészerű használhatóságáról, megfelelő és folyamatos karbantartásáról, valamint felújításáról, korszerűsítéséről, esetleges bővítéséről (a továbbiakban: felújítás) a Polgári Törvénykönyv és a nem lakás céljára szolgáló helyiségek bérletéről szóló jogszabályok előírásainak megfelelően a tulajdonos (bérlő) köteles gondoskodni.

(2) A felújítást az óvóhely állapota által megkívánt időszakban, vagy az óvóhelyet magában foglaló épületrész felújításakor kell elvégezni.

(3) Ha az óvóhelyet magában foglaló épület felújítása szakaszosan történik, úgy az óvóhely felújítását az épületrész főszerkezeteti 2/3-ad részének felújítása időszakában kell elvégezni.

(4) Szakaszos felújításra kerülő főszerkezet óvóhelyet érintő részeit az óvóhelyi előírások szerint kell felújítani.

(5) Új óvóhely építését és a meglévő felújítását az óvóhelyekre vonatkozó hatályos műszaki előírások (tervezési, méretezési szabályok, szabványok stb.) és a polgári védelmi előírások szerint kell végezni.

(6) Az óvóhelyek karbantartására vonatkozó részletes előírásokat a rendelet melléklete tartalmazza.

5. § (1) Az óvóhely rendeltetésétől eltérő célra csak ideiglenes jelleggel és csak az e rendeletben meghatározott feltételek szerint hasznosítható (használható, adható bérbé) azzal a további feltétellel, hogy szükség esetén 24 órán belül helyreállítható legyen az óvóhely rendeltetésének megfelelő használat, továbbá az ideiglenes hasznosítás ne rongálja vagy veszélyeztesse az óvóhely védőképességét és állagát.

(2) Az óvóhely hasznosításához (bérbé-, albérletbe adásához) és cseréjéhez, valamint a hasznosítási cél megváltoztatásához a területileg illetékes körzeti (fővárosi, kerületi) polgári védelmi parancsnokság (a továbbiakban: polgári védelmi parancsnokság) előzetes írásbeli hozzájárulása szükséges.

(3) A hasznosítási megállapodásnak, bérleti szerződésnek (a továbbiakban: megállapodás) tartalmaznia kell a polgári védelmi parancsnokság (2) bekezdés szerinti hozzájárulásában előírt eseti feltételeit, továbbá az alábbi rendelkezést:

»A használó (bérlő) tudomásul veszi, hogy az óvóhely rendeltetészerű használatának szükségessége esetén – erre vonatkozó felhívás, közlemény vagy felmondás alapján – köteles az óvóhelyet 24 órán belül kártalanítás nélkül óvóhelyi használatra alkalmas állapotban a tulajdonosnak (bérbeadónak) átadni. Ellenkező esetben az óvóhely a használó (bérlő) költségére és veszélyére kiüríthető.«

(4) A megállapodást írásba kell foglalni. Ezen megállapodás 1 példányát és mellékleteit a polgári védelmi parancsnokság részére meg kell küldeni. A megállapodás megkötésekor, illetve az óvóhely használatra való átadásakor és ezen jogviszony megszűnésekor jegyzőkönyvben rögzíteni szükséges az óvóhely és annak berendezései, felszerelései megnevezését, mennyiségét, állapotát, használhatóságát. A jegyzőkönyv, valamint az (5) bekezdésben és a rendelet mellékletében foglaltak a megállapodás mellékletét képezik.

(5) A használatba adás feltétele, hogy az óvóhelyen

a) tűz- és robbanásveszéllyel, nagyfokú páraépződéssel vagy nedvesedéssel, továbbá az óvóhely szerkezeti elemeire maradandó káros hatással járó és szennyeződést okozó tevékenység nem folytatható;

b) csak csomagolt és darabos áru helyezhető el, ömlesztett áru nem tárolható;

c) a bejáratot, továbbá a vészkijáratot és a gépészeti berendezésekhez vezető utat szabadon kell hagyni;

d) a használó (bérlő) gondoskodni köteles a rendszeres, szakszerű és szükséges – e rendelet mellékletében részletezett – karbantartásról, továbbá adatainak (név, lakcím/telephely, telefon stb.) az óvóhely bejáratánál (kívül) való feltüntetéséről.

(6) Az óvóhelyen a hasznosítási cél érdekében kizárólag olyan átalakítás, építés, szerelés stb. végezhető, melyhez a megyei, fővárosi polgári védelmi parancsnokság hozzájárul.

6. § A megállapodás kártalanítás nélkül felmondható, ha az óvóhelyet a használó (bérlő) nem a szerződésben vagy a mellékleteiben foglalt feltételeknek megfelelően használja, illetve azokat felhívásra sem teljesíti.

7. § Önkormányzati tulajdonban lévő óvóhely(ek) hasznosításából származó bevétel elsődlegesen az önkormányzati tulajdonú óvóhelyállomány fenntartásának fedezetét szolgálja.”

III.

Az indítványok nem megalapozottak.

1. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az R. megalkotására felhatalmazást adó kormányrendelet alkotmányellenességének megállapítása és megsemmisítése alkotmányellenessé teszi-e a támadott R.-t, sérül-e ezáltal a jogállamiság részét képező jogbiztonság és a jogalkotás rendje.

Jelen eljárása során az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány által hivatkozott 2/1996. (II. 9.) AB határozat által megsemmisített, az R. megalkotására felhatalmazást adó, a polgári védelemről szóló 15/1992. (I. 27.) Korm. rendelet alkotmányellenességét a 18/1995. (III. 28.) AB határozat (ABH 1995, 93.) állapította meg. Az alkotmányellenességet az Alkotmánybíróság nem tartalmi, hanem jogforrástani okból állapította meg, nevezetesen amiatt, hogy a Kormány a honvédelemről szóló – akkor hatályos – 1993. évi CX. törvény rendelkezéseivel ellentétben a honvédelmi miniszteri felügyelet helyett a belügyminiszter felügyelete alá helyezte a polgári védelmet. [A megsemmisítést egyébként azért csak a 2/1996. (II. 9.) AB határozat mondta ki, mivel az alkotmányellenesség megszüntethetősége érdekében az alkotmányellenes rendelkezések megsemmisítésére irányuló eljárást az Alkotmánybíróság 1995. december 31-ig felfüggesztette.] Az R. megalkotására felhatalmazást adó kormányrendeletet tehát az Alkotmánybíróság nem tartalmi alkotmányellenesség miatt semmisítette meg. Megállapította ugyanakkor a hivatkozott határozat azt is, hogy a polgári védelmi kötelezettség is a honvédelmi kötelezettség fogalmi körébe tartozik, és ebből következőleg a polgári védelmi kötelezettségre vonatkozó szabályok megalkotása az Országgyűlés hatáskörébe, törvényhozási útra tartozik. (ABH 1995, 95.)

Az Alkotmánybíróság 507/B/1995. AB határozatában az alábbiakat állapította meg: „Önmagában az, hogy kormányrendelet meghozatalára felhatalmazást adó törvényszakaszt a törvényhozó hatályon kívül helyezte, a kormányrendeletet nem teszi alkotmányellenessé. Ahhoz ugyanis, hogy a jogszabály felhatalmazás alapján alkotmányosan nyerjen meghozatalt, elegendő, ha meghozatalakor arra vonatkozólag a jogalkotó felhatalmazással rendelkezett. A felhatalmazást adó jogi norma megszűnt a már alkotmányosan megalkotott végrehajtó szabályt nem teszi alkotmányellenessé.” (ABH 1996, 527, 528.)

Az Alkotmánybíróság – az óvóhelyek létehez és használhatóságához fűződő alkotmányos indokokkal szemben – nem látott okot arra, hogy korábbi gyakorlatától e vonatkozásban eltérjen, ezért az R. egészének az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe ütközése miatti alkotmányellenesség megállapítására, és az R. egészének megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasította.

2. Az Alkotmány 13. § (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság biztosítja a tulajdonhoz való jogot, (2) bekezdése pedig a kisajátítás feltételeinek meghatározása mellett lehetőséget teremt annak elvonására is. Az Alkotmány maga nem szól a tulajdonhoz való jog korlátozhatóságáról, ennek dogmatikáját az Alkotmánybíróság a 64/1993. (XII. 22.) AB határozatában (ABH 1993, 373.), majd ezt követően a 42/2006. (X. 5.) AB határozatban (ABH 2006, 520.) dolgozta ki.

Ez utóbbi határozat a tulajdonhoz való jog korlátozhatóságára vonatkozóan az alábbiakat tartalmazza:

„Az Alkotmány 8. §-ának (2) bekezdése határozza meg az alapvető jogok korlátozásáról szóló általános szabályt. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a 8. § (2) bekezdése alapján alapvető jog korlátozása akkor tekinthető alkotmányosnak, ha a korlátozást törvény mondja ki, a korlátozás szükséges és az elérendő célhoz viszonyítva arányos [20/1990. (X. 4.) AB határozat ABH 1990, 69, 70–71.]. A korlátozás elbírálásának részletesebben meghatározott alapelve: alapjog korlátozására akkor kerülhet sor, ha másik alapjog vagy szabadság védelme vagy érvényesülése más módon nem érhető el, feltéve, hogy az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjog sérelmének súlya megfelelő arányban áll egymással [30/1992. (V. 26.) AB határozat, ABH 1992, 167, 171.].

A tulajdonjog korlátozása tekintetében is az Alkotmánynak az alapvető jogok korlátozására meghatározott szabályát és az ennek alapján kialakult alkotmánybíróági gyakorlatot kell alkalmazni. Ennek során figyelembe kell azonban venni az Alkotmánynak a tulajdonjogról szóló 13. §-ából származó sajátosságokat is. Ilyen sajátosság az, hogy a 13. § (2) bekezdése a tulajdonjog teljes elvonásánál a közérdeket jelöli meg egyik feltételként. Erre tekintettel a tulajdonjog korlátozásánál az alkotmányossági vizsgálat egyik szempontja a másik alapvető jog, alkotmányos érték vagy cél érvényesülésének szükségessége, vagy a közérdek miatt fennálló szükségesség.

A közérdek alapján történő tulajdonkorlátozásnál az Alkotmánybíróság nem tekinti elégséges alapnak, hogy a jogszabály általánosságban hivatkozik a korlátozást szükségessé tevő közérdekre, szabad hatósági mérlegelési jogkörben hagyva annak meghatározását, konkrétan milyen tulajdoni tárgyakra kell a korlátozást alkalmazni. A közérdeket jogszabályban úgy kell meghatározni, hogy konkrét ügyben a közérdekből történő korlátozás szükségességét bíróság ellenőrizhesse.

A vizsgálat másik szempontja itt is – az Alkotmány 8. §-ának (2) bekezdése alapján – az arányosság. Az arányosság tekintetében a tulajdonhoz való jog Alkotmányban meghatározott szabályából nem származik sajátos követelmény. Ezért az arányosság általános vizsgálati mércéje alkalmazandó: a korlátozással elérni kívánt cél fontosságának és az ennek érdekében okozott alapjog-sérelem súlyának összhangban kell állnia.” (ABH 2006, 528–529.)

Az R. indítványok által támadott rendelkezéseit illetően – a fenti határozatban rögzítettek is szem előtt tartva – az Alkotmánybíróság a következőket állapította meg.

Az R. 1. § (1) bekezdése szerint a rendelet hatálya kiterjed a polgári védelem céljára szolgáló és a polgári védelem által a 32/1977. (XII. 31.) ÉVM rendelet szerint nyilvántartott minden életvédelmi létesítményre (a továbbiakban: óvóhely). A hivatkozott ÉVM rendelet az életvédelmi létesítmények egységes nyilvántartási és adatszolgáltatási rendjéről szóló 37/1995. (IV. 5.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kormr.1.) 9. § (1) bekezdése hatályon kívül helyezte, saját hatályát pedig az alábbiakban határozta meg:

„1. § E rendelet hatálya kiterjed

a) a tulajdoni jogviszonytól, a befogadóképességtől, a védőképesség minősítésétől függetlenül a lakosság, a munkahelyen dolgozók, az anyagi javak és a kulturális értékek védelmére kijelölt létesítményekre;

b) a metró védelmi szakaszaira;

c) az élet, az anyagi javak és a kulturális értékek védelme érdekében legalább romteher viselésére alkalmas, illetve alkalmassá tehető mélyépítésű vagy térszintközeli pincékre, terekre, föld alatti tárolóterekre;

d) azon létesítményekre, amelyet a védelmi célok elérése, a lakosság, a nemzeti értékek megmentése érdekében a polgármester – a polgári védelmi, valamint az illetékes szakhatóságokkal egyetértésben – e célra kijelöl;

e) az I. fokú építésügyi hatóságnál bejelentett, újonnan létesített védőlétesítményre.”

Az óvóhelyi védelem, az egyéni védőeszköz-ellátás, a lakosság riasztása, valamint a kitelepítés és befogadás általános szabályairól szóló 60/1997. (IV. 18.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kormr.2.) 6. § (1) bekezdése értelmében a polgármester az óvóhelyi védelmi feladatokra történő felkészülés során

a) a település polgári védelmi besorolásának megfelelően határozatban kijelöli az életvédelmi létesítményeket;

b) gondoskodik az önkormányzati tulajdonban lévő életvédelmi létesítmények fenntartásáról;

c) ellenőrzi – a (2) bekezdésben foglaltak szerint kijelölt létesítmények kivételével – az életvédelmi létesítmények fenntartására és használatára vonatkozó szabályok betartását.

A (2) szerint a megyei (fővárosi) önkormányzat tulajdonában lévő ingatlanban és az általa fenntartott intézményben életvédelmi létesítményt a megyei közgyűlés elnöke, a fővárosban a főpolgármester (a továbbiakban együtt: a megyei közgyűlés elnöke) jelöl ki, és tart fenn.

Az R. 2. §-a szerint építendő új vagy már meglévő építményeknél óvóhelyet – tekintet nélkül annak épület alatti vagy beépítetlen szabad területen lévő elhelyezésére – tervezni és kivitelezni akkor kell, ha az óvóhely megépítését

a) a megyei (fővárosi) polgári védelmi parancsnokság javaslata alapján a megyei közgyűlés elnöke, fővárosban a főpolgármester elrendeli, vagy

b) az építtető önként vállalja.

A Kormr.1., a Kormr.2. és az R. idézett rendelkezései alapján tehát az R.-nek az indítványok által támadott szabályai olyan ingatlanokra vonatkoznak, amelyeket – főszabályként – a polgármester határozatában életvédelmi létesítményként (óvóhelyként) kijelölt [Kormr.2. 6. § (1) bekezdés a) pont]. A határozat a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 109. § (1) bekezdése alapján bíróság előtt megtámadható.

Az R. támadott rendelkezéseinek alkotmányossága csakis az érintett helyiségek életvédelmi létesítménnyé minősítésével összefüggésben vizsgálható. Az R. 4. §-ának rendelkezései általános karbantartási és a felújításra vonatkozó rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek jelentős része külön előírás nélkül is hozzátartozik egy ingatlan rendeltetészerű, tulajdonosi állagmegóvásához (szellőztetés, meszelés, mázolás, nyílászárók karbantartása stb.). Kötelezettségként való előírásuk pusztán abból a körülményből fakad, hogy az adott helyiség óvóhelynek minősül. [Tartalmilag hasonló, és általános kötelezettséget egyébként az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény is tartalmaz, amennyiben az 54. § (2) bekezdése szerint a tulajdonos köteles az építmény állapotát, állékonyágát a jogszabályokban meghatározott esetekben és módon időszakonként felülvizsgáltatni, és a jó műszaki állapothoz szükséges munkálatokat elvégeztetni.] Az R. 5. és 6. §-ában foglalt előírások az óvóhelyé minősített helyiségek ezen jellegétől eltérő hasznosítására vonatkozó rendelkezéseket tartalmaznak (a polgári védelmi parancsnokság előzetes hozzájárulása a hasznosításhoz, a hasznosítási megállapodás kötelező tartalma, a hasznosítás feltételei, a megállapodás felmondása stb.). Mindezen előírások oka és indoka az a körülmény, hogy az adott ingatlanrész a korábbiakban már életvédelmi létesítménnyé (óvóhelyé) nyilvánították, már részei az „óvóhelyállomány”-nak.

Az R. 7. §-a az önkormányzati tulajdonban lévő óvóhelyek hasznosításából származó bevételek felhasználásáról rendelkezik, amennyiben kimondja, hogy ez elsősorban az önkormányzati óvóhelyállomány fenntartásának fedezetét szolgálja. Ez az előírás megintcsak ahhoz a tényhez kapcsolódik, hogy az önkormányzat tulajdonában álló helyiséget korábban már óvóhelyé nyilvánították.

Mindezekből következően az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a tulajdonhoz való jog speciális szabályozását, ennek szükségességét és lehetőségét az óvóhelyé nyilvánítás ténye teremti meg.

A honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény (a továbbiakban: Htv.) a gazdasági és anyagi szolgáltatási kötelezettség szabályozása körében kimondja, hogy ha a honvédelem érdeke más módon nem vagy nem megfelelő időben, illetve csak aránytalanul nagy ráfordítással elégíthető ki, szolgáltatás igénybevételével kell biztosítani többek között a polgári védelmi feladatok ellátását. A felsorolt feladatok teljesítése érdekében már a honvédelmi felkészülés békeidőszakában elrendelhető a szolgálatra kötelezettek részére a honvédelmi célból igénybevételre kijelölt ingatlanok adataiban történt változások bejelentése, valamint igénybevételre alkalmas állapotban való tartása. (Htv. 35. §) A Htv. 37. §-a sorolja fel az igénybevételt elrendelő hatóságokat, valamint 40. §-a rendelkezik a kártalanításról is. Eszerint a szolgáltatás teljesítése miatt felmerült vagyoni hátrányért – a törvényben meghatározott esetek kivételével – kártalanítás jár. Nem jár azonban kártalanítás abban az esetben, ha az igénybevétel nem akadályozta a szolgáltatás tárgyának rendeltetészerű használatát. [40. § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pontja.]

Az Alkotmánybíróság mindezek alapján megállapította, hogy az óvóhelykénti kijelöléssel együtt járó tulajdoni korlátozás alapját a Htv. hivatkozott rendelkezései, tehát törvényi szabályozás teremti meg. A szabályozás rendeleti szintjét illetően utal az Alkotmánybíróság a 64/1991. (XII. 17.) AB határozatban megfogalmazott álláspontjára. Eszerint nem mindenfajta összefüggés az alapjogokkal követeli meg a törvényi szintű szabályozást. Valamely alapjog tartalmának meghatározása és lényeges garanciáinak megállapítása csakis törvényben történhet, törvény kell továbbá az alapjog közvetlen és jelentős korlátozásához is. Közvetett és távoli összefüggés esetében azonban elegendő a rendeleti szint is. Ha nem így lenne, mindent törvényben kellene szabályozni. (ABH 1991, 297, 300.) A fentiek szerint az alapjogi korlátozás rendeleti szintű szabályozása miatti alkotmányellenességre hivatkozó indítványt a rendelkező rész szerint elutasította.

Az indítványok által támadott rendelkezések az életvédelmi létesítményként (óvóhely) történt kijelölés konzekvenciáit, részletszabályait tartalmazzák. A tulajdonosi állagmegóvás körébe tartozó egyes tevékenységek kötelezettségként való előírása kétségtelenül a tulajdonosi jogállás korlátozását jelenti. Ez a korlátozás azonban egyrészt az óvóhelyként kijelölt helyiségek bármikor használhatóságához fűződő közérdekből fakad, másrészt pedig az állam életvédelmi kötelezettségének (a rendkívüli, háborús helyzethez kapcsolódó) megvalósítását szolgálja (szükségesség). A rendes gazdálkodás körébe tartozó tulajdonosi magatartás kötelezettségként történő meghatározása pedig az elérni kívánt célhoz (feladathoz) képest aránytalan korlátozásnak semmiképp sem tekinthető. Ebben az összefüggésben és önmagukban tehát a támadott rendelkezések nem jelentik a tulajdonhoz való jog alkotmányellenes sérelmét, ezért az Alkotmánybíróság az indítványokat az R. 4–7. §-ai vonatkozásában elutasította.

3. Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság az R. támadott szabályai alkotmányellenességének megállapítását amiatt utasította el, hogy a speciális szabályozás igényét az óvóhelyként történő kijelölés eredményezi, a szoros összefüggés okán – gyakorlatának megfelelően – vizsgálatát kiterjesztette ennek jogszabályi hátterére is. [3/1992. (I. 23.) AB határozat, ABH 1992, 329, 330.; 26/1995. (V. 15.) AB határozat, ABH 1995, 123, 124.; 2/1998. (II. 4.) AB határozat, ABH 1998, 41, 46.; 16/1998. (V. 8.) AB határozat, ABH 1998, 140, 153.; 5/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 75, 77.]

A vonatkozó szabályozást áttekintve az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az óvóhelyként történő kijelölésre pusztán a Kormr.1. és a Kormr.2. valamint az R. – a jelen határozat 2. pontjában már hivatkozott – szabályai tartalmazzanak rendelkezéseket. Ezek szerint az életvédelmi létesítmények egységes nyilvántartási és adatszolgáltatási rendje kiterjed többek között az élet, az anyagi javak és a kulturális értékek védelme érdekében legalább romteher viselésére alkalmas, illetve alkalmassá tehető mélyépítésű vagy térszintközeli pincékre, terekre, föld alatti tárolóterekre, továbbá azon létesítményekre, amelyet a védelmi célok elérése, a lakosság, a nemzeti értékek megmentése érdekében a polgármester – a polgári védelmi, valamint az illetékes szakhatóságokkal egyetértésben – e célra kijelöl [Kormr.1. 1. § c) és d) pontja]. A Kormr.2. a polgármester feladatává teszi, hogy az óvóhelyi védelmi feladatokra történő felkészülés során a település polgári védelmi besorolásának megfelelően határozatban jelölje ki az életvédelmi létesítményeket [6. § (1) bekezdés a) pontja]. Végezetül az R. 2. §-a szerint építendő új vagy már meglévő építményeknél óvóhelyet tervezni és kivitelezni akkor kell, ha az óvóhely megépítését a megyei (fővárosi) polgári védelmi parancsnokság javaslata alapján a megyei közgyűlés elnöke, fővárosban a főpolgármester elrendeli, vagy az építendő önként vállalja.

4. A Htv. már hivatkozott 35. § (2) bekezdés a) pontja is „honvédelmi célból igénybevételre kijelölt ingatlanok”-ról beszél, vagyis a kijelölést, a „kijelöltséget” adott-nak, megtörténtnek tekinti. A Kormr.1. hivatkozott szabályában meghatározott kritériumok csak a nyilvántartásra és bejelentésre vonatkoznak, tehát a rendelet hatálya alá tartozó ingatlanok tekintetében pusztán egy kataszter felállításáról rendelkezik. A Kormr.1. 1. § a) és d) pontjai is a védelemre „kijelölt” létesítményekről szólnak, vagyis – a Htv. hivatkozott rendelkezéséhez hasonlóan – a kijelöltséget már jogerős határozattal elrendelt tényként kezelik. A Kormr.1. szabályai a nyilvántartás és a bejelentés hatálya alá tartozó létesítmények körét határozzák meg, amely körön belül csak egy szűkebb csoportot képeznek a védelemre már kijelölt létesítmények. A Kormr.2. pedig pusztán annyit mond, hogy az életvédelmi létesítményeket a polgármester jelöli ki. A szóbanjehető rendelkezések nem tartalmazzanak egyértelmű, az alkotmányossági követelményeket kielégítő szabályozást arra vonatkozóan, hogy az óvó-

helykénti kijelölés milyen szempontok, milyen kritériumok alapján történik.

Az óvóhelykénti kijelölés kritériumainak hiánya több vonatkozásban is alkotmányellenes helyzetet teremt. Hiányoznak egyrészt azok a jogszabályi keretek, amelyekre alapítva a polgármester kijelölő határozatát meghozza, és ezen keretek hiánya mindenek előtt a jogbiztonság hiányát eredményezi. Az Alkotmánybíróság az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiság részét képező jogbiztonság alkotmányi követelményének egyes tartalmi elemeit több korábbi határozatában vizsgálta. Az Alkotmánybíróság a 9/1992. (I. 30.) AB határozatában kifejtette, hogy a jogállamiság alapvető ismérve a jogbiztonság, amely nemcsak „az egyes normák egyértelműségét követeli meg, de az egyes jogintézmények működésének kiszámíthatóságát is” (ABH 1992, 59, 65.). A jogintézmények kiszámítható működésének a jogbiztonságból fakadó jogállami követelményét az Alkotmánybíróság más határozataiban is megerősítette [47/2003. (X. 27.) AB határozat, ABH 2003, 525, 535.; 33/2005. (IX. 29.) AB határozat, ABH 2005, 352, 358.]. Az Alkotmánybíróság azt is hangsúlyozta, hogy: „a jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki tevékenységüket” [4/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 52, 61.]. Az egyes ingatlanok, vagy ingatlanrészek óvóhelykénti kijelölésére vonatkozó feltételek jogszabályi meghatározásának hiánya tehát az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében meghatározott jogállamiság részét képező jogbiztonság sérelmét előidéző helyzetet eredményez.

A polgármester kijelölő határozata a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény hatálya alá tartozik, így az a törvény 109–111. §-ai alapján – jogszabálysértésre hivatkozva – bíróság előtt megtámadható. Az Alkotmánybíróság 39/1997. (VII. 1.) AB határozatában megállapította, hogy a közigazgatási határozatok törvényessége bírósági ellenőrzésének szabályozásánál alkotmányos követelmény, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és kötelezettségeket az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek megfelelően érdemben elbírálhassa. A közigazgatási döntési jogkört meghatározó szabálynak megfelelő szempontot vagy mércét kell tartalmaznia, amely alapján a döntés jogszerűségét a bíróság felülvizsgálhatja. (ABH 1997, 263.) A polgármesteri határozat alapjául szolgáló jogszabályi rendelkezések hiányában azonban a határozat jogszabálysértő voltára való hivatkozás értelmezhetetlen, így ennek következtében az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében meghatározott bírósághoz fordulás jogának sérelmét eredményező helyzet áll elő.

Jelen határozat 2. pontjában az Alkotmánybíróság a támadott rendelkezések alkotmányosságát az adott helyiségek óvóhelyé nyilvánításának függvényében vizsgálta, és

megállapította, hogy a már óvóhelyé nyilvánított helyiségek tekintetében azok nem eredményezik a tulajdonhoz való jog alkotmányellenes korlátozását. Az óvóhelyé nyilvánítás ténye azonban kétségtelenül érinti a tulajdonhoz való jogot mindazon kötelezettségek tekintetében, amelyek az óvóhelyé nyilvánítás következtében a tulajdonost terhelik. Maga az óvóhelyé nyilvánítás az, ami mindenképp korlátozza a tulajdonjogot (még ha ennek szükségessége elsősorban az állam életvédelmi kötelezettségéből fakadóan aligha vitatható). A jogszabályi feltételek hiányában azonban ennek alkotmányossági vizsgálatára nincsen lehetőség, következésképp a szabályozás hiányossága a tulajdonhoz való jog sérelmét is előidéző helyzetet eredményez.

Az Alkotmánybíróságnak a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására vonatkozó hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 49. §-a szabályozza. Az Abtv. 49. §-a alapján mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására akkor kerülhet sor, ha a jogalkotó szerv a jogszabályi felhatalmazásból eredő jogalkotói feladatát elmulasztotta, és ezzel alkotmányellenességet idézett elő. Az említett törvényi rendelkezés alkalmazása során a két feltételnek – a mulasztásnak és az ennek folytán előidézett alkotmányellenes helyzetnek – együttesen kell fennállni [1395/E/1996. AB határozat, ABH 1998, 667, 669.].

Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata szerint a jogalkotó szerv jogalkotói kötelezettségét konkrét jogszabályi felhatalmazás hiányában is köteles teljesíteni, ha az alkotmányellenes helyzet – a jogi szabályozás iránti igény – annak következtében állt elő, hogy az állam jogszabályi úton beavatkozott bizonyos életviszonyokba, és ezáltal az állampolgárok egy csoportját megfosztotta alkotmányos jogai érvényesítésének a lehetőségétől [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.].

Az Alkotmánybíróság akkor is mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapít meg, ha az alapjog érvényesüléséhez szükséges jogszabályi garanciák hiányoznak [37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 231.].

Az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet nemcsak akkor állapít meg, ha az adott tárgykörre vonatkozóan semmilyen szabály nincs [35/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 204, 205.], hanem akkor is, ha az adott szabályozási koncepcióban belül az Alkotmányból levezethető tartalmú jogszabályi rendelkezés hiányzik [22/1995. (III. 31.) AB határozat, ABH 1995, 108, 113.; 29/1997. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1997, 122, 128.].

A szabályozás hiányos tartalmából eredő alkotmányellenesség megállapítása esetében is a mulasztás vagy a kifejezett jogszabályi felhatalmazáson nyugvó, vagy ennek hiányában, a feltétlen jogszabályi rendezést igénylő jogalkotói kötelezettség elmulasztásán kell, hogy alapuljon [4/1999. (III. 31.) AB határozat, ABH 1999, 52, 57.].

Mindezek alapján – korábbi, idézett gyakorlatának megfelelően – az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a jogalkotó alkotmányellenes helyzetet teremtett azért, hogy nem határozta meg valamely ingatlanrész (helyiség) óvóhelyként való kijelölésének kritériumait. A jogalkotói mulasztás folytán előállt helyzet sérti az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében meghatározott jogállamiság részét képező jogbiztonság követelményét, a 13. §-ban szabályozott tulajdonhoz való jogot, valamint az 57. § (1) bekezdésében írt bírósághoz fordulás jogát.

5. Egyik indítványozó alkotmányi hivatkozás nélkül az R., felülvizsgálatát kéri „különös tekintettel annak 4. §-ára és mellékletére azzal a céllal, hogy az óvóhelyek javítási, karbantartási, felújítási költségei ne a tulajdonosokat terheljék, hanem önkormányzati feladatok legyenek”.

Az Abtv. 22. § (2) bekezdése értelmében az indítványozó a kérelem alapjául szolgáló ok megjelölése mellett határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az indítvány ezen része e követelményeknek nem felelt meg, így az Ügyrend 29. § d) pontja alapján az Alkotmánybíróság az indítványozó ezt a részét, mint érdemi elbírálásra alkalmatlant visszautasította.

Ugyanezen indítványozó kéri továbbá „az illetékes szakminisztériummal olyan módszertant kidolgoztatni, melynek kritériumai alapján egyértelműen megállapítható, hogy milyen (állapotú) helyiségeket lehet egyáltalán óvóhelynek nevezni.”

Az Alkotmánybíróság hatáskörét az Abtv. 1. §-a határozza meg. Az indítványozó kérelmének teljesítése nem tartozik az Alkotmánybíróság hatáskörébe, ezért az Alkotmánybíróság az Ügyrend 29. §-ának b) pontja alapján az indítványozó ezen részében visszautasította.

Az Alkotmánybíróság a határozat Magyar Közlönyben történő közzétételét a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására tekintettel rendelte el.

Alkotmánybírósági ügyszám: 781/B/2001.

Dr. Balogh Elemér alkotmánybíró különvéleménye

Nem értek egyet a határozat rendelkező részének 1. pontjával és annak indokolásával. A határozat szerint alkotmányellenes helyzetet teremtett, hogy a jogalkotó nem határozta meg valamely ingatlanrész óvóhelyként való kijelölésének szabályait.

Álláspontom szerint az R.-rel összefüggésben mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség nem állapítható meg, ezért ennek hivatalból történő kimondását mellőzném.

Az óvóhely kijelölésének lényeges jogszabályi alapja különböző jogszabályokban biztosított.

Az óvóhely fogalmát a Kormr.2. 1. § c) pontja mint céljának megfelelően kiépített vagy átalakítható műszaki létesítményt határozza meg, amely határoló szerkezete, be-

rendezése, felszerelése és műtárgyai révén meghatározott szintű védelmet nyújt a támadótevékenységek és katasztrófák hatásai ellen.

A tűzvédelem és a polgári védelem műszaki követelményeinek megállapításáról szóló 2/2002. (I. 23.) BM rendelet „Polgári védelmi műszaki követelmények óvóhelyi be rendezések” című 6. számú mellékletének I–IX. fejezete foglalja össze az óvóhelyekkel szemben támasztott műszaki követelményeket.

Az óvóhelykénti kijelölés alapját a Hvt. teremti meg. A Hvt. 35. § (1) bekezdés *d*) pontja tartalmazza, hogy ha a honvédelem érdeke más módon nem elégíthető ki, szolgáltatás igénybevételével kell biztosítani a polgári védelmi feladatok ellátását. Ennek keretében a Hvt. 37. § (5) bekezdés *a*) pontja szerint illetékességi területén a megyei közgyűlés elnöke, a fővárosban a főpolgármester, valamint a polgármester elrendelheti a közigazgatás működéséhez és a lakosság polgári védelméhez, ellátásához szükséges szolgáltatások teljesítését. A Hvt.-hez fűzött indoklás kiemeli, hogy a polgári védelemre vonatkozó jogszabályok rendelkezései szerint a polgári védelem a honvédelem körébe tartozik, annak szerves része.

A polgári védelemről szóló 1996. évi XXXVII. törvény 4. § *e*) pontja polgári védelmi feladatként határozza meg az óvóhelyi védelmet. A 9. § (1) bekezdés *b*) pontja a megyei közgyűlés elnökének, Budapesten a főpolgármester hatáskörébe utalja – illetékességi területén – a lakosság óvóhelyi védelmének szervezését és irányítását. A 10. § (1) bekezdés *a*) pont szerint a polgármester szervezi és irányítja az óvóhelyi védelmet.

Az igénybevétel eljárási szabályait a Hvt. 37. § (2) bekezdés *a*) pontjában foglalt felhatalmazás alapján a honvédelemről és a Magyar Honvédségről szóló 2004. évi CV. törvény egyes rendelkezéseinek végrehajtásáról szóló 71/2006. (IV. 3.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Hvhr.) tartalmazza. Az 56. § (2) bekezdés *f*) pontja szerint a megyei, fővárosi védelmi bizottság meghatározza a honvédelmi célból igénybevételre kijelölt ingatlanok átadásának előkészítésére vonatkozó követelményeket.

A Kormr.2. 2. § (1) bekezdés *b*) pontjában a Belügyminisztérium Polgári Védelmi Országos Parancsnokságát, a 3. § (1) bekezdés *a*) pontjában a megyei (fővárosi) polgári védelmi parancsnokságot jogosítja fel az óvóhelyi védelem tervezésére, szervezésére. A 6. § (1) bekezdés *a*) pontja értelmében a polgármester a település polgári védelmi besorolásának megfelelően határozatban kijelöli az életvédelmi létesítményeket, míg a megyei (fővárosi) önkormányzat tulajdonában lévő ingatlanban és az általa fenntartott intézményben életvédelmi létesítményt a megyei közgyűlés elnöke jelöli ki. A javaslatot az életvédelmi létesítmények létesítésére azonban a 3. § (1) bekezdés *c*) pontja értelmében a megyei (fővárosi) védelmi parancsnoksága teszi meg, és a rendelkezés nem szűkíti le a parancsnokság jogkörét az új óvóhelyek létrehozásával kapcsolatos javaslatlételre. Ez áll összhangban a Hvhr. 3. § (2) bekezdésében foglaltakkal,

amely felsorolja, hogy a Honvédség mely vezetője jogosult a szolgáltatás igénylésére.

A magántulajdonban lévő ingatlanrész életvédelmi létesítményként való kijelölését az említett jogszabályok értelmében tehát az alapozza meg, hogy a helyiség életvédelmi célra alkalmas legyen, vagy azzá tehető. Azt a kérdést, hogy műszaki szempontból egyaránt alkalmas helyiségek közül melyiket jelöljék ki, nem szükséges és nem is lehetséges jogszabályban meghatározni.

Mindebből következően az ingatlanrész óvóhelyként való kijelölésének szabályai kellően rendezettek, nem állapítható meg olyan részletszabály hiánya, amely alkotmányos jogsérelmet okozna.

—
**Az Alkotmánybíróság
18/2008. (III. 12.) AB
határozata**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldánya és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogás alapján – *dr. Balogh Elemér, dr. Bihari Mihály, dr. Bragyova András, dr. Kovács Péter és dr. Paczolay Péter* alkotmánybírók párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 166/2007. (VII. 18.) OVB határozatát helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A kifogás benyújtója első ízben 2007. március 27-én kezdeményezett országos népszavazást az alábbi kérdésben:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy az Országos Egészségbiztosítási Pénztárt gazdasági társasággá történő átalakítását követően ne lehessen privatizálni, hanem maradjon állami tulajdonban?”

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát a 116/2007. (IV. 18.) OVB határozatával hitelesítette.

Az Országos Választási Bizottság hitelesítő határozata ellen kifogásokat nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróság a 116/2007. (IV. 18.) OVB határozattal szemben benyújtott kifogásokat a 43/2007. (VI. 27.) AB határozatával elutasította, és az Országos Választási Bizottság határozatát helybenhagyta. Az aláírásgyűjtő ívet az Országos Választási Iroda vezetője a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 118. § (1) bekezdése alapján 2007. június 27-én ellátta hitelesítési záradékkal. A 166/2007. (VII. 18.) OVB határozat indokolásából kitűnően a hitelesített aláírásgyűjtő ívet a kezdeményezők nem vették át, közölték, hogy beadványukat, amiről döntés született visszavonják. Majd ezt követően ismételten hitelesítési eljárást kezdeményeztek ugyanazon kérdésben. A kérdés hitelesítését az OVB a 166/2007. (VII. 18.) OVB határozatában – az országos népszavazásról szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 12. § c) pontjára hivatkozással – megtagadta. Ez ellen a határozat ellen a hitelesítési eljárás kezdeményezője nyújtott be kifogást. Kifogásában arra hivatkozik, hogy a kezdeményezést a hitelesítési eljárást követően tett nyilatkozatukban visszavonták. Az Nsztv. a kezdeményezés visszavonásáról nem rendelkezik, ezért nem vitatható el a kezdeményezők joga arra, hogy kérdés visszavonása után a kérdésben új eljárást kezdeményezzenek. Így az OVB-nek a kérdés hitelesítését megtagadó határozata törvényt sértő. A kezdeményezés visszavonását az tette szükségessé, hogy az általuk eredetileg hitelesítésre benyújtott három kérdés akkor éri el a célját, ha azokra egyszerre lehet aláírást gyűjteni, mert „külön-külön a kezdeményezés szándéka kijátszható, illetve az állampolgárok nagy része külön-külön feltéve nem értené azt meg.”

II.

A kifogás elbírálása során az Alkotmánybíróság az alábbi jogszabályi rendelkezések alapján hozta meg döntését:

1. Az Alkotmány hivatkozott rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.

(2) A Magyar Köztársaságban minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja.”

„28/B. § (1) Országos népszavazás és népi kezdeményezés tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet.”

„28/C. § (2) Országos népszavazást kell tartani legalább 200 000 választópolgár kezdeményezésére.

(3) Ha az országos népszavazást el kell rendelni, az eredményes népszavazás alapján hozott döntés az Országgyűlésre kötelező.”

2. Az Nsztv.-nek az országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív hitelesítésére vonatkozó szabályai:

„2. § Az aláírásgyűjtő ívek mintapéldányát az aláírásgyűjtés megkezdése előtt – hitelesítés céljából – be kell nyújtani az Országos Választási Bizottsághoz.”

„10. § Az Országos Választási Bizottság megtagadja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha

a) a kérdés nem tartozik az Országgyűlés hatáskörébe,
b) a kérdésben nem lehet országos népszavazást tartani,

c) a kérdés megfogalmazása nem felel meg a törvényben foglalt követelményeknek,

d) ugyanazon tartalmú kérdésben három éven belül eredményes országos népszavazást tartottak,

e) az aláírásgyűjtő ív nem felel meg a választási eljárásról szóló törvényben foglalt követelményeknek.”

[Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy az Nsztv. 10. § d) pontját a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény, valamint az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény módosításáról szóló 2007. évi CLXXII. törvény (a továbbiakban: Nsztvm.) 11. §-a iktatta be, egyúttal az eredeti d) pont megjelölése e) pontra változott.]

„12. § Ha az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ívet, illetőleg a kérdést hitelesítette, ugyanazon tartalmú kérdésben nem nyújtható be aláírásgyűjtő ívek újabb mintapéldánya (2. §), illetőleg népszavazás elrendelésére irányuló újabb kezdeményezés (9. §)

a) a népszavazás megtartásáig, vagy
b) a kezdeményezés elutasításáig, illetőleg
c) az aláírásgyűjtő ívek benyújtására rendelkezésre álló határidő eredménytelen elteltéig.”

3. A Ve.-nek az országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív hitelesítésére vonatkozó szabályai:

„116. § Az I–X. fejezet, valamint a 89. § (1)–(7) bekezdése, a 99/O. § rendelkezéseit az országos népszavazáson a jelen fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.”

„3. § A választási eljárás szabályainak alkalmazása során a választásban érintett résztvevőknek érvényre kell juttatniuk az alábbi alapelveket:

a) a választás tisztaságának megóvása, a választási csalás megakadályozása,

b) önkéntes részvétel a jelölésben, a választási kampányban, a szavazásban,

c) esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között,

d) jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás,

e) jogorvoslat lehetősége és pártatlan elbírálása,

f) a választás eredményének gyors és hiteles megállapítása.”

„117. § (1) Az Országos Választási Bizottság a jogszabályi feltételeknek megfelelő aláírásgyűjtő ívet, illetőleg

kérdést a benyújtástól számított harminc napon belül hitelesíti.

(2) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos határozatát nyolc napon belül a Magyar Közlönyben közzé kell tenni.”

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

(...)

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

III.

Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 1. § *h*) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].

1. Az Alkotmánybíróság alkotmányos rendeltetésére is tekintettel a hitelesítés megtagadása törvényességének elbírálása során nem tekinthet el a hitelesítési eljárás körülményeitől.

A hitelesítési eljárást kezdeményező választópolgár az egészségbiztosítás tárgykörében több kérdést is benyújtott az OVB-hez hitelesítésre.

Első ízben házastársával együtt 2007. március 27-én nyújtott be kérelmet országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív hitelesítésére az alábbi kérdésekben:

1. Egyetért-e Ön azzal, hogy Magyarországon ne vessék be a mindenki által kötelezően választandó üzleti alapon működő több biztosítós egészségbiztosítást?

2. Egyetért-e Ön azzal, hogy Magyarországon maradjon a szolidaritás elvű, egybiztosítós egészségbiztosítási rendszer?

3. Egyetért-e Ön azzal, hogy az Országos Egészségbiztosítási Pénztárt gazdasági társasággá történő átalakítását

követően ne lehessen privatizálni, hanem maradjon állami tulajdonban?

Az OVB az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát az 1. sz. kérdést 114/2007. (IV. 18.) OVB határozatával, a 3. sz. kérdést 116/2007. (IV. 18.) OVB határozatával hitelesítette. A 2. kérdést tartalmazó aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését az OVB a kérdés nem egyértelmű voltára hivatkozva 115/2007. (IV. 18.) OVB határozatában megtagadta.

A kezdeményezők a 2. sz. kérdésben 2007. május 3-án újabb aláírásgyűjtő ívet nyújtottak be hitelesítésre, a kérdést az alábbiak szerint pontosítva:

Egyetért-e Ön azzal, hogy Magyarországon maradjon a szolidaritás elvű egybiztosítós kötelező egészségbiztosítási rendszer a népszavazást követő évtől számított 10 éven át?

Az OVB – a pontosítást figyelembe véve – az aláírásgyűjtő ívet a 146/2007. (V. 31.) OVB határozatával hitelesítette.

Az OVB mindhárom hitelesítő határozata ellen kifogásokat nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz. Az Alkotmánybíróság a 116/2007. (IV. 18.) OVB határozattal szemben benyújtott kifogásokat a 43/2007. (VI. 27.) AB határozatával elutasította, és az Országos Választási Bizottság határozatát helybenhagyta. Az aláírásgyűjtő ívet az Országos Választási Iroda vezetője a Ve. 118. § (1) bekezdése alapján 2007. június 27-én ellátta hitelesítési záradékkal. A 166/2007. (VII. 18.) OVB határozatból kitűnően a hitelesített aláírásgyűjtő ívet a kezdeményezők nem vették át, közölték, hogy beadványukat, amiről döntés született visszavonják. Majd ezt követően ismételten hitelesítési eljárást kezdeményeztek ugyanazon kérdésben. A kérdés hitelesítését az OVB 166/2007. (VII. 18.) OVB határozatában – az Nsztv. 12. § *c*) pontjára hivatkozással – megtagadta. Ez ellen a határozat ellen a hitelesítési eljárás kezdeményezője nyújtott be kifogást.

A fenti előzmények után ugyanazon kezdeményező 2007. július 2-án újabb kérdésben indított aláírásgyűjtő ív hitelesítése iránti eljárást:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy Magyarországon a jelenlegi egybiztosítós szolidaritás elvű kötelező egészségbiztosítási rendszerben az üzleti biztosítók semmilyen formában ne kapjanak szerepet a népszavazást követő évtől számított 5 éven át?”

Az aláírásgyűjtő ívet és a kérdést az OVB 167/2007. (VII. 18.) OVB határozatában hitelesítette. Az OVB határozata ellen a biztosítók egyesülete nyújtott be kifogást.

A beadványozó 2007. július 27-én újabb az egészségbiztosítási rendszert érintő kérdést nyújtott be hitelesítésre:

„Egyetért-e Ön azzal, hogy Magyarországon maradjon meg a szolidaritás elvű egybiztosítós kötelező egészségbiztosítási rendszer és abban sem az üzleti biztosítók, sem pedig bármely más típusú pénzügyi, vállalkozói, vagy magántőke ne kaphasson szerepet a népszavazást követő évtől számított 5 éven át?”

Az OVB a kérdés hitelesítését az egyértelműség hiánya miatt 274/2007. (VIII. 23.) OVB határozatában megtagadta. Az OVB határozata ellen határidőn belül nem érkezett kifogás.

Az Alkotmánybíróság a jogorvoslati eljárásban a 146/2007. (V. 31.) OVB határozatot a 8/2008. (I. 24.) AB határozatában, a 167/2007. (VII. 18.) OVB határozatot 10/2008. (I. 31.) AB határozatában felülvizsgálta és tekintettel az Nsztv. időközben bekövetkezett módosítására megsemmisítette azokat és új eljárásra utasította az OVB-t.

Ezen ügyben benyújtott kifogásában a kezdeményező utalva arra, hogy az OVB 167/2007. (VII. 18.) OVB határozatában összegyűjtötte az általa benyújtott kérdéseket, kifejtette, hogy az újabb és újabb kezdeményezésre az egészségbiztosítás reformjával kapcsolatos politikai tárgyalások során nyilvánosságot kapott és többször módosult megoldási javaslatok adtak okot. Véleménye szerint szándékaikat már az első két kérdés is egyértelműen tükrözte és azok alapján „eldönthető lett volna a rendszer további sorsa”, a „politika manőverezése” miatt volt szükség arra, hogy a népszavazási kezdeményezésük által elérni kívánt cél érdekében további kérdések hitelesítését kezdeményezze. Maga a kezdeményező elismeri, hogy az általa benyújtott kérdések egy része a megváltozott politikai helyzet miatt már nem alkalmas a népszavazási céljaik elérésére.

Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróságnak – alkotmányvédelmi funkciójával összhangban – mindenekelőtt vizsgálnia kellett azt is, hogy összeegyeztethető-e az országos népszavazás Alkotmányban szabályozott rendeltetésével az eljárás kezdeményezőinek joggyakorlása.

2. Az országos népszavazás rendeltetését, az állam életében betöltött szerepét, gyakorlásának alapvető szabályait is maga az Alkotmány határozza meg. Az Alkotmány 2. §-ában foglalt rendelkezések szerint a Magyar Köztársaság olyan „független, demokratikus jogállam”, amelyben „minden hatalom a népé, amely a népszuverenitást választott képviselői útján, valamint közvetlenül gyakorolja”. Az Alkotmány 28/B. §-a alapján országos népszavazás tárgya az Országgyűlés hatáskörébe tartozó kérdés lehet. A 2/1993. (I. 22.) AB határozatának rendelkező részében az Alkotmánybíróság az Alkotmány e rendelkezésének értelmezése során megállapította, hogy „[a] Magyar Köztársaság alkotmányos rendjében a népszuverenitás gyakorlásának elsődleges formája a képviselőlet. Népszavazás csak az Alkotmány és az alkotmányosan hozott törvények keretei között dönthet az Országgyűlés hatáskörébe tartozó ügyekben.” E határozatában az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy a népszavazás a parlamentáris rendszerben kivételes, a hatalom képviselői gyakorlásának kiegészítésére, befolyásolására irányul, tehát komplexer jellegű. (ABH 1993, 33, 37.)

Az országos népszavazás intézményében megnyilvánuló közvetlen hatalomgyakorlás tehát – amint arra az Nsztv.

preambuluma is rámutat – a választópolgároknak „az ország sorsát érintő legfontosabb ügyek eldöntésében, illetőleg a képviselői döntések befolyásolásában vagy megváltoztatásában” való részvételével valósul meg.

Az országos népszavazás különböző formái között kiemelkedő szerepe van a választópolgárok kezdeményezésére kötelezően elrendelt népszavazásnak. Az Alkotmánybíróság 52/1997. (X. 14.) AB határozatának (a továbbiakban: Abh.) rendelkező részében megállapította: „az Alkotmány 2. §-ának (2) bekezdésében a népszuverenitás egyik gyakorlási formájaként megjelölt közvetlen hatalomgyakorlást a maga teljességében a 28/C. § (2) bekezdése szerinti – kötelezően elrendelendő – népszavazás valósítja meg. A közvetlen hatalomgyakorlás a népszuverenitás gyakorlásának kivételes formája, amely azonban kivételes megvalósulása eseteiben a képviselői hatalomgyakorlás fölött áll.” (ABH 1997, 331.)

A népszavazás ezen esetében a népszavazás eredménye az Alkotmány 28/C. § (3) bekezdése alapján kötelező az Országgyűlésre. Eredményes népszavazás esetén az Országgyűlés köteles a népszavazásra feltett kérdésnek megfelelő döntést hozni. A választópolgárok által kezdeményezett eredményes ügydöntő népszavazás tehát a törvényhozó hatalom helyébe lépő, azt kiváltó (korlátozó) hatalomgyakorlási forma. A népszavazás tárgyát képező ügyben „az Országgyűlés végrehajtói szerepbe kerül”. (ABH 1997, 331, 341.) A választópolgárok által kezdeményezett ügydöntő népszavazás e rendeltetésére tekintettel egyáltalán nem közömbös, hogy arra milyen kérdésben, illetőleg milyen célból kerül sor. Az aláírásgyűjtő íven megfogalmazott kérdés meghatározza a népszavazási eljárás egész további menetét, csak a hitelesített aláírásgyűjtő íven lehet aláírásokat gyűjteni [Nsztv. 3. § (1) bekezdés], sikeres aláírásgyűjtés esetén az Országgyűlés az aláírásgyűjtő íven szereplő kérdésben köteles elrendelni a népszavazást [Nsztv. 13. § (2) bekezdés] és eredményes népszavazás esetén az a kérdés lesz az, amelyben az Országgyűlés köteles lesz döntést hozni [Alkotmány 28/C. § (3) bekezdés]. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság az Abh. rendelkező részének II/2–3. pontjában alkotmányos követelményként fogalmazta meg:

„2. Az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdésében megjelölt jogállamiság szerves részét képező jogbiztonság megköveteli, hogy a törvény létesítsen megfelelő jogintézményt a népszavazási kezdeményezés alapjául szánt kérdések előzetes alkotmányossági vizsgálatára.

3. A választópolgároknak a népszavazással kapcsolatos joga az Alkotmányban biztosított politikai alapjog, ezért a népszavazás tárgyában hozott döntés ellen biztosítani kell az Alkotmánybírósághoz irányuló alkotmányossági panasz lehetőségét.” (ABH 1997, 332.)

A határozat indokolásában rámutatott arra, hogy az előzetes alkotmányossági vizsgálat funkciója az, hogy már az aláírásgyűjtés megkezdése előtt feltárja és eldöntse azokat a jogvitákat, amelyek a kérdés népszavazásra bocsáthatósága, illetőleg a kérdés megfogalmazása kapcsán felmerül-

nek. „Nem szabad ugyanis – sem helyi, sem országos népszavazás keretében – kitenni a választópolgárokat annak, hogy csak utólag, az aláírásgyűjtés befejezése után derüljön ki: azt a kérdést, amelynek népszavazásra bocsátását támogatták, nem a törvény által megkövetelt módon fogalmazták meg, illetőleg a tárgykör valamely okból nem képezheti népszavazás tárgyát.” (ABH 1997, 343.)

Az Abh. nyomán az Országgyűlés újraalkotta a népszavazásra és a népszavazási eljárásra vonatkozó törvényi szabályokat. A hatályos jogban az országos népszavazásra irányuló eljárásra – beleértve a népszavazási eljárás kezdeményezését is – az Nsztv. és a Ve. rendelkezései az irányadók. E jogszabályok funkciója az Alkotmány 2. § (2) bekezdésén alapuló népszavazáshoz való jog érvényesüléséhez szükséges jogi feltételek biztosítása, az alapjog intézményi garanciáinak megteremtése. Az Alkotmány 28/C. § (2) bekezdésében szabályozott kötelező népszavazás egyik fontos intézményi garanciája az Nsztv. és a Ve. rendszerében a népszavazás kezdeményezésének alapjául szolgáló aláírásgyűjtő ív és az azon szereplő, népszavazásra bocsátani kívánt kérdés hitelesítése. Az Abh.-ban alkotmányos követelményként megfogalmazott funkciójának megfelelően, a hitelesítési eljárás az aláírásgyűjtés megkezdése előtt nyújt garanciát arra, hogy az aláírásgyűjtés kezdeményezői, illetőleg a kérdés népszavazásra bocsátását aláírásukkal támogató választópolgárok népszavazáshoz való joga ne sérüljön, a megfogalmazott kérdés eredményes aláírásgyűjtés esetén népszavazásra bocsátható és eredményes népszavazás esetén országgyűlési döntéshozatalra alkalmas legyen, valamint arra, hogy az aláírásgyűjtő ív technikailag biztosítsa a választópolgári akarat egyértelmű kifejezésének lehetőségét, az aláírások hitelességének ellenőrzését. Az Nsztv. és a Ve. a hitelesítési eljárásnak ezt a garanciális szerepét oly módon biztosítja, hogy meghatározza azokat az eljárási, tartalmi és formai követelményeket, amelyeket az OVB-nek a hitelesítési eljárás és az Alkotmánybíróságnak a jogorvoslat során érvényesítenie kell. Az Nsztv. és a Ve. hitelesítési eljárásra vonatkozó rendelkezéseivel összefüggésben az Alkotmánybíróság a 32/2001. (VII. 11.) AB határozatban rámutatott arra, hogy „[a] jogalkotó célja a hitelesítési eljárás megteremtésével egyértelműen az volt, hogy az Alkotmány 2. § (1) és (2) bekezdésére tekintettel konkrét jogi garanciákkal stabilizálja az alkotmányos demokráciát.

Az Nsztv. 10. § *d)* pontjának meghatározásakor a törvényalkotó nem a Ve. konkrétan meghatározott rendelkezésére utal, hanem kifejezésre juttatja, hogy a Ve. egészének rendszerében – a Ve. 3. §-ában foglalt általános alapelvekre is figyelemmel – ítélandó meg a hitelesítésre szánt aláírásgyűjtő ív.” (ABH 2001, 287, 294.)

Erre tekintettel az országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ívek hitelesítése során az Nsztv. 10. § *e)* pontja [Az Nsztv. 10. §-ának fent hivatkozott *d)* pontjának megjelölése az Nsztvm. 11. § alapján *e)* pontra változott.] alapján vizsgálendő az is, hogy a népszavazási eljárás kezdeményezése megfelel-e a Ve.

3. §-ában szabályozott eljárási alapelveknek, ezek között a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének.

A választási eljárási alapelvekben megfogalmazott követelmények, így a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének érvényesítése a népszavazási eljárás kezdeményezése során következik magából az Alkotmányból is.

Ez az alapelv szoros összefüggésben van a választópolgárok által kezdeményezett népszavazásnak az alkotmányos rendszerben betöltött kiemelkedő szerepével, alkotmányos rendeltetésével és a hitelesítési eljárásnak a népszavazási eljárásban betöltött szerepével. Amint arra az Alkotmánybíróság a fentiekben rámutatott a választópolgárok által kezdeményezett ügydöntő országos népszavazás a közvetlen hatalomgyakorlás intézménye, azzal az alkotmányos céllal, hogy az ország sorsát érintő legfontosabb, s egyben az Országgyűlés hatáskörébe tartozó ügyekben a nép, mint a hatalom birtokosa közvetlenül hozzon döntést. A hitelesítési eljárás során kiemelten fontos annak vizsgálata, hogy a benyújtott kezdeményezés a népszavazás alkotmányos rendeltetésével összhangban van-e. Ezt az Alkotmánybíróság is megfogalmazta 26/2007. (IV. 25.) AB határozatában: „(...) csak olyan népszavazási kérdés tekinthető alkotmányosan megengedhetőnek, amely nem áll ellentétben a népszavazásnak az alkotmányos berendezkedésben betöltött szerepével. (ABK 2007. április, 332, 334.)

A választási alapelvek, köztük a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének érvényesítése következik az állam intézményvédelmi funkciójából is. Az Alkotmánybíróság az Abh.-ban kifejtette, hogy az államot az Alkotmány 2. § (2) bekezdésén és 70. § (1) bekezdésén alapuló, a népszavazás kezdeményezéséhez és támogatásához fűződő jog megfelelő érvényesülése érdekében intézményvédelmi kötelezettség terheli. „Az intézményvédelem alkotmányos követelménye (mérceje) nem a szükségesség és az arányosság, hanem a mindenkorin intézményalkotmányos feladatai megvalósításához igazodik.” (Abh. ABH 1997, 331, 344.). Mivel a választópolgárok kezdeményezésére indult ügydöntő népszavazás kezdeményezése 200 ezer választópolgár joga, valójában kollektív jog, az aláírásgyűjtő ív és a kérdés hitelesítése során biztosítani kell, hogy a kérdést támogató választópolgárok jogai ne csorbuljanak. Az intézményvédelmi kötelezettség mellett a választási eljárási alapelvek érvényesítése az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében szabályozott jogállamiságból folyó jogbiztonság érvényesülését is szolgálja. Az Alkotmánybíróság a 32/2001. (VII. 11.) AB határozatában a jogbiztonság garanciájaként értelmezte a választási alapelveket. (ABH 2001, 287, 295.)

A választási alapelvek közül a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének érvényesítését különösen indokoltá teszi az, hogy az OVB és az Alkotmánybíróság napjainkban új helyzettel szembesült az országos népszavazási kezdeményezésekkel kapcsolatosan. Az elmúlt időszakban népszavazásra irányuló kérdések soha nem látott tö-

megét nyújtották be hitelesítésre az OVB-hez. [Az OVB 2006. októbere és 2008. január 30-a között 465 határozatot hozott aláírásgyűjtő ív, illetőleg kérdés hitelesítése tárgyában. Ebből 148 határozatot támadtak meg az Alkotmánybíróság előtt 285 kifogással. A benyújtott kérelmek közül az OVB 61 kérelmet talált teljesíthetőnek. A hitelesített aláírásgyűjtő ívek közül 3 ügyben került sor a népszavazás elrendelésére és egy ügyben indult meg az aláírásgyűjtés. A megelőző években a népszavazási kezdeményezések száma – bár fokozatosan növekvő tendenciát mutatott (2001-ben 11, 2002-ben 18, 2003-ban 33, 2004-ben 21, 2005-ben 45 OVB határozat született aláírásgyűjtő ívek hitelesítése tárgyában) – meg sem közelítette az elmúlt időszakban indult eljárások számát.] A kezdeményezések nagy száma mellett új jelenség az is, hogy a kezdeményezők egy időben vagy rövid időközön belül azonos tárgykörben azonos, hasonló vagy éppen ellentétes tartalmú kérdésekben nyújtották be aláírásgyűjtő íveket hitelesítésre, ezáltal zavaró befolyást gyakorolva más kezdeményezések alapján indult eljárásokra. Számos esetben az aláírásgyűjtés – tehát a népszavazás kezdeményezésének – valódi szándéka nélkül kezdeményeztek hitelesítési eljárást. A benyújtott aláírásgyűjtő íveken több „komolytalan”, a népszavazás alkotmányos céljával és rendeltetésével ellentétes kérdés került megfogalmazásra. Ez a helyzet felkészületlenül érte mind a jogalkotást, mind a jogalkalmazást. Az Alkotmánybíróság több alkalommal állapított meg mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet az Nsztv.-nek a hitelesítési eljárást szabályozó rendelkezéseivel szemben [27/2007. (V. 17.) AB határozat, ABK 2007. május, 387.; 100/2007. (XII. 6.) AB határozat, ABK 2007. december, 1216.]. A jogalkotástól azonban nem elvárható, hogy minden új helyzetben felmerülő visszaélés-szerű eset megítélésére alkalmas tételes szabályokat alkosson, a jogalkalmazó feladata, hogy adott esetben a jogszabályok értelmezésével, a törvényben alapvetően szabályozott követelmények érvényesítésével döntsön a konkrét ügyekben benyújtott aláírásgyűjtő ív és az azon szereplő kérdés hitelesíthetőségéről.

3. A rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét a jogtudomány és jogalkalmazói gyakorlat alapvetően a polgári jogban a joggal való visszaélés tilalmának alapelveivel összefüggésben munkálta ki. Ezekből a polgári jogi alapokból kiindulva vált a jogrendszer egészét átható általános alapelvvé, amelynek lényege, hogy a jogosultságok gyakorlása nem irányulhat a jog rendeltetésével össze nem egyeztethető célra, az alanyi jogok gyakorlása akkor számíthat törvényi védelemre és elismerésre, ha az a jogosultság rendeltetésének, céljának megfelelően történik. A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény 2. § (2) bekezdése kimondja, hogy „[a] törvény biztosítja a személyeknek az őket megillető jogok szabad gyakorlását, e jogok társadalmi rendeltetésének megfelelően”.

Az 5. § (1)–(2) bekezdése pedig a következőképpen rendelkezik:

„(1) A törvény tiltja a joggal való visszaélést.

(2) Joggal való visszaélésnek minősül a jog gyakorlása, ha az a jog társadalmi rendeltetésével össze nem férő célra irányul, különösen ha a nemzetgazdaság megkárosítására, a személyek zaklatására, jogaik és törvényes érdekeik csorbítására vagy illetéktelen előnyök szerzésére vezetne.”

A polgári jog e szabályai tehát a joggal való visszaélés tilalmával összefüggésben, keret jelleggel rendelkeznek a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményéről, a bírói gyakorlatra bízva az alanyi jogok gyakorlásának esetről esetre történő rendeltetésellenessé minősítését. Hasonló értelemben használják a joggal való visszaélés tilalmát más törvények is [pl. a kereskedelemről szóló 2005. évi CLXIV. törvény 5. § (3) bekezdése, az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény 30. § (3) bekezdése].

A joggal való visszaélés tilalmának elvével kapcsolatosan a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét közjogi összefüggésben alkalmazta utólagos normakontrollra irányuló eljárásaiban az Alkotmánybíróság is.

Az Alkotmánybíróság 31/1998. (VI. 25.) AB határozatában az Alkotmánybíróság rámutatott arra, hogy a demokratikus jogállamokban – így hazánkban is – a joggal való visszaélés tilalma nem szorítkozik egyetlen jogágra, hanem e tilalom az egész jogrendszerben érvényre jut, az egész jogrendszerre kiterjedő általános érvénye közvetlenül az Alkotmány 2. §-ának (1) bekezdéséből vezethető le. Így érvényesül a közjogban is, ahol e tilalom egyaránt irányadó a jogalkotó szervek, a jogalkalmazó szervek, illetőleg az ügyfelek magatartására. E határozatában a jogalkotói hatalommal való visszaélés kapcsán kimondta azt is, hogy „mivel a joggal való visszaélés tilalmának forrása az Alkotmány 2. § (1) bekezdése, alkotmányellenes az olyan rendelkezés is, amely amiatt ütközik az említett tilalomba, mert a jogalkotó valamely jogintézményt nem annak jogrendszeren belüli rendeltetése szerinti célra használt fel”. (ABH 1998, 240, 245–246.)

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a joggal való visszaélés tilalmának közjogi alkalmazása során valamely jogintézmény nem rendeltetésszerű alkalmazását tekintette a tilalom megsértésének [pl. 31/1998. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1998, 240.; 29/2005. (VII. 14.) AB határozat, ABH 2005, 316.; 5/2007. (II. 27.) AB határozat, ABK 2007. február, 88, 91.].

Más törvények nem a joggal való visszaélés tényállási elemeként fogalmazzák meg, hanem közvetlenül a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményét határozzák meg alapvetően. Így az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 2. § (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„2. § (1) Az adójogviszonyokban a jogokat rendeltetésszerűen kell gyakorolni. Az adótörvények alkalmazásában nem minősül rendeltetésszerű joggyakorlásnak az olyan szerződés vagy más jogügylet, amelynek célja az adótörvényben foglalt rendelkezések megkerülése.”

A Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 4. §-a kimondja:

„4. § (1) Az e törvényben meghatározott jogokat és kötelezettségeket rendeltetésüknek megfelelően kell gyakorolni, illetőleg teljesíteni.

(2) A jog gyakorlása különösen akkor nem rendeltetészerű, ha az mások jogos érdekének csorbítására, érdekvényesítési lehetőségének korlátozására, zaklatására, vélemény-nyilvánításának elfojtására irányul, vagy erre vezet.

(3) A rendeltetésellenes joggyakorlás hátrányos következményeit megfelelően orvosolni kell.”

A rendeltetészerű joggyakorlásnak ez a követelménye érvényesül minden foglalkoztatási jogviszonyban vagy úgy, hogy a foglalkoztatási jogviszonyt szabályozó törvény alkalmazni rendeli az Mt. e szabályát (lásd a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény, közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény), vagy úgy, hogy a foglalkoztatási jogviszonyt szabályozó törvény az Mt. 4. §-ához hasonlóan szabályozza a rendeltetészerű joggyakorlás követelményét (lásd a fegyveres erők hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény 5. §-a, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló 2001. évi XCV. törvény).

Megfogalmazza a rendeltetészerű joggyakorlás követelményét a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény 11. § (7) bekezdése is:

„(7) Az e törvényben meghatározott jogokat és kötelezettségeket rendeltetésüknek megfelelően kell gyakorolni, illetőleg teljesíteni. A jogok rendeltetészerű gyakorlása során kiemelt figyelmet kell fordítani a gyermeki és tanulói jogok érvényesítésére. A jog gyakorlása akkor nem tekinthető rendeltetészerűnek, ha az az e törvényben és a szakképzésről szóló törvényben, illetve az e törvények végrehajtására kiadott jogszabályokban biztosított jogok csorbítására, érdekvényesítési lehetőségek korlátozására, a véleménynyilvánítás elfojtására, a tájékoztatói jog korlátozására irányul, vagy erre vezet. A rendeltetésellenes joggyakorlást haladéktalanul meg kell szüntetni, és hátrányos következményeit – az e törvényben, illetve a szakképzésről szóló törvényben szabályozott eljárás keretében – orvosolni kell. Az eljárásban a gyermek, tanuló javára kell döntenet, ha a tényállás nem tisztázható megnyugtatóan.”

Az idézett törvényi rendelkezések, azok példászerű utalásai alapján megállapítható, hogy a jogalkotó nem határoz meg részletes kritériumokat a rendeltetésellenes joggyakorlás, a joggal való visszaélés megállapításához, a jogalkalmazóra bízva annak megítélését, hogy a konkrét esetben rendeltetésének megfelelően gyakorolta-e jogát a jogosult. A rendeltetésellenességnek, illetőleg a joggal való visszaélésnek példálózóan meghatározott esetei arra utalnak, hogy a rendeltetésellenes joggyakorlás megállapítására akkor kerüljön sor, ha annak valamilyen hátrányos

következménye van [pl. mások jogainak korlátozása, csorbítása stb.].

A rendeltetészerű joggyakorlás követelményét alapelveként meghatározó törvények sorába illeszkedik a Ve. is, amikor úgy rendelkezik, hogy a választási eljárás szabályainak alkalmazása során a választásban érintett résztvevőknek érvényre kell juttatniuk a 3. §-ban szabályozott alapelveket, köztük a jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás elvét. A rendeltetészerű joggyakorlás követelménye a Ve. rendszerében a választási eljárás alapelve. Tekintettel arra, hogy a Ve. hatálya a 2. §-ban foglaltaknak megfelelően kiterjed az országos népszavazási eljárásra is, a választási eljárás alapelvei az országos népszavazásra irányuló eljárásban is alkalmazandóak. A választási eljárás alapelvei, köztük a rendeltetészerű joggyakorlás követelménye kiterjed a választási eljárások minden szakaszára és az eljárások minden résztvevőjére. Így irányadó az országos népszavazási eljárás minden szakaszára az aláírásgyűjtő ív hitelesítésre való benyújtásától a népszavazás eredményének megállapításáig, és az eljárás minden résztvevőjének az eljárására. Az eljárás kezdeményezői, a népszavazási kezdeményezést aláírásukkal támogatók, a népszavazási eljárásban jogorvoslattal élők, a népszavazásban részt vevő választópolgárok, a választási szervek és a jogorvoslatok elbírálására jogosult más szervek egyaránt a jogban meghatározott rendeltetésüknek megfelelő célból jogosultak jogaik gyakorlására.

4. Az Alkotmánybíróságnak az Abh.-ban kifejtett álláspontja szerint az Alkotmány 70. § (1) bekezdése alapján a népszavazáshoz való jog olyan politikai alapjog, amely kiterjed a népszavazás kezdeményezésére, támogatására (beleértve az aláírást és aláírások gyűjtését), illetve a szavazásban való részvételre. (ABH 1997, 331, 343–344.) Az Alkotmánybíróság értelmezése alapján tehát népszavazási eljárás, az aláírásgyűjtés kezdeményezése a népszavazáshoz való jog gyakorlásának részjogosítványa, amely önmagában is alanyi jog. A választópolgárok által kezdeményezett népszavazási eljárás az aláírásgyűjtő ív hitelesítésre való benyújtásával indul. A népszavazási eljárás kezdeményezése, az aláírásgyűjtő íven megfogalmazott kérdés – amint arra az Alkotmánybíróság a fentiekben rámutatott – a választópolgárok által kezdeményezett népszavazási eljárásnak döntő eleme. A választópolgárokat a hitelesítési eljárás, az aláírásgyűjtés kezdeményezése tekintetében megillető alanyi jogosultság célja, rendeltetése a népszavazási eljárás elindítása. E jog gyakorlása akkor tekinthető rendeltetészerűnek, ha a kezdeményezés összhangban áll az országos népszavazás intézményének az Alkotmány 2. § (2) bekezdésében meghatározott rendeltetésével. A rendeltetészerű joggyakorlás követelménye a hitelesítési eljárás kezdeményezése során azt jelenti, hogy az aláírásgyűjtés kezdeményezőjének az országos népszavazás alkotmányos rendeltetésére, a közvetlen hatalomgyakorlás kivételességére, az állam életében betöltött szerepére és súlyára tekintettel kell eljárnia. Felelősségteljesen,

annak tudatában kell benyújtania kezdeményezését, hogy az általa „újtára indított” népszavazási eljárás állásfoglalásra készíti az ország valamennyi választópolgárát, és annak eredményeként az Országgyűlést kötelező döntés születik, amely országgyűlési döntéssé, törvénnyé válva hosszabb távon meghatározza a polgárok jogait, kötelezettségeit, befolyásolja a társadalom életét.

A kezdeményezés rendeltetésszerűségét, mindennek előtt az Alkotmánynak a népszavazási tárgykörökre vonatkozó rendelkezései, illetőleg a hitelesítési eljárás jogszabályban rögzített szabályai hivatottak biztosítani. Az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdése, 28/C. § (5) bekezdése, az Nsztv. 10., 12–13. §-ai és a Ve. 118. §-a tételesen meghatározza az aláírásgyűjtő ívvel és a kérdéssel szemben támasztott azon követelményeket, amelyek a népszavazási eljárás kezdeményezésére irányuló jogosultság gyakorlásának korlátait meghatározzák. A népszavazási eljárás kezdeményezéséhez való jogosultság gyakorlása, ha a népszavazási eljárás szándékával benyújtott aláírásgyűjtő ív és a népszavazásra bocsátani kívánt kérdés megfelel az Alkotmány és a vonatkozó törvényi előírásoknak, általában jogszerűnek és egyben rendeltetésszerűnek tekinthető. Azonban a jog formális előírásainak megfelelő kezdeményezés is jogellenessé válik akkor, ha az OVB a konkrét tényállások vizsgálata során [pl. a benyújtott kezdeményezés (kezdeményezések) elemzése, a kezdeményező eljárása, nyilatkozatai, a kérdés megfogalmazása alapján] olyan körülményeket tár fel, amelyek azt bizonyítják, hogy a hitelesítési eljárás kezdeményezője nem a népszavazás alkotmányos rendeltetésének megfelelően élt jogával.

A Ve. – ellentétben a fent idézett törvényi rendelkezésekkel – nem tartalmaz szabályozást arra nézve, hogy mely esetekben sérül a rendeltetésszerű joggyakorlás követelménye, nem ad még példálózó eligazítást sem a tekintetben, hogy a jognak a rendeltetésével ellentétes célra irányuló gyakorlása mikor valósít meg joggal való visszaélést, illetőleg mely esetekben tekinthető rendeltetésellenes joggyakorlásnak. A Ve. a jogalkalmazóra bízta ennek megítélését.

A rendeltetésellenes joggyakorlás kritériumai minden esetre általánosan alkalmazható jelleggel nem meghatározhatók.

Az OVB, illetőleg a jogorvoslati fórumként eljáró Alkotmánybíróság esetről esetre, a konkrét ügy összes körülményeinek vizsgálata alapján állapíthatja meg azokat a választópolgári magatartásokat, amelyek a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményével ellentétesek. A joggyakorlás rendeltetésszerűségének vizsgálata nem idegen az OVB gyakorlatától. Az OVB választási eljárási ügyekben több olyan állásfoglalást adott ki, amelyben alapelvek, többek között a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének sérelmére alapította konkrét ügyekben felmerült, meghatározott magatartások jogszerűtlenségének megállapítását [12/2002. (IX. 2.) OVB állásfoglalás, 19/2002. (IV. 18.) OVB állásfoglalás, 2/2004. (III. 24.) OVB állásfoglalás,

9/2006. (III. 30.) OVB állásfoglalás, 10/2006. (III. 30.) OVB állásfoglalás, 13/2006. (IV. 13.) OVB állásfoglalás].

Az Alkotmánybíróság gyakorlatában is volt arra példa, hogy OVB határozat felülvizsgálata során a választási eljárás alapelveinek, köztük a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelmére is alapítottan hozta meg döntését. [32/2001. (VII. 11.) AB határozat, ABH 2001, 287, 295.] A rendeltetésszerű joggyakorlás vizsgálatának szükségességére utaltak az Alkotmánybíróság népszavazási ügyekben hozott határozataihoz fűzött párhuzamos indokolások is. [26/2007. (IV. 25. AB határozat, ABK 2007. április, 332, 335.; 99/2007. (XII. 6.) AB határozat, ABK 2007. december, 1212, 1214.]

5. A jelen eljárás tárgyát képező ügyben a kifogásban foglaltak, valamint a hitelesítési eljárás körülményeinek ismeretében az Alkotmánybíróság indokoltan ítélte annak vizsgálatát, hogy az eljárás kezdeményezőjének magatartása – a fentiekben kifejtettek alapján – megfelel-e a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének.

Az országos népszavazás az Országgyűlés hatáskörébe tartozó döntések tartalmának meghatározását, befolyásolását szolgáló jogintézmény. Annak a választópolgárnak, aki úgy dönt, hogy országos népszavazás kezdeményezése érdekében aláírásgyűjtési eljárást indít el a népszavazás rendeltetésének megfelelően, az elérni kívánt országgyűlési döntést szem előtt tartva kell kérdését megfogalmaznia. Közjogi értelemben ezért nem tekinthető rendeltetésszerű joggyakorlásnak az olyan kezdeményezői magatartás, amely ugyanabban a tárgykörben egymást rövid időszakon belül követő újabb és újabb népszavazásra bocsátandó kérdések hitelesítésére irányul. A népszavazási eljárás törvényben szabályozott rendje szerint hosszabb időt igénylő eljárás. Az ilyen kezdeményezések nem illeszthetők be a népszavazási eljárás jogi rendjébe. Kifogásában maga az eljárás kezdeményezője utal arra, hogy a népszavazási eljárás kezdeményezésének e módja következtében az általuk megfogalmazott népszavazásra bocsátandó kérdések egy része már nem alkalmas népszavazási céljaik elérésére.

Az aláírásgyűjtő ívnek az OVB-hez hitelesítésre való benyújtása az aláírásgyűjtéshez való jog gyakorlásának első lépése. A hitelesítési eljárás kezdeményezése a kezdeményezőnek azt a szándékát fejezi ki, hogy az aláírásgyűjtő íven megfogalmazott kérdésben népszavazást tart szükségesnek és ennek érdekében össze kívánja gyűjteni a népszavazás kezdeményezéséhez szükséges aláírásokat. A népszavazási eljárás kezdeményezéséhez való jog rendeltetésével nem összeegyeztethető az a kezdeményezői magatartás, amely – az aláírásgyűjtésre nyitva álló határidőn belül – az OVB által hitelesített aláírásgyűjtő ívet visszavonja, és a visszavonással egy időben ismételt újabb eljárást kezdeményez ugyanazon kérdésben az aláírásgyűjtő ív hitelesítésére.

Ebben a kérdésben az aláírásgyűjtő ívek hitelesítése megtörtént. Ezzel a népszavazási eljárás kezdeményezői

jogot szereztek arra, hogy megkezdjék az aláírásgyűjtést. A kezdeményezők döntésétől függ, hogy élnek-e ezzel a jogukkal és a hitelesített aláírásgyűjtő íveken gyűjtenek-e aláírásokat vagy sem. Az aláírásgyűjtő ív hitelesítési záradékkal történő ellátása után az aláírásgyűjtés kezdeményezője úgy tudja kifejezésre juttatni azt, hogy az általa megfogalmazott kérdésben nem kíván népszavazást, illetőleg időelőttinek tartja az aláírásgyűjtést, hogy az Nsztv. 12. §-ában előírt határidőn belül nem gyűjt aláírásokat. Arra az Nsztv. nem ad lehetőséget, hogy az aláírásgyűjtés megkezdése helyett, ugyanazon kérdésben az Alkotmány 28/E. §-ában szabályozott, az aláírásgyűjtésre nyitva álló határidőn belül ismételt hitelesítési eljárást kezdeményezzenek.

Az indítványozó által benyújtott kérdéssorozat, az aláírásgyűjtő ív visszavonása, ezzel egy időben a kérdés ismételt benyújtása, valamint a kifogásban foglaltak alapján megállapítható, hogy az eljárás kezdeményezője nem rendeltetésének megfelelően élt a népszavazási eljárás kezdeményezése tekintetében őt megillető jogosultsággal.

A kezdeményezők nem rendeltetészerű joggyakorlásának megállapítására tekintettel az e határozatban kifejtett indokok alapján az Alkotmánybíróság az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadó 166/2007. (VII. 18.) OVB határozatot helyben hagyta.

Az Alkotmánybíróság e határozatának közzétételét az OVB határozatnak a Magyar Közlönyben történt közzétételére tekintettel rendelte el.

Alkotmánybírósági ügyszám: 889/H/2007.

Dr. Bihari Mihály alkotmánybíró párhuzamos indokolása

1. A rendelkező részben foglalt döntéssel, az OVB 166/2007. (VII. 18.) OVB határozatának a helybenhagyásával egyetértek, ám a többségi határozat indokolásában kifejtettektől eltérő indokokkal. Álláspontom szerint az OVB kifogással támadott határozatát annak érdemben helyes indokai alapján kellett volna az Alkotmánybíróságnak helyben hagyni, és nem a többségi határozat indokolásában foglalt érvelés alapján.

2. A többségi határozat indokolása a Ve. 3. § d) pontja alapján a rendeltetészerű joggyakorlás követelményébe ütközés miatt tekinti megalapozottnak az OVB határozatában foglalt – a kezdeményezésben szereplő kérdés hitelesítését megtagadó – döntést. Álláspontom szerint a vizsgált ügyben az Nsztv. 12. § c) pontjában foglalt törvényi rendelkezés sérelme képezte az akadályát a kérdés hitelesítésének, így az OVB kifogásokkal támadott határozata, amely erre alapítottan mondta ki a hitelesítés akadályát, érdemben megalapozott. Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata eddig az volt, hogy kizárólag akkor állapított

meg eltérő indokokat az OVB határozati indokolásától, ha az OVB érdemben helyes döntésének az indokait nem találta megalapozottnak. Véleményem szerint a vizsgált ügyben ez nem állapítható meg, ebből következően az Alkotmánybíróságnak nem a Ve. 3. § d) pontjára alapítva kellett volna helyben hagynia az OVB érdemben helyes döntését.

3. A többségi határozat indokolása a Ve. 3. § d) pontjából egy újabb tilalmi tárgykört olvaszt ki, kimondva, hogy az országos ügydöntő népszavazásra irányuló kezdeményezésben szereplő kérdés hitelesítésének akadályát képezi az, ha a kezdeményező magatartása a Ve. 3. § d) pontjában foglalt rendeltetészerű joggyakorlás követelményébe ütközik. Egyetértek a többségi határozat indokolásának azon megállapításával, hogy a rendeltetészerű joggyakorlás követelménye a Ve. rendszerében a választási eljárás alapelve. Ezt támasztja többek között alá az is, hogy a többségi határozat indokolásában megjelölt OVB határozatok a Ve. 3. § d) pontjában foglalt alapelvet kivétel nélkül a választási eljárásban alkalmazták. Azt sem vitatom, hogy a Ve. 2. § e) pontja értelmében a Ve. hatálya – ezen keresztül az említett alapelvi rendelkezés – kiterjed az országos népszavazási eljárásra is.

Fontosnak érzem ugyanakkor, hogy a Ve. elsősorban a választási eljárásra tartalmaz szabályozást, az országos népszavazásra vonatkozó rendelkezéseket elsődlegesen az Alkotmány, másodsorban pedig az Nsztv. tartalmazza, ebből következően a Ve. szabályozása az Alkotmány és az Nsztv. országos népszavazásra vonatkozó rendelkezéseihez képest csak szubszidiárius jellegű.

Nem vitatva, hogy az alkotmányos jogok – így a népszavazáshoz való politikai alapjog – gyakorlása esetén is alkotmányos követelmény, hogy arra a jog alkotmányos rendeltetésével összhangban, annak megfelelően kerüljön sor, úgy vélem azonban, hogy ennek a feltételeit a törvényalkotónak kell biztosítania az Nsztv. törvényi szabályozásán keresztül.

A Ve. szubszidiárius szabályozása, az ennek részét képező, a Ve. 3. § d) pontjában foglalt alapelvi szintű rendelkezés – amelynek pontos tartalmát a Ve. nem határozza meg – álláspontom szerint nem képezheti objektív alapját egy olyan alkotmánybírósági mércének (rendeltetészerű joggyakorlás mércéje), amely további, nem jogszabályi szinten megjelenő korlátját képezi a népszavazási kérdések hitelesítésének.

Megítélésem szerint annak eldöntése, hogy mikor rendeltetészerű és mikor nem a népszavazáshoz való alkotmányos jog gyakorlása, nem tarthat sem az OVB, sem az Alkotmánybíróság eseti, a vizsgált ügy konkrét körülményeit figyelembe vevő mérlegelésére.

Azt, hogy a népszavazáshoz való politikai alapjog tekintetében melyek a jog rendeltetészerű gyakorlásának a kritériumai, és melyek azok az esetek, amikor megállapítható az ezzel ellentétes joggyakorlás, nem az OVB-nek, illetve a jogorvoslati fórumként eljáró Alkotmánybíróság-

nak kell esetenként meghatározni, hanem a törvényalkotónak, hasonlóan az Nsztv. 13. §-ában előírt egyértelműségi követelményhez, amelyet az Alkotmánybíróság – miután van törvényi alapja – értelmezéssel és eseti döntések sorozatával speciális egyértelműségi tesztekben fogalmazott meg. Így alakította ki az Alkotmánybíróság az Nsztv. 13. §-ában foglalt egyértelműségi követelményből a törvényalkotói valamint a választópolgári egyértelműség alkotmányos tesztjét a teszt egyes fogalmi elemeinek meghatározásán keresztül.

A törvényalkotónak – hasonlóan a többségi határozat indokolásában áttekintett jogterületek szabályozási példáihoz – az Nsztv. szabályozásán belül törvényi szinten kell meghatározni a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének a kritériumait, olyan részletezettséggel, amely objektív és alkalmazható mércéül szolgál az OVB és a jogorvoslati fórumként eljáró Alkotmánybíróság jogalkalmazó tevékenységéhez. Ez alapján a törvényi szabályozásban foglalt rendelkezések alkalmazásával állapíthatja meg az OVB, illetve az Alkotmánybíróság azt, hogy a vizsgált esetben rendeltetésszerű vagy rendeltetésellenes volt-e a népszavazáshoz való politikai alapjog (ennek részjogosítványa) gyakorlása.

Nem vitatom, hogy az Alkotmánybíróság esetről esetre a vizsgált ügy sajátosságait figyelembe véve elvileg a hatályos szabályozás alapján is dönthet, a Ve. 3. § *d)* pontjában foglalt alapelv alkalmazásával arról, hogy a konkrét ügyben rendeltetésszerű volt-e a népszavazáshoz való alkotmányos alapjog gyakorlása. Azt viszont vitatom, hogy az Alkotmánybíróságnak kellene egy általános, minden ügyre irányadó olyan mércét felállítania, amely nem jogszabályi szinten fogalmaz meg egy újabb hitelesítési tilalmat az országos népszavazásra irányuló kezdeményezésben szereplő kérdés tekintetében.

4. A Ve. 3. §-a a választási eljárás alapelveiről rendelkezik, és azt rögzíti, hogy a választási eljárás szabályainak az alkalmazása során a választásban érintett résztvevőknek kell érvényre juttatniuk az itt megjelölt alapelveket. A választási eljárás Ve. 3. § *a)–f)* pontjaiban megjelölt hat alapelv közül a Ve. 3. § *d)* pontjában foglalt alapelv az egyetlen, amely nem kizárólag a választási eljáráshoz kapcsolható. A választás tisztaságának a megóvása vagy a jelölésben való önkéntes részvétel csakúgy, mint a jelöltek és a jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség elve olyan a választási eljárásra vonatkozó alapelvek, amelyek értelemszerűen nem alkalmazhatók az országos népszavazásra irányuló eljárásban, még akkor sem, ha a Ve. 2. § *e)* pontja egyébként a törvény rendelkezéseit alkalmazni rendeli az országos népszavazás esetében is.

Mindezek alapján kétségesnek tartom, hogy a választási eljárás alapelvei közül – ezek zárt rendszeréből – kiemelhető-e egyetlen alapelv és kiegészíthető-e az Nsztv. szabályozása egy, a Ve. szabályozásából átemelt általános alapelvi szintű rendelkezéssel. A többségi határozat egy újabb hitelesítési akadállyal egészíti ki az Alkotmány és az

Nsztv. tiltott tárgykörökre vonatkozó szabályozását úgy, hogy a rendeltetésszerűség fogalmának szubjektívitasából adódóan előre vetíti az Alkotmánybíróság e mércére épülő későbbi döntéseinek a kiszámíthatatlanságát (hektikuságát). Erre utal az is, hogy a többségi határozat indokolásában is felhívott 26/2007. (IV. 25.) AB határozathoz, illetve a 99/2007. (XII. 6.) AB határozathoz csatolt párhuzamos indokolások már korábban felvetették a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének alkotmányos problematikáját, ám – szemben a jelenlegi határozattal – az említett ügyekben nem ezen követelmény alapján került sor az érdemi döntés meghozatalára.

5. A többségi határozat indokolása kísérletet tesz a népszavazáshoz való alkotmányos politikai alapjog alkotmányos rendeltetésének a meghatározására, a rendeltetésellenesség esetköreinek meghatározására, ám álláspontom szerint sem az alkotmányos rendeltetés határozatban szereplő meghatározása, sem a rendeltetésellenesség példálózóan felsorolt esetkörei nem adnak kellő és objektív alapot sem az OVB, sem az Alkotmánybíróság számára ahhoz, hogy a konkrét esetekben megalapozottan állást tudjon foglalni a népszavazáshoz való alapjog gyakorlásának a rendeltetésszerűségéről. Megjegyzem: a népszavazáshoz való politikai alapjog (ennek egyes részjogosítványai) alkotmányos rendeltetésének a meghatározását a közvetlen és a közvetett hatalomgyakorlás egymáshoz való viszonyán keresztül látom lehetségesnek, alkotmányosan levezethetőnek. E tekintetben meghatározónak tartom az 52/1997. (X. 14.) AB határozatnak (ABH 1997, 331.) azokat a megállapításait, amelyek a népszavazáshoz való politikai alapjogra, annak alkotmányos tartalmára, valamint a politikai alapjog gyakorlásának a képviselői hatalomgyakorláshoz való viszonyára vonatkoznak.

A törvényi szabályozás hiányait az Alkotmánybíróság által felállított új mércé – véleményem szerint – nem pótolhatja, ennek a konkrét esetekben való alkalmazása – egy olyan politikai természetű alapjog, mint a népszavazáshoz való jog esetében – óhatatlanul felveti a döntés szubjektívitasát. Az Alkotmánybíróság nem válhat ténybíróvá, nem vehet fel, és nem folytathat le bizonyítást a rendeltetésszerűség megállapíthatósága körében, és nem ítélni meg pl. azt sem, hogy a konkrét esetben a kezdeményező mire gondolt, milyen célt kívánt elérni a kezdeményezésével. E tekintetben az Alkotmánybíróság alkotmányos helyzetéből és törvényi hatásköreiből eredően eltérő helyzetben van a rendes bíróságtól, amely a többségi határozatban példaként felsorolt törvényi szabályozásokban foglalt rendelkezések alapján, figyelemmel a tényállás összes sajátosságára kiterjedt bizonyítás és a bizonyítékok szabad meggyőződésen alapuló mérlegelése alapján dönthet a rendeltetésszerű, vagy a rendeltetésellenes joggyakorlás kérdésében. Ez utóbbi esetben sem az eljáró rendes bíróság alakítja ki előre a rendeltetésszerűség mércéjét, hanem a bírói gyakorlat alapján lehet ilyen mércét felállítani.

A Ve. 3. § *d*) pontjában foglalt alapelv a rendeltetésszerű és jóhiszemű joggyakorlás követelményét írja elő, így ebből következően az Alkotmánybíróság által a többségi határozat indokolásában kimunkált tesztnek ki kellett volna terjedni az alapelv további konjunktív elemére, a jóhiszeműségre is, és a két konjunktív fogalmi elem tartalmi mozzanatainak a kibontásával kellett volna kísérletet tenni az új mérce kimunkálására.

6. Határozott álláspontom, hogy az országos népszavazásra vonatkozó szabályozás rendkívül hiányos, belső ellentmondásokkal terhes, ebből következően időszerű a teljes szabályozás átfogó felülvizsgálata. Ezek a szabályozási hiányok és szabályozási anomáliák vezetnek arra, hogy – a többségi határozat indokolásában is jelzett – növekvő számú országos népszavazási kezdeményezés esetében mind az OVB, mind az Alkotmánybíróság bizonyos esetekben eszközteleenné válik a komolytalan, vagy a népszavazás alkotmányos politikai alapjogának az alkotmányos jogintézményi kereteit „feszető” kezdeményezésekkel szemben. A népszavazási tárgykörök rendkívül széles köre – mindazon tárgykörökben lehet népszavazás, amelyek az Országgyűlés hatáskörébe tartoznak, kivéve az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésébe foglalt tilalmakat – szinte ösztönzik a kezdeményezőket a népszavazás eredeti funkciójától eltérő kezdeményezések benyújtására.

Az országos népszavazás kezdeményezése a hatályos alkotmányi és törvényi szabályozás alapján *actio popularis*, amely rendkívül széles határozza meg a kezdeményezői kört. Ugyancsak *actio popularis* a kifogás – mint jogorvoslat – előterjesztésére vonatkozó jog is. Véleményem szerint az ilyen tágan meghatározott kezdeményezői kör, és a túlzottan tág szabott jogorvoslat kezdeményezési jog a törvényi szabályozás logikájából és rendszeréből eredő hiba, amelyet a törvényalkotónak kellene a szűkítés igényével újragondolni.

Határozott álláspontom az, hogy a népszavazási eljárás szabályozási hibáit nem az Alkotmánybíróságnak kell kezelnie szubjektíven és kiszámíthatatlanul alkalmazható mérce felállításával, és esetről esetre való alkalmazásával, hanem a törvényalkotónak kell olyan szabályozást, és ennek részeként olyan garanciális rendelkezéseket megalkotni, amelyek biztosítják a népszavazáshoz való jog alkotmányos célnak megfelelő gyakorlását.

A vizsgált esetben sem az OVB, sem a kifogás előterjesztője nem hivatkozott a Ve. 3. § *d*) pontjában szereplő alapelvre – így figyelemmel a kifogással támadott OVB határozat eredeti határozati indokolásának a megalapozottságára – nem tartom jó gyakorlatnak, hogy az Alkotmánybíróság jogorvoslati eljárás során átlépi a kifogás és az OVB kifogással támadott határozatának tartalmi kereteit (kötöttségét), és ehhez kapcsolódóan „fellazítja” az indítványhoz kötöttség törvényi szabályát.

Dr. Bragyova András alkotmánybíró párhuzamos indokolása

Egyetértek a határozat rendelkező részével és az indokolásban kifejtett elvekkel is. Párhuzamos indokolásom azért írom, mert ugyanez a döntés más érvekkel jobban igazolható lenne.

Egyetértek a határozattal abban, hogy a népszavazási eljárásban érvényesek a Ve. 3. §-ában kimondott általános elvek, így a Ve. 3. § *d*) pontja által rögzített rendeltetésszerű joggyakorlás követelménye is. Egyetértek azzal is, hogy adott esetben ennek alapján megtagadható egy népszavazási kérdés hitelesítése. Ez az elv azonban kiegészítő szabály, amely csak akkor alkalmazható, ha más, speciálisabb szabály alapján az ügy nem dönthető el. A jelen esetben azonban több szabály van a Ve.-ben és az Alkotmányban, amelyek alapján melyek alapján a határozattal azonos következtetésre juthatunk – amint azt az OVB tette.

A kérdés itt is, mint már korábban, ahol az Alkotmánybíróság eltérő döntésre jutott [lásd pl. 102/2007. (XII. 12.) AB határozat (ABK 2007. december, 1230, 1235.); 103/2007. (XII. 12.) AB határozat (ABK 2007. december, 1236, 1241.)] az, hogy a már hitelesített, vagy azonos tárgyú kérdés az aláírásgyűjtésre nyitva álló határidő eredménytelen elteltét követően újra benyújtható-e. Ehhez hasonló a már hitelesített kérdés visszavonása és helyette új, azonos tárgyú kérdés benyújtása megengedhetősége. Szerintem mindkettő tilos, részben a Ve., részben az Alkotmány 28/E. §-a alapján, ezért adott esetben a döntéshez nem volt szükség a joggyakorlás rendeltetésszerűségének vizsgálatára; így az ügy ennek alapján is eldönthető lett volna. Itt jegyzem meg, hogy a népszavazási kérdés és annak tárgya nem azonosak: egy tárgyról végtelen számú kérdés megfogalmazható, amint ezt az azonos tárgyú népszavazási kérdések fényesen bizonyítják. A népszavazási kezdeményezés azonban az Alkotmány szerint nem kérdésekről, hanem tárgykörökről szól; egy tárgykört több kérdés is kimeríthet. Az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdés *a*) – *j*) pontjai is kizárólag tárgyköröket sorolnak fel, jöllehet az Alkotmány 28/B. § (1) bekezdése az Országgyűlés hatáskörébe tartozó „kérdésekről” szól.

Az Alkotmány 28/E. §-a és az Nsztv. 11. §-a alapján arra a következtetésre juthatunk, hogy országos népszavazás elrendelésére irányuló állampolgári kezdeményezés esetén az aláírásgyűjtő ív hitelesítését követően a támogató aláírások gyűjtésére egyszer áll rendelkezésre négy hónap. Az Alkotmány tehát világosan kimondja, hogy „négy hónap” áll rendelkezésre: ez a szabály csakis úgy értelmezhető, hogy csak egyszer – nem kétszer, nem háromszor, vagy végtelenül sokszor négy hónapig gyűjthető aláírás egy tárgykörben. Ez az állítás ettől függetlenül azért is igaz, mert a Ve. 4. § (3) bekezdése szerint minden határidő jogvesztő. Ezért az aláírásgyűjtésre rendelkezésre álló négy hónapos határidő is jogvesztő, mivel a Ve. 2. § *e*) pontja egyértelműen rögzíti, hogy a Ve. rendelkezéseit az országos népszavazásra alkalmazni kell. A Ve. a jelen esetben tehát nem kiegészítő, hanem elsődlegesen alkalmazandó szabály.

A rendelkezésre álló védett idő alatt az összegyűjtött aláírásokat csak egyszer szabad benyújtani. Ezzel magától teljesül a rendeltetésszerűség követelménye is, mert a javasolt értelmezés szerint a népszavazás kezdeményezőjének alaposan meg kell fontolnia, mikor és milyen kérdéseket tesz fel, mert többször már nem próbálkozhat. Aligha ésszerű, hogy akinek négy hónap alatt nem sikerült összegyűjtenie a népszavazás elrendeléséhez szükséges számú aláírást, rögtön újra megkísérelhesse a kérdés ismételt benyújtásával, vagy, mint a jelen esetben, az aláírásgyűjtő ív hitelesítését követően a beadványt visszavonva azonos tárgyban új hitelesítési eljárást kezdeményezhessen az OVB-nél. Az itt javasolt értelmezést elfogadva világos, hogy a már hitelesített kérdés „visszavonása” értelmetlen.

Igaz, az Alkotmány és az Nsztv. nem rendelkezik a hitelesített aláírásgyűjtő ív visszavonásának lehetőségéről, és nem teszi kötelezővé a hitelesített aláírásgyűjtő ív alapján a támogató aláírások gyűjtését sem. A népszavazás kezdeményezője a hitelesített aláírásgyűjtő ív birtokában dönthet úgy, hogy nem gyűjt támogató aláírásokat. Mindez nem változtat a hitelesített aláírásgyűjtő ív rendeltetésén: a népszavazási kezdeményezést támogató aláírások gyűjtése, hiszen csak a hitelesített íven gyűjtött aláírások érvényesek [Nsztv 3. § (1) bekezdés]. Ehhez társul a tilalom mindenki más számára az aláírásgyűjtő íven szereplő kérdésben aláírás gyűjtésére (Nsztv 12. §); ami azt jelenti, hogy a hitelesített aláírásgyűjtő ív birtokában a népszavazás kezdeményezőjének négy hónapig kizárólagos joga van az aláírások gyűjtésére. Abból, hogy az aláírások gyűjtése nem kötelező, nem következik, hogy a törvény szerint négy hónapig tartó kizárólagos aláírásgyűjtési idő eltelté után az aláírásgyűjtés akár csak egyszer is megismételhető lenne. Ha bárki folyamatosan újra és újra nyújthatna be azonos tárgyú kérdéseket tartalmazó aláírásgyűjtő íveket hitelesítés céljából az OVB-hez, akkor mások ugyanilyen jogát is sértené.

Az Alkotmány, amint preambuluma mondja „parlamentari demokráciát” és demokratikus jogállamot hozott létre. A demokratikus állam fogalmilag egyben jogállam is – enélkül demokratikus állam sem lehetne –, amely megkívánja a jogbiztonság érvényesülését. A jogbiztonságot veszélyezteti, ha az állampolgárok közössége, illetve a törvényhozó nem tudhatja, meddig marad fenn a népszavazási eljárás kezdeményezésével előálló függő jogi helyzet és az ezzel együtt járó bizonytalanság (ami a jelenlegi szabályozás szerint több mint egy évig is eltarthat). Az sem egyeztethető össze a jogbiztonság követelményével, hogy egy elindult és eredmény nélkül zárult népszavazási kezdeményezés után ugyanabban a kérdésben a függő helyzet újra és újra korlátlanul előidézhető legyen. Alkotmányosan indokolt – ugyanazon okoknál fogva, amelyeket az Alkotmánybíróság 27/2007. (V. 17.) AB határozatában (ABK 2007, 387, 396.), az azonos kérdéssel ismételt népszavazás kitűzése kapcsán kifejtett –, hogy egy sikertelen kezdeményezés után a törvényhozó és az állampolgárok is viszonylag stabil jogi helyzettel számolhassanak.

**Az Alkotmánybíróság
31/2008. (III. 12.) AB
határozata**

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság Nagyberény Község Önkormányzata Képviselő-testületének a temetőkről és a temetkezéssel szülő 3/2001. (IV. 3.) sz. rendeletének 9. § (2) bekezdésének „erős zaj okozása” kitétele alkotmányellenes, ezért azt a jelen határozat közzétételének napjával megsemmisíti.

Az Ör. 9. § (2) bekezdése az alábbi szöveggel marad hatályban:

„9. § (2) A temetőktől számított 250 méteren belül mindennemű lőfegyver sport, gyakorló és vadászati célú használata tilos!”

Az Alkotmánybíróság jelen határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

INDOKOLÁS

I.

A közigazgatási hivatal vezetője a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) 99. § (2) bekezdés a) pontja alapján az Alkotmánybíróságnál kezdeményezte Nagyberény Község Önkormányzata Képviselő-testületének a temetőkről és a temetkezéssel szülő 3/2001. (IV. 3.) sz. rendelete (a továbbiakban: Ör.) 9. § (2) bekezdése törvényességének vizsgálatát.

Az indítványozó szerint a Képviselő-testület az Ötv. 16. § (1) bekezdésében meghatározott jogalkotási jogosultságán túlterjeszkedve szabályozott, amikor megtiltotta az Ör. 9. § (2) bekezdésében azt, hogy temetők 250 méteres körzetében nem lehet lőfegyvert használni sport, vadászati és egyéb céllal. Az indítványozó álláspontja szerint az Ör. 9. § (2) bekezdésében szabályozott kérdésre vonatkozóan magasabb szintű jogszabály tartalmaz rendelkezést, így a kézi lőfegyverekről és lőszeréről, gáz- és riasztófegyverekről, valamint a légfegyverekről és a lőterekről szóló 115/1991. (IX. 10.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Lkr.) 7. § (1) bekezdése, valamint az annak végrehajtására kibocsátott 14/1991. (X. 31.) BM rendelet. Az indítványozó szerint ugyanis az Ör. 9. § (2) bekezdése a lőfegyver használatának korlátozásáról rendelkezik, amire vonatkozóan az Lkr. 7. § (1) bekezdése szerint az engedéllyel rendelkezővel szemben a lőfegyver használatának korlátozó-

sát az Lkr.-ben meghatározott okból a rendőrség rendelheti el.

Az Ör. 9. § (2) bekezdésének „erős zaj okozása” kitétele a jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény (a továbbiakban: Jat.) 18. § (2) bekezdésével ellentétes, mivel az „erős zaj” értelmezhetetlen fogalom, s ez jogbizonytalanságot eredményez.

Minderre tekintettel az indítványozó kérte az Ör. 9. § (2) bekezdésének megsemmisítését az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése alapján.

II.

Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezése:

„44/A. § (2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

Az Ötv. indítvánnyal érintett rendelkezése:

„16. § (1) A képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására önkormányzati rendeletet alkot.”

A Jat. indítvánnyal érintett rendelkezése:

„18. § (2) A jogszabályokat a magyar nyelv szabályainak megfelelően, világosan és közérthetően kell megszövegezni.”

Az Ör. indítvánnyal érintett rendelkezése:

„9. § (2) A temetőktől számított 250 méteren belül mindennemű lőfegyver sport, gyakorló és vadászati célú használata, erős zaj okozása tilos!”

III.

Az indítvány az alábbiak szerint részben megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság először azt vizsgálta, hogy az Ör. 9. § (2) bekezdése magasabb szintű jogszabállyal ellentétesen szabályozott-e, illetve a képviselő-testületnek volt-e jogalkotási jogosultsága arra, hogy a temetők körzetében megtiltsa fegyver sport, gyakorlati és vadászati célú használatát.

1.1. Az indítványozó szerint az Ör. 9. § (2) bekezdése az Lkr. 7. § (1) bekezdésével ellentétesen szabályozott, mivel – azáltal, hogy a lőfegyver használatát korlátozza – elvonja a rendőrség Lkr. 7. § (1) bekezdésben megjelölt hatáskörét. Az Alkotmánybíróság eljárása során megállapította, hogy az Lkr.-t a fegyverekről és lőszerokról szóló 253/2004. (VII. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) 52. § (2) bekezdés b) pontja hatályon kívül helyezte. Az Alkotmánybíróság az eljárását erre tekintettel folytatta le. Az Lkr. 7. § (1) bekezdése az indítvány benyújtásakor arról rendelkezett, hogy a rendőrség a közbiztonság védelme érdekében elrendelheti – többek között – a lőfegyver, lőszer használatának korlátozását, tilalmát, ha az engedély

visszavonása nem szükséges. A közbiztonság védelmére tekintettel különösen akkor volt helye a használat korlátozásának, illetve megtiltásának, ha az engedéllyel rendelkezővel szemben büntetőeljárás, vagy szabálysértési eljárás indult. Az Lkr. alapján tehát a rendőrség arra kapott felhatalmazást, hogy az engedélyes meghatározott cselekménye esetén az engedély visszavonásánál enyhébb szankciót alkalmazzon.

A lőfegyverekről és lőszerokról szóló 2004. évi XXIV. törvény (a továbbiakban: Tv.), valamint az annak felhatalmazása alapján kibocsátott Kr. nem tartalmaz hasonló rendelkezést. A hatályos szabályozás alapján a rendőrség nem mérlegelhet az alkalmazandó szankciót illetően: a Kr. 5. §-ában meghatározott feltételek fennállása esetén az engedélyt haladéktalanul vissza kell vonni.

Az Ör. 9. § (2) bekezdésében foglalt fegyverhasználati korlátozás nem vezet az indítványozó által felvetett következményre, nevezetesen a rendőrség hatáskörének elvonására. Az Ör. 9. § (2) bekezdése ugyanis nem tekinthető olyan szankciónak, aminek alkalmazására az engedélyes valamely magatartása következtében kerül sor. Az Ör. 9 § (2) bekezdése a fegyver tartására vonatkozó engedély érvényességét nem érintve, valamennyi engedéllyel rendelkező számára tiltja meg a fegyver használatát az önkormányzat meghatározott területén.

1.2. A fegyver használatát illetően a Kr. 38–41. §-a tartalmaz rendelkezéseket. A Kr. meghatározza, hogy fegyvert az engedéllyel rendelkező – az engedélye alapján – mire és hol használhatja, hogyan köteles szállítani, illetve viselni. Az Ör. kizárólag az önkormányzat meghatározott területén tiltotta meg a fegyver meghatározott céllal történő használatát. Azt tehát nem zárja ki, hogy a tilalommal nem érintett területen fegyvert bármely céllal használják az engedéllyel rendelkezők. A tilalommal érintett területen továbbá az Ör. 9. § (2) bekezdésében nem említett célra a magasabb szintű jogszabályok alapján történhet a fegyver használata.

Mindezek alapján az állapítható meg, hogy az Ör. 9. § (2) bekezdése a Kr.-hez képest a fegyver használatát korlátozó rendelkezést tartalmaz. Ez a korlátozás azonban nem eredményezi a fegyver használatának kizárását sem valamennyi jogszabályban megengedett célra, sem az önkormányzat teljes területére.

Az Alkotmánybíróság „[a] 63/1991. (XI. 30.) AB határozatában – a belkereskedelmi törvény és végrehajtási rendelete vizsgálata kapcsán – rámutatott arra, hogy e magasabb szintű jogszabályok által „megszabott korlátozások helyi alkalmazása során nem alkotmányellenes az, ha a városnak név szerint megjelölt utcák által meghatározott körzetében, vagy kiemelt objektumok (kegyhelyek, iskolák, kulturális centrumok stb.) környezetében az önkormányzat nem ad engedélyt” ... meghatározott vállalkozói tevékenységre. (ABH 1991, 471–472.) Az Ör. sem Újpest egész területén rendeli megszorítólag alkalmazni az Szsztv. 26. § (12) bekezdésében foglalt előírásokat, hanem csak a kép-

viselő-testület által szükségesnek ítélt közterületek mentén. Ezért az Alkotmánybíróság megítélése szerint a képviselő-testület elfogadhatóan – ahogy a polgármester kifejezte: „Újpest közbiztonsága és közterkölcse érdekében” – élt az Alkotmány 42. §-ával biztosított önkormányzati jogosultságával, s nem sértette az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésének a tilalmát. Az Alkotmánybíróság 1991 óta következőes gyakorlata szerint ugyanis, ha valamely magatartást az országos szintű jogszabályok kifejezetten megengednek, akkor azt a képviselő-testület nem tilthatja meg az egész illetékességi területére kiterjedő érvénnyel. Annak azonban nincs akadálya, hogy az önkormányzati rendelet a város vagy község egyes övezeteire (földrajzilag pontosan meghatározott részeire, egyes utcáira, meghatározott objektumok körzetére) vonatkozó tilalmat vagy korlátozást állapítson meg. Ugyanúgy az sem alkotmányellenes, ha az önkormányzati rendelet a helyi lakosság érdekében, ugyancsak egyes övezetekre kiterjedő érvénnyel, szigorúbb korlátozást vagy tilalmat állapít meg, mint azt az országos jogszabály általános érvénnyel tette. (2219/H/1991. AB határozat; ABH 1992, 716–718.; 958/H/1993. AB határozat; ABH 1994, 781–784.)” [17/1998. (V. 13.) AB határozat, ABH 1998, 155, 157–158.]

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az Ör. 9. § (2) bekezdésben foglalt korlátozás alkotmányossága is ez alapján ítélandó meg. A magasabb szintű jogszabályok – a Tv. és különösen a Kr. – a fegyver használatára vonatkozóan elsősorban az élet védelme érdekében szükséges korlátozásokról rendelkeznek. Az Ör. 9. § (2) bekezdésében található korlátozásra nem az élet védelme, hanem – amint arra a Képviselő-testület hivatkozott – kegyeleti okokból került sor, a helyi viszonyokra figyelemmel. Ennek megfelelően csak meghatározott objektumok (temetők) körzetében tiltja a fegyver használatát. Az Alkotmánybíróság az Ör. 9. § (2) bekezdése alkotmányosságának megítélésekor figyelembe vette azt is, hogy a rendelkezés nem zárta ki fegyver munkavégzési célra történő használatát. Mindezek alapján az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az Ör. az országos szintű szabályozáshoz képest, a helyi viszonyokra figyelemmel kiegészítő jellegű szabályozást alkotott, amire az Alkotmány 42. §-a – a fent kifejtettek alapján – felhatalmazást ad.

Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy az Ör. 9. § (2) bekezdésének a fegyverhasználat korlátozásáról rendelkező fordulata nem ellentétes magasabb szintű jogszabállyal, így nem sérti az Ötv. 16. §-át, illetve a Tv. és a Kr. rendelkezéseit. Ezért az Alkotmánybíróság az indítványt ebben a részében elutasította.

2. Az Alkotmánybíróság ezután azt az indítványozói felvetést bírálta el, miszerint az Ör. 9. § (2) bekezdésének „erős zajt okoz” kitétele sérti a Jat. 18. § (2) bekezdését. Az indítványozó szerint mivel az Ör. nem határozta meg az „erős zaj” fogalmát, a kifejezés nem világos és közérthető.

Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében „[p]usztán az a tény, hogy valamely jogszabályi rendelkezés többféleképpen lehet értelmezni, nem szükségképpen jelenti a Jat. idézett szabályának megsértését. A leggondosabb jogszabályszerkesztés és jogszabály-élőkészítés mellett is előfordulhatnak ugyanis a gyakorlatban jogszabály-értelmezési nehézségek, amelyeket általában a jogalkotói vagy jogalkalmazói jogszabályértelmezés eszközeivel kell felszámolni. Ugyanez az irányadó arra az esetre, ha valamely rendelkezés kétségtelenül nem áll összhangban a Jat. idézett szabályával, de a jogszabályértelmezés révén gondoskodni lehet a szóban forgó jogszabály helyes alkalmazásáról. (...) Alkotmányértésnek csak az minősül, ha a sérelmezett jogszabály tartalma olyan mértékben homályos, vagy rendelkezései olyannyira ellentmondásosak, hogy a tisztázatlanság feloldására a jogszabály-értelmezés már nem elegendő, s a jogalkotói fogyatékos az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében deklarált jogállamiság szerves részét alkotó jogbiztonság sérelmét idézi elő.” [1263/B/1993. AB határozat, ABH 1994, 672, 673–674., erre hivatkozik: 72/2006. (XII. 15.) AB határozat, ABH 2006, 819, 858.]

Ezen érvelés alapján a Jat. 18. § (2) bekezdésének sérelmét állapította meg az Alkotmánybíróság azért, mert egy önkormányzati rendelet egyik rendelkezése az érintettek számára nem egyértelműen rendelkezett járulékfizetési kötelezettségről, így nem ismerhették meg kötelezettségük tartalmát és annak teljesítésére sem tudtak felkészülni. [9/1999. (IV. 28.) AB határozat, ABH 1999, 386, 388.] Az Alkotmánybíróság egy másik határozatában ugyancsak egy önkormányzati rendelet alkotmányosságának vizsgálata kapcsán azért állapította meg a Jat. 18. § (2) bekezdésének, és ezen keresztül az Alkotmány 2. § (1) bekezdésének sérelmét, mert a támadott rendelkezés – félreérthető fogalmazása miatt – szélsőséges jogalkalmazói értelmezésre adott lehetőséget. Amint az Alkotmánybíróság fogalmazott, „[a] hatósági jogkör gyakorlójának adott korlátlan mérlegelési jog ugyanis kiszámíthatatlanná teszi, hogy milyen egyéb célra kell engedélykérelmet benyújtani, vagy az egyéb indokból elutasított kérelmet milyen alapon lehet jogorvoslattal megtámadni.” [49/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 519, 520.]

Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben azt vizsgálta, hogy az Ör. 9. § (2) bekezdése alapján egyértelműen megállapítható-e, hogy milyen magatartás minősül tiltottnak a megadott övezetben. Az Ör. 9. § (2) bekezdése a zaj okozását kizárólag annak erősségére tekintettel tiltja. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az „erős” jelző alapján nem egyértelmű, hogy az Ör. milyen magatartást tilt. Így mindenképp nem egyértelmű, hogy a zajokozás erősségének mi a mércéje. Vagyis akkor minősül-e erősnek az adott zajokozás, ha az alkalmas mások zavarására, vagy – mások zavarásától függetlenül – egy objektív zajszint feletti zajokozást tilt az Ör., és ez utóbbi esetben nem egyértelmű, hogy mi az a zajszint, ami felett a zajokozás tiltottnak („erősnek”) minősül. Az Alkotmánybíróság álláspont-

ja szerint az sem egyértelmű az Ör. megfogalmazása alapján, hogy az „erős” zaj okozása, annak indoklására tekintet nélkül tiltott-e, vagy az Ör. kizárólag az indokolatlan zajokozást kívánja-e tiltani. [Így például az erős zaj okozásának tilalma alapján akár egy, a temetők 250 méteres körzetén belül folytatott építkezés is tiltottnak minősíthető, annak ellenére, hogy a zajokozás indokolt, és a magasabb szintű jogszabályokban meghatározott zajszintet nem haladja meg (bár az természetszerűleg „erős”).]

Mivel az Ör. 9. § (2) bekezdésének utolsó fordulatában foglalt tilalom szélsőséges jogalkalmazói értelmezésre ad lehetőséget, a norma az érintettek számára bizonytalan tartalmat hordoz. Így megállapítható, hogy az Ör. 9. § (2) bekezdésében foglalt „erős zaj okozása” kitétel – az Alkotmánybíróság fent kifejtett gyakorlata értelmében – sérti a Jat. 18. § (2) bekezdésében foglalt norma világosságára vonatkozó követelményt.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Ör. 9. § (2) bekezdésének „erős zaj okozása” fordulata sérti az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését, és megsemmisítette azt.

Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a képviselő-testület külön rendelkezése nélkül is szabálysértésnek minősül a csendháborítás, vagyis az olyan zajokozás, amely indokolatlan és alkalmas mások zavarására. Erről az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet 6. §-a rendelkezik. Az indokolt, ám egy meghatározott objektív zajszintet meghaladó zajokozás jogkövetkezményeiről – amelyek ugyancsak a képviselő-testület külön rendelkezése nélkül is irányadók – a környezeti zaj és rezgés elleni védelem egyes szabályairól szóló 284/2007. (X. 29.) Korm. rendelet rendelkezik.

A jelen határozat Magyar Közlönyben történő közzéttele az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 41. §-án alapul.

Alkotmánybírósági ügyszám: 351/H/2003.

Utasítás

**Az igazságügyi és rendészeti miniszter
12/2008. (MK 46.) IRM
utasítása**

**az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Szervezeti
és Működési Szabályzatáról szóló
10/2007. (MK 130.) IRM utasítás módosításáról**

1. §

(1) Az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 10/2007. (MK 130.)

IRM utasítás melléklet (a továbbiakban: melléklet) 5. §-a a következő o) ponttal egészül ki:

(A minisztérium alaptevékenysége körébe tartozó feladatokat lát el:)

„o) a Büntetőpolitikai Főosztály.”

(2) A melléklet 9. §-a új (6) bekezdéssel egészül ki, és a jelenlegi (6) bekezdés számozása (7) bekezdésre változik:

„9. § (6) A büntetőpolitikai szakállamtitkár büntetőjogi ügyekben a Büntetőjogi Kodifikációs Főosztály vezetője, büntetőpolitikai ügyekben a Büntetőpolitikai Főosztály vezetője helyettesíti.”

(3) A melléklet a következő 13/A. §-sal egészül ki:

„13/A. § A büntetőpolitikai szakállamtitkár koordinálja az új Büntető Törvénykönyv előkészítését.”

(4) A melléklet 1. számú függeléke a következő 8. ponttal egészül ki:

„8. A büntetőpolitikai szakállamtitkár irányítása alá tartozó szervezeti egységek

8.1. Büntetőjogi Kodifikációs Főosztály

8.2. Büntetőpolitikai Főosztály”

(5) Az SZMSZ melléklet 2. számú függeléke a következő 8. ponttal egészül ki:

„8. A **BÜNTETŐPOLITIKAI SZAKÁLLAMTITKÁR IRÁNYÍTÁSA ALÁ TARTOZÓ SZERVEZETI EGYSÉGEK**

A büntetőpolitikai szakállamtitkár irányítása alá tartozó szervezeti egységek állományába harmincöt fő tartozik. Az e szervezeti egységek állományába tartozó köztisztviselők részére a szervezeti egységek állományába tartozó, felsőfokú végzettséggel rendelkező köztisztviselők számának 8%-a egész részének megfelelő számú szakmai főtanácsadói, illetve 12%-a egész részének megfelelő számú szakmai tanácsadói cím adományozására van lehetőség.

A szakállamtitkár titkárságát közvetlenül a szakállamtitkár vagy osztályvezetői megbízással rendelkező személy vezeti.

8.1. Büntetőjogi Kodifikációs Főosztály

A főosztályvezető általános helyettesítésére főosztályvezető-helyettes működik. A Főosztály a Büntetőjogi Kodifikációs Osztályra, a Büntetőeljárás és Büntetés-végrehajtási Jogi Kodifikációs Osztályra tagozódik.

A. Kodifikációs feladatok

1. A Főosztály ellátja

a) a büntető anyagi jogról,

b) a büntető eljárási jogról,

c) a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról,

d) a nemzetközi bűnügyi jogsegélyről,

e) a szabálysértési jogról,

f) a bűnügyi nyilvántartásról,

g) a bűnjelkezelésről,

h) törvényi szinten a büntetés-végrehajtási szervezetről szóló jogszabályok és – a *h)* pontban meghatározott tárgykör kivételével – az állami irányítás egyéb jogi eszközei előkészítését.

2. A Főosztály – a miniszternek a kormányzati döntés-előkészítéssel kapcsolatos feladatköre gyakorlása során – az érintett főosztályok bevonásával véleményezi

- a)* a honvédelemről,
- b)* a katasztrófák elleni védekezésről,
- c)* a nemzetbiztonsági tevékenységről,
- d)* a Vám- és Pénzügyőrség szervezetéről

szóló jogszabályok és az állami irányítás egyéb jogi eszközei tervezetét.

3. A Főosztály előzetesen véleményezi a Rendészeti Kodifikációs Főosztály által előkészített jogszabályok és az állami irányítás egyéb jogi eszközei tervezetét.

E. Egyéb feladatok

a) Részt vesz az OECD Korrupció Elleni Munkacsoportjának (Bribery Working Group) munkájában, koordinálja az OECD külföldi hivatalos személy megvesztegetése elleni küzdelemről szóló egyezményének végrehajtásával kapcsolatos országértékeléseket.

b) Részt vesz az Európa Tanács Korrupció elleni Államok Csoportja (GRECO) munkájában, koordinálja az Európa Tanács korrupció elleni küzdelemmel kapcsolatos egyezményei és ajánlásai végrehajtásával kapcsolatos országértékeléseket.

c) Képviseli a minisztériumot a Kábítószerügyi Koordinációs Bizottságban.

d) Átv teszi és elemzi az Országos Igazságszolgáltatási Tanács Hivatala által gyűjtött és feldolgozott, a büntető igazságszolgáltatást érintő bírósági ügyforgalmi statisztikai adatokat, valamint a jogerősen befejezett büntető ügyek vádlottairól készült adatokat, véleményezi a főosztály ügykörét érintő kérdésekben a statisztikai adatszolgáltatással kapcsolatos jogszabályok tervezeteit.

8.2. Büntetőpolitikai Főosztály

A Főosztály a Büntemegelőzési Osztályra, valamint a Statisztikai és Elemző Osztályra tagozódik.

E. Egyéb feladatok

a) Ellátja a társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiája végrehajtásának koordinációját, illetve az Országos Büntemegelőzési Bizottság titkársági feladatait.

b) Kidolgozza a társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiája végrehajtására szolgáló cselekvési programot, valamint az annak végrehajtásáról szóló jelentést.

c) Elősegíti a társadalmi bűnmegelőzés hazai és külföldi legjobb gyakorlatainak terjesztését.

d) Ellátja a pályázatadási, monitorozási, értékelési feladatokat a társadalmi bűnmegelőzés tárgykörében.

e) Ellátja a Rendőrség, a rendészeti oktatási intézmények, a Rendőrtisztai Főiskola, a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatának bűnmegelőzési munkájának koordinálását, szakirányítását, különös tekintettel a társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiájára. Segíti az Országos Büntemegelőzési Bizottság szakmai ismereteinek hasznosítását a rendészeti oktatásban és a képzésekben.

f) Részt vesz az ENSZ Büntemegelőzési Bizottság, a Nemzetközi Büntemegelőzési Központ és az Európai Városbiztonsági Fórum munkájában.

g) Az Európai Büntemegelőzési Hálózat nemzeti kapcsolattartó pontja.

h) A büntetőpolitika elvi megalapozására szolgáló előterjesztéseket készíti.

i) Koordinálja a szervezeti egységek, a miniszter irányítása vagy felügyelete alá tartozó rendvédelmi szervek statisztikai tevékenységét. Javaslatot készít a statisztikai adatgyűjtés és -szolgáltatás reformjának előkészítésére és végrehajtására.

j) Koordinálja a hivatali egységek, minisztériumi szervek és önálló rendvédelmi szervek statisztikai tevékenységét; felelős az Országos Statisztikai Adatgyűjtési Programban (OSAP) előírt adatszolgáltatások, így különösen a közlekedésrendészeti statisztika, a közrendvédelmi szabálysértési statisztika, a rendőrségi szabálysértési ügyforgalmi statisztika, a bűnügyi ügyforgalmi statisztika, az egységes rendőrségi és ügyészségi bűnügyi statisztika, a személy- és járműforgalmi statisztika előkészítéséért, működtetéséért, illetve teljesítéséért.

k) Képviseli a tárcát az Országos Statisztikai Tanácsban, ellátja a statisztikáról szóló törvényben meghatározott feladatokat, fogadja a hozzá érkező statisztikai jelentéseket és felkérésre azokból adatokat szolgáltat más szervezeti egységek részére.

l) Részt vesz a Kábítószerügyi Koordinációs Bizottság és a Népegészségügyi Tárcaközi Bizottság munkájában.”

2. §

(1) Ez az utasítás a közzétételét követő napon lép hatályba.

(2) A melléklet 2. számú függelék 3. pontjában a „százötvennégy fő” szövegrész helyébe a „százharminchárom fő” szöveg, 2. számú függelék 7. pontjában a „hatvanegy fő” szövegrész helyébe a „negyvenhét fő” szöveg lép.

(3) Hatályát veszti a melléklet 8. § (3) bekezdése, 1. számú függelék 3.3. pontja, 2. számú függelék 3.3. pontja, 2. számú függelék 7.1. pontjában az „a Megelőzési és Statisztikai Osztályra,” szövegrész, 2. számú függelék 7.1. B. pont *e)–i)* alpontja, 2. számú függelék 7.1. E. pont *e)–l)* alpontja, 2. számú függelék 7.2. A. pont *h)* alpontja.

Jogegységi határozatok

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata

1/2008. PJE szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának Jogegységi Tanácsa a Legfelsőbb Bíróság ítélkező tanácsa által kezdeményezett jogegységi eljárásban meghozta a következő

jogegységi határozatot:

A genetikai, teratológiai ártalom következtében fogyatékossgal született gyermek a saját jogán nem igényelhet kártérítést a polgári jog szabályai szerint az egészségügyi szolgáltatótól amiatt, hogy a terhesség alatt elmaradt vagy hibás orvosi tájékoztatás következtében anyja nem élhetett a terhesség-megszakítás jogszabály által biztosított jogával.

INDOKOLÁS

I.

A Legfelsőbb Bíróság ítélkező tanácsa a Pfv.IV.20.551/2007. számú ügyben a 10. sorszámú végzésével az 1997. évi LXVI. törvény (Bsz.) 29. §-a (1) bekezdésének *b)* pontja alapján jogegységi eljárást kezdeményezett abban a kérdésben, hogy a genetikai, teratológiai ártalom következtében fogyatékossgal született gyermek saját jogán igényelhet-e kártérítést azért, mert a terhesség alatt elmaradt vagy hibás tájékoztatás miatt anyja nem élhetett a terhesség-megszakítás jogszabály által biztosított jogával. A jogegységi eljárás kezdeményezését azal indokolta, hogy az előtte folyamatban lévő ügyben III. r. felperesként fellépő fogyatékos gyermek kárigénye vonatkozásában el kíván térni a Legfelsőbb Bíróság Pf.III. tanácsának több határozatában kifejtett attól a jogi álláspontjától, amely szerint a gyermek ilyen esetben a saját jogán kártérítési igényel lép fel az egészségügyi intézménnyel szemben.

II.

A bírói gyakorlatban felmerült esetekben a genetikai, teratológiai ártalom következtében fogyatékos gyermek születése esetén a szülők és a fogyatékosan született gyermek kártérítési igénye azon alapul, hogy a terhesség alatt

a szülők – orvosi diagnosztikai tévedés vagy mulasztás folytán – nem kaptak tájékoztatást arról, hogy – nagy valószínűséggel – fogyatékos gyermekük fog születni és ezáltal az anya nem élhetett a terhesség-megszakítás jogával. Ennek következtében pedig sérült a szülőknek a családtervezéshez fűződő joga és a fogyatékossgából mind nekik, mind a gyermeküknek vagyoni és nem vagyoni káruk származik. Az esetek lényege tehát, hogy nem maga a fogyatékossg vezetethető vissza orvosi tevékenységre vagy mulasztásra, hiszen a genetikai, teratológiai ártalom (a magzat fejlődésében örökletes vagy más, nem ismert eredetű okból bekövetkező zavar: Down kór, agyi komplex fejlődési rendellenesség, végtagfejlődési rendellenesség stb.) keletkezésének oka – az orvostudomány mai állása szerint – ismeretlen és annak kialakulása orvosi eszközökkel nem akadályozható meg, hanem a terhesség-megszakítás esélyének elvesztése. A bírói gyakorlat mára egységesnek mondható abban, hogy a szülők kártérítési igényét az egészségügyi intézménnyel szemben a polgári jogi kárfelelősség szabályai szerint ezekben az esetekben elismeri.

A gyermek kártérítési igénye tekintetében azonban a bírói gyakorlat nem egységes: a Legfelsőbb Bíróság Pf.III. tanácsának és az alsóbb fokú bíróságoknak a gyakorlata eltérő.

A szülők és a fogyatékossgal született gyermek mint felperesek által az egészségügyi intézmény ellen kártérítés iránt indított perrel kapcsolatos felülvizsgálati eljárásban Pfv.III.22.670/1995/5. számon hozott, az alperes kártérítő felelősségét mindhárom felperes vonatkozásában megállapító közbenső ítéletében a Legfelsőbb Bíróság kifejtette: az alperes kártérítési felelősségének alapja minden felperes esetében azonos, mert egyazon magatartás okozta a felperesek kárát és csak a következmények szempontjából, a felelősség mértéke és módja tekintetében lehet eltérés közöttük. Ugyanezt a jogi álláspontot tükrözi a Pfv.III.21.899/1997/6. számú közbenső ítélet is. Az EBH 2005/1/1206. számon elvi határozatként közzétett Pfv.III.22.193/2004. számú ítéletében a Legfelsőbb Bíróság kifejezetten kimondta, hogy a fogyatékossgal született gyermek saját jogon igényelhet kártérítést, ha a kórház alkalmazottainak hibás vagy elmaradt tájékoztatása miatt a szülő nem élhetett a terhesség-megszakítással kapcsolatban a jogszabály által biztosított jogával és a gyermeknek ennek következtében sérülnek az élethez, emberi méltósághoz, a legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez fűződő alkotmányos jogai. Az elvi határozat indokolásának lényege szerint – a felülbírált jogerős ítéletben foglaltakkal szemben – nem annak van jelentősége, hogy ha a kórház alkalmazottai nem mulasztanak, a magzatot az életétől megfosztják, hanem annak, hogy a kórház hibájából egy törvény által biztosított joggal való élés lehetősége elmaradt és ennek következtében a fogyatékos gyermek a születésétől kezdve nem élhet teljes életet. A magzati élet

védelméről szóló 1992. évi LXXIX. törvény (Mvtv.) 6. §-a (1) bekezdésének *b*) pontja szerint ugyanis a magzat súlyos fogyatékoságának orvosilag ellenőrzött esete a terhesség-megszakítás indikációja lehet, amivel – a szülőkn kívül – a magzatot is védi a törvény, beleértve az élve születést is. A kórház alkalmazottjának mulasztása folytán tehát sérül a fogyatékosággal született gyermeknek az az Alkotmányban biztosított joga, amely szerint minden embernek veleszületett joga van az élethez és az emberi méltósághoz [54. § (1) bek.], illetőleg a legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez (70/D. §). A kórház nem a fogyatékoság kialakulásáért felelős, hanem az időben elvégzendő terhesség-megszakítás esélyének elvesztéséért. A szülői döntés megghiúsulásának ugyanis az a következménye, hogy a gyermeknek az életét károsodottan, Alkotmányban biztosított személyhez fűződő jogainak sérelmével kell leélnie, amely körülmények miatt alanyi joga van kártérítés követelésére az alperessel szemben.

Ellentétes álláspontra helyezkedtek és a fogyatékos gyermek kártérítési igényét elutasították a bíróságok az alábbi határozatokban. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság a 4/A.Pf.20.800/1992/8. számú ítéletét azzal indokolta, hogy a felperes (a gyermek) nem hivatkozhat – az őt ért hátránnyal – arra, hogy amennyiben észlelik a terhesség tartama alatt a rendellenességet, a szülei a terhesség megszakítása mellett döntöttek volna. Ellenkező esetben ez azt eredményezné, hogy a felperes azért részesülne kártérítésben, mert megszületett és él, azaz az elmaradt haláláért kapna kártérítést. Ennek nem vagyoni kártérítés körében való értékelése az élet védelmével összeegyeztethetetlen. A felperesnek nincs kára, hiszen az élet ennek nem tekinthető. A Fővárosi Bíróság a 41.Pf.23.484/1995/3. sz. ítéletében azzal érvelt, hogy a gyermek (II. r. felperes) egészségkárosodása fejlődési rendellenességre vezethető vissza, és azért az alperes nem felelős. A felelősség kizárólag azért terheli, mert a fejlődési rendellenességet időben nem ismerte fel, amikor a terhesség még megszakítható lett volna és így a II. r. felperes megszületett. Kártérítési kötelezettség tehát csak a II. r. felperes egészségi állapotával összefüggő károkért, az abból eredő, az egészséges gyermekhez képest felmerülő többlet-kiadásokért terheli. Ezek a károk, többlet-kiadások pedig a szülőknél, az I. és III. r. felpereseknél merültek fel. A Pécsi Ítéltábla a Pf.I.20.187/2004. számú ítéletében kiemelte, hogy a Ptk. 9. §-a értelmében a magzat nem személy, nem jogalany, de már magzati állapotában vannak jogai, amelyek az élve születés feltételétől függően illetik meg. Nincs azonban feltételes alanyi joga sem arra, hogy magzati életétől az 1992. évi LXXIX. törvény rendelkezései alapján megfoszadjon. A feltételes jogképesség a magzat alanyi jogait tekintetében egy függő jogi helyzetet jelent, amelyben az alanyi jog csak eshetőlegesen, egy jövőbeni tény bekövetkezésétől függően keletkezik, a fogantatás időpontjára visszamenőleges hatállyal. A magyar jog tehát nem ismeri

el a magzat alanyi jogát sem a megszületésre, sem arra, hogy művi beavatkozással az életét elvegyék. Alanyi jog hiányában pedig az alperes részéről hiányzik a cselekmény jogellenessége, amely az I. r. felperes tekintetében a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése értelmében a kártérítési felelősség megállapítását kizárja. A Szegedi Ítéltábla a Pf.III.20.429/2006/8. számú (az ÍH 2007/26. számon közzétett) ítéletében azt fejtette ki, hogy az orvos diagnosztikai tévedése miatt a fogyatékos gyermek szüleinek (I–II. r. felperesek) a családtervezési joga sérült, a gyermeknek (III. r. felperes) azonban praenatalis korban ilyen joga biztosan nem volt, de nem sérült más joga sem, mert számára alternatív lehetőség csak a magzati halál vagy a fogyatékos megszületés volt, kárigénye elismerése esetén tehát a gyermek azért részesülne kártérítésben, mert megszületett és él. A gyermeknek nincs kára, mert az élet kárként nem értelmezhető. A művi beavatkozással a saját élete elvételére való alanyi jog hiányában alanyi jogsértés nem következett be, hiányzik a cselekmény jogellenessége, és nem szenvedtek sérelmet a gyermeknek az élethez és az emberi méltósághoz, valamint a legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez fűződő alkotmányos jogai sem, mert a III.r. felperesnek biológiailag és fiziológiailag esélye sem volt a teljes, egészséges életre, a fogyatékoságából eredő hátrányai tehát nem az alperes magatartásával hozhatók összefüggésbe.

A jogegységi kezdeményezéssel érintett kérdésben eddig két bíróság polgári kollégiuma alakított ki a Bszi. 33. § (1) bek. szerinti jogkörében véleményt. A Pécsi Ítéltábla 1/2006. (VI. 2.) sz. Kollégiumi véleménye – a szülők vagyoni és nem vagyoni kártérítés iránti igényét elismerve, ha a felelősség és a kártérítés feltételei egyébként fennállnak – kimondta, hogy „a természeténél fogva fogyatékosággal született gyermek saját jogon nem igényelhet kártérítést, ha a terhesgondozás során elmaradt vagy hibás orvosi tájékoztatás miatt anyja nem élhetett a terhesség-megszakítással kapcsolatban a jogszabály által biztosított jogával.” (Vélemény I. pont). Ezzel azonos álláspontra helyezkedett a 2007. április 12-i ülésén a Csongrád Megyei Bíróság Polgári Kollégiuma.

III.

A jogegységi tanács nem nyilvános ülésén a legfőbb ügyész képviselője kifejtette, hogy a Legfelsőbb Bíróság korábban eljáró tanácsa a gyermeket saját jogán megillető kártérítést alapvetően az Alkotmány 54. § (1) bekezdése és 70/D. § (1) bekezdése megsértésére alapította. A kárigény azonban – alapossága esetén is – kizárólag a Ptk.-n alapulhat. A kártérítésnek a Ptk. 339. § (1) bekezdésében rögzített feltételei közül a jogellenes magatartás megállapítható, ha a kórház alkalmazottja a magzat vizsgálata során mulasztást követ el – azaz a fogyatékoságának feltárása

érdekében a szakmai szabályok szerinti vizsgálatot nem végzi el –, az okozati összefüggés azonban még akkor is hiányzik, ha a kárt illetően a Legfelsőbb Bíróság P.III. tanácsának álláspontját fogadnánk el. (A kár abban nyilvánul meg, hogy a megszületett gyermek egészségkárosodottan, hátrányos helyzetben kényszerül élni). A természetnél fogva fogyatékossgal született gyermeknél ugyan is az egészségkárosodás a magzati fejlődés rendellenessége miatt – tehát nem az orvos jogszabályellenes magatartása folytán – következik be. Nem fogadható el azonban a korábban eljár tanács álláspontja a „kár” fogalmát illetően sem. Az egységesnek mondható bírói gyakorlat szerint ugyanis a kár: egy személy vagy vagyontárgy vonatkozásában – annak korábbi állapotához mért – hátrányosan megváltozott állapot. A természetnél fogva egészségkárosodással született gyermeknél károsodás előtti állapot nem volt; így nincs viszonyítási alap, amiért is a hátrányos állapotváltozás – azaz a kár – nem értelmezhető. Mindezekre tekintettel a legfőbb ügyész indítványozta, hogy a jogegységi tanács foglalja el azt a jogi álláspontot, hogy az eljárást elrendelő végzésben szereplő esetben a gyermek saját jogán kártérítést nem igényelhet.

IV.

A nemzetközi szakirodalom a nem kívánt gyermek születésével kapcsolatos kártérítési igényeket három esetkörre bontja: az egészséges, de nem kívánt gyermek világra jövele esetén a szülők részéről a gyermek fogantatásával vagy megszületésével kapcsolatos orvosi tévedésre vagy mulasztásra alapított kártérítési igényre (wrongful conception vagy wrongful pregnancy), a szülők által fogyatékos gyermek születése esetén előterjesztett kárkövetelésre, ami azon alapul, hogy a megfelelő diagnosztizálás, illetve tájékoztatás hiányában az anya nem élhetett a terhesség-megszakítás jogával és ezáltal a szülőknek a fogyatékos gyermek ellátásával, gondozásával, nevelésével kapcsolatban vagyoni, továbbá nem vagyoni kára keletkezett (wrongful birth), végül magának a fogyatékos gyermeknek a kárigényére, amit azért érvényesít, mert a hibás tájékoztatás következtében elmulasztott abortusz miatt megszületett és fogyatékosan kénytelen élni (wrongful life).

A jogegységi kezdeményezéssel érintett harmadik esetkörben a nemzetközi szakirodalom és az egyes államok joga, illetve bírói gyakorlata túlnyomó részben a gyermek kártérítési igénye ellen foglal állást. E többségi álláspont érvrendszerében abban foglalható össze, hogy maga az emberi élet nem tekinthető kárnak, így a fogyatékos élet sem, a fogyatékos életet az egészséges élettel összemérni nem lehet, mert a természetnél fogva fogyatékos személynek esélye sem volt az egészséges életre, így nincs kompenzálható hátránya. A magzatnak nem lehet igénye arra, hogy elpusztítsák, így vele szemben az orvos nem követhet el

jogsértést és az orvosi hiba e körben nem áll oksági kapcsolatban a fogyatékossgal megnyilvánuló kárral.

Lényegében a jogilag értékelhető „kár” valamint az orvosi mulasztás és a kár közötti okozati összefüggés hiánya miatt utasítja el a – mára már egységesnek tekinthető – joggyakorlat is az ilyen kártérítési igényeket azokban az államokban, ahol ilyenek felmerültek (USA egyes tagállamai, Anglia, Németország, az Európai Unió más tagállamai). Esetileg előfordultak ezzel ellentétes bírói döntések is, amelyek elsősorban humanitárius szempontokat hangsúlyoztak: azzal érveltek, hogy a kártérítési igény elismerésével „a bíróság nem az életet, hanem a fogyatékossgot értékeli hátrányosan”, és „a segítségre szoruló ember nem hagyható magára” (a francia Semmitőszék a Nicholas Perruche ügyben). Megfigyelhető egyébként, hogy azokban az országokban hajlanak egyes bíróságok a gyermek javára kártérítés megítélésére, ahol a szociális biztonság alacsonyabb és a megfelelő orvosi és oktatási ellátás hiánya a családok nehéz helyzetbe hozná.

Több országban törvényhozási úton rendezték a kérdést. Franciaországban – a hivatkozott semmitőszéki döntést ért kritikák eredményeként – olyan törvényt alkottak, amely kimondja: „senki nem érvényesíthet kártérítési igényt önmagában amiatt, mert megszületett” továbbá „nem lehet kártérítési követelése annak, akinek fogyatékossgát vagy betegségét nem közvetlenül a terhesség ideje alatti orvosi beavatkozás okozta, hanem az természetes okokban rejlik (Loi no. 2002/303 du 4 mars 2002). Törvény zárja ki a gyermek eredendő fogyatékossgára tekintettel saját jogon érvényesíthető kárigényét Angliában [Congenital Disabilities (Civil Liability) Act 1976], valamint Kaliforniában (Civil Code of California, Section 43, 6), ahol egyenesen az állam közrendjébe ütközőnek minősítették a természetnél fogva károsodott személy kártérítési igényének elismerését azon az alapon, hogy életét fogyatékosan kell leélnie, mert életétől – magzati állapotban – terhesség-megszakítás útján nem fosztották meg. A német Szövetségi Alkotmánybíróság pedig egy gyermek létezésének káriként való megállapítását az Alkotmányba ütközőnek, az emberi méltóság „abszolút és korlátozhatatlan” alapjogával ellentétesnek ítélte (lásd BverfGE 39, I. 59. o.).

V.

Magyarországon a „wrongful life” igényekre vonatkozóan kifejezett törvényi szabályozás nincs. Az Alkotmányban biztosított alapjogok meghatározó jelentőségűek az egész jogrendszer szempontjából, de az egyes jogágak konkrét rendelkezéseiben testet öltve válnak egyedileg érvényesíthető alanyi jogokká. Ebből következik, hogy a fogyatékos gyermek által az egészségügyi szolgáltatóval (intézménnyel, kórházzal) szemben érvényesített kártéri-

tési követeléseket a polgári jogi kárfelelősség szabályai, valamint az egészségügyi törvény rendelkezései alapján kell megítélni. A szerződésen kívüli kárfelelősség általános szabályaként a Ptk. 339. §-ának (1) bekezdése kimondja, hogy aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni; mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. A Ptk. 348. §-ának (1) bekezdése szerint, ha az alkalmazott a munkaviszonyával összefüggésben harmadik személynek kárt okoz, jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a károsulttal szemben a munkáltató felelős. Az 1997. évi CLIV. törvény (Eütv.) 77. §-ának (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy minden beteget – az ellátás igénybevételének jogcímére tekintet nélkül – az ellátásban részt vevőktől elvárható gondossággal, valamint a szakmai és etikai irányelvek, illetve szabályok betartásával kell ellátni.

Az orvos magatartásának jogszerűségét vagy jogellenességét és az utóbbira alapított kártérítési követelést tehát a fenti jogszabályi rendelkezések alapján kell elbírálni. A Ptk. 339. §-ának (1) bekezdéséből kitűnően a kártérítési felelősség elemei: 1. a jogellenes magatartás, 2. a kár, 3. az okozati összefüggés a jogellenes magatartás és a kár között, amelyeket a Pp. 164. §-ának (1) bekezdése értelmében a károsultnak kell bizonyítania, továbbá 4. a felróhatóság, amellyel kapcsolatban a károkozónak (az érte helytállni köteles munkáltatónak) kell bizonyítania, hogy magatartása az elvárható gondosság mércéjének megfelelt. Az egészségügyi intézmény kárfelelősségének megállapításához a kártérítés törvényben rögzített elemeinek maradtalanul meg kell valósulniuk.

A jogegységi kezdeményezéssel érintett kérdés eldöntésénél a fentiek tükrében azt kell vizsgálni, hogy az orvos tévedésével vagy mulasztásával összefüggésben a gyermeket – fogyatékosága miatt – érte-e olyan kár, amelyet a polgári jogi kárfelelősség szabályai szerint alappal háríthat az egészségügyi szolgáltatóra. Másként fogalmazva: az orvosnak az a mulasztása, hogy nem tájékoztatta a gyermek szüleit a gyermek valószínűsíthetően bekövetkező fogyatékoságáról és ezáltal megfosztotta az anyát a terhesség-megszakítás jogszabályban biztosított lehetőségétől, jogellenes magatartásnak tekinthető-e a fogyatékosan megszületett gyermekkel szemben, és e jogellenes magatartással összefüggésben a gyermeknek merült-e fel jogilag értékelhető kára.

1. A magzati élet védelméről szóló 1992. évi LXXIX. törvény (Mvtv.) 6. § (1) bekezdésének *b)* pontja szerint a terhesség a 12. hetéig megszakítható, ha a magzat orvosiilag valószínűsíthetően súlyos fogyatékoságban vagy egyéb károsodásban szenved. A (3) bekezdés a terhesség 20. hetéig – a diagnosztikus eljárás elhúzódása esetén 24. hetéig – szakítható meg, ha a magzat genetikai, teratológiai ártalmának valószínűsége az 50%-ot eléri. Az Mvtv.

rendelkezései szerint a családvédelmi szolgálat munkatársánál az állapotos nő terjeszti elő [8. § (1) bek.] a terhesség-megszakítás iránti kérelmet, annak a törvényben előírt tájékoztatást és tanácsadást követő írásba foglalása után a választott egészségügyi intézményben ő dönt a kérelem megerősítéséről [10. § (3) bek.], elutasítás esetén szakmai felülvizsgálat kezdeményezéséről [10. § (5) bek.]. A bírói gyakorlat azonban egységes abban, hogy a döntés lehetőségének elmaradásával nem csupán a várandós anya önrendelkezési joga, hanem mindkét szülőnek a családtervezéshez fűződő joga is sérül. Az orvos jogellenes magatartása tehát abban áll, hogy a szülőket nem tájékoztatta arról, hogy valószínűsíthetően fogyatékos gyermekük fog születni, és így megfosztotta őket a családtervezési joguk gyakorlásától, attól, hogy ők dönthessenek a fogyatékos gyermek megszületéséről vagy a terhesség még lehetséges időben történő megszakításáról.

A magzattal szemben viszont az orvosnak semmiféle tájékoztatási kötelezettsége nincs. A Ptk. 9. §-a értelmében a jogképesség az embert, ha élve születik, fogamzásának időpontjától kezdve illeti meg. A hatályos jog a magzatot az élveszületésétől kezdődően tekinti jogalanyt (embernek), ezt megelőzően is lehetnek azonban jogai, amelyeket törvényes képviselőjén, illetőleg gondnokán keresztül gyakorolhat (Ptk. 10. §). A magzatnak azonban – szüleiell ellentétben – abban a kérdésben, hogy megszülessen-e vagy művi beavatkozással elvegyék az életét, nincs döntési jogosultsága, és ez nem vezethető le az Alkotmány 54. §-a (1) bekezdésének az élethez és az emberi méltósághoz való alapjogot biztosító rendelkezéséből sem. Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint ugyanis az élet és az emberi méltóság csak egymással egységben értelmezhető, nem lehet emberi életek értéke között jogilag különbséget tenni. „Emberi méltósága és élete mindenkinek érinthetetlen, aki ember, függetlenül fizikai és szellemi fejlettségétől, illetve állapotától” [a 64/1992. (XII. 17.) AB hat. indokolásából]. A természetnél fogva károsodott magzatnak nincs olyan jogosultsága, hogy a saját leendő életét értéktelennek tételezve az abortuszt „válassza” vagyis azt állítsa, hogy jobb lett volna meg sem születnie, mint fogyatékosan élnie. Erre vonatkozó alanyi jog hiányában vele szemben az orvos nem követhet el jogellenes magatartást azért, hogy a szülőkkel szembeni tájékoztatási kötelezettségének nem tesz eleget. Ezen nem változtat az, hogy a gyermek valószínűsíthető fogyatékoságát, mint a művi terhesség-megszakítás indikációját az Mvtv. nemcsak az anyának a fogyatékoságból eredő lelki és fizikai terhek alóli mentesítése, hanem a magzatnak a későbbi fogyatékos élettel járó hátrányoktól való megóvása miatt ismeri el (lásd tv. Indokolása), ezzel ugyanis semmiképpen nem teremt a magzat számára „döntési helyzetet” saját megszületése tekintetében. Az Emberi Jogok Európai Bíróságának megfogalmazása szerint „az élethez való jognak nem tulajdonítható a halálhoz való jogot biztosító értelem”

(ECHR Pretty v. United Kingdom, 2002. ápr. 29-i ítélet 40. pontja az Emberi Jogok Európai Egyezményének az élethez való jogot deklaráló 2. cikke értelmezéséhez).

2. A kártérítési felelősség általános szabálya további mellőzhetetlen elemként írja elő a kár bekövetkeztét. A polgári jogban a kár fogalma egy, a korábbiakhoz képest hátrányosan megváltozott állapotot jelent, melyet másnak a jogellenes magatartása idézett elő. A kár megállapítása mindig viszonyítás: kell, hogy legyen a sérelmezett magatartást megelőzően egy sértetlen, vagy mindenképpen előnyösebb állapot, vagy legalábbis annak megvalósítható lehetősége. A viszonyítási alap értelemszerűen mindig csak ugyanannak a személynek vagy vagyontárgynak a korábbi állapota lehet, vagy olyan előnyösebb állapota, amelynek elérhetőségétől a károkozó jogellenes magatartás fosztotta meg. A genetikai, teratológiai ártalom következtében fogyatékos gyermek esetében semmilyen esély nem volt arra, hogy ép emberként élje az életét, így fogyatékos állapota nem mérhető egy korábbi ép állapothoz (vagy annak lehetőségéhez), legfeljebb a „nemléthez”. Ez utóbbinak „előnyösebb állapotként” való értelmezése azonban nyilvánvalóan a Magyar Köztársaság alkotmányos rendjébe – a Ptk. 1. §-a (2) bekezdésének szóhasználata szerint: gazdasági és társadalmi rendjébe – ütközne.

Azáltal, hogy a fogyatékos gyermeknek a fejlődési rendellenesség következtében esélye sem volt az egészséges életre, az Alkotmány 70/D. §-ára hivatkozással sem léphet fel kártérítési igénnyel az egészségügyi szolgáltatóval szemben. A lehető legmagasabb szintű testi és lelki egészséghez való alkotmányos alapjog ugyanis nem jelent mindenki számára közvetlen jogérvényesítési lehetőséget, hanem egyrészt a lehetőségekhez képest érvényesül, amibe az érintett személy belső (biológiai) adottságaiból eredő egészségi állapota is beletartozik (ezt fejezi ki – többek között – a „lehető” szó), másrészt – amint arra már utalás történt – az alkotmányos jogszabályok feltétel-rendszerében biztosított konkrét jogosultságokon (így a kártérítés szabályain) keresztül érvényesül. A természetnél fogva fogyatékos gyermeknek ismeretlen eredetű, genetikai vagy egyéb ok miatt biológiailag, fiziológiailag nincs lehetősége a teljes, egészséges életre, a legmagasabb szintű testi és lelki egészségre. A természetől fogva fogyatékos ember léte tehát nem tekinthető olyan kárnak, ami a polgári jog szabályai szerint megtéríthető.

3. Nem alapozza meg az egészségügyi szolgáltató kárfelelősségét a gyermekkel szemben az az 1206. számú elvi határozatban foglalt érv sem, hogy egyazon magatartás okozta a szülők és a gyermek kárát és csak a következmények szempontjából, a felelősség mértéke és módja tekintetében van eltérés közöttük. Egyazon jogellenes magatartás ugyanis nem szükségképpen vált ki azonos jogkövetkezményeket különböző személyekkel szemben

(a felelősség fennállása, annak alakzata, feltételei is különbözhetnek). A szülőket családtervezési joguk sérelme, az anyát ezen felül önrendelkezési jogának csorbulása miatt illeti meg a kártérítés. A gyermek saját jogán, önállóan érvényesít kárigényt, még akkor is, ha ugyanarra az orvosi magatartásra hivatkozik a kárfelelősség alapjaként, ezért annak feltételeit is önállóan, az ő valamint az egészségügyi szolgáltató, mint károsult-károkozó viszonylatában kell vizsgálni. Az egészségügyi intézmény kárfelelősségének alapjául felhozott orvosi mulasztás azonban a gyermek fogyatékoságával nincs okozati összefüggésben, mert az a szóban lévő esetekben nem az orvos mulasztásának következménye. Az egészséges élveszületés, illetve a fogyatékos világrajövetel közötti életminőség-különbség nem vezethető vissza az orvosi mulasztásra.

Mindezekre tekintettel a polgári jogi kárfelelősség kizárólag a szülők és az egészségügyi intézmény vonatkozásában érvényesülhet. A szülőknek biztosít az Mvtv. lehetőséget a családtervezésre és az anya önrendelkezési joga fejeződik ki abban, hogy – a törvényi feltételek fennállása esetén – kérheti a terhesség megszakítását. A magzatnak ezzel szemben nincs önrendelkezési joga. A szülők vonatkozásában érhető tetten a személyiségi jogot sértő orvosi magatartás: a magzati károsodás felismerését megghiúsító, felróható orvosi mulasztás és a terhesség-megszakítás lehetőségére vonatkozó tájékoztatás elmaradása. A szülőknek a fogyatékosan megszületett gyermek léte miatt megnehezült élete jelenti polgári jogi értelemben azt a – vagyoni és nem vagyoni – kárt, amely – pénzben kifejezve – az orvosi mulasztás folytán az egészségügyi intézményre áthárítható.

VI.

A jogegységi tanács hangsúlyozni kívánja, hogy a kifejtettek a fogyatékos gyermeknek a polgári jog felelősség szabályaira alapított kártérítési igényére vonatkoznak. Amennyiben eltekintünk a polgári jog fogalomrendszerétől és köznapi értelemben vizsgáljuk a fogyatékos ember helyzetét, nem kétséges, hogy az ép emberekhez képest károsodottként éli az életét és rászorul a társadalom támogatására. Az Alkotmány 70/E. §-ának (1) bekezdése szerint a Magyar Köztársaság állampolgárainak joguk van a szociális biztonsághoz; öregség, betegség, rokkantság, özvegyiség, árvaság és önhibájukon kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén a megélhetésükhöz szükséges ellátásra jogosultak. A (2) bekezdés értelmében a Magyar Köztársaság az ellátáshoz való jogot a társadalombiztosítás útján és a szociális intézmények rendszerével valósítja meg. A polgári jogi kártérítéshez való jog hiánya tehát nem jelenti – nem jelentheti –, hogy a természetnél fogva fogyatékosan született emberek ellátatlanul maradjanak. Éppen ellenkezőleg: mivel ezekben az esetekben a polgári

jogi kárfelelősség szabályai – a törvényes feltételek hiányában – nem érvényesülhetnek, az államnak alkotmányos kötelezettsége alapján kell gondoskodnia olyan intézményrendszer fenntartásáról, amely egyrészt a családon (a szülőkön) keresztül, másrészt közvetlenül megfelelő egészségügyi, oktatási, szociális és anyagi ellátást nyújt a fogyatékosok miatt arra rászorultaknak. Ennek jogszabályi keretei részben ma is adóttak: gyermekkorban az 1997. évi XXXI. törvény (Gyvt.) 6. §-ának (3) bekezdése rendelkezik a fogyatékos és tartósan beteg gyermek fejlődését és személyisége kibontakoztatását segítő különleges ellátásához való jogáról a gyermekvédelmi rendszerben, melynek működtetése a 14. § (3) bekezdése értelmében állami és önkormányzati feladat, felnőttkorban pedig a fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (Fot.) 2. §-ának (5) bekezdése teszi általánosságban az állam kötelezettségévé a fogyatékos személyeket megillető jogok érvényesítését és a fogyatékos személyek hátrányait kompenzáló intézményrendszer működtetését „a nemzetgazdaság mindenkorai lehetőségeivel összhangban”, részlet-szabályai-ban konkrétan rögzítve a jogosultságokat, beleértve a fogyatékosok pénzbeli ellátását (Fot. V. fejezet: A fogyatékosági támogatás). Számos más jogszabály (a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény, a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény, több kormány- és miniszteri rendelet) biztosít a szülőnek, nevelőszülőnek, gyámnak, szociális intézmény vezetőjének, nagykorú hozzátartozónak, illetve magának a fogyatékkal élőknek alanyi jogon járó juttatásokat, támogatásokat és kedvezményeket (magasabb összegű családi pótlék, családi adókedvezmény, a gyermek 10. évének betöltéséig járó gyermekgondozási segély, ápolási díj, közgyógyellátás, akadálymentesítési támogatás, utazási és közlekedési kedvezmények, személyes gondoskodást nyújtó szakosított szociális ellátások stb.). Mindezek az ellátások nyilvánvalóan nem mérhetők össze a polgári jogi kárfelelősség alapján megítélhető térítéssel, amelyben a teljes kártérítés (valamennyi vagyoni és nem vagyoni hátrány kompenzálása) elve érvényesül. Az államnak azonban annak meghatározásánál, hogy a fogyatékosok támogatásával kapcsolatban „a nemzetgazdaság mindenkorai lehetőségeinek” törvényben rögzített határát hol húzza meg, az Alkotmányból eredő kötelezettsége figyelembe venni azoknak a rászorultaknak az érdekeit, akiknek a fizikai, lelki és anyagi sérelmeit a polgári jog eszközeivel nem lehet orvosolni.

A fenti indokok alapján a jogegységi tanács a bírósági jogalkalmazás egységének biztosítása érdekében, a Legfelsőbb Bíróság tanácsának kezdeményezésére a Bszi. 27. §-a, 29. § (1) bekezdésének *b)* pontja és 32. §-ának (4) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata

1/2008. BJE szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bíróságának büntető jogegységi tanácsa a Magyar Köztársaság legfőbb ügyésze által indítványozott jogegységi eljárásban Budapesten, a 2008. év február hó 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

jogegységi határozatot:

A Büntető Törvénykönyv 77/B. § (1) bekezdés *a)* és *d)* pontjára figyelemmel a kábítószerrel visszaélés bűncselekményének elkövetőjével szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyonra vagyonekbobzást kell elrendelni.

A vagyonekbobzás nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyonra el kell rendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyon mértékétől, illetve attól, hogy a kábítószer értékesítése az elkövető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e; a vagyonekbobzás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal.

INDOKOLÁS

A Magyar Köztársaság legfőbb ügyésze a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (Be.) 440. § (1) bekezdés *a)* pontja alapján jogegységi eljárást kezdeményezett, és az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében – a Be. 439. § (1) bekezdés *a)* pontjára hivatkozva – jogegységi határozat meghozatalára tett indítványt.

A legfőbb ügyész BF.2155/2007. számú indítványa szerint a bíróságok joggyakorlata eltérő a kábítószerrel visszaélésnek minősülő bűncselekmények elkövetőivel szemben alkalmazott, a kábítószer értékesítésével szerzett bevételt elvonó vagyonekbobzás kapcsán.

I.

Ennek alátámasztására az indítványozó a következő bírósági határozatokra utalt:

1. A Vas Megyei Bíróság a 2005. október 13. napján kelt B.548/2004/43. számú határozatában az I., II. és III. r. terhelt bűnösségét kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetében állapította meg, melyet az I. r. terhelt jelentős mennyiségre, a III. r. terhelt pedig bűnszövettségben és csekély mennyiségű kábítószerre követett el.

Ezért a terhelteket szabadságvesztésre ítélte, az I. r. terhelte mellékbüntetésül eltiltotta a közügyek gyakorlásától is; a II. és III. r. terhelt tekintetében pedig a szabadságvesztés végrehajtását próbaidőre felfüggesztette. Ezen túl az I. r. terhelttel szemben 1 675 000 forint, a II. r. terhelttel szemben 110 000 forint, a III. r. terhelttel szemben 190 000 forint vagyonekobzást rendelt el.

A bíróság által megállapított tényállás lényege a következő:

Az I. r. terhelt 2002 elejétől 2003 végéig ismeretlen személyektől rendszeresen vásárolt kábítószer, mégpedig alkalmanként harminc ecstasy-tablettát, darabonként 1000 forintért, amit aztán darabonként 1500 forintért értékesített tovább. Így ötven alkalommal ezerötyszáz tablettát vásárolt meg és adott tovább, és ezzel 750 000 forint haszonra tett szert. Ugyanebben az időszakban huszonöt alkalommal marihuánát is vásárolt, grammonként 1700 forintért, alkalmanként tíz-tíz grammot. Ezt grammonként 2000 forintért értékesítette. Ily módon ebből 625 000 forint haszonhoz jutott.

Ezen túl 2003 szeptemberében az I. r. terhelt a II. r. terhelt megbízásából hetven ecstasy-tablettát vásárolt darabonként 6–700 forintért, amit összesen 110 000 forintért értékesített tovább megbízójának. Így az I. r. terhelt 110 000 forint, míg a II. r. terhelt legalább ugyanekkora haszonra tett szert.

A III. r. terhelt az I. r. terheltnek 2003 júniusában és júliusában átadott százötven-százötven gramm marihuánát azzal, hogy azt értékesítse. Az I. r. terhelt a kábítószer elcserélte száz ecstasy-tablettára, és azt adta el. Összesen így módon a két terhelt 190 000 forint haszonhoz jutott, ami az I. r. terhelthez került.

Ezt összegezve az első fokú bíróság tényként állapította meg, hogy az I. r. terhelt összesen 1 675 000 forint, a II. r. terhelt 110 000 forint „vagyoni haszonra” tett szert, míg a III. r. terhelt 190 000 forint „vagyoni haszonra” kívánt szert tenni.

Indokolásában kifejtette, hogy az értékesítés ellenértékét teljes egészében „vagyoni haszonnak”, egyben a vagyonekobzás alapjának tekintette, és az intézkedés mértékének megállapításánál ekként nem vette figyelembe a kábítószer beszerzésének költségeit.

Az ügyben másodfokon eljáró Győri Ítéltábla a 2006. augusztus 29. napján kelt Bf.14/2006/7. számú ítéletével az első fokú határozatot megváltoztatta; az I. r. terhelt cselekményét jelentős mennyiségű kábítószerrel forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének, a II. r. terhelt cselekményét kábítószerrel visszaélés büntettének, míg a III. r. terhelt cselekményét csekély mennyiségű kábítószerrel forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségének minősítette; az I. r. terhelttel szemben a vagyonekobzás összegét 1 121 000 forintba mérsékelte, míg a II. és III. r. terhelttel szemben a vagyone-

kobzást mellőzte. Egyebekben a terheltekkel szemben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az első fokú ítéleti tényállást a következőkkel helyesbítette:

– az I. r. terhelt által értékesített marihuána eladási ára grammonként 2500 forint volt, így a marihuána eladásából ténylegesen 200 000 forint haszonra tett szert;

– a hetven ecstasy-tablettát az I. r. terhelt 49 000 forintért szerezte be és a II. r. terheltnek 70 000 forintért értékesítette tovább, így 21 000 forint haszonra tett szert, míg a III. r. terhelttől átvett kábítószer kapcsán az értékesítésből 150 000 forint volt a haszna;

– a II. r. terhelt a kábítószer nem értékesítette, hanem elfogyasztotta;

– a III. r. terhelt az általa az I. r. terheltnek átadott kábítószer 190 000 forintos vételárát nem kapta meg az I. r. terhelttől.

A vagyonekobzással kapcsolatos rendelkezésének indokolásában kifejtette, hogy az intézkedést csak a kábítószer értékesítéséből származó tiszta nyereségre kell és lehet elrendelni; ezért annak mértékét az I. r. terhelttel szemben a kábítószer beszerzésére fordított összeg figyelembevételével csökkentette, és miután a II. r. terhelt nem értékesített kábítószer, illetve a III. r. terhelt nem jutott hozzá a kábítószer ellenértékéhez, velük szemben mellőzte annak alkalmazását.

2. A Békés Megyei Bíróság a 2006. november 29. napján kelt 3.B.319/2006/29. számú ítéletében az I. r. terhelt bűnösségét jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntetében, a II. r. és III. r. terhelt bűnösségét kábítószerrel visszaélés büntetében állapította meg, és ezért az I. r. terheltet öt évi fegyházbüntetésre és hét évi közügyektől eltiltásra; a II. r. terheltet két évi börtönbüntetésre és három évi közügyektől eltiltásra; a III. r. terheltet egy évi börtönbüntetésre és három évi közügyektől eltiltásra ítélte; a lefoglalt kábítószer elkobozta.

Az első fokú ítéleti tényállás lényege a következő:

Az I. r. terhelt 2005. július 31. napján egy bárban száz-két szem MDMA-tartalmú, kábítószernek minősülő tablettát tartott magánál, amit az ott szórakozóknak eladásra kínált. Tőle a kábítószer lefoglalták.

Ugyancsak 2005 nyarán megállapodott a II. r. terhelttel, hogy az a neki átadott legalább négyszázhetvenkettő, legfeljebb ötszáz ecstasy-tablettát értékesíti darabonként 280 forintért.

A II. r. terhelt az átvett kábítószerből száznyolcvan tablettát értékesített, két szemet egy ismerősének adott, tizen-nyolcat pedig részben elfogyasztott, részben kidobott.

A fennmaradó legalább kétszázhetvenkettő, legfeljebb háromszáz kábítószernek minősülő tablettát a II. r. terhelt a III. r. terheltnek értékesítette azzal, hogy annak darabjért még aznap este a III. r. terhelt 600 forintot fizet neki. A kábítószer azonban a III. r. terhelt még ugyanazon az

estén visszaadta a II. r. terheltnek, amit bűnjelként az utóbbival szemben intézkedő rendőrök le is foglaltak.

Az ügyben másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla a 2007. április 25. napján kelt Bf.II.66/2007/9. számú ítéletével az első fokú bíróság határozatát megváltoztatta; az I. r. terhelt cselekményét forgalomba hozatallal elkövetett jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntették, a II. r. terhelt cselekményét forgalomba hozatallal elkövetett kábítószerrel visszaélés büntették, a III. r. terhelt cselekményét megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés vétségének minősítette, továbbá az I. r. terhelttel szemben 132 160 forintra vagyonekobjzást rendelt el.

A tényállást helyesbítve mellőzte az első fokú bíróság ítéletéből az I. r. terhelt által megszerzett, illetve az általa a II. r. terheltnek értékesített kábítószer mennyiségének megjelölésénél a felső határra (a legfeljebb ötszáz, illetve háromszáz darabra vonatkozó) utalást.

A vagyonekobjzás alkalmazása kapcsán pedig kifejtette, hogy miután a II. r. terhelt az I. r. terhelt megbízása alapján a neki átadott kábítószer értékesítéséből 132 160 forintra tett szert, ezt a törvényi rendelkezéseknek megfelelően el kellett tőle vonni. Álláspontja szerint ugyanis a vagyonekobjzás mértékének meghatározásánál az elkövető által a bűncselekménnyel összefüggésben szerzett vagyonra – azaz a teljes bevételre – kell figyelemmel lenni, függetlenül attól, hogy az értékesítés számára ténylegesen mekkora hasznot eredményezett.

3. A Bács-Kiskun Megyei Bíróság a 9.B.1129/2006/32. számú – a 2006. december 15. napján kelt – ítéletében az I. r. terheltet kábítószerfüggő személy által jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntetésében; a II. r. terheltet egyedi azonosító jel meghamisításának büntetésében, csalás vétségében és jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntetésében; a III. r. terheltet jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntetésében; a IV. r. terheltet két rendbeli kábítószerrel visszaélés büntetésében; az V. r. terheltet két rendbeli csekély mennyiségű kábítószerrel visszaélés vétségében és lőszerral visszaélés büntetésében; a VI. r. terheltet kábítószerrel visszaélés büntetésében találta bűnösnek. Ezért az I. r. terheltet négy évi börtönbüntetésre, négy évi közügyektől eltiltásra és ötvenezer forint pénzmellékbüntetésre; a II. r. terheltet hat évi fegyházbüntetésre, hat évi közügyektől eltiltásra és száz-ezer forint pénzmellékbüntetésre; a III. r. terheltet hat évi börtönbüntetésre és hat évi közügyektől eltiltásra; a IV. r. terheltet két évi börtönbüntetésre és két évi közügyektől eltiltásra; az V. r. terheltet két év hét hónapi börtönbüntetésre, három évi közügyektől eltiltásra és ötvenezer forint pénzmellékbüntetésre; a VI. r. terheltet egy év hat hónapi börtönbüntetésre – melynek végrehajtását két évi próbaidőre felfüggesztette – ítélte. Egyben a II. r. terhelttel szemben tizenötezer, a III. r. terhelttel szemben húszezer

forint vagyonekobjzást rendelt el, és elkobjzást is alkalmazott.

Az első fokú ítéletben megállapított tényállás lényege a következő volt:

A kábítószer rendszeresen fogyasztó I. r. terhelt egy ismeretlen személy megbízásából – továbbértékesítési céllal – 2006 januárjában Hollandiában ezeröttszáz ecstasy-tablettát és fél kg marihuánát vásárolt, majd hozott be az országba és adott át megbízójának. A megbízó ekkor 70 000 forintot fizetett a terheltnek, és megállapodtak abban, hogy ezen felül a későbbiekben a tablettákért – azok értékesítését követően – darabonként 300 forintot fog fizetni.

Az I. r. terhelt 2006 februárjában kétezer-egyszázötven ecstasy-tablettát és húsz gramm kokaint vásárolt Hollandiában, majd hozott be Magyarországra. Ebből ezer ecstasy-tablettát – a behozott kokainnal együtt – átadott ismeretlen megbízójának, és megállapodtak, hogy az a kokainért grammonként 20 000, a tablettákért darabonként 300 forintot fog fizetni. Ennél az átvételnél a megbízó a korábbi szállítmányért kifizetett a terheltnek további 100 000 forintot. Később az ismeretlen megbízó háromszáz ecstasy-tablettát visszaadott a terheltnek, és arra hivatkozott, hogy a többit a terjesztőtől a rendőrség lefoglalta.

2006 márciusában az I. r. terhelt ismét Hollandiába utazott, ahol kétezer-öttszáz ecstasy-tablettát és huszonkét gramm kokaint vásárolt, majd hozott be az országba azzal a céllal, hogy itthon azt haszonnal értékesíti.

Azt, hogy a kábítószer milyen vételáron szerezte be, nem lehetett megállapítani.

2006 áprilisában az I. r. terhelttől hétszáznegyvenkét egész és két hiányos ecstasy-tablettát és közel húsz gramm kokaint foglaltak le Budapesten, amit értékesíteni kívánt.

A III. r. terhelt ismerte az I. r. terheltet, és tudta, hogy az kábítószer terjeszt. A II. r. terhelt kábítószer kívánt értékesíteni, ezért megkérte az általa ugyancsak ismert III. r. terheltet, hogy segítsen neki kábítószer szerezni, aki ennek a kérésnek eleget is tett. A II. r. terhelt a III. r. terhelt közvetítésével ismerkedett meg ily módon az I. r. terhelttel, és így találkoztak hármasan, 2006 februárjában az I. r. terhelt budapesti lakása előtt. Ekkor a III. r. terhelt jelenlétében – annak gépkocsijában – az I. r. terhelt százötven ecstasy-tablettát adott el a II. r. terheltnek, darabonként 300 forintért.

Majd 2006. március 31. napján Budapesten, az I. r. terhelt lakásában ugyancsak a III. r. terhelt közvetítésével és jelenlétében a II. r. terhelt ezeröttszáz ecstasy-tablettát vásárolt az I. r. terhelttől, darabonként 300 forintért, és a vételárat ki is fizette. A II. r. terhelt a kábítószer tovább kívánta értékesíteni. Tőle azonban azt még aznap lefoglalták.

A közvetítésért az I. r. terhelt 20 000 forintot fizetett a III. r. terheltnek.

A III. r. terhelt is vásárolt kábítószer az I. r. terhelttől, mégpedig 2006 februárjában ezer ecstasy-tablettát, darabonként 260 forintért. A vételárát kiegyenlítette.

Az I. r. terhelt 2006 februárjában a VI. r. terheltnek is adott el kábítószer, háromszáz ecstasy-tablettát, darabonként 300 forintért. Néhány nap elteltével azonban a VI. r. terhelt a kábítószer visszaadta az I. r. terheltnek.

Az I. r. terhelt ezen túl a IV. r. terheltnek 2006. április elején kétszázötvenhat ecstasy-tablettát adott el darabonként 300 forintért, aki ebből ötvenet saját használatra megtartott, a többi baráti körében ingyenesen szétosztotta.

Nála házkutatást tartottak, ennek során marihuánát, kokaint és ecstasy-tablettát foglaltak le.

A II. r. terhelt 2006 márciusában ismerősének százötven ecstasy-tablettát – darabonként 400 forintért – és tíz gramm speedet – grammonként 2000 forintért – értékesített. A kábítószer a vevőtől lefoglalták.

Az V. r. terhelt a III. r. terhelttől különböző alkalmakkor összesen nyolcvan ecstasy-tablettát vett át továbbértékesítésre azzal, hogy azokat darabonként 800 forintért fogja eladni. Ezen túl húsz ecstasy-tablettát vásárolt tőle, darabonként 1000 forintért, valamint három marihuánás cigarettát, ez utóbbit 2500 forintért. Az így megszerzett kábítószerből három személynek negyven ecstasy-tablettát értékesített, darabonként részben 1000, részben 500 forintért.

Az V. r. terheltnek átadott ecstasy-tablettát a III. r. terhelt a II. r. terhelttől vásárolta darabonként 500 forintért.

Az ítélet indokolása szerint a vagyonekbevitelt a bíróság az I. r. terhelttel szemben nem találta alkalmazhatónak, mivel az eljárás során az nem volt pontosan megállapítható, hogy az általa értékesített kábítószer mennyiért vásárolta; így a kábítószer-kereskedéssel elért haszna nem volt pontosan tisztázható. Ráadásul számára a „kábitószer-üzlet” részben veszteséges volt, miután az ismeretlen megbízó nem fizetette ki a neki behozott és átvett kábítószer árát.

A II. és III. r. terhelttel szemben a bíróság ugyan indokoltnak találta az intézkedés alkalmazását, azonban velük szemben is csak olyan mértékben, amely azonos volt az általuk bizonyítottan elért tiszta haszonnal.

Az ügyben másodfokon eljáró Szegedi Ítéltábla a 2007. május 15. napján kelt Bf.I.47/2007/32. számú ítéletével az első fokú határozatot megváltoztatta; az I. r. terhelt cselekményének megnevezését kábítószerfüggő személy által kereskedéssel elkövetett jelentős mennyiségű kábítószerrel visszaélés büntetési helyettesítette, vele szemben a pénzmellékbüntetés kiszabását mellőzte, az V. r. terhelttel szemben kiszabott büntetést egy év nyolc hónapi börtönbüntetésre és két évi közügyektől eltiltásra enyhítette; egyebekben azonban – a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezést helyesbítve – helybenhagyta azt.

A vagyonekbevitel kapcsán mindenben osztotta a megyei bíróság álláspontját. Bár az ítélet indokolásából kitűnően ismert volt előtte a Szegedi Ítéltábla másik tanácsának a 2. pont alatt megjelölt határozatban kifejtett állás-

pontja, attól eltérően döntött. Arra hivatkozva, hogy a vagyonekbevitel célja nem más, mint az, hogy az elkövetőnek a bűncselekmény elkövetése előtti vagyoni helyzetét visszaállítsa, az intézkedést csak az elkövető által elért haszonra tartotta alkalmazhatónak azzal, hogy annak mértéke nem haladhatja meg a beszerzési és értékesítési ár különbségét.

II.

Az ismertetett határozatokból kitűnően a bíróságok eltérő módon értelmezik a vagyonekbevitel szabályait, olyannyira, hogy a Szegedi Ítéltábla két tanácsának jogértelmezése is ellentmond egymásnak.

Ezért az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében – a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1996. évi LXVI. törvény (Bsz.) 29. § (1) bekezdésére és a Be. 439. § (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel – indokolt a jogegységi határozat meghozatala.

III.

A vagyonekbevitel értelmezést igénylő rendelkezései a következők:

A Btk. 77/B. § (1) bekezdése szerint vagyonekbevitelt kell elrendelni arra

a) a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett,

d) a vagyona, amelyet a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételek biztosítása végett szolgáltatott vagy arra szántak.

IV.

A Btk. fenti, vagyonekbevitelre vonatkozó rendelkezéseit a 2001. évi CXXI. törvény iktatta be 2002. április 1. napjával kezdődő hatállyal.

A 2000. évi CI. törvénnyel kihirdetett, a pénzmosásról, a bűncselekményből származó dolgok felkutatásáról, lefoglalásáról és elkobzásáról szóló, Strasbourgban, 1990. november 8-án kelt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) 2. Cikke szerint az Egyezményben részes államoknak biztosítaniuk kell „az eszközök és a jövedelem elkobzásának lehetőségét.”

A 2001. évi CXXI. törvény indokolása szerint a Btk. jelenleg hatályos rendelkezései az Egyezményben megfogalmazott elvárásokkal állnak összhangban és a vagyonek-

kobzásnak a mellékbüntetések közül az intézkedések közé történő áthelyezése is ezt a célt szolgálta. A vagyonekobzás eszerint már nem jelent vagyoni jellegű büntetést, mivel az elkövető jogszerűen szerzett vagyonát nem érinti. Az intézkedés alapvetően az elkövető eredeti – a bűncselekmény elkövetése előtti – vagyoni állapotát állítja vissza. A korábbi szabályozáshoz képest jelentős módosítás elsődleges célja pedig az volt, hogy egyértelművé tegye: a bűncselekmények nem képezhetik sem gazdagodás, sem pedig újabb bűncselekmények elkövetésének anyagi alapját.

Azonban sem az Egyezményben foglaltak, sem a Btk. rendelkezései nem adnak egyértelmű eligazítást arra nézve, hogy mit kell a bűncselekmény elkövetéséből eredő, illetve az elkövetés során vagy azzal összefüggésben szerzett, továbbá a bűncselekmény elkövetése céljából – az ehhez szükséges vagy ezt könnyítő feltételek biztosítása végett – szolgáltatott vagy arra szánt vagyonon érteni.

Ezért annak értelmezése a jogalkalmazó feladata.

Az intézkedés alkalmazásakor a következőkre kell figyelemmel lenni:

Az Egyezmény 1. Cikke tartalmaz értelmező rendelkezéseket. Eszerint az Egyezmény alkalmazása során

„a) „jövedelem” a bűncselekményekből származó bármilyen vagyoni előny, amely az e cikk b) pontjában megjelölt bármilyen dolog formájában megjelenhet;

b) „dolog” bármilyen dolog lehet, legyen az megfogható vagy megfoghatatlan, ingó vagy ingatlan, illetve olyan jogi irat vagy okmány, amely az ilyen dolgokra vonatkozó jogosultságot, vagy ahhoz fűződő érdeket igazol.”

A vagyon fogalmát azonban az Egyezmény nem határozza meg, ahogy a Btk. sem. A 2001. évi CXXI. törvény indokolás szerint „ezt büntető jogszabály nem is teheti meg. Vagyon alatt a Btk. vonatkozásában is mindazt érteni kell, amit a polgári jog a vagyon alatt ért, ideértve az ingatlanokat is.”

A Polgári Törvénykönyv (Ptk.) ugyancsak nem ad meghatározást a vagyon fogalmára, annak ellenére, hogy számos olyan rendelkezést tartalmaz, amely a vagyonnal függ össze.

Meghatározza azonban a tulajdonjog tárgyait. A 94. § (1) bekezdése szerint minden birtokba vehető dolog tulajdonjog tárgya lehet, és a (2) bekezdés akként rendelkezik, hogy amennyiben a törvény kivételt nem tesz, a tulajdonjog szabályait megfelelően alkalmazni kell a pénzre és az értékpapírokra is.

A Btk. 77/C. § (4) bekezdése pedig értelmező rendelkezést fűz a vagyonekobzás szabályaihoz. Eszerint a 77/B. § és a 77/C. § alkalmazásában vagyonon annak hasznát, a vagyoni értékű jogot, követelést, továbbá bármely pénzben kifejezhető értékkel bíró előnyt is érteni kell.

Köznapi értelemben vagyonon a természetes vagy jogi személy, gazdasági társaság tulajdonában lévő anyagi javak és a velük kapcsolatos jogok összességét, hasznon pe-

dig a dologhoz fűződő valamennyi vagyoni előnyt értjük, ami a dologgal összefüggésben előáll. Anyagi haszna lehet vagyoni értékű jognak, szellemi terméknek, bármilyen jellegű munkának is, és ez a haszon – ahogy a vagyonnal összefüggésben keletkezett egyéb haszon is – az arra jogsult vagyonának részévé válik.

A fenti értelmezésekkel egyezően a Btk. sem azonosítja az intézkedés alá eső vagyon fogalmát a jövedelemmel vagy haszonnal. Ez nem csupán abból következik, hogy eltérő elnevezést használ. Amennyiben a vagyonekobzás tárgyát képező vagyonon csak a jövedelmet (hasznat) kellene érteni, elegendő lenne csupán annak elkobzásáról rendelkezni, és az intézkedés nem terjedne ki a bűncselekményből eredő jövedelmen (hasznon) túl a bűncselekménnyel összefüggésben szerzett, illetve az elkövetés céljából szükséges feltételek biztosítására szolgáltatott vagy arra szánt vagyonra, valamint az adott vagyoni előny tárgyára.

Ez következik a Btk. 77/C. § (4) bekezdéséből is, amely szerint vagyonon az intézkedés kapcsán a vagyon hasznát is érteni kell, azaz a vagyon fogalmába annak haszna is beletartozik.

Mindezek egybevetéséből megállapítható, hogy a vagyonekobzás hatálya alá tartozó vagyon magába foglalja a bűncselekményből eredő, illetve azzal összefüggő (pénzben kifejezhető értékkel bíró) javakat, és azok hasznát is.

Ebből következően a büntetőjogi intézkedés hatálya nem korlátozható csupán a haszonra.

V.

A jogegységi eljárást indítványozó legfőbb ügyész álláspontja szerint a vagyonekobzást a kábítószer értékesítéséből származó teljes bevételre – mint a terhelt bűncselekményből származó vagyonára – kell elrendelni. A vagyonekobzás mértékének meghatározásánál nem lehet tekintettel lenni arra, hogy a bűncselekmény a terhelt számára összességében nyereséges vagy veszteséges volt-e. Ezen túl a törvény szerint a bűncselekmény elkövetéséhez szükséges, az e célból szolgáltatott vagy erre szánt vagyont is el kell kobozni. A kábítószer értékesítője által a kábítószer beszerzésére fordított összegre az elkövetéshez szükség volt, így azt már ebből az okból is el kell kobozni; következésképp azzal nem lehet csökkenteni a vagyonekobzás mértékét.

VI.

A fent kifejtettekből következően a legfőbb ügyész indítványa az alábbiak szerint alapos:

A Btk. 77/B. § (1) bekezdés *a*) pontja szerint a vagyonelkobzást arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona kell elrendelni, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

Az intézkedés hatályos rendelkezéseit megfogalmazó törvény indokolása valóban tartalmazza azt, hogy a vagyonelkobzás célja a terhelt vagyoni helyzetének a bűncselekmény elkövetését megelőző állapotba történő visszaállítása.

A kábítószerrel visszaélés elkövetési magatartásai közül azoknál, amelyek a kábítószer értékesítése – így akár az ellenérték fejében történő átadás, akár az ugyancsak ellenérték fejében történő forgalomba hozatal, illetve kereskedés – révén valósulnak meg, a Btk. 77. § (1) bekezdés *a*) pontján alapuló intézkedés jogalapját maga az értékesítés teremti meg; ez az a magatartás, amelyből az elvonandó vagyon ered. Ezért az elkövetést megelőző vagyoni helyzet megítélésénél az értékesítést közvetlenül megelőző vagyoni állapotra kell figyelemmel lenni. Ekkor az elkövető vagyonának már nem része az, amit korábban a kábítószer megszerzésére fordított.

Így ennek a törvényi rendelkezésnek az alkalmazása során sem lehet a vagyonelkobzás alá eső vagyon mértékét csökkenteni a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal.

Emellett a Btk. 77/B. § (1) bekezdés *d*) pontja alapján vagyonelkobzást kell elrendelni arra a vagyonra is, amit a bűncselekmény elkövetése céljából az ehhez szükséges (vagy ezt könnyítő) feltételek biztosítása végett szolgáltatnak (vagy arra szántak).

Miután a kábítószer értékesítéséhez elengedhetetlenül szükséges annak megszerzése, a megszerzéssel összefü-

gő kiadás nem más, mint a bűncselekmény elkövetéséhez szükséges feltétel biztosítására szolgáltatott vagyon, így az mindenképp elkobzandó.

Ezen túlmenően a kábítószer megszerzése önmagában is bűncselekményt valósít meg, így a vagyonelkobzás alkalmazása az arra fordított vagyonra ez okból sem mellőzhető.

Mindezekből következően a vagyonelkobzás nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bűncselekménnyel összefüggésben szerzett teljes vagyonra el kell rendelni, függetlenül a kábítószer megszerzésére fordított vagyon mértékétől, illetve attól, hogy a kábítószer értékesítése az elkövető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e; a vagyonelkobzás mértéke nem csökkenthető a kábítószer megszerzésével összefüggő kiadásokkal.

Bűncselekmény sem a gazdagodás, sem újabb bűncselekmény elkövetésének anyagi alapját nem képezheti. A kiadások, „ráfordítások” figyelembevétele pedig azok jogszerűségének elismerését jelentené.

Így a Btk. 77/B. § (1) bekezdés *a*) és *d*) pontjára figyelemmel a vagyonelkobzás alkalmazása az értékesítésre szánt kábítószer megszerzésére fordított, vagy erre szánt vagyonra ugyanúgy kiterjed, mint a bűncselekmény elkövetéséből eredő haszonra.

A Legfelsőbb Bíróság büntető jogegységi tanácsa – helyt adva a legfőbb ügyész indítványának – az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében a Be. 442. § (3) bekezdése szerinti nyilvános ülésen eljárva hozta meg jogegységi döntését, a rendelkező rész szerint határozva.

A határozatot a jogegységi tanács a Bszi. 32. § (4) bekezdése, illetve a Be. 445. § (2) bekezdése alapján a Magyar Közlönyben közzéteszi.

KÖZLÖNY

§

Szabályzatok

1/2007. (XI. 19.) MÜK szabályzat a székhely-szolgáltatásról

Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény 112. § (1) bekezdésének *k*) pontjában kapott felhatalmazás alapján a Magyar Ügyvédi Kamara teljes ülése a székhely-szolgáltatásról a következő szabályzatot alkotta:

1. §

(1) A cég székhelye a cég bejegyzett irodája. A bejegyzett iroda a cég levelezési címe, az a hely, ahol a cég üzleti és hivatalos iratainak átvétele, érkeztetése, őrzése, rendelkezésre tartása, valamint ahol a külön jogszabályban meghatározott, a székhellyel összefüggő kötelezettségek teljesítése történik. A cégnek a székhelyét cégtáblával kell megjelölnie¹.

(2) A cég székhelyeként a cégjegyzékbe annak az ügyvédnek (ügyvédi irodának, a továbbiakban együtt: ügyvéd) a székhelye (irodája, alirodája) is bejegyezhető, aki (amely) – a külön jogszabályban foglaltak szerint – a cég megbízásából gondoskodik a cég üzleti és hivatalos iratainak munkaidőben történő átvételéről, érkeztetéséről, megőrzéséről, rendelkezésre tartásáról, valamint a külön jogszabályban meghatározott, a székhellyel összefüggő kötelezettségek teljesítéséről, így különösen a cég székhelyéhez és a cégiratokhoz kapcsolódó hatósági kényszerintézkedések túrésáról (székhely-szolgáltatás).

(3) Ha a cég székhelyeként ügyvéd kerül feltüntetésre, a cég székhelye nem lehet azonos a központi ügyintézés (döntéshozatal) helyével.

2. §

(1) Adott cégnek székhely-szolgáltatást csak az az ügyvéd nyújthat, aki a cég létesítő okiratát készítette és ellenjegyezte².

(2) Székhely-szolgáltatást az az ügyvéd nyújthat, aki rendelkezik

a) olyan személyi feltételekkel, amelyek útján biztosítani tudja a cég üzleti és hivatalos iratainak rendszeres átvételét, érkeztetését, illetve a székhellyel összefüggő kötelezettségek (pl. az ügyfelek, hatóságok általi elérhetőség, a cégiratokhoz kapcsolódó hatósági kényszerintézkedések lehetővé tétele) teljesítését;

b) olyan tárgyi feltételekkel, amelyek útján biztosítani tudja a cég üzleti és hivatalos iratainak őrzését, rendelkezésre tartását, és mindezeknek, valamint a cég esetleges ingóságainak a cég más irataitól, az egyéb megbízók irataitól, az ügyvéd saját irataitól, és ingóságaitól történő elkülönítését.

(3) Az ügyvéd a (2) bekezdés *b*) pontjában írt elkülönítési kötelezettségnek az iratok és ingóságok külön helyiségben, illetve külön lezárható ingóságában (bútorában) való elhelyezésével kell eleget tenni.

3. §

(1) A cégnek a székhely-szolgáltatás során kezelt iratait jól láthatóan jelölni kell, ezen jelölésnek mind az iraton, mind az irat elkülönített tárolási helyén azonosíthatónak kell lennie.

(2) Az ügyvéd köteles tételes és naprakész iratjegyzéket és ingóságra vonatkozó jegyzéket vezetni azon iratokról és ingóságokról, amelyeket a székhely-szolgáltatás alapján tart magánál. Az iratjegyzéket folyamatos lapszámozással kell ellátni, és olyan módon kell lefűzni, hogy abból lap utólag ne legyen ki-, illetve behelyezhető.

4. §

(1) A székhely biztosítására az Ügyvédi törvényben meghatározott szabályok szerint megbízási szerződést kell kötni. A székhely-szolgáltatásra kötött megbízási szerződés csak abban az esetben szólhat határozott időre, ha a cég létesítése is határozott időre történt.

(2) A megbízási szerződésnek tartalmaznia kell azon iratfajtákat, amelyeket a cég a székhelyen kíván őrizni, rendelkezésre tartani. Ezen iratok köre legalább a cég cégiratait, hatósági engedélyeit, az adóhatóság felé történő adatbejelentési kötelezettségeivel összefüggő iratait, valamint a számviteli törvény szerinti beszámolóját jelenti.

(3) A megbízási szerződésnek tartalmaznia kell a szerződés megszűnésének okait, illetve hogy a megszűnés esetén milyen módon történik az iratok átadása, átvétele.

5. §

(1) A székhely-szolgáltatást nyújtó ügyvéd (ügyvédi iroda) kizárólag a székhely-szolgáltatás címén elhelyezett, elkülönítetten kezelt, a megbízási szerződésben megjelölt és az ügyvéd által vezetett nyilvántartásból azonosítható iratokra és ingóságra kiterjedő, a cég székhelyéhez és a cégiratokhoz kapcsolódó hatósági kényszerintézkedéseket köteles túrni.

(2) Ha a hatósági kényszerintézkedés külön jogszabály alapján az ügyvéd birtokában lévő, a céggel kötött egyéb

¹ Ctv. 7. § (1) bek. első fordulat.

² Ügyvédi törvény 25/A. § első mondat.

megbízásából eredő iratokra, ingóságokra is kiterjed, az erre vonatkozó nyilatkozatot, illetve az intézkedés írásbeli elrendelését az ügyvédnek a kényszerintézkedés foganatosítása előtt el kell kérnie, annak egy kiadmányát (vagy másolatát) meg kell őriznie.

(3) A székhelyet biztosító ügyvéd (ügyvédi iroda) a hatóság eljárását nem akadályozhatja, azonban köteles arról a céget haladéktalanul értesíteni.

6. §

(1) Az ügyvéd jogosult a megbízási szerződés megszűnésének tényét a cégbíróságnak haladéktalanul bejelenteni.

(2) Ha a cég a székhellyel összefüggő adatváltozás cégbírósági bejelentésére a törvényes határidőn belül a szükséges intézkedést nem teszi meg, az ügyvéd (ügyvédi iroda) jogosult a Ctv. 88. §-ában meghatározott eljárás kezdeményezésére.

7. §

(1) A megbízási szerződés megszűnése esetén az ügyvéd köteles a székhely-szolgáltatás során birtokába került iratokat és ingóságokat a cégnek visszaadni.

(2) Ha a cég az iratait a megbízási szerződés megszűnése után felszólítás ellenére nem veszi át, az ügyvéd köteles az iratokat – a cég költségére – levéltárba helyezni, és erről a céget írásban értesíteni. Az ügyvéd a székhely-szolgáltatásra szóló megbízási szerződés megkötésekor kérheti a levéltárba elhelyezés költségeinek előzetes letétbe helyezését.

8. §

(1) A területi kamara nyilvántartást vezet azokról az ügyvédekről, akik székhely-szolgáltatást nyújtanak.

(2) Az ügyvéd köteles bejelenteni, ha ilyen szolgáltatást nyújtani kíván, és a területi kamara a szolgáltatás időtartama alatt bármikor ellenőrizheti, hogy a székhely-szolgáltatás nyújtásához szükséges személyi és tárgyi feltételek rendelkezésre állnak-e.

9. §

A jelen – a Magyar Ügyvédi Kamara teljes ülése által 2007. november 19-én elfogadott és az IRM 2008. március 13-án közölt észrevételei alapján 2008. március 31-én módosított – szabályzat az Igazságügyi Közlönyben kihirdetése napján lép hatályba.

2/2007. (XI. 19.) MÜK szabályzat

a jogügyletek biztonságának elősegítésével, valamint az elektronikus aláírás használatával kapcsolatos feladatokról

1. Egyes jogszabályi rendelkezések folytán meghatározott tevékenységek végzéséhez az ügyvédnek rendelkeznie kell bizonyos technikai feltételekkel annak érdekében, hogy jogszabályban írt kötelezettségeit maradéktalanul teljesíteni tudja. Ezen szabályok áttekintésére és értelmezésére a Magyar Ügyvédi Kamara az alábbi kötelességekre hívja fel a figyelmet.

2. Az ügyvéd az alábbi tevékenységeket – a 27.3. pontban írt kivétellel – csak akkor végezheti, ha rendelkezik a 21. pontban körülírt elektronikus aláírással és a 25. pontban írt technikai feltételekkel, és a területi kamara az ügyvédnek az ügyvédi tevékenység végzése érdekében beszerzett elektronikus aláírás tanúsítványa érvényességének kezdetét és lejártát, valamint a hitelesítés-szolgáltató megnevezését nyilvántartásba¹ vette:

a) okirat jogszabály által előírt ellenjegyzése [a továbbiakban: okirat ellenjegyzése]²,

b) cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárásban képviselő ellátása³,

ba) aláírás-hitelesítés⁴,

bb) székhelyellenőrzés⁵,

bc) a cég – ügyvéd által készített – létesítő okiratának és a cég bejegyzési (változásbejegyzési) kérelme további mellékleteinek elektronikus okirati formába alakítása,

c) az a) és b) pontokkal összefüggésben pénz és értéktárgy letéti kezelése⁶.

2.1. A jelen szabályzatban írt kötelezettségek megszegése fegyelmi vétséget valósíthat meg.

2.2. A területi kamara jogosult ellenőrizni a jelen szabályzatban foglaltak megtartását.

Okirat ellenjegyzése

3. Az ügyvéd csak olyan okiratot láthat el ellenjegyzéssel, amely a saját vagy az irodája közreműködésével jött létre⁷. Az okirat ellenjegyzésével az ügyvéd bizonyítja, hogy

¹ Az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ügyvédi törvény) 116. § (1) bek. m) pontja.

² A jogügyletek biztonságának erősítése érdekében szükséges törvénymódosításokról szóló 2007. évi LXIV. törvény 3. §.

³ A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény és egyéb törvények módosításáról szóló 2007. évi LXI. törvény 13. § és 28. § (4) bek.

⁴ A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 9. §.

⁵ Ügyvédi törvény 27. § (3) bek.

⁶ A pénzmosás és a terrorizmus finanszírozás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény ügyvédekre vonatkozó előírásai.

⁷ Ügyvédi törvény 27. § (3) bek.

a) az okirat a felek kinyilvánított akaratának és a jogszabályoknak megfelel, és

b) az okiratban megjelölt fél az iratot előtte vagy helyettese előtt írta alá, illetőleg aláírását előtte vagy helyettese előtt saját kezű aláírásának ismerte el, illetve a minősített elektronikus aláírásával tett ellenjegyzéssel pedig azt, hogy a kiállító minősített elektronikus aláírásával aláírt elektronikus okirat tartalma az ügyvéd által készített elektronikus okirattal megegyezik⁸.

3.1. Okirat szerkesztésének elvállalása esetében az ügyvéd kötelessége, hogy

a) meggyőződjék a fél személyazonosságáról, ügyleti képességéről és jogosultságáról, az általa létrehozni kívánt jogügylet tartalmáról,

b) tájékoztassa a felet a jogügylet lényegéről és jogi következményeiről,

c) világosan és egyértelműen írásba foglalja a fél nyilatkozatait,

d) előzetesen tájékoztassa a személyazonosság ellenőrzésével érintett felet az ellenőrzés céljáról, módjáról és tartalmáról, az ügyvédi közreműködés megtagadásának kötelezettségéről és a 15. pontban megjelölt bejelentési kötelezettségéről, valamint az ellenőrzés során megismert adatok kezeléséről,

e) elvégezze a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény előírásai szerinti ügyfél-átvilágítást.

3.2. Az okiratszerkesztő ügyvéd az ügyfelek személyazonosságát a személyazonosításra szolgáló okmány alapján köteles megállapítani. Az ügyvéd köteles az okmányokban rögzített adatokról másolatot készíteni, amelyhez csatolni kell a félnek az adatkezeléshez adott írásbeli hozzájárulását. Ha az ügyfél a másolatkészítéshez nem járul hozzá, az adatokat más módon kell rögzíteni.

3.3. Az okiratszerkesztő ügyvéd a szerződésalkötési szándék valódiságát szokatlan körülmény észlelésénél köteles vizsgálni. A szerződésalkötés motivációjának, gazdasági háttérének vizsgálata az ügyvédnek nem kötelessége, kivéve, ha a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény, illetve az ehhez kapcsolódó szabályzat ettől eltérően rendelkezik.

3.4. A gazdasági társaság vagy más szervezet alapítása-kor az alapítók által a jogszabály kötelező előírása alapján tett és az alapítók felelőssége alá tartozó nyilatkozatok tartalmának valódiságát a létesítő okiratot szerkesztő ügyvéd nem jogosult és nem köteles ellenőrizni.

3.5. A 3.1.e. pont szerinti ügyfél-átvilágítás kötelezettségéről külön szabályzat rendelkezik⁹.

3.6. Ha az ügyletkötés során valamelyik felet meghatalmazott képviseli, az okiratszerkesztő ügyvéd a meghatalmazás megfelelőségét, és a meghatalmazott személyazonosságát is köteles ellenőrizni. Szabályos meghatalmazás esetében a meghatalmazó ügyletkötési szándékát az ügyvéd nem vonhatja kétségbe.

3.7. Az okiratszerkesztő ügyvéd köteles felhívni a felek figyelmét arra, hogy a szerződés aláírása előtt az okiratot olvassák el. A figyelmeztetés és/vagy az okirat elolvasásának megtörténte az okiratban vagy az ügyvédi megbízási szerződésben (tényvázlatban) utalni kell.

3.8. Az okiratszerkesztő ügyvéd – papíralapú okirat esetén – legalább egy eredeti példányt köteles minden szerződő félnek dokumentáltan átadni.

3.9. Az elektronikus dokumentumot papír alapon meg kell jeleníteni, a másolaton rögzíteni kell az elektronikus dokumentum szöveges és ábrázolt tartalmát, az aláíró meghatározó adatokat, és záradékban az elektronikus dokumentum azonosítására vonatkozó azon adatokat (metaadatokat¹⁰), amelyek az elektronikus dokumentum tartalmából egyébként nem állapíthatóak meg, de a másolat szempontjából jelentőséggel bírnak¹¹.

4. Az ügyvéd köteles megtagadni a közreműködést okirat szerkesztéséhez, ha

a) tudomása szerint az okirat jogszabálysértő célra vagy jogszabály megkerülésére irányul¹²,

b) a fél a személyazonosságának megállapításához nem szolgáltat adatot,

c) a fél nem tud bemutatni érvényes igazolványt, vagy

d) az ellenőrzés során azt állapítja meg, hogy az igazolvány elvesztését, ellopását vagy megsemmisülését bejelentették és megtalálásának vagy megkerülésének ténye nincs nyilvántartva¹³, illetve

e) valamely más aggályos körülményt észlel. Az okirat elkészítésénél aggályos körülménynek kell tekinteni különösen, ha a fél a személyazonosításra szolgáló okmány érvényességének ellenőrzéséhez nem ad hozzájárulást.

Képviselő cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárásban

5. A cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárás 2008. július 1. napjától kizárólag elektronikus úton történik. A cégbírói eljárásban az ügyvédi képviselő kötelező. Az ügyvédi képviselőt csak az az ügyvéd láthatja el, aki a létesítő (módosító) okiratot készítette és ellenjegyezte¹⁴.

¹⁰ Metaadat: Más adatok leírására és meghatározására szolgáló adat. Olyan tulajdonságok definiálására alkalmas, mint név, típus, fellelhetőség, összefüggés más adatokkal.

¹¹ Lásd hasonlóan az elektronikus ügyintézés részletes szabályairól szóló 193/2005. (IX. 22.) Korm. rendelet 26. § (1) bek.

¹² Ügyvédi törvény 3. § (3) bek.

¹³ Ügyvédi törvény 27/D. § (1) bek.

¹⁴ Ügyvédi törvény 27. § (4) bek.

⁸ Ügyvédi törvény 27. § (1) bek.

⁹ Vö.: a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozás megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény ügyvédekre vonatkozó előírásaival.

5.1. Az elektronikus cégbejegyzési (változásbejegyzési) eljárásban a cég bejegyzésére (változásbejegyzésre) irányuló kérelmet a céginformációs szolgálat honlapján közzétett informatikai jellemzőkkel rendelkező, elektronikus nyomtatványon kell előterjeszteni¹⁵.

5.2. A jogi képviselő elektronikus úton csak az erre vonatkozó jogszabályban¹⁶ meghatározott formátumú és méretű, minősített elektronikus aláírással ellátott okiratot nyújthat be a cégbírósághoz.

5.3. Az egyszerűsített eljárásban¹⁷ a jogi képviselő a bejegyzési kérelemben nyilatkozik arról, hogy a csatolandó okiratok, illetve a cégbejegyzési kérelem mellékletét nem képező okiratok törvényességi szempontú vizsgálatát elvégezte. Ezen utóbbi iratokat a jogi képviselő őrzi, és amennyiben ezen okiratokkal összefüggésben tartalmi vagy jogszerűségi kétség merülne fel, a jogi képviselő köteles ezen okiratokat a cégbíróság felhívására bemutatni, szükség esetén a cégiratokhoz becsatolni.

5.4. Az eljárási illeték és a közzétételi díjat elektronikus úton kell megfizetni az erről szóló jogszabály¹⁸ előírásainak megfelelően. Ehhez indokolt külön bankszámlát fenntartani. Többszemélyes ügyvédi iroda esetében az eljárási illeték és a közzétételi díj elektronikus megfizetése céljára fenntartott (egy vagy több) bankszámla felett valamennyi, elektronikus aláírással rendelkező tag részére utalási jogot kell biztosítani.

Aláírás-minta hitelesítés

6. Az aláírás-minta ellenjegyzésével az ügyvéd azt tanúsítja, hogy az aláírás-mintát adó személy személyazonosságát megfelelően igazolta, s az aláírás-mintát az ellenjegyző ügyvéd előtt sajátkezűleg adta.

6.1. Az ügyvéd aláírás-minta ellenjegyzésére kizárólag cégbejegyzési, illetve a cégjegyzésre jogosult személynek változására irányuló változásbejegyzési eljárásban jogosult, és az aláírás-minta elkészítésének feltétele az, hogy az a cégeljárásban becsatolásra kerüljön. Erre vonatkozóan az aláírás-minta hitelesítésekor nyilatkozni kell.

6.2. Az ügyvéd nem jogosult cégeljáráson kívül aláírás-minta ellenjegyzésére, illetve az aláírás-mintával összefüggésben hiteles kiadmányok kiadására, az elvesztett minták időközbeni pótlására¹⁹.

6.3. Az aláírás-minta ellenjegyzését megelőzően a 11–16. pontok szerint kell eljárni.

6.4. Az aláírás-mintán – a létesítő okiratában foglaltakkal egyezően – fel kell tüntetni a cég nevét, a cégjegyzésre jogosult nevét, lakóhelyét, a képviselő jogcímét (pl. vezető tisztségviselő, munkavállaló), a cégjegyzés módját, valamint a cégjegyzésre jogosult aláírási mintáját. A cégjegyzésre jogosult munkavállaló kérésére az aláírás-mintán a cégnél ellátott feladatköre, beosztása is szerepeltethető²⁰, ha ez nem ellentétes a létesítő okirat tartalmával (lásd 1. sz. melléklet).

Székhely (telephely, fióktelep) -ellenőrzés

7. Cég létesítő okiratának és a létesítő okirat módosításának ellenjegyzése során az ügyvéd az ingatlan-nyilvántartási adatok és a tulajdonjogra vonatkozó, használatra feljogosító okiratok megtekintésével

a) köteles meggyőződni arról, hogy a jognyilatkozatot tevő fél (meghatalmazottja) által az okiratban a cég székhelyeként, telephelyeként, fióktelepeként megjelölt ingatlan a cég tulajdonát képezi-e vagy használatára a cég jogosult-e, továbbá

b) meggyőződhet arról is, hogy az más cég székhelyeként, telephelyeként, fióktelepeként be van-e jegyezve a cégjegyzékbe.

7.1. Ha az ingatlan használatára jogosultságot igazoló iratok megtekintésekor az ügyvéd azt állapítja meg, hogy az ingatlan székhelyeként, telephelyeként, fióktelepeként való megjelölése a jogszabályokkal ellentétes, köteles a közreműködést megtagadni.

7.2. Az ingatlan székhelyként, telephelyként vagy fióktelepként feltüntetését jogszabállyal ellentétesnek kell tekinteni, ha a használat jogcímét megalapozó szerződés (jognyilatkozat) nyilvánvalóan érvénytelen, illetve az ingatlan-nyilvántartási adattal ellentétben áll.

7.3. Ha a bemutatott okiratok és az ingatlan-nyilvántartás adatai eltérnek egymástól, az ügyvédet kötik az ingatlan-nyilvántartás adatai, kivéve, ha egyértelműen megállapítható az eltérés oka és az elhárítható. Az ügyvédet nem terheli az ingatlan-nyilvántartási adat és az egyéb iratok közötti ellentmondás okának feltárása, illetve az ellentmondás feloldásának kötelezettsége.

Okirat-átalakítás

8. Az ügyvéd a cég – általa készített – létesítő okiratának és e cég bejegyzési (változásbejegyzési) kérelme további mellékleteinek elektronikus okirati formába alakítá-

¹⁵ Az elektronikus cégbejegyzési eljárás és cégnyilvántartás egyes kérdéseiről szóló 24/2006. (V. 18.) IM rendelet 5. §.

¹⁶ Ez jelenleg az elektronikus cégbejegyzési eljárás és cégnyilvántartás egyes kérdéseiről szóló 24/2006. (V. 18.) IM rendelet.

¹⁷ Ctv. 48. §.

¹⁸ Ez jelenleg a 25/2006. (V. 18.) IM rendelet az illeték és a közzétételi költségterítés elektronikus úton történő megfizetéséről a cégeljárásban és más ügyekben.

¹⁹ Ctv. 9. § (3) bek.

²⁰ Ctv. 9. § (2) bek.

sa esetén, az elektronikus okiratot minősített elektronikus aláírásával látja el. A minősített elektronikus aláírással az ügyvéd bizonyítja, hogy az elektronikus okirat tartalma megegyezik az eredeti papíralapú okirattal²¹.

8.1. A papíralapú dokumentumról történő elektronikus másolatkészítés során a másolatkészítő biztosítja a papíralapú dokumentum és az elektronikus másolat képi vagy tartalmi megfelelését, és azt, hogy minden – az aláírás elhelyezését követően az elektronikus másolaton tett – módosítás érzékelhető legyen.

8.2. Papíralapú dokumentumról történő elektronikus másolat készítése során a másolat készítője elkészíti az elektronikus másolatot, megállapítja a papíralapú dokumentum és az elektronikus másolat képi vagy tartalmi megfelelését, majd a 8.3. pontban írt metaadatok elhelyezését követően az elektronikus másolatot hitelesítési záradékkal („Az eredeti papíralapú dokumentummal egyező”) és elektronikus aláírással látja el.

8.3. Az elektronikus másolatot a következő metaadatok elhelyezésével kell létrehozni és azt egyértelműen az eredeti papíralapú dokumentumhoz rendelni:

- a) a papíralapú dokumentum megnevezése;
- b) a papíralapú dokumentum fizikai méretei;
- c) a másolatkészítő szervezet megnevezése és a másolatkészítő személy neve;
- d) a másolatkészítő rendszer, illetve a másolatkészítési szabályzat pontos megnevezése és verziószáma;
- e) a másolatkészítés ideje;
- f) érvényességi idő, vagy annak jelzése, hogy az érvényességi idő nem meghatározott.

8.4. Több dokumentumon is elhelyezhető egy elektronikus aláírás, illetőleg egy időbélyegző. Ez esetben a dokumentumok a továbbiakban csak együtt kezelhetők.

8.5. Az aláírónak külön jogszabályban meghatározott követelmények szerint gondoskodnia kell az elhelyezett aláírás érvényességének érvényességi időn belüli – ha az érvényességi idő nem meghatározott, úgy korlátlan ideig történő – folyamatos megállapíthatóságáról.

8.6. A másolatkészítéssel megbízott vagy arra feljogosított személy, személyek körét belső szabályzatban kell meghatározni. A másolatkészítőnek rendelkeznie kell a fél (egyéb érintett) hozzájárulásával, amelyben a fél a személyes adatainak a másolatkészítés céljára történő kezelését engedélyezi. A másolatkészítőnek rendelkeznie kell a másolatkészítő rendszer olyan részletességű dokumentációjával, amelyből a rendszerrel szemben a jogszabályban megállapított követelmények teljesülése megállapítható, vagy a rendszer gyártója/forgalmazója által kiállított, a megfelelésre vonatkozó igazolással²².

9. Az okiratok elektronikus formába alakítása esetén az ügyvéd köteles az eredeti papíralapú okiratot (hiteles másolatát) megőrizni. A kamarai tagság megszűnése esetén az okiratokat az ügyvédi levéltárban kell elhelyezni²³.

9.1. Az eredeti papíralapú okmányok nem selejtezhetők.

9.2. Az elektronikus formába alakított okiratot archiválni²⁴ kell.

9.2.1. Az elektronikus dokumentumokat vagy lenyomatokat oly módon kell megőrizni, amely kizárja az utólagos módosítás lehetőségét, folyamatosan biztosítja a jogosultak hozzáférését, valamint az elektronikus dokumentumok értelmezhetőségét (olvashatóságát). Az elektronikus dokumentumokat védeni kell a jogosulatlan hozzáférés, módosítás, törlés vagy megsemmisítés ellen.

9.2.2. Ha az elektronikus aláírással ellátott elektronikus dokumentum archiválását olyan szolgáltató végzi, amely e szolgáltatás tekintetében a szolgáltatók nyilvántartásában minősített szolgáltatóként szerepel, az ellenkező bizonyításáig vélelmezni kell, hogy az elektronikus dokumentumon elhelyezett elektronikus aláírás vagy időbélyegző, illetve az azokhoz kapcsolódó tanúsítvány az aláírás és időbélyegző elhelyezésének időpontjában érvényes volt²⁵.

Pénz- és értéktárgy letéti kezelése

10. Az ügyvéd

a) ügyvédi letétet

- a1. a megbízás teljesítéseként,
- a2. a megbízáshoz kapcsolódó eljárás cselekmények költségének fedezeteként és azok teljesítésére,
- a3. a megbízáshoz kapcsolódóan megőrzésre fogadhat el;

b) pénzt ügyfelétől, illetve ügyfele javára mástól csak ügyvédi megbízásával összefüggésben vehet át.

10.1. Készpénz és értéktárgy letétként való átvételét az ügyvéd írásban, letéti szerződésben köteles rögzíteni²⁶. A letéti kezelés részletes szabályait külön szabályzat²⁷ tartalmazza. Más tárgy letétbe helyezése esetén a Polgári Törvénykönyv rendelkezései az irányadóak.

10.2. Ha az ügyvéd pénz- és/vagy értéktárgy letéti kezelését végzi, köteles a személyazonosság ellenőrzését elvégezni. Ennek során a 11–16. pontok szerint kell eljárni.

10.3. A letét átvételekor az ügyvéd köteles ellenőrizni, hogy a letét tárgya azonos-e a szerződésben megjelölt tárggyal.

²³ Ügyvédi törvény 27/A. § (2) bek.

²⁴ *Archiválási szolgáltató*: az elektronikus aláírásról szóló 2001. évi XXXV. törvényben (a továbbiakban: Eatv.) meghatározott, az elektronikus aláírással ellátott dokumentumok elektronikus archiválására vonatkozó szolgáltatást nyújtó szolgáltató.

²⁵ Eatv. 4. § (7) bek.

²⁶ Ügyvédi törvény 30. § (1)–(2) bek.

²⁷ Az ügyvédek letét- és pénzkezeléséről szóló 4/1999. (III. 1.) MÜK szabályzat.

²¹ Ügyvédi törvény 27/A. § (1) bek.

²² Vö.: a papíralapú dokumentumokról elektronikus úton történő másolat készítésének szabályairól szóló 13/2005. (X. 27.) IHM rendelet.

A személyazonosság ellenőrzése, egyéb adatok ellenőrzése

11. Az ügyvéd a fenti tevékenységek végzéséhez szükséges adat-azonosítást, ellenőrzést a következő okmányok felhasználásával végzi:

a) természetes személy esetén

a1. magyar állampolgár személyazonosság igazolására alkalmas²⁸ hatósági igazolványa²⁹ és lakcímet igazoló hatósági igazolványa,

a2. külföldi természetes személy útlevéle, vagy személyi azonosító igazolványa, feltéve, hogy az magyarországi tartózkodásra jogosít, vagy tartózkodási jogot igazoló okmánya vagy tartózkodásra jogosító okmánya³⁰,

a3. 14. életévét be nem töltött természetes személy személyi azonosítóját és lakcímét tartalmazó hatósági igazolványa, vagy az útlevéle és a lakcímet igazoló hatósági igazolványa;

b) jogi személy, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet esetén a nevében vagy megbízása alapján eljárni jogosult személy(ek) a) pontban megjelölt okiratainak bemutatását túlmenően az azt igazoló – harminc napnál nem régebbi – okirat, hogy

b1. a belföldi gazdálkodó szervezetet a cégbíróság bejegyezte, vagy bejegyzési kérelmét benyújtotta,

b2. belföldi jogi személy esetén, ha annak létrejöttéhez hatósági vagy bírósági nyilvántartásba vétel szükséges, a nyilvántartásba vétel megtörtént,

b3. külföldi jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet esetén a saját országának joga szerinti bejegyzése vagy nyilvántartásba vétele megtörtént;

c) cégbejegyzési, hatósági vagy bírósági nyilvántartásba vétel iránti kérelem cégbírósághoz, hatóságához vagy bírósághoz történő benyújtását megelőzően a jogi személy, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet létesítő okiratát.

11.1. A személyazonosság igazolására felhasznált okmány érvényességének ellenőrzésére az ügyvéd nem köteles, kivéve, ha

a) az ügyvéd a személyazonosítás során szokatlan körülményt észlel,

b) kétség merül fel a korábban kapott ügyfél-azonosító adatok valódiságáról vagy megfeleléséről.

11.2. Nem kell az azonosítást ismételten elvégezni, ha az ügyvéd a felet, a meghatalmazottat, a rendelkezésre jogosultat, továbbá a képviselőt már azonosította, és az azonosítás óta nem történt az adatokban változás.

12. Az ügyvéd fél és a fél meghatalmazottja (a továbbiakban együtt: fél) által

a) a személyazonosságának és lakcímének igazolása érdekében a rendelkezésére bocsátott adatai nyilvántartási adatokkal való egyezőségének, és

b) a személyazonosságának igazolására alkalmas, bemutatott hatósági igazolványa, és tartózkodásra jogosító okmánya (a továbbiakban együtt: igazolvány) nyilvántartási adatokkal való egyezőségének és érvényességének megállapítása céljából

megkeresheti a személyi adat- és lakcímnnyilvántartást, a járművezetői engedély-nyilvántartást, az útiokmány-nyilvántartást vezető vagy a központi idegenrendészeti nyilvántartás (a továbbiakban ezen alcím alatt együttesen: nyilvántartás) adatait feldolgozó hatóságot³¹.

12.1. A fél ellenőrzéshez történő írásbeli hozzájárulása esetén az ellenőrzés a fél (esetleg több nyilvántartásban szerepelő) következő adataira terjed ki:

a) természetes személyazonosító adatai,

b) állampolgársága, hontalansága, menekült, bevándorolt, letelepedett, illetőleg EGT-állampolgár jogállása,

c) lakcíme,

d) arcképmása,

e) aláírása,

f) az igazolványának, valamint a személyazonosítóról és a lakcímről szóló hatósági igazolványának okmányazonosítója és az okmányazonosító alapján nyilvántartott következő tények:

fa) a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 17. §-ának (4) bekezdése szerinti tények,

fb) a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 24. §-ának f) pontja szerinti tények és az okmány érvényességi ideje,

fc) a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 8. §-ának i)–j) pontjai szerinti tények³²,

fd) a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 76. § d) pontja³³, 80. § b) és c) pontja³⁴, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tar-

³¹ Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala [Budapest, IX. Balázs B. u. 35. 1450 Bp. Pf. 81. e-mail: nyilvantarto.hivatal@mail.ahiv.hu, www.nyilvantarto.hu

³² Az engedély típusára, okmányazonosító jelére, kiadására, érvényességére (idejére, kategóriájára), cseréjére és visszavonására vonatkozó adatok, elvesztésére, eltulajdonítására, megsemmisülésére, találására, megkerülésére, valamint a figyelmeztető jelzés elhelyezésére vonatkozó adatok.

³³ A regisztrációt, illetve a tartózkodási jogot igazoló okmány száma, típusa, érvényessége, meghosszabbításának időtartama.

³⁴ EGT-polgárok és családtagjaik elveszettként bejelentett útiokmányának, illetve személyazonosító okmányának típusa és száma, a bejelentés időpontja.

²⁸ Személyazonosság igazolására az olyan hatósági igazolvány alkalmas, amely tartalmazza a polgár nevét, születési helyét, idejét, állampolgárságát, anyja nevét, nemét, arcképét és sajátkezű aláírását, az okmány okmányazonosítóját és érvényességi idejét [vö.: a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 29. § (3) bek.].

²⁹ Ilyen igazolvány a személyazonosító igazolványon túl az érvényes útlevél és az új típusú kártyaformátumú vezetői engedély.

³⁰ Ilyen különösen a vízum, a regisztrációs igazolás, a tartózkodási kártya, a tartózkodási engedély, az ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolás.

tózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény 95. § (1) bekezdésének g) pontja³⁵, 96. § (1) bekezdésének g) pontja³⁶, továbbá 100. § (1) bekezdésének b) és c) pontja szerinti tények³⁷;

g) jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet neve, rövidített neve, székhelye, külföldi székhelyű vállalkozás esetén magyarországi fióktelepe, cégjegyzékszám vagy egyéb nyilvántartási száma.

12.2. Ha az ügyfél külföldön ír alá, az aláírás helyének joga szerinti felülhitelesítés, amely egyben az aláíró személy személyazonosságának ellenőrzését igazolja, elfogadható.

12.3. Ha a fél az ellenőrzéshez nem járult hozzá, és az ügyvéd nem a 4.f. pont szerint jár el, az ellenőrzés csak az igazolvány 12.1.f. pontban írt adataira terjedhet ki.

12.4. Ha jogszabály az okirat-szerkesztéshez más adat (pl. adószám, személyi azonosító jel stb.) rögzítését is megkívánja, az azokra vonatkozó igazolást a féltől be kell kérni.

12.5. Az ügyfél ellenőrzéshez adott hozzájárulását az ügy iratai között kell őrizni³⁸.

13. Az ellenőrzés a jogügyletben résztvevő személy (meghatalmazott) által bemutatott okmányban szereplő adatoknak és az okmány személyiadat- és lakcímnnyilvántartásban, járművezetői nyilvántartásban, útiokmány-nyilvántartásban és/vagy a központi idegenrendészeti nyilvántartásban szereplő adatainak összevetésével történik³⁹. Szükség esetén egy ellenőrzés kapcsán több nyilvántartást is meg kell keresni.

13.1. A nyilvántartásokban szereplő adatok beszerzése érdekében a Közigazgatási és Elektronikus Közszolgáltatások Központi Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) által működtetett, a Kormányzati Portálon elérhető, az ügyvédek adatigénylését támogató informatikai keretrendszer (a továbbiakban: JÜB rendszer) alkalmazásával kitöltött elektronikus adatlap megküldésével keresi meg a Hivalt⁴⁰.

13.2. Az adatigénylés iránti megkeresésnek (a továbbiakban: megkeresés) tartalmaznia kell⁴¹:

a) az adatigénylés azonosító számát,

³⁵ A kiadott (meghosszabbított) vízum száma, érvényességi ideje, valamint a területi érvényességére vonatkozó adat.

³⁶ A kiadott (meghosszabbított) tartózkodási engedély száma, sorozatszám, érvényességi ideje.

³⁷ Harmadik országbeli állampolgár elveszettként, eltulajdonítottként vagy megsemmisültként bejelentett úti okmány típusa és azonosító adatai, a bejelentés időpontja.

³⁸ A jogügyletek biztonságának erősítése érdekében az ügyvéd által végzendő személyazonosság- és igazolványellenőrzéssel kapcsolatos eljárás részletes szabályairól és az ellenőrzéssel kapcsolatos ügyek nyilvántartásáról szóló 54/2007. (XII. 21.) IRM rendelet (a továbbiakban: R.) 5. §.

³⁹ R. 3. §.

⁴⁰ R. 4. § (1) bek.

⁴¹ R. 4. § (2) bek.

b) az ügyvéd – Ügyvédi törvény szerinti – elektronikus aláírását⁴²,

c) a fél ellenőrzéshez történő írásbeli hozzájárulása esetén az ellenőrzött személy adatai ellenőrzéséhez szükséges természetes személyazonosító adatait és az általa bemutatott igazolvány okmányazonosítóját⁴³, vagy

d) a fél ellenőrzéshez történő írásbeli hozzájárulása hiányában az ellenőrzött személy által bemutatott igazolvány ellenőrzéséhez szükséges adatokat.

13.3. Ha a fél nem adott hozzájárulást személyi adatainak ellenőrzésére, a megkeresés kizárólag a 13.2. pont a), b) és d) pontjaiban foglaltakat tartalmazhatja.

13.4. Az adatigénylés iránti megkeresést az eljáró ügyvédnek minősített elektronikus aláírással és időbélyegzővel kell ellátnia oly módon, hogy az időbélyegző alapján a minősített elektronikus aláírás használatára való jogosultság fennállása megállapítható legyen.

13.5. Az adatigénylés azonosító száma a következő: az ellenőrzéssel érintett ügy száma törve az ügyben történő ellenőrzés sorszámával⁴⁴. Az ügy száma: az Ü jel, az ügyvéd területi kamarájának a jelen szabályzat 3. sz. mellékletében megállapított sorszáma, az ügyvéd lajstromszáma, az ügy érkezés szerinti sorszáma, törve az érkezés évszámával, az egyes elemek között alsóvonás jellel elválasztva⁴⁵.

13.6. Az adatlekérdezésért jogszabályban meghatározottak szerint kell illetéket vagy igazgatási díjat fizetni.

13.7. A fegyelmi eljárást és az előzetes vizsgálatot lefolytató kamarai szerv a tényállás megállapítása céljából és ahhoz szükséges mértékben igényelhet adatot az adatigénylésről vezetett adatszolgáltatási, adattovábbítási nyilvántartásokból.

14. Az ügyvéd az ellenőrzés során tudomására jutott adatokat csak az okiratba foglalással, valamint az ellenjegyzéssel kapcsolatos tevékenysége során használhatja fel, és azokat kizárólag a bíróság, az ügyész, a büntetőügyben eljáró hatóság és a fegyelmi eljárást lefolytató ügyvédi kamara részére továbbíthatja⁴⁶.

14.1. Az ügyvéd köteles

a) az ellenőrzés megtörténtének tényét az ügy iratai között írásban rögzíteni,

b) a megkeresésre adott választ az ellenőrzés megfelelő elvégzésének bizonyíthatósága érdekében⁴⁷ elektronikus formában megőrizni.

⁴² Ügyvédi törvény 27/B. § (1) bek.

⁴³ Ügyvédi törvény 27/B. § (5) és (6) bek.

⁴⁴ R. 4. § (3) bek.

⁴⁵ Pl. ügyszám: Ü_1/10000_6_2007., adatigénylés száma: Ü_1/10000_6_2007/1. [Vö.: R. 2. §].

⁴⁶ Ügyvédi törvény 27/C. § (1) bek.

⁴⁷ Jogszabály bizonyító erőt az elektronikus okirathoz, illetve a papír alapú dokumentumhoz törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén fűz (Vö.: Pp. 195., 196. §).

14.2. A megkeresésre adott választ az ügyvéd a saját választása alapján, papír alapon is őrizheti, ebben az esetben köteles a választ papíralapú másolatát az ügy irataitól elkülönítve zártan kezelni⁴⁸.

14.3. Az ellenőrzés során kiadott megkeresésre adott válasz elektronikus és papíralapú másolatát – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – öt évig kell megőrizni⁴⁹, az őrzési idő leteltének hónapjában meg kell semmisíteni. Az őrzési idő kezdő napja a megkeresésre kapott válasz megérkezését követő nap⁵⁰.

14.4. Az ügyvédnek biztosítania kell az elektronikus, illetve a papír alapon őrzött adatok jogosulatlan hozzáféréstől, továbbítástól, megváltoztatástól, megsemmisítéstől, illetve nyilvánosságra hozataltól való védelmét⁵¹.

14.5. Az elektronikus formában őrzött dokumentumot egy számítógépen kívüli adathordozón, biztonsági másolatban is menteni és kezelni kell. A 14.3. pont szerinti őrzési idő lejártakor a biztonsági másolatot is meg kell semmisíteni.

15. Ha az ellenőrzés során az ügyvéd azt észleli, hogy az azonosításra felmutatott igazolványt jogosulatlanul használják fel, az ügyvéd köteles az ellenőrzés során észlelt tényeket az okirat felhasználásának helye szerint illetékes rendőrkapitányságnak haladéktalanul írásban bejelenteni, és e bejelentést ezzel egyidejűleg rövid úton is megtenni. Az ügyvéd bejelentési kötelezettségének teljesítése nem tekinthető a titoktartási kötelezettsége megsértésének.

15.1. A bejelentésnek tartalmaznia kell

- a) az okirat számát, típusát,
- b) a 4. d. pontban megjelölt körülmények fennállását,
- c) az igazolvány bemutatásának helyét és idejét,
- d) a bejelentő nevét, aláírását, valamint bélyegzőjének lenyomatát.

16. Ha a nyilvántartás adatainak elektronikus úton történő lekérdezése az okirat aláírásának alkalmával technikai okokból nem lehetséges, az a jognyilatkozat okiratba foglalásának nem akadálya; az ügyvéd az ellenőrzést – ha azt egyébként szükségesnek tartja – utólag, az akadály megszűnését követően haladéktalanul elvégzi, és az okiratot csak ezt követően és ennek eredményétől függően ellenjegyzi⁵².

Adatlekérdezés a TAKARNET, valamint a Céginformációs és az Elektronikus Cégeljárásban Közreműködő Szolgáltatótól

17. Ingatlanra vonatkozó adatok ellenőrzése tulajdoni lap másolat alapján történhet. Ezen tulajdoni lappal egyenértékű az okiratszerkesztő ügyvéd vagy irodája által a TAKARNET programról lehívott tulajdoni lap másolat. Az ingatlan-nyilvántartási adatbázishoz történő csatlakozás – azaz a hozzáférési jogosultság biztosítása – digitális belépési igazolvány birtokában lehetséges. A hálózaton történő adatszolgáltatást csak abban az esetben lehet igénybe venni, ha a felhasználó a szükséges technikai feltételekkel rendelkezik, és a szolgáltatás igénybevételének feltételeit rögzítő szolgáltatási szerződést köt a szolgáltatóval. Ez a szolgáltatási szerződés a szolgáltatásoknak csak azon körére terjedhet ki, amit a felhasználónak a hatályos és idevonatkozó jogszabályok egyébként is lehetővé tesznek⁵³.

18. A céginformációs szolgálat a cégjegyzékben szereplő fennálló vagy törölt adatok, valamint a bejegyzési (változásbejegyzési) kérelem elektronikusan rögzített, még be nem jegyzett adatainak a megismerését (a betekintés lehetőségét) kérelemre, bárki számára ingyenesen biztosítja, feltéve, hogy a céginformációt elektronikus úton kéri. Ilyen esetben a céginformációs szolgálat részére csak a számítógépes rendszer használatával kapcsolatos kiadásokat kell megtéríteni. Ha a kért céginformáció mennyisége nem haladja meg a külön jogszabályban megállapított mértéket, a számítógépes rendszer használata is ingyenes⁵⁴. A cégnyilvántartásban szereplő elektronikus okiratokról a céginformációs szolgáltatótól hiteles vagy nem hiteles papíralapú másolat kérhető. Ha a kérelemből más nem következik, a céginformációs szolgálat – a kérelem érkezésétől számított tizenöt napon belül – az okirat hiteles másolatát adja ki⁵⁵. Az elektronikus úton benyújtott kérelmet – kivéve, ha azt a kormányzati portálon keresztül nyújtják be – legalább fokozott biztonságú elektronikus aláírással kell ellátni.

19. A lekérdezés útján történő adatszolgáltatásért külön jogszabályban⁵⁶ meghatározott illetéket, vagy igazgatási-szolgáltatási díjat kell fizetni⁵⁷.

⁵³ A számítógépes adatbázisból történő lekérdezés útján szolgáltatható ingatlan-nyilvántartási adatok igazgatási szolgáltatási díjáról és az adatátviteli vonalon történő adatszolgáltatásról szóló 41/2002. (V. 14.) FVM rendelet.

⁵⁴ Ctv. 15. § (1) bek. (A cég neve, székhelye, adószáma ingyenesen elérhető a www.e-ceggyezek.hu oldalon.)

⁵⁵ Ctv. 16. § (1) bek.

⁵⁶ Az egyes, a számítógépes adatbázisból történő lekérdezés útján szolgáltatható ingatlan-nyilvántartási adatok igazgatási szolgáltatási díjáról és az adatátviteli vonalon történő adatszolgáltatásról szóló 41/2002. (V. 14.) FVM rendelet, és a Céginformációs és az Elektronikus Cégeljárásban Közreműködő Szolgálat működéséről, valamint a céginformáció költségtérítéséről szóló 1/2006. (VI. 26.) IRM rendelet.

⁵⁷ Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény 77. § (2) bek., Ctv. 15–16. §.

⁴⁸ R. 6. § (1) bek.

⁴⁹ Ügyvédi törvény 27/C. § (2) bek.

⁵⁰ R. 6. § (2) bek.

⁵¹ R. 9. § (1) bek. a) pont.

⁵² Ügyvédi törvény 27/D. § (1)–(5) bek.

Nyilvántartás

20. Az ügyvéd

- a) ügyfelekről, illetve az igazolt adataikról,
  - b) az okmányellenőrzésekről és az azok alapjául szolgáló ügyletekről,
  - c) a hitelesített aláírásokról,
  - d) az átalakított iratokról, illetve az irat-átalakítás tényéről,
  - e) a 15. pontban írt bejelentésekről,
- nyilvántartások vezetésére köteles⁵⁸.

20.1. A 20. a)–d) pontokban írt adatok egy nyilvántartásban is vezethetők, illetve más ügynyilvántartásban is kezelhetők, ha ez az ügynyilvántartás megfelel a 20.2.–20.4. pontban foglaltaknak⁵⁹.

20.2. Az ügyvéd által vezetett nyilvántartásnak legkevesebb az alábbi adatokat kell tartalmaznia⁶⁰:

- a) az ügy számát,
- b) a jogügyletben résztvevő felek 2. sz. mellékletben rögzített adatait,
- c) a személyazonosság ellenőrzéséhez való hozzájárulás, valamint az ellenőrzés megtörténtének tényét az alábbi adatok alapján
  - ca) az ellenőrzés sorszáma,
  - cb) az ellenőrzött személy neve,
  - cc) az ellenőrzött okmány okmányazonosítója,
  - cd) a megkeresés elküldésének pontos időpontja (év, hó, nap) és
  - d) az év, hónap, amelyben a megkeresésre kapott válasz papír alapú másolatának őrzési ideje lejár.

20.3. A nyilvántartási lapokat folyamatos sorszámmal kell ellátni, és oly módon kell lefűzni, hogy a lapok ne legyenek kiemelhetők, kicserélhetők.

20.4. A nyilvántartásban az ügyek érkezés szerinti számozása évenként 1-gyel kezdődő, folyamatos számozással történik⁶¹.

20.5. Az ügyvéd köteles védeni a nyilvántartást a jogosulatlan hozzáférés, megváltoztatás, továbbítás, nyilvánosságra hozatal, törlés vagy megsemmisítés, valamint a véletlen megsemmisülés és sérülés ellen⁶².

Az ügyvédi elektronikus aláírás

21. Ügyvédi tevékenység végzése során csak a következő feltételeknek megfelelő minősített elektronikus aláírás⁶³ használható:

⁵⁸ R. 9. § (2) bek.

⁵⁹ R. 8. § (2) bek.

⁶⁰ R. 7. §.

⁶¹ R. 8. § (1) bek.

⁶² R. 9. § (1) bek. a) pont.

⁶³ Olyan fokozott biztonságú elektronikus aláírás, amelyet az aláíró biztonságos aláírást létrehozó eszközzel hozott létre, és amelynek hitelesítése céljából minősített tanúsítványt bocsátottak ki.

a) az elektronikus aláíráshoz tartozó tanúsítványban a hitelesítés-szolgáltató feltüntette az aláíró ügyvédi kamarai tagságának fennállását;

b) a hitelesítés-szolgáltató biztosítja, hogy a tanúsítvánnyal kapcsolatos érvényes visszavonási kérelem alapján a módosított visszavonási állapotot legfeljebb 3 percen belül közzéteszi a nyilvántartásában, és a tanúsítvány ellenőrzését kérő felhasználóknak a tanúsítvány visszavonási állapotáról folyamatos tájékoztatást ad⁶⁴.

22. Az ügyvéd jogosult az aláírás-létrehozó adatot (elektronikus aláírást) birtokolni, továbbá köteles haladéktalanul tájékoztatni a hitelesítés-szolgáltatót és ezzel egyidejűleg a területi ügyvédi kamarát

- a) az azonosításához szükséges személyazonosító adatakról, más személy (szervezet) képviselőtében történő aláírásra jogosító elektronikus aláírás esetén a képviselőre, illetőleg aláírásra jogosult személy személyazonosító adatairól, továbbá mindezek változásáról;
- b) az aláírás-létrehozó adatnak illetéktelen személy tudomására jutásáról vagy elvesztéséről;
- c) az aláírással vagy az így aláírt elektronikus aláírt elektronikus dokumentummal, illetve a tanúsítvánnyal kapcsolatban észlelt – külön jogszabályban, illetve a szolgáltatási szabályzatban meghatározott – rendellenességről;
- d) a tanúsítvánnyal ellátott elektronikus aláírt elektronikus dokumentummal kapcsolatos jogvita megindulásáról⁶⁵.

23. Az ügyvéd a 22. pontban írt tájékoztatási kötelezettségének elmulasztásából eredő kárért teljes felelősséggel tartozik⁶⁶.

24. Az ügyvéd az aláírás-létrehozó adatot kizárólag az aláírás létrehozására használhatja, betartva a tanúsítványban jelzett esetleges egyéb korlátozásokat is⁶⁷.

24.1. Az ügyvéd nem használhatja az elektronikus aláírást, ha

- a) kamarai tagsága megszűnt,
- b) ügyvédi tevékenységének gyakorlását felfüggesztették,
- c) ügyvédi tevékenységét szünetelteti,
- d) az aláírás-létrehozó adat elvesztéséről vagy arról szerzett tudomást, hogy az aláírás létrehozására illetéktelen személy vált képessé⁶⁸.

24.2. A területi kamara a 24.1. a)–c) pontban, az ügyvéd a d) pontban foglalt esetben kezdeményezi a hitelesítés-szolgáltatónál az elektronikus aláíráshoz tartozó tanúsítvány érvényességének felfüggesztését, illetve visszavonását⁶⁹.

⁶⁴ Ügyvédi törvény 12/B. § (1) bek.

⁶⁵ Eatv. 13. § (1) bek.

⁶⁶ Eatv. 13. § (2) bek.

⁶⁷ Eatv. 13. § (3) bek.

⁶⁸ Ügyvédi törvény 12/B. § (5) bek.

⁶⁹ Ügyvédi törvény 12/B. § (6) bek.

Technikai feltételek

25. Az ügyvéd/ügyvédi irodának az elektronikus aláírás használatához, az adatellenőrzéshez, illetve a 2. pontban írt tevékenységek végzéséhez a következő eszközökkel és szolgáltatásokkal kell rendelkeznie:

- a) USB csatlakozóval ellátott számítógéppel,
- b) internetkapcsolattal,
- c) állandó, névhez kötött, nem ingyenes e-mail címmel,
- d) a papíralapú dokumentumok digitalizálására alkalmas lapolvasó berendezéssel (szkennerrel),
- e) a Magyar Ügyvédi Kamara által kiválasztott időpecsét, illetve valós idejű tanúsítványállapot-szolgáltatást (OCSP szolgáltatás) adó Minősített Hitelesítés-Szolgáltató Szervezet által kiállított aláírási tanúsítvánnyal,
- f) minősített aláíráslétrehozó-alkalmazással (programmal), amelyet az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium honlapján nyilvánosságra hozott követelményeknek való megfelelés alapján a Magyar Ügyvédi Kamara jóváhagyott.

26. Az ügyvéd/ügyvédi irodának az elektronikus cégeljárársban javasolt azt az aláírás-létrehozó alkalmazást használni, amelyet az a Minősített Hitelesítés-Szolgáltató Szervezet ajánl, amellyel a minősített elektronikus aláírás tanúsítványának megszerzésére szolgáltatási szerződést kötött.

26.1. Az ügyvéd/ügyvédi iroda fenti eszközeinek alkalmasságát a megyei (fővárosi) kamarához benyújtott kérelmében igazolnia kell. Az alkalmasság igazolására a kérelemhez mellékelni kell a Minősített Hitelesítés-Szolgáltató Szervezet és az ügyvéd/ügyvédi iroda között előzetesen megkötött egyedi szolgáltatási szerződést⁷⁰.

26.2. A benyújtott kérelmeket a területi kamara legkésőbb 30 napon belül elbírálja. A kamara a kérelemhez mellékelte egyedi szolgáltatási szerződést jóváhagyja, ha az mindenben megfelel a Magyar Ügyvédi Kamara és a Szolgáltató közötti keretszerződésben meghatározott feltételeknek. A kamara a szerződés jóváhagyásáról vagy elutasításáról mind a kérelmező ügyvédnek, mind a Szolgáltatónak értesítést küld. A Szolgáltató és a kamarai tag közötti szerződés a kamara jóváhagyásával lép életbe. A kérelmezőnek ezt követően van lehetősége a 2.b. pontban írt tevékenységek folytatására⁷¹.

27. A területi kamara nyilvántartást vezet azokról az ügyvédekről, akik elektronikus aláírással rendelkeznek⁷², tehát akik a 2.a. és c. pontban írt tevékenységek végzésére jogosultak. Ezen nyilvántartás adatait a Magyar Ügyvédi Kamara részére továbbítani kell. A nyilvántartásból a minősített aláírás-hitelesítés szolgáltatás igénybevételéhez vagy felfüggesztéséhez elengedhetetlenül szükséges ada-

tokat a Szolgáltató részére a területi kamara továbbítja. A nyilvántartás adataiban bekövetkezett változást haladéktalanul továbbítani kell⁷³.

27.1. Az ügyvéd/ügyvédi irodának javasolt olyan minősített hitelesítés-szolgáltatóval szolgáltatási szerződést kötni, aki a Magyar Ügyvédi Kamarával kötött együttműködési megállapodásban vállalta az ügyvédi elektronikus aláírással összefüggő törvényi kötelezettségek⁷⁴ teljesítését.

27.2. Az ügyvéd azt követően folytathatja a 2.a. és c. pontban írt tevékenységet, hogy az ügyvédi elektronikus aláírás beszerzését a szolgáltató a területi kamarának visszaigazolta, és ennek alapján a területi kamara az ügyvédet a 27. pontban írt nyilvántartásba vette.

27.3. A 2.a. és c. pontban írt tevékenység társas irodai formában való ügyvédi működés esetén akkor is folytatható, ha az iroda valamely tagja rendelkezik elektronikus aláírással és a személyazonosság ellenőrzésének technikai lehetőségével.

28. A JÜB rendszer alkalmazásához az ügyvédi elektronikus aláírás mellett rendelkezni kell internet-hozzáféréssel, ügyfélkapuval, a JÜB rendszer által biztosított webform aláíró alkalmazással.

28.1. A JÜB rendszer alkalmazáshoz szükséges ügyfélkapu nyitást az első ellenőrzés tervezett időpontját megelőzően legalább harminc órával kezdeményezni kell.

28.2. A webform aláíró alkalmazás telepítése a felhasználó számára ingyenes, és a JÜB portálon a megfelelő linke kattintással automatikusan történik.

Záró rendelkezések

29. A jelen – a Magyar Ügyvédi Kamara teljes ülése által 2007. november 19-én elfogadott, és az IRM 2008. március 13-án közzétett észrevételei alapján 2008. március 31-én módosított – szabályzat az Igazságügyi Közlönyben való közzététellel lép hatályba. A szabályzat rendelkezéseit a hatályba lépését követően végzendő tevékenység keretében kell alkalmazni.

30. A jelen szabályzat hatályba lépésével az elektronikus cégeljárárs alkalmazásáról szóló 3/2005. (VI. 25.) MÜK szabályzat hatályát veszti.

31. Ha a jelen szabályzatban hivatkozott, illetve idézett jogszabályok szövegében utóbbi változás áll be, a jelen szabályzat szövegét a hatályos jogszabályi előírásoknak megfelelően kell értelmezni.

⁷⁰ Vö.: az elektronikus cégeljárárs alkalmazásáról szóló 3/2005. (VI. 25.) MÜK Szabályzat korábban hatályban volt szövege.

⁷¹ Vö.: Ügyvédi törvény 5. § (4) bek., 116. § (1) bek. m) és n) pont.

⁷² Vö.: 1. lábjegyzet.

⁷³ Vö.: Ügyvédi törvény 116. § (1) bek. m) és n) pont.

⁷⁴ Vö.: Ügyvédi törvény 12/B. § (1) bek.

1. számú melléklet**Aláírás-minta hitelesítés**
(minta)

Alulírott ..... (születési név: ....., születési idő, hely: ....., anyja neve: ....., lakcíme: .....), mint a ..... (székhely: .....), ... a céget akként jegyzem, hogy a cég kézzel vagy gépel előírt, előnyomott, vagy nyomtatott neve alá vagy fölé nevemet önállóan az alábbiak szerint írom:

.....

.....

ügyszám

Alulírott ..... ügyvéd (iroda neve, címe: ....., nyilvántartó kamara: ....., kamarai nyilvántartási szám: .....) tanúsítom, hogy a fenti aláírás-mintát ..... (születési név: ....., születési idő, hely: ....., anyja neve: ....., lakcíme: .....), aki személyazonosságát a ..... számú ..... igazolványával, lakcímét a ..... sz. .... hatósági igazolványával kellőképpen igazolta, előttem saját kezűleg írta alá. - - - - -

Nyilatkozom, hogy az aláírás-minta hitelesítést a cégbejegyzési eljárás során láttam el ellenjegyzéssel. Ezen általam ellenjegyzett aláírás-minta a cégbejegyzési kérelem mellékletét képezi. A cégbejegyzési kérelem alapját képező létesítő okiratot én készítettem és láttam el ellenjegyzéssel. Így a jelen aláírás-minta megfelel a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 9. §-ában írt feltételeknek. - - - - -

Kelt ....., ... év ..... hónap ..... napján

.....

2. számú melléklet

Az ügyvédi nyilvántartásban az ügyfelekről feltüntetendő adatok:

- a) természetes személy
1. családi és utóneve (születési név), amennyiben van, házassági neve,
  2. lakcíme,
  3. születési helye, ideje,
  4. állampolgársága,
  5. anyja születési neve,
  6. az azonosító okmányának típusa és száma,
  7. külföldi természetes személy esetében az 1–6. pontban meghatározott adatok közül az azonosító okmány alapján megállapítható adatok, valamint a magyarországi tartózkodási hely;
- b) jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet
1. neve, rövidített neve,
  2. székhelyének, külföldi székhelyű vállalkozás esetén magyarországi fióktelepének címe,
  3. főtevékenysége,
  4. azonosító okiratának száma,
  5. képviselőjére jogosultak neve és beosztása,
  6. a kézbesítési megbízott azonosítására alkalmas adatok;
- c) az üzleti kapcsolatra és az ügyleti megbízásra vonatkozó és ahhoz kapcsolódó legfontosabb adatok.

3. számú melléklet

*A területi ügyvédi kamarákhoz
– ügyszám képzése céljából – rendelt sorszámok*

Budapesti Ügyvédi Kamara	1.
Bács-Kiskun Megyei Ügyvédi Kamara	2.
Békés Megyei Ügyvédi Kamara	3.
Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Ügyvédi Kamara	4.
Debreceni Ügyvédi Kamara	5.
Fejér Megyei Ügyvédi Kamara	6.
Győr-Moson-Sopron Megyei Ügyvédi Kamara	7.
Heves Megyei Ügyvédi Kamara	8.
Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Ügyvédi Kamara	9.
Komárom-Esztergom Megyei Ügyvédi Kamara	10.
Nógrád Megyei Ügyvédi Kamara	11.
Nyíregyházi Ügyvédi Kamara	12.
Pest Megyei Ügyvédi Kamara	13.
Pécsi Ügyvédi Kamara	14.
Somogy Megyei Ügyvédi Kamara	15.
Szegedi Ügyvédi Kamara	16.
Tolna Megyei Ügyvédi Kamara	17.
Vas Megyei Ügyvédi Kamara	18.
Veszprém Megyei Ügyvédi Kamara	19.
Zala Megyei Ügyvédi Kamara	20.

KÖZLÖNY

§

Jogszabálymutató

A Magyar Közlönyben

2008. március 1. napjától 2008. március 31. napjáig
közzétett jogszabályok jegyzéke

	Szám		
5/2008. (III. 1.) GKM r. a földgáz közüzemi díjainak megállapításáról szóló 96/2003. (XII. 18.) GKM rendelet, valamint a földgáz rendszerhasználati díjak megállapításáról szóló 70/2003. (X. 28.) GKM rendelet módosításáról	35	11/2008. (III. 4.) KüM h. a Magyar Köztársaság és a Jordán Hasemita Királyság között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló, Budapesten, 2007. június 14-én aláírt Megállapodás kihirdetéséről szóló 2007. évi CIX. törvény 2–3. §-a hatálybalépéséről .	36
6/2008. (III. 1.) IRM r. a bírósági végrehajtásra vonatkozó egyes igazságügy-miniszteri rendeletek módosításáról, valamint a költségmentesség szabályainak alkalmazásáról	35	1/2008. BJE sz. a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata	36
11/2008. (III. 1.) ÖTM r. a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvénynek az országos népszavazási kezdeményezésen és az országos népi kezdeményezésen történő végrehajtásáról.....	35	99/2008. (II. 29.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	36
1011/2008. (III. 1.) Korm. h. a „Pécs Európa Kulturális Fővárosa 2010” kiemelt projekt megvalósításával kapcsolatos kormányzati feladatok összehangolásáról	35	47/2008. (III. 5.) Korm. r. a decentralizált helyi önkormányzati fejlesztési támogatási programok előirányzatai, valamint a vis maior tartalék felhasználásának részletes szabályairól ...	37
46/2008. (III. 4.) Korm. r. a Budapestből és Pest megyéből álló térségben az egészségbiztosítási pénztárakról szóló törvény szerinti egészségbiztosítási pénztárakhoz hozzárendelhető területekről	36	6/2008. (III. 5.) OKM r. a Nemzeti Kulturális Alapról szóló 1993. évi XXIII. törvény végrehajtásáról szóló 9/2006. (V. 9.) NKÖM rendelet módosításáról	37
8/2008. (III. 4.) EüM r. a gyógyászati segédeszközök társadalombiztosítási támogatásba történő befogadásáról, támogatással történő rendelkezéséről, forgalmazásáról, javításáról és kölcsönzéséről szóló 14/2007. (III. 14.) EüM rendelet és a gyógyászati segédeszközök forgalmazásának, javításának, kölcsönzésének szakmai követelményeiről szóló 7/2004. (XI. 23.) EüM rendelet módosításáról	36	7/2008. (III. 5.) OKM r. a helyi önkormányzatok részére a hivatásos önkormányzati zenekarok és énekkarok működésére adható 2008. évi támogatások igénybevételeinek rendjéről	37
23/2008. (III. 4.) FVM r. a madárinfluenza elleni védekezés részletes szabályairól szóló 143/2007. (XII. 4.) FVM rendelet módosításáról.....	36	12/2008. (III. 5.) ÖTM–OKM e. r. a helyi önkormányzatok egységes irattári tervének kiadásáról szóló 12/2006. (XII. 18.) ÖTM rendelet módosításáról	37
55/2008. (III. 4.) KE h. kitüntetés viselésének engedélyezéséről	36	17/2008. (III. 5.) OGY h. a Kárpát-medencei Magyar Képviselők Fórumáról	37
1012/2008. (III. 4.) Korm. h. Magyarország külkapcsolati stratégiájáról	36	18/2008. (III. 5.) OGY h. a Kábítószerügyi eseti bizottság tevékenységéről szóló jelentés elfogadásáról	37
		19/2008. (III. 5.) OGY h. az ingatlanokkal, bérlettel kapcsolatban feltárt visszaélések megakadályozásához, az ügynevezett lakásmaffia-tevékenység visszaszorításához szükséges további kormányzati intézkedésekről szóló 53/2005. (VI. 4.) OGY határozatban megjelölt feladatok teljesítéséről szóló beszámoló elfogadásáról.....	37
		1013/2008. (III. 5.) Korm. h. az Új Tulajdonosi Program Szakmai és Társadalmi Tanácsáról .	37
		24/2008. (III. 7.) FVM r. a gabona intervenciójáról	38
		25/2008. (III. 7.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a kertészet korszerűsítéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről	38

26/2008. (III. 7.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a kertészeti gépek, technológiai berendezések beszerzéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről	38	27/2008. (III. 12.) FVM r. a vadgazdálkodáshoz kapcsolódó tevékenységek csekély összegű (de minimis) támogatásáról.....	40
6/2008. (III. 7.) GKM r. a Gazdasági és Közlekedési Minisztérium egyes fejezeti kezelésű előirányzataiból finanszírozott, állami támogatásnak minősülő felhasználások általános szabályairól	38	7/2008. (III. 12.) GKM r. a mérőeszközökről és azok mérésügyi ellenőrzéséről szóló 6/2001. (III. 19.) GM rendelet módosításáról	40
12/2008. (III. 7.) KüM h. a Belga Királyság, a Németországi Szövetségi Köztársaság, a Spanyol Királyság, a Francia Köztársaság, a Luxemburgi Nagyhercegség, a Holland Királyság és az Osztrák Köztársaság között a határon átnyúló együttműködés fokozásáról, különösen a terrorizmus, a határon átnyúló bűnözés és az illegális migráció leküzdése érdekében létrejött Szerződés (Prümi Szerződés) kihirdetéséről, valamint ehhez kapcsolódóan egyes törvények módosításáról szóló 2007. évi CXII. törvény hatálybalépéséről	38	17/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
13/2008. (III. 7.) KüM h. az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló Megállapodás kihirdetéséről szóló 2007. évi CXXXII. törvény hatálybalépéséről	38	18/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
Hivatalos Értesítő (2008/10. szám).....	38	19/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
48/2008. (III. 11.) Korm. r. az állami vagyonnal való gazdálkodásról szóló 254/2007. (X. 4.) Korm. rendelet módosításáról	39	20/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
6/2008. (III. 11.) HM r. a hivatásos és szerződéses katonai beosztással járó munkakörök megállapításáról	39	21/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
1014/2008. (III. 11.) Korm. h. az Új Magyarország Fejlesztési Terv Társadalmi Megújulás Operatív Program, Társadalmi Infrastruktúra Operatív Program, Regionális Operatív Programok 2007–2008. évekre szóló akcióterveinek felülvizsgálatáról, valamint további kiemelt projektjavaslatok 2008. februári akciótervi nevesítéséről	39	22/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
9/2008. (III. 12.) EüM r. az egészségügyi szolgáltatások nyújtásához szükséges szakmai minimumfeltételekről szóló 60/2003. (X. 20.) ESZCSM rendelet módosításáról.....	40	23/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
		24/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
		25/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
		26/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
		27/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
		28/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
		29/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
		30/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
		31/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
		32/2008. (III. 12.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	40
		2008: VI. tv. a kulturális kifejezések sokszínűségének védelméről és előmozdításáról szóló, Párizsban 2005. év október hó 20. napján elfogadott UNESCO egyezmény kihirdetéséről	41

20/2008. (III. 12.) OGY h. a Hungária Televízió Közalapítvány Kuratóriuma Elnöksége, valamint a Hungária Televízió Közalapítvány Ellenőrző Testülete tisztségviselőinek és tagjainak választásáról	41	51/2008. (III. 14.) Korm. r. a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény végrehajtásáról szóló 168/1997. (X. 6.) Korm. rendelet módosításáról	42
21/2008. (III. 12.) OGY h. az Országgyűlés bizottságainak létrehozásáról, tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 14/2006. (V. 31.) OGY határozat módosításáról	41	52/2008. (III. 14.) Korm. r. a családi gazdálkodók és más mezőgazdasági kis- és középüzemek kedvezményes hitelezéséhez kapcsolódó kamattámogatásról és állami kezességvállalásról szóló 317/2001. (XII. 29.) Korm. rendelet alapján felvett hitelhez kapcsolódó hiteldíj meghatározásáról és az állami kezességvállalásról	42
22/2008. (III. 12.) OGY h. a területi és az országos kisebbségi önkormányzati képviselők 2007. március 4-én megtartott választásáról szóló – az Országos Választási Bizottság által benyújtott – beszámoló elfogadásáról	41	53/2008. (III. 14.) Korm. r. az Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálatról és a gyógyszerészeti államigazgatási szerv kijelöléséről szóló 362/2006. (XII. 28.) Korm. rendelet, valamint a szakterületek ágazati követelményeiért felelős szervek kijelöléséről, valamint a meghatározott szakkérdésekben kizárólagosan eljáró és egyes szakterületeken szakvéleményt adó szervekről szóló 282/2007. (X. 26.) Korm. rendelet módosításáról	42
23/2008. (III. 12.) OGY h. a Fogyasztóvédelmi eseti bizottság tevékenységéről szóló jelentés elfogadásáról és a fogyasztóvédelmet érintő intézkedésekről	41	Hivatalos Értesítő (2008/11. szám)	42
24/2008. (III. 12.) OGY h. az állami intézményeknek és szervezeteknek az „Együtt Egy-másért, Egy-másért Alapítvány” működésével kapcsolatos korrupciógyanús ügyekben való részvételének körülményeit és az „Együtt Egy-másért, Egy-másért Alapítvány” működésének nemzetbiztonsági kockázatát vizsgáló bizottság tevékenységéről szóló jelentés elfogadásáról és a vizsgálat során megállapított szükséges intézkedésekről	41	56/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43
1015/2008. (III. 12.) Korm. h. a Széchenyi Kártya Program folytatásának feltételeiről	41	57/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43
10/2008. (III. 12.) ME h. szakállamtitkár megbízatásának megszűnéséről	41	58/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43
14/2008. (III. 12.) KüM h. a Magyar Köztársaság és az Azerbajdzsán Köztársaság között a beruházások ösztönzéséről és kölcsönös védelméről szóló, Bakuban, 2007. május 18-án aláírt Megállapodás kihirdetéséről szóló 2007. évi CVIII. törvény 2–3. §-a hatálybalépéséről	41	59/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43
49/2008. (III. 14.) Korm. r. a közsféra területén dolgozók 2008. évi illetményemelésének és egyéb személyi célú kifizetéseinek támogatásáról	42	60/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43
50/2008. (III. 14.) Korm. r. a felsőoktatási intézmények képzési, tudományos célú és fenntartói normatíva alapján történő finanszírozásáról	42	61/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43
		62/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43
		63/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43
		64/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43
		65/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43
		66/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43

67/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43	ság Babérkoszorúja díjak 2008. évi adományozásáról	43
68/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43	1017/2008. (III. 15.) Korm. h. a Márciusi Ifjak Díj – a fiatal magyar tehetségekért 2008. évi adományozásáról.....	43
69/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43	2008: VII. tv. egyes adótörvények módosításáról.....	44
70/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43	10/2008. (III. 18.) EüM r. az egynapos sebészeti és a kúraszerűen végezhető ellátások szakmai feltételeiről szóló 16/2002. (XII. 12.) ESZCSM rendelet módosításáról.....	45
71/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43	28/2008. (III. 18.) FVM r. a zöldség-gyümölcs termelői csoportok támogatásáról	45
72/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43	29/2008. (III. 18.) FVM r. a feldolgozóipari célú málna- és földieper-termesztés támogatásáról	45
73/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43	8/2008. (III. 18.) GKM r. az állami tulajdonba tartozó országos közlekedési hálózattal, valamint az országos közlekedési hálózat fejlesztésével összefüggő egyes feladatok ellátásáról, továbbá a közlekedési hálózat finanszírozási célokat szolgáló egyes fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásának szabályairól .	45
74/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43	7/2008. (III. 18.) HM r. a honvédelmi miniszter felügyelete alá tartozó egészségügyi intézményekben történő egészségi, pszichikai, fizikai, munkaköri alkalmassági vizsgálatok végzéséről és azok térítési díjairól	45
75/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43	6/2008. (III. 18.) KvVM r. a Magyar Köztársaság területén megvalósuló együttes végrehajtási projekttevékenységekkel kapcsolatos felügyeleti díj megfizetésének részletes szabályairól.....	45
76/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43	7/2008. (III. 18.) KvVM r. a Természetvédelmi Őrszolgálat Szolgálati Szabályzatáról szóló 9/2000. (V. 19.) KöM rendelet módosításáról.	45
77/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43	152/2008. (III. 14.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	45
78/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43	153/2008. (III. 14.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	45
79/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43	154/2008. (III. 14.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	45
80/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43	2008: VIII. tv. a külföldön felhasználásra kerülő közokiratok diplomáciai vagy konzuli hitelesítésének (felülhitelesítésének) mellőzésével, valamint a közjegyzői és a konzuli tevékenységgel kapcsolatos egyes jogszabályok módosításáról	46
81/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43		
82/2008. (III. 15.) KE h. kitüntetés adományozásáról	43		
83/2008. (III. 15.) KE h. nyugállományú tűzoltó altábornagyi előléptetéséről	43		
84/2008. (III. 15.) KE h. dandártábornoki kinevezéséről	43		
85/2008. (III. 15.) KE h. dandártábornoki kinevezéséről	43		
86/2008. (III. 15.) KE h. dandártábornoki kinevezéséről	43		
1016/2008. (III. 15.) Korm. h. a Magyar Köztársaság Kiváló Művésze, a Magyar Köztársaság Érdemes Művésze és a Magyar Köztársaság			

54/2008. (III. 20.) Korm. r. az ásványi nyersanyagok és a geotermikus energia fajlagos értékének, valamint az értékszámítás módjának meghatározásáról	46	150/2008. (III. 14.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	47/I
11/2008. (III. 20.) EüM r. a területi védőnői ellátásról szóló 49/2004. (V. 21.) ESZCSM rendelet módosításáról	46	151/2008. (III. 14.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	47/I
8/2008. (III. 20.) OKM r. az alapfokú művészetoktatási intézmények támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól	46	158/2008. (III. 14.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	47/I
25/2008. (III. 20.) OGY h. a Kábítószerügyi eseti bizottság tisztségviselőinek és tagjainak megválasztásáról szóló 13/2007. (III. 7.) OGY határozat módosításáról	46	159/2008. (III. 14.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	47/I
26/2008. (III. 20.) OGY h. az Állami Számvevőszék alelnökeit jelölő eseti bizottság felállításáról szóló 27/2006. (VI. 27.) OGY határozat módosításáról	46	160/2008. (III. 14.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	47/I
27/2008. (III. 20.) OGY h. a magyar tudomány helyzetéről 2003–2004 és a magyar tudomány helyzetéről 2005–2006 szóló beszámolók elfogadásáról	46	161/2008. (III. 14.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	47/I
28/2008. (III. 20.) OGY h. az Új Tulajdonosi Programról	46	162/2008. (III. 14.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	47/I
29/2008. (III. 20.) OGY h. a Nemzeti Éghajlatváltozási Stratégiáról	46	163/2008. (III. 14.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	47/I
33/2008. (III. 20.) AB h. az Alkotmánybíróság határozata	46	164/2008. (III. 14.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	47/I
12/2008. (MK 46.) IRM ut. az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 10/2007. (MK 130.) IRM utasítás módosításáról	46	Az Emberi Jogok Magyar Központja Közalapítvány Alapító Okirata (módosításokkal egységes szerkezetben)	47/I
Hivatalos Értesítő (2008/12. szám)	46	87/2008. (III. 21.) KE h. diplomáciai kapcsolatok létesítéséről	48
9/2008. (III. 21.) GKM r. a belvízi utakon közlekedő úszólétesítmények hajózásra alkalmassága és megfelelősége feltételeiről, az üzemképesség vizsgálatáról és tanúsításáról szóló 13/2001. (IV. 10.) KöViM rendelet módosításáról	47/I–II	88/2008. (III. 21.) KE h. bírák felmentéséről és bírák kinevezéséről	48
1/2008. (III. 21.) KüM r. a Külügyminisztérium fejezetnél az egyes fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásának szabályairól	47/I	89/2008. (III. 21.) KE h. nyugállományú rendőrvézérőrnagyi előléptetéséről	48
149/2008. (III. 14.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	47/I	90/2008. (III. 21.) KE h. rendőr dandártábornoki kinevezéséről	48
		91/2008. (III. 21.) KE h. nyugállományú rendőrdandártábornoki kinevezéséről	48
		92/2008. (III. 21.) KE h. rendőr dandártábornoki kinevezéséről	48
		11/2008. (III. 21.) ME h. szakállamtitkár felmentéséről	48
		12/2008. (III. 21.) ME h. szakállamtitkár kinevezéséről	48
		13/2008. (III. 21.) ME h. szakállamtitkár kinevezéséről	48
		14/2008. (III. 21.) ME h. szakállamtitkár kinevezéséről	48
		5/2008. (MK 48.) PM ut. a Pénzügyminisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról	48

3/2008. (MK 49.) KüM ut. a Külügyminisztérium Szervezeti és Működési Szabályzatáról szóló 9/2007. (MK 122.) KüM utasítás módosításáról	49	gatási szolgáltatási díjairól szóló 19/2005. (IV. 12.) GKM rendelet módosításáról	50
2008: IX. tv. a 2008. március 9-i országos ügydöntő népszavazásokon hozott döntések végrehajtásáról	50	13/2008. (III. 26.) ÖTM r. a belterületi belvízrendezési célok támogatása igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól	50
2008: X. tv. az állami vezetők javadalmazásának átláthatóságához szükséges egyes törvénymódosításokról	50	1018/2008. (III. 26.) Korm. h. az emberkereskedelem elleni, 2008–2012 közötti nemzeti stratégiáról	50
2008: XI. tv. az Országos Rádió és Televízió Testület tagjai megbízatása megszűnésének egyes kérdéseiről	50	1019/2008. (III. 26.) Korm. h. az Új Magyarország Fejlesztési Terv Társadalmi Infrastruktúra Operatív Program járóbeteg-szakellátás fejlesztésével kapcsolatos pályázataival összefüggő többletkapacitási kérelmek előzetes befogadásáról	50
55/2008. (III. 26.) Korm. r. az egyes gazdálkodó szervezetek részére nyújtott 2008. évi egyedi támogatásokról, ellentételezésekről, valamint az egyéb vállalati támogatások keretében nyújtott termelési támogatásokról	50	1/2008. PJE sz. a Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága jogegységi határozata	50
56/2008. (III. 26.) Korm. r. a bírósági ügyintézők által ellátható egyes feladatokról	50	61/2008. (III. 27.) Korm. r. a szakmagyakorlással összefüggő kormányrendeletek módosításáról	51
57/2008. (III. 26.) Korm. r. a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény végrehajtásáról szóló 203/1998. (XII. 19.) Korm. rendelet módosításáról	50	30/2008. (III. 27.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az élő, lágy szárú energiaültetvények telepítéséhez nyújtott támogatás igénybevételének részletes feltételeiről szóló 71/2007. (VII. 27.) FVM rendelet módosításáról	51
58/2008. (III. 26.) Korm. r. a hadigondozásról szóló 1994. évi XLV. törvény végrehajtásáról szóló 113/1994. (VIII. 31.) Korm. rendelet módosításáról	50	31/2008. (III. 27.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a rövid vágásfordulójú fás szárú energiaültetvények telepítéséhez nyújtott támogatás igénybevételének részletes feltételeiről szóló 72/2007. (VII. 27.) FVM rendelet módosításáról	51
59/2008. (III. 26.) Korm. r. a 2008. évi központi költségvetés céltartaléka terhére a központi költségvetési szervek létszámcsökkentési kiadásainak támogatásáról	50	32/2008. (III. 27.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdészeti potenciál helyreállítására nyújtandó támogatások igénybevételének részletes szabályairól	51
60/2008. (III. 26.) Korm. r. a megújuló energiaforrásból vagy hulladékból nyert energiával termelt villamos energia, valamint a kapcsolatosan termelt villamos energia kötelező átvételéről és átvételi áráról szóló 389/2007. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról	50	33/2008. (III. 27.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nem termelő mezőgazdasági beruházásokhoz nyújtandó támogatások részletes feltételeiről	51
12/2008. (III. 26.) EüM r. egyes miniszteri rendeleteknek az egységes élelmiszer-biztonsági szervezetalkítással összefüggő módosításáról	50	34/2008. (III. 27.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az öntözés, a melioráció és a területi vízgazdálkodás mezőgazdasági üzemi és közösségi létesítményeinek fejlesztéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről	51
10/2008. (III. 26.) GKM r. a bérelt járművekkel végzett közúti áruszállítás külön feltételeiről szóló 4/2000. (II. 16.) KHVM rendelet módosításáról	50	35/2008. (III. 27.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a növényter-	
11/2008. (III. 26.) GKM r. a Magyar Szabadalmi Hivatal előtti iparjogvédelmi eljárások igaz-			

mesztés létesítményeinek korszerűsítéséhez nyújtott támogatás igénybevételének részletes feltételeiről.....	51	12/2008. (III. 28.) GKM r. a felügyeleti díj mértékéről és a felügyeleti díjjal kapcsolatos adatszolgáltatásról és hatósági feladatokról szóló 15/2004. (IV. 24.) IHM rendelet módosításáról	52
36/2008. (III. 27.) FVM–PM e. r. a borászati termékek egységes bizonylatolási, nyilvántartási és elszámolási rendjéről szóló 52/2001. (VIII. 2.) FVM–PM együttes rendelet módosításáról	51	8/2008. (III. 28.) KvVM r. a 2008. évi lakossági víz- és csatornaszolgáltatás támogatás igénylésének és elbírálásának részletes feltételeiről, valamint az egészséges ivóvízzel való ellátás ideiglenes módozatainak ellentételezéséről.....	52
37/2008. (III. 27.) FVM r. az európai közösségi jog hatálya alá tartozó állatorvosi oklevelek elismeréséről	51	16/2008. (III. 28.) ÖTM r. az önkormányzatok és jogi személyiségű társulásaik európai uniós fejlesztési pályázatai saját forrás kiegészítése 2008. évi támogatásának rendjéről	52
8/2008. (III. 27.) HM r. a honvédelmi miniszter által alapítható és adományozható elismerésekről szóló 27/2002. (IV. 17.) HM rendelet módosításáról	51	17/2008. (III. 28.) ÖTM r. a 2006. tavaszi ár- és belvíz miatti károk pótlólagos enyhítéséről ...	52
14/2008. (III. 27.) ÖTM r. a hivatásos önkormányzati tűzoltóságok kiegészítő támogatásának igénylési, folyósítási és elszámolási rendjéről	51	18/2008. (III. 28.) ÖTM r. a kistelepülési iskolák és a körjegyzőségek tárgyi feltételeinek javításával, valamint közösségi buszok beszerzésével kapcsolatos egyszeri költségvetési támogatás igénybevételének részletes feltételeiről	52
15/2008. (III. 27.) ÖTM r. a helyi önkormányzatok és a többcélú kistérségi társulások létszámcsökkentési döntéseivel kapcsolatos egyszeri költségvetési támogatás igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának és elszámolásának részletes feltételeiről	51	19/2008. (III. 28.) ÖTM r. a katasztrófavédelmi szerveknél és a hivatásos önkormányzati tűzoltóságoknál rendszeresített hivatásos beosztások meghatározásáról.....	52
5/2008. (III. 27.) PM r. a vám- és pénzügyőrség hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyával kapcsolatos egyes szabályokról szóló 15/1997. (V. 8.) PM rendelet és a vám- és pénzügyőrség hivatásos állományú tagjai illetményéről és illetményjellegű juttatásairól szóló 13/1997. (V. 8.) PM rendelet módosításáról.....	51	20/2008. (III. 28.) ÖTM r. a települések polgári védelmi besorolásáról szóló 18/1996. (VII. 25.) BM rendelet módosításáról	52
Tárgymutató a 2008. február hónapban kihirdetett jogszabályokról, illetve közzétett határozatokról és közleményekről	51	6/2008. (III. 28.) PM r. a Vám- és Pénzügyőrségről szóló törvény végrehajtásáról szóló 24/2004. (IV. 23.) PM rendelet módosításáról és egyes PM rendeletek hatályon kívül helyezéséről	52
Hivatalos Értesítő (2008/13. szám).....	51	7/2008. (III. 28.) PM r. a Rendkívüli beruházási tartalék előirányzat átcsoportosításának rendjéről szóló 9/2006. (III. 23.) PM rendelet módosításáról	52
62/2008. (III. 28.) Korm. r. a Nemzeti Közlekedési Hatóságról szóló 263/2006. (XII. 20.) Korm. rendelet módosításáról	52	1020/2008. (III. 28.) Korm. h. az audiovizuális médiapolitikáért felelős kormánybiztos felmentéséről.....	52
63/2008. (III. 28.) Korm. r. az üzletek működésének rendjéről, valamint az egyes üzlet nélkül folytatható kereskedelmi tevékenységek végzésének feltételeiről szóló 133/2007. (VI. 13.) Korm. rendelet módosításáról	52	15/2008. (III. 28.) ME h. szakállamtitkár kinevezéséről	52
64/2008. (III. 28.) Korm. r. a települési hulladékkezelési közszolgáltatási díj megállapításának részletes szakmai szabályairól	52	166/2008. (III. 26.) OVB h. az Országos Választási Bizottság határozata	52
		65/2008. (III. 29.) Korm. r. a vizitdíj és a kórházi napidíj megszüntetésével kapcsolatos egyes	

kormányrendeletek módosításáról és hatályon kívül helyezéséről	53	12/2008. (III. 29.) OKM–PM e. r. a mozgóképzési szakmai hatóság szervezetének, működésének és eljárásának részletes szabályairól	53
66/2008. (III. 29.) Korm. r. egyes, a képzési hozzájárulásra vonatkozó kormányrendeleteknek a 2008. március 9-i országos ügydöntő népszavazásokon hozott döntések végrehajtásáról szóló törvénnyel összefüggésben szükséges módosításáról.....	53	2008: XII. tv. az Európai Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 2007/436/EK, Euratom tanácsi határozat kihirdetéséről	54
67/2008. (III. 29.) Korm. r. a közpénzekből nyújtott támogatások átláthatóságáról szóló 2007. évi CLXXXI. törvény végrehajtásáról.	53	2008: XIII. tv. az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Tádzsik Köztársaság közötti partnerség létrehozásáról szóló, 2004. október 11-én aláírt Partnerségi és Együttműködési Megállapodás kihirdetéséről.....	54
68/2008. (III. 29.) Korm. r. a minőségi és hatékony gyógyszerrendelés ösztönzéséről szóló 17/2007. (II. 13.) Korm. rendelet módosításáról.....	53	69/2008. (III. 31.) Korm. r. a várólista alapján nyújtható ellátások részletes szabályairól szóló 287/2006. (XII. 23.) Korm. rendelet módosításáról	54
38/2008. (III. 29.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági energiafelhasználás megújuló energiaforrásokból történő előállításához nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 78/2007. (VII. 30.) FVM rendelet módosításáról.....	53	4/2008. (III. 31.) MNB r. a jegybanki alapkamat mértékéről	54
39/2008. (III. 29.) FVM r. az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatás (SAPS) 2008. évi igénybevételeivel kapcsolatos egyes kérdésekről.....	53	13/2008. (III. 31.) GKM–PM e. r. a gépjármű regisztrációs adójának egyedi adó-megállapítási díjáról, valamint az annak megfizetésére vonatkozó egyéb eljárási szabályokról	54
9/2008. (III. 29.) OKM r. az esélyegyenlőséget, felzárkóztatást segítő támogatások igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól	53	8/2008. (III. 31.) PM–HM e. r. a katonai lajstromjelű légi járműben felhasznált üzemanyag petroléum, illetve az Észak-atlanti Szerződés tagállamainak és a Béke-partnerség más résztvevő államainak Magyarországon tartózkodó fegyveres erői és polgári állománya által felhasznált üzemanyagok adómentes beszerzésének, nyilvántartásának és elszámolásának, az ilyen célra kitarolt üzemanyag utáni felüggesztett adó-megállapítási és adófizetési kötelezettség alóli végleges mentesülés részletes szabályairól, valamint a külföldi államok fegyveres erőinek ellátását végző szervezet jövedéki nyilvántartásának vezetésére vonatkozó előírásokról.....	54
10/2008. (III. 29.) OKM r. a szakmai vizsgák lebonyolítására nyújtott támogatás igénylésének, folyósításának és elszámolásának rendjéről	53	2/2008. (III. 31.) SzMM r. a szociális és munkaügyi miniszter felügyelete alá tartozó fejezeti kezelésű előirányzatok felhasználásáról, valamint egyes szociális szolgáltatások 2008. évi kiegészítő támogatásáról	54
11/2008. (III. 29.) OKM r. a minőségbiztosítás, mérés, értékelés, ellenőrzés támogatása és a teljesítmény motivációs pályázati alap igénylésének, döntési rendszerének, folyósításának, elszámolásának és ellenőrzésének részletes szabályairól.....	53		

Szervezeti hírek

Kitüntetések

A Magyar Köztársaság elnöke – az igazságügyi és rendészeti miniszter előterjesztésére – *nemzeti ünnepünk március 15-e alkalmából*

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND LOVAGKERESZTJE (polgári tagozat)

kitüntetést adományozott

dr. Gróf Évának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főosztályvezető-helyettesének,

dr. Hatvani Erzsébetnek, az Igazságügyi Hivatal főigazgatójának,

Kapás Irénnek, nyugalmazott rádiós újságírónak,

dr. Keil Béninek, az Országos Fordító és Fordításhitelesítő Iroda vezérigazgató-helyettesének,

dr. Somogyi Gábornak, az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek Toxikológiai Intézet igazgatójának, igazságügyi toxikológus szakértőjének;

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ÉRDEMREND LOVAGKERESZTJE (katonai tagozat)

kitüntetést adományozott

Balla Ferenc r. ezredesnek, a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság Egri Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének,

Csiba Károly r. ezredesnek, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Oktatási Főigazgatóság főigazgató-helyettesének, főosztályvezetőnek,

Kovács Tamás bv. ezredesnek, a Pálhalmi Agrospeciál Mezőgazdasági Termelő, Értékesítő és Szolgáltató Kft. ügyvezető igazgatójának;

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ARANY ÉRDEMKERESZT (polgári tagozat)

kitüntetést adományozott

dr. Czottner Lászlónak, az Országos Atomenergia Hivatal osztályvezetőjének;

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI ARANY ÉRDEMKERESZT (katonai tagozat)

kitüntetést adományozott

dr. Horváth István r. ezredesnek, az Országos Rendőr-főkapitányság Köztársasági Őrezred Személyügyi Szolgálat szolgálatvezetőjének,

Karakas László r. ezredesnek, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság Szolnoki Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének,

Papp Csaba r. ezredesnek, a Nemzeti Nyomozó Iroda Általános és Gazdasági Szervek Gazdaságvédelmi Főosztály főosztályvezetőjének,

dr. Török Zoltán r. ezredesnek, az Országos Rendőr-főkapitányság Rendészeti Főigazgatóság Közrendvédelmi Főosztály főosztályvezetőjének;

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI EZÜST ÉRDEMKERESZT (polgári tagozat)

kitüntetést adományozott

dr. Kónya Józsefnének, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Oktatási Főigazgatóság csoportvezetőjének,

dr. Nagy Gábornak, a Bűnügyi Szakértői Kutató Intézet Szerves Kémiai Analitikai Osztály osztályvezetőjének,

Piros Zsuzsanna Juditnak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Állampolgársági, Kegyelmi és Hatósági Főosztály osztályvezetőjének;

MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI EZÜST ÉRDEMKERESZT (katonai tagozat)

kitüntetést adományozott

Babina Attila r. alezredesnek, a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság Marcali Igazgatásrendészeti Osztály osztályvezetőjének,

Barabás Rezső r. alezredesnek, a Készenléti Rendőrség Különlétes Szolgálatok Parancsnoksága Tűzserész Szolgálat kiképzési alosztályvezetőjének,

dr. Kis Gábor r. alezredesnek, a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálat szolgálatvezetőjének,

Korontos Zoltán r. alezredesnek, a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság Felderítő Osztály osztályvezetőjének,

Kovács József r. alezredesnek, a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság Celldömölki Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének,

dr. Kozma János r. alezredesnek, a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság Hajdúhadházi Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének,

Lovasi Péter r. alezredesnek, a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság Kisbéri Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének,

Nagy Sándor r. alezredesnek, a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálat szolgálatvezetőjének,

Pataki György r. alezredesnek, a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Szervek Bűnügyi Osztály osztályvezetőjének;

**MAGYAR KÖZTÁRSASÁGI
BRONZ ÉRDEMKERESZT
(polgári tagozat)**

kitüntetést adományozott

Abonyi Ferenc nyugalmazott r. őrnagynak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Nemzetközi Oktatási Központ osztályvezető-helyettesének,

Kökény Kálmánnak, a Nagykátai Városi Rendőrkapitányság bűnmegelőzési főelőadójának.

A Magyar Köztársaság Elnöke – az igazságügyi és rendészeti miniszter előterjesztésére –

rendőr dandártábornokká kinevezte

dr. Horváth Imre r. ezredes, a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság bűnügyi főigazgatóját,

Szabó Jenő r. ezredes, a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság rendőrfőkapitányát;

nyugalmazott vezérőrnaggyá kinevezte

Bendes Győző nyugalmazott határőr dandártábornokot, a Budapesti Határőr Igazgatóság volt igazgatóját;

nyugalmazott rendőr dandártábornokká kinevezte

dr. Németh Ferenc nyugalmazott r. ezredes, az Országos Rendőr-főkapitányság közbiztonsági főigazgató-helyettesét.

A Magyar Köztársaság igazságügyi és rendészeti minisztere nemzeti ünnepünk, március 15-e alkalmából eredményes munkájuk elismeréséül

Deák Ferenc-díjat

adományozott

Budai Sándornénak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Költségvetési és Gazdaság Főosztály főosztályvezető-helyettesének,

dr. Galambos Gábornak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Alkotmányjogi Főosztály osztályvezetőjének;

Gyimesi Zoltán-díjat

adományozott

Radnóti Istvánnak, a Paksi Atomerőmű Zrt. biztonsági igazgatójának;

Szent György-éremjelet

adományozott

Ferincz József r. alezredesnek, a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság kapitányságvezetőjének,

Gősi Tiborné r. alezredesnek, a Nemzetközi Oktatási Központ osztályvezetőjének,

Marczák Zoltán r. alezredesnek, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság osztályvezetőjének,

Nagy Miklós Imre r. alezredesnek, a Készenléti Rendőrség főosztályvezetőjének;

Szent László-éremjelet

adományozott

Molnár László r. ezredesnek, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság szolgálatvezetőjének;

Bátorság Éremjelet

adományozott

Hancz Péter r. törzssászlósnak, a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság körzeti megbízottjának,

Horváth Tibor r. törzsőrmesternek, a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság járőrének,

Katona Imre r. főtörzssászlósnak, a Készenléti Rendőrség technikusának,

Király Attila r. törzssászlósnak, a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság nyomozójának,

Kis Szabolcs r. főhadnagynak, a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság bűnügyi technikusának,

Lévai Imre Tibor r. zászlósnak, a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság körzeti megbízottjának,

Patyi Szabolcs r. törzsőrmesternek, a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság körzeti megbízottjának,

Párvai Attila r. zászlósnak, a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság körzeti megbízottjának,

Pécsi Gyulának, az Országos Mentőszolgálat mentő-ápolójának,

Pigniczki Mónika r. törzsőrmesternek, a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság járőrének,

Takács László r. törzssászlósnak, a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság csoportvezetőjének,

Virágh Gábor r. törzssászlósnak, a Budapesti Rendőr-főkapitányság járőrvezetőjének;

Miniszteri Elismerő Oklevelet

adományozott

Bagi Károlynének, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főelőadójának,

Balogh Györgyinek, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főelőadójának,

dr. Benedek Rózsa r. őrnagynak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium kiemelt főmunkatársának,

Benk László r. alezredesnek, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium kiemelt főmunkatársának,

dr. Bezsenyi Adriennek, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium tanácsosának,

dr. Bényiné Cserepi Máriának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium vezető-főtanácsosának,

dr. Bodnár Gergelynek, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főosztályvezető-helyettesének,

dr. Bognár Lászlónak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium szakmai tanácsadójának,

dr. Degrell Zsuzsának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium vezető-tanácsosának,

dr. Éles Gyulánének, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium szakmai tanácsadójának,

Gálné Magyar Zsuzsanna r. alezredesnek, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium kiemelt főmunkatársának,

Horváthné Sziklai Gabriellának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium ügyviteli alkalmazottjának,

Kékiné Szabó Évának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium vezető-főtanácsosának,

Kívésné dr. Gyenge Évának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium vezető-tanácsosának,

dr. Kozma Zsuzsának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium tanácsosának,

dr. Krekóné Szabó Sára Zsuzsannának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főmunkatársának,

dr. Müller Ákosnak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium tanácsosának,

Nagyné Gladysz Erikának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főelőadójának,

Ninausz Györgyné dr. Bartók Ágnesnek, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főtanácsosának,

Péter Editnek, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főelőadójának,

dr. Robák Katalinnak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium fogalmazójának,

dr. Ságvári Ádámnak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium tanácsosának,

Spáth Tivadarnének, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium munkatársának,

Szabó Józsefnének, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főmunkatársának,

Szentmarjay Gabriellának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főmunkatársának,

dr. Székely Erikának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium tanácsosának,

Tóth Juditnak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főosztályvezető-helyettesének,

Tóthné Nagy Csillának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főelőadójának,

dr. Antal Albertnek, az Igazságügyi Megfigyelő és Elmegyógyító Intézet főigazgató főorvosának,

Diószegi Miklósnének, a Központi Igazságügyi Hivatal titkárságvezetőjének,

dr. Fecske Erikának, a Fővárosi Igazságügyi Hivatal jogi segítségnyújtási ügyintézőjének,

Hók Gerdának, a Központi Igazságügyi Hivatal számviteli osztályvezetőjének,

Lukácsné Tóth Bettinek, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Igazságügyi Hivatal igazgatójának,

Lukáts Ákosnának, a Veszprém Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

dr. Szántó Eszter Mártának, a Központi Igazságügyi Hivatal osztályvezetőjének,

dr. Szilágyi Anikónak, a Fővárosi Igazságügyi Hivatal igazgató-helyettesének,

Baltererné Vigh Erzsébetnek, az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek belső ellenőrének,

Gyurkovics Gábornének, az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek Miskolci Intézete szakértőjének,

dr. Horváth Jánosnak, a Budapesti Orvosszakértői Intézet csoportvezetőjének, igazságügyi orvosszakértőnek,

dr. Jaspersné Sztanek Katalinnak, a Budapesti Műszaki, Könyv- és Adószakértői Intézet igazságügyi könyv- és adószakértőjének,

Kelemenné Széles Máriának, az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek Debreceni Intézete igazságügyi építész szakértőjének,

Kurilla Miklósnak, az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek gépkocsivezetőjének,

Nagyné Pintér Juditnak, az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek Győri Intézete tisztviselőjének,

Kissné Ugrai Emmának, az Országos Atomenergia Hivatal címzetes főmunkatársának,

Macsga Géának, az Országos Atomenergia Hivatal főosztályvezetőjének;

Miniszteri Köszöntő Levelet

adományozott

10 éves igazságügyi szolgálati jogviszony alapján

Hajnal Jenőnének, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium vezető-főtanácsosának,

Hirt Beátának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium szakmai tanácsadójának,

dr. Höltzl Lipótnak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főosztályvezetőjének,

dr. Jobbágy Zsuzsának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főosztályvezető-helyettesének,

Kiss Györgynek, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium szakmai tanácsadójának,

Nagy Sándornénak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium vezető-főtanácsosának,

dr. Lehotai Juditnak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium vezető-tanácsosának,

dr. Palik Editnek, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium osztályvezetőjének,

dr. Pázsit Veronikának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium szakmai tanácsadójának,

Sáriné dr. Simkó Ágnesnek, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főosztályvezetőjének,

dr. Sömjéni Lászlónak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium szakmai főtanácsadójának,

Szűrné Kancsár Mónikának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főelőadóójának,

Szentmarjai Gabriellának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főmunkatársának,

dr. Szurday Kingának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főosztályvezető-helyettesének,

dr. Tekes Mariannak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium vezető-tanácsosának,

Török Tímeának, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium vezető-főtanácsosának,

dr. Jaspersné Sztanek Katalinnak, a Budapesti Műszaki, Könyv- és Adószakértői Intézet könyv- és adószakértőjének,

Kissné Kiss Erzsébetnek, a Budapesti Műszaki, Könyv- és Adószakértői Intézet technikusának,

Kluka Zsuzsannának, a Budapesti Műszaki, Könyv- és Adószakértői Intézet technikusának,

Pomázi Norbert Szabolcsnak, a Miskolci Intézet gépjármű műszaki szakértőjének,

dr. Pozsgai Tamásnak, a Budapesti Orvosszakértői Intézet orvosszakértőjének,

Sipos Gyulánának, a Miskolci Intézet fizikai alkalmazottjának,

Szabó Gábornak, a Budapesti Műszaki, Könyv- és Adószakértői Intézet könyv- és adószakértőjének,

Szántó Attilának, a Debreceni Intézet gépjármű műszaki szakértőjének,

Vesztergom Antalnak, a Veszprémi Intézet fizikai alkalmazottjának,

Bánné Gáspár Györgyinek, a Veszprém Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Deme Róbertnek, a Nógrád Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Dullné Fekete Adriennek, a Fejér Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Fekete Lajosnénak, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Igazságügyi Hivatal kárpótlási szakértőjének,

Fülöp Attila Csabának, a Békés Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Garzó Anitának, a Komárom-Esztergom Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Gulyás Gabriellának, a Baranya Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Horváth Károlynénak, a Fővárosi Igazságügyi Hivatal irodai, fizikai alkalmazottjának,

Horváth-Tüske Renátának, a Győr-Moson-Sopron Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Jármai Péternek, a Fővárosi Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Juhászné Konyha Kamillának, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Kakuk Róbertnek, a Központi Igazságügyi Hivatal informatikusának,

Kaszibáné Király Katalinnak, a Csongrád Megyei Igazságügyi Hivatal irodai ügykezelőjének,

Kiss Tamásnak, a Baranya Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Kisbalázs Zsuzsanna Katalinnak, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Kovács Józsefnének, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Igazságügyi Hivatal irodai ügykezelőjének,

Kozma Lászlónak, a Heves Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Markovics Juditnak, a Központi Igazságügyi Hivatal kárpótlási szakügyintézőjének,

Mozsgai Mercédesznek, a Baranya Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Németh Erikának, a Baranya Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Némethné Lekrinszki Editnek, a Bács-Kiskun Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Némethné Patona Bernadettnek, a Vas Megyei Igazságügyi Hivatal irodai ügykezelőjének,

dr. Páll Anitának, a Központi Igazságügyi Hivatal jogi segítségnyújtási szakreferensének,

Papp Gabriellának, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Igazságügyi Hivatal irodai ügykezelőjének,

dr. Polyák Emesének, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Igazságügyi Hivatal áldozatsegítési ügyintézőjének,

Póvikné Bacsó Tündének, a Hajdú-Bihar Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Román Lászlónak, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Igazságügyi Hivatal asszisztensének,

Tandí Attilának, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Igazságügyi Hivatal informatikusának,

dr. Tarr Lajosnak, a Békés Megyei Igazságügyi Hivatal jogi segítségnyújtási ügyintézőjének,

dr. Tóth Enikő Ibolyának, a Győr-Moson-Sopron Megyei Igazságügyi Hivatal osztályvezetőjének,

dr. Tóth Gabriellának, a Baranya Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Ungváry Róbertnek, a Komárom-Esztergom Megyei Igazságügyi Hivatal megyei igazgatójának,

Varga Ferencnének, a Győr-Moson-Sopron Megyei Igazságügyi Hivatal irodai ügykezelőjének,

Villangó Bernátnak, a Heves Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Volkán Sándornének, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének;

20 éves igazságügyi szolgálati jogviszony alapján

Baranyi Zsuzsának, a Hajdú-Bihar Megyei Igazságügyi Hivatal asszisztensének,

Császár Évának, a Bács-Kiskun Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Csuditsné Szabó Évának, a Fejér Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Kenyeres Lászlónak, a Bács-Kiskun Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Molnár Lászlónak, a Pest Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Pintér Tibornak, a Csongrád Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Regős Mariannak, a Fővárosi Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Remsei Lászlónének, a Központi Igazságügyi Hivatal irodai ügykezelőjének,

Ricza Lászlónak, a Bács-Kiskun Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Szabó Péternének, a Győr-Moson-Sopron Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Almás Józsefnének, a Budapesti Orvosszakértői Intézet tisztviselőjének,

Debreczi Etelkának, a Budapesti Orvosszakértői Intézet tisztviselőjének,

dr. Szabó Ferencnek, a Győri Intézet elmeorvos szakértőjének,

Szabó Mártának, a Veszprémi Intézet tisztviselőjének,

Tóth Zoltánnak, a Kecskeméti Intézet építész szakértőjének;

30 éves igazságügyi szolgálati jogviszony alapján

Hajdú Lászlónének, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főmunkatársának,

Bardóczki Tibornének, a Kecskeméti Intézet tisztviselőjének,

Kaldenecker Juliannának, a Budapesti Orvosszakértői Intézet tisztviselőjének,

Nagy Ildikónak, a Veszprémi Intézet tisztviselőjének,

Vankovics Lászlónak, az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek gépkocsivezetőjének,

Nagy Ildikónak, az Igazságügyi Szakértői és Kutató Intézetek Veszprémi Intézet tisztviselőjének,

Bíróné Oláh Máriának, a Fejér Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Göröcsné Pintér Ágnesnek, a Nógrád Megyei Igazságügyi Hivatal jogi segítségnyújtási ügyintézőjének,

Herczeg Attilának, a Somogy Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Jónás Jánosnak, a Bács-Kiskun Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Kis Józsefnének, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

dr. Palotás Klárának, a Csongrád Megyei Igazságügyi Hivatal áldozatsegítési ügyintézőjének,

Subsicsné Pintér Gyöngyinek, a Vas Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének,

Vincze Évának, a Fővárosi Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének;

40 éves igazságügyi szolgálati jogviszony alapján

dr. Szabó Andrásnak, a Veszprém Megyei Igazságügyi Hivatal pártfogó felügyelőjének;

oron kívül előléptette rendőr ezredessé

Bagi István r. alezredest, a Miskolci Rendészeti Szakközépiskola igazgatóját,

dr. Bardócz Csaba r. alezredest, a Szegedi Rendészeti Szakközépiskola igazgatóját,

dr. Bánhalmi Zsolt r. alezredest, a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság bünyügyi igazgatóját,

Dobó Ferenc r. alezredest, a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság rendészeti igazgatóját,

Háromszéki Miklós r. alezredest, a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság bünyügyi főigazgatóját,

dr. Istvanovszki László r. alezredest, a Szervezett Bűnözés Elleni Koordinációs Központ munkatársát,

Mergancz Sándor r. alezredest, a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság kapitányságvezetőjét,

Orovecz Zsolt r. alezredest, a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság gazdasági igazgatóját,

Sára Péter r. alezredest, a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság rendészeti igazgatóját,

dr. Takács Tibor r. alezredest, a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság rendészeti igazgatóját;

oron kívül előléptette rendőr alezredessé

Bendes Ibolya r. őrnagyot, a Rendvédelmi Szervek Védelmi Szolgálatára személyzeti osztályvezetőjét,

Kanyó Gábor r. őrnagyot, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság kirendeltségvezetőjét,

Kosik István r. őrnagyot, a Nógrád Megyei Rendőr-főkapitányság osztályvezető-helyettesét,

Horváth Ferenc r. őrnagyot, a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság osztályvezetőjét,

Maros Gábor r. őrnagyot, a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság osztályvezetőjét;

soron kívül előléptette rendőr őrnaggyá

Kávrán Zsolt r. századost, a Budapesti Rendőr-főkapitányság nyomozóját,

Ruszó László r. századost, az Országos Rendőr-főkapitányság kiemelt főreferensét,

Tóth Gábor r. századost, a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság osztályvezetőjét;

soron kívül előléptette rendőr századossá

Balassa Bence r. főhadnagyot, a Rendőrtiszti Főiskola tanárát,

Béres Mariann r. főhadnagyot, a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság osztályvezetőjét,

Gasparics Márk r. főhadnagyot, a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság kiemelt főelőadóját,

Kenyhercz Anita r. főhadnagyot, a Köztársasági Őrezred biztonsági főtisztjét;

soron kívül előléptette büntetés-végrehajtási századossá

Szűr Krisztián bv. főhadnagyot, a Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet biztonsági osztályvezetőjét;

soron kívül előléptette rendőr főhadnaggyá

Zsiga Péter László r. hadnagyot, a Tolna Megyei Rendőr-főkapitányság kiemelt főelőadóját;

soron kívül előléptette rendőr törzszászlóssá

Skrek Roland r. zászlóst, a Somogy Megyei Rendőr-főkapitányság, Kaposvári Rendőrkapitányság nyomozóját;

soron kívül előléptette rendőr zászlóssá

Abán Attila r. főtörzsőrmestert, a Nemzeti Nyomozó Iroda fogdaőrét,

Aradszki Zsolt r. főtörzsőrmestert, a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság járőrét,

Cseh Imre r. főtörzsőrmestert, a Zala Megyei Rendőr-főkapitányság mb. helyszínelő-balesetvizsgálóját,

Éles Kálmán Csaba r. főtörzsőrmestert, a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság fogdaőrét,

Farkas Róbert r. főtörzsőrmestert, a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság körzeti megbízottját,

Kiss István r. főtörzsőrmestert, a Tolna Megyei Rendőr-főkapitányság körzeti megbízottját,

Kiss Lajos János r. főtörzsőrmestert, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság járőrét,

Kozma Ferenc r. főtörzsőrmestert, a Budapesti Rendőr-főkapitányság járőrét,

Mirkó Imre r. főtörzsőrmestert, a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság járőrét,

Molnár János r. főtörzsőrmestert, a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság járőrét,

Sáringer Zoltán r. főtörzsőrmestert, a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság járőrét,

Szívós István r. főtörzsőrmestert, a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság járőrét,

Ujlakán Mihály r. főtörzsőrmestert, a Készenléti Rendőrség járőrét,

Varga Imre r. főtörzsőrmestert, a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság fogdaőrét,

Viszóczki Tibor r. főtörzsőrmestert, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság járőrét;

főtanácsosi címet

adományozott

Almagro Carmen r. ezredesnek, a Budapesti Rendőr-főkapitányság főosztályvezetőjének,

Andor László r. alezredesnek, a Körmendi Rendészeti Szakközépiskola osztályvezetőjének,

Csala Károly r. őrnagynak, az Országos Rendőr-főkapitányság Szóvivői Iroda osztályvezetőjének,

dr. Csokán Csaba r. alezredesnek, a Mosonmagyaróvári Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének,

Czinege László r. alezredesnek, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Rendőr-főkapitányság osztályvezetőjének,

Fehér Zoltán r. alezredesnek, a Nemzetközi Oktatási Központ osztályvezetőjének,

dr. Kalapos István Gyula r. alezredesnek, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság kapitányságvezetőjének,

Keskeny László r. alezredesnek, a Zala Megyei Rendőr-főkapitányság szolgálatvezetőjének,

dr. Krocsek Zoltán r. alezredesnek, a Püspökladányi Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének,

dr. Molnár József r. alezredesnek, a Nagykanizsai Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének,

Nagy Edit r. alezredesnek, a Nemzeti Nyomozó Iroda alosztályvezetőjének,

Oltyán Sándor r. alezredesnek, a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság kapitányságvezetőjének,

dr. Rákosi Mihály r. alezredesnek, a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság alosztályvezetőjének,

Szollár Csaba r. alezredesnek, a Köztársasági Őrezred alosztályvezetőjének,

dr. Tanczi Tibor r. alezredesnek, a Vas Megyei Rendőr-főkapitányság szolgálatvezetőjének,

dr. Tóth János r. alezredesnek, a Hajdú-Bihar Megyei Rendőr-főkapitányság osztályvezetőjének,

Vécsei István r. alezredesnek, a Celldömölki Rendőrkapitányság osztályvezetőjének,

dr. Volter Zsolt r. alezredesnek, az Országos Rendőr-főkapitányság Ellenőrzési Szolgálat osztályvezetőjének,

Vörös Ferenc r. alezredesnek, a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság rendészeti igazgatójának,

dr. Zéltay László r. alezredesnek, a Szegedi Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjének,

Fok Róbert bv. alezredesnek, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága főosztályvezetőjének,

dr. Csató Kornélia bv. alezredesnek, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága főosztályvezetőjének,

dr. Harsányi Kornélia Erzsébet bv. orvos őrnagynak, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága főorvosának,

Kopcsik Károly bv. alezredesnek, a Budapesti Fegyház és Börtön parancsnokhelyettesének,

dr. Ruzsonyi Péter bv. ezredesnek, a Rendőrtiszti Főiskola tanszékvezetőjének,

Varga Tiborné bv. alezredesnek, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága osztályvezetőjének;

tanácsosi címet

adományozott

Urbán Balázs r. alezredesnek, az Adyligeti Rendészeti Szakközépiskola kiemelt főreferensének,

Fülöp István bv. alezredesnek, a Sopronkőhidai Fegyház és Börtön gazdasági vezetőjének;

Miniszteri Elismerő Oklevelet és női karóra emléktárgyat

adományozott

Koza Lászlónénak, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium főtanácsosának;

Női karóra emléktárgyat

adományozott

Márhoffer Ildikónak, az Állami Egészségügyi Központ főelőadójának;

Dísztör emléktárgyat

adományozott

dr. Hajdú Antal r. ezredesnek, a Békés Megyei Rendőr-főkapitányság kapitányságvezetőjének,

Németh Józsefnek, a Nemzeti Kulturális Örökség Védelmi Kht. Szentendrei Szabadtéri Néprajzi Múzeum őrparancsnokának,

Ruszkai József r. ezredesnek, az Országos Rendőr-főkapitányság Gazdasági Főigazgatóság Észak-Magyarországi Ellátó Igazgatóság igazgatójának;

Rendőr aranyfőkapitány emléktárgyat

adományozott

dr. Grósz Andornak, az Állami Egészségügyi Központ katonai főigazgató-helyettesének;

Miniszteri dicséretben és jutalomban

részesítette

Buczkó Andor r. alezredest, a Csongrád Megyei Rendőr-főkapitányság osztályvezetőjét,

Burik Róbert r. zászlóst, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitányság csoportvezetőjét,

Czira József r. főtörzsszázalóst, a Készenléti Rendőrség szolgálatirányító parancsnokát,

Czirok Ferenc r. ezredest, a Budapesti Rendőr-főkapitányság főosztályvezetőjét,

dr. Gerőcsné Nagy Anna Mária r. alezredest, a Pest Megyei Rendőr-főkapitányság alosztályvezetőjét,

Heresznyi Zsuzsanna r. alezredest, a Baranya Megyei Rendőr-főkapitányság szolgálatvezetőjét,

Juhász Györgyné r. törzsszázalóst, a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság főelőadóját,

Kiss Andrea r. főhadnagyot, a Nemzeti Nyomozó Iroda kiemelt főnyomozóját,

Kiss József László r. alezredest, a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányság Csornai Rendőrkapitányság kapitányságvezetőjét,

dr. Mándi Évát, az Országos Rendőr-főkapitányság Jogi Főosztály osztályvezetőjét,

Németh Szabolcs r. zászlóst, a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Rendőr-főkapitányság körzeti megbízottját,

Nyolcas Béla r. alezredest, a Zala Megyei Rendőr-főkapitányság alosztályvezetőjét,

Szabó Imre r. századost, a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság kiemelt főnyomozóját,

Szaniszlóné dr. Diczig Klára r. alezredest, a Fejér Megyei Rendőr-főkapitányság szolgálatvezetőjét,

Szántó Józsefnét, a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság főelőadóját,

Tóth Csaba János r. főtörzsrőrmestert, a Bács-Kiskun Megyei Rendőr-főkapitányság segédelőadóját,

dr. Török Zoltánt, az Országos Rendőr-főkapitányság Rendészeti Főigazgatóság főosztályvezetőjét,

Bakó Zsolt bv. őrnagyot, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága Biztonsági és Fogvatartási Ügyek Osztály kiemelt főreferensét,

Bányai Sándor bv. főtörzsrőrmestert, a Fiatalokorúak Büntetés-végrehajtási Intézet raktárvezetőjét,

Bojtor Andreát, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága Gazdasági Főosztály közalkalmazottját,

Bogotyán Róbert bv. őrnagyot, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága Központi Szállítási és Nyilvántartási Osztály osztályvezetőjét,

Czézli Balázs Lukács bv. zászlóst, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága Jogi és Titkársági Főosztály segédelőadóját,

Hetyei Gábor bv. alezredest, a Pálhalmi Agrospeciál Mezőgazdasági Termelő, Értékesítő és Szolgáltató Kft. ügyvezető igazgató-helyettesét,

Kiss Kornélia bv. zászlóst, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága Jogi és Titkársági Főosztály segédelőadóját,

Kovácsné dr. Székér Enikő bv. századost, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága Személyügyi és Szociális Főosztály kiemelt főreferensét,

Mihályi Gábor Károlyt, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága főellenőr közalkalmazottját,

Sipos János bv. őrnagyot, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága Személyügyi és Szociális Főosztály kiemelt főreferensét,

Vámos György bv. törzszászlóst, a Vas Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet biztonsági felügyelőjét,

Hunya Zsoltot, az Oktatási Főigazgatóság főosztályvezető főigazgató-helyettesét,

dr. Ilonczai Attilát, a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet főtanácsos, osztályvezetőjét,

dr. Moharos Istvánt, a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet főtanácsos, osztályvezetőjét,

dr. Molnár Lászlót, a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet tanácsos, szakértőjét,

Teofilaktu Istvánnét, a Bűnügyi Szakértői és Kutatóintézet személyügyi főelőadóját,

Füsti Molnár Józsefet, a Bevándorlási és Állampolgári Hivatal rejtjel kezelőjét,

Horváth Józsefnét, a Bevándorlási és Állampolgári Hivatal Budapesti és Pest megyei Regionális Igazgatóság igazgatási ügyintézőjét,

Tóth Tibort, a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Nyugat-dunántúli Regionális Igazgatóság idegenrendészeti ügyintézőjét,

dr. Szilvássy Istvánt, az Állami Egészségügyi Központ főigazgatóját,

dr. Gondos Miklóst, az Állami Egészségügyi Központ főorvosát;

előléptette nyugállományú ezredessé

Budai Pétert, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága nyugalmazott bv. alezredesét,

Végh Józsefet, a Nemzetközi Oktatási Központ nyugalmazott r. alezredesét;

előléptette nyugállományú hadnaggyá

Fabók Ferenc nyugalmazott bv. zászlóst, a Független Büntetés-végrehajtási Szakszervezetek Országos Szövetsége elnökét.

Kinevezések

A Magyar Köztársaság Legfőbb Ügyésze

dr. Turi András címzetes fellebbviteli főügyész, helyi vezető-helyettes ügyészt, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumba határozatlan időre munkavégzésre

beosztotta;

A kabinetfőnök

Fekete Zsuzsanna budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Miniszteri Kabinet Miniszteri Titkárságára határozatlan időre próbaidő kikötésével fogalmazónak,

Timár Zoltán szentendrei lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Miniszteri Kabinet Sajtó és Kommunikációs Osztályára határozatlan időre próbaidő kikötésével vezető-főtanácsosnak,

dr. Zombori Mónika algyői lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Büntetőjogi Kodifikációs Főosztály Büntetőjogi Kodifikációs Osztályára határozatlan időre tanácsosnak

kinevezte;

Karádi Gabriella igazságügyi és rendészeti minisztériumi ügykezelőt, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Költségvetési és Gazdasági Főosztály Gazdasági Osztályán főmunkatársnak

átsorolta;

Az európai uniós jogi szakállamtitkár

Kása Imre budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Nemzetközi Büntetőjogi Főosztály Nemzetközi Büntetőjogi és Rendészeti Együttműködési Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével fogalmazónak,

dr. Mink Júlia budapesti lakost, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Bel- és Igazságügyi Együttműködési

Főosztály Polgári-igazságügyi és Belügyi-igazgatási Koordinációs Osztályára határozott időre próbaidő kikötésével fogalmazónak

kinevezte;

Hajdú Lászlóné igazságügyi és rendészeti minisztériumi ügykezelőt, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Nemzetközi Büntetőjogi Főosztály Strasbourgi Bírósági Osztályán főmunkatársnak

átsorolta;

A közjogi szakállamtitkár

Módos Máttyás igazságügyi és rendészeti minisztériumi ügykezelőt, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Alkotmányjogi Főosztály Közjogi Koordinációs Osztályán fogalmazónak,

Varsányi Benedek Márk igazságügyi és rendészeti minisztériumi ügykezelőt, az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium Alkotmányjogi Főosztály Közjogi Koordinációs Osztályán fogalmazónak

átsorolta.

_____

Közszolgálati jogviszony megszűnések

Közszolgálati jogviszonya megszűnt

munkáltatói rendes felmondással

Spáth Tivadarné igazságügyi és rendészeti minisztériumi munkavállalónak;

közös megegyezéssel

Kárpátné dr. Krauszt Zsuzsanna Terézia igazságügyi és rendészeti minisztériumi főosztályvezető-helyettesnek,
dr. Lukácsi Linda igazságügyi és rendészeti minisztériumi fogalmazónak,

dr. Várhelyi Olivér igazságügyi és rendészeti minisztériumi főosztályvezetőnek,

dr. Zsolnay Ádám igazságügyi és rendészeti minisztériumi fogalmazónak;

végleges közigazgatási áthelyezéssel

dr. Sipőcz József igazságügyi és rendészeti minisztériumi vezető-tanácsosnak;

nyugdíjazással

Kövesdi István igazságügyi és rendészeti minisztériumi vezető-főtanácsosnak.

Pályázati felhívások

A Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara elnöke pályázatot hirdet

**a Pécsi Városi Bíróság mellé 1 fő,
a Kiskunfélegyházi Városi Bíróság mellé 1 fő,
a Tatai Városi Bíróság mellé 1 fő
önálló bírósági végrehajtói állás betöltésére**

A pályázatokat a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara titkárságára (1138 Budapest, Váci út 201.) kell benyújtani.

Benyújtási határidő: 2008. május 22. 15 óra.

A beérkezett pályázatokat a kamara érkeztető bélyegzővel látja el.

Az állásra azok pályázhatnak, akik megfelelnek a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 233. § (1) bekezdésében meghatározott feltételeknek, vagy önálló bírósági végrehajtó, aki az 1994. évi LIII. törvény 235. § (2) bekezdése értelmében áthelyezését kéri.

Nem nyújthat be pályázatot az, akivel szemben az 1994. évi LIII. törvény 233. § (2) bekezdése szerinti kizáró ok áll fenn.

A jogi szakvizsgával rendelkező személyekre külön pontok vonatkoznak: 1994. évi LIII. törvény 233. § (4) bekezdésében foglaltak.

Előnyben kell részesíteni azt a pályázót, aki a pályázat benyújtásakor az érintett székhelyen tartós helyettesként működik, illetve az ott élő nemzeti és etnikai kisebbséghez tartozók nyelvét ismeri.

A pályázatnak tartalmaznia kell a legfontosabb személyi adatokat és a szakmai életutat bemutató önéletrajzot, mellékelni kell az 1994. évi LIII. törvény 233. § (1) bekezdés a)–f) pontjaiban foglaltakat igazoló okiratok eredeti példányait, vagy azok hiteles másolatát, továbbá a pályázó hozzájárulását, hogy az igazságügyi és rendészeti miniszter a bünyügyi nyilvántartásban megvizsgálja.

A pályázathoz mellékelni kell a 8002/2001. sz. IM tájékoztató szerinti valamelyik témakör alapján elkészített pályamunkát.

A témakörök jegyzéke a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamaránál beszerezhető.

A személyes meghallgatás és elbírálás időpontja: 2008. május 23. 12 óra.

A benyújtási határidő, valamint a személyes meghallgatáson való megjelenés elmulasztása esetén a mulasztó pályázó pályázatát a kamara érvénytelennek tekinti.

A beküldött pályázatok ismeretében a kamara fenntartja a jogot a pályázat érvénytelenné nyilvánítására.

**A Budapesti Közjegyzői Kamara elnöke
pályázatot hirdet
a Budapest XX. kerület 2. számú
és Nagykáta 2. számú székhelyű
közjegyzői állásra**

Az állásra azok pályázhatnak, akik a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvényben előírt személyi és tárgyi feltételeknek megfelelnek.

A pályázathoz mellékelni kell a kinevezési feltételek fennállását igazoló okiratok hiteles másolatát, az összeférhetetlenség kinevezés esetére vállalt megszüntetésére vonatkozó nyilatkozatot, részletes szakmai önéletrajzot, nemleges adó- és társadalombiztosítási tartozás igazolását és erkölcsi bizonyítványt.

Mellékelni kell továbbá a pályázó kötelezettségvállalását arra nézve, hogy kinevezés esetén a kinevezéstől számított 30 napon belül vagyonyilatkozatot nyújt be a kamarához. A vagyonyilatkozat becsatolásának elmaradása azonnali állásvesztéshez vezet.

A közjegyzői kamara a pályázók szakmai felkészültségét a személyes meghallgatás során vizsgálja.

A pályázati kérelmeket a Budapesti Közjegyzői Kamara elnökéhez kell benyújtani a következő címre: 1066 Budapest, Teréz krt. 58., III/4., illetve 1384 Budapest 62., Pf. 767.

Pályázati határidő: 2008. május 30.

**A Szegedi Közjegyzői Kamara elnöke
pályázatot hirdet
a Kiskőrös 1. sz. székhelyű közjegyzői állásra**

Az állásra azok pályázhatnak, akik a közjegyzőkről szóló módosított 1991. évi XLI. törvényben előírt személyi és tárgyi feltételeknek megfelelnek.

Közjegyzővé az nevezhető ki, aki

- magyar állampolgár,
- büntetlen előéletű,
- választójoggal rendelkezik,
- egyetemi jogi végzettséggel rendelkezik,
- a jogi szakvizsgát letette,
- legalább háromévi közjegyző-helyettesi gyakorlatot igazol (ennek megfelel legalább hároméves bírói, ügyészi, ügyvédi, jogtanácsosi vagy közjegyzői gyakorlat),

– akivel szemben a módosított Ktv. 7. §-ában meghatározott összeférhetlenségi ok nem áll fenn, illetőleg amennyiben fennáll, vállalja, hogy kinevezése esetén azt az eskütétel időpontjáig megszünteti, aki vállalja, hogy kinevezésekor, majd ezt követően háromévente – az esedékességtől számított 30 napon belül – vagyonyilatkozatot tesz.

A pályázathoz mellékelni kell:

- a kinevezési feltételek fennállását igazoló okiratok hiteles másolatát,
- az összeférhetlenség kinevezés esetére vállalt megszüntetésére vonatkozó nyilatkozatot (módosított Ktv. 17. §),
- kézzel írott részletes szakmai önéletrajzot,
- annak igazolását, hogy a pályázónak adó- és társadalombiztosítási tartozása nincs.

A pályázók szakmai felkészültségét a közjegyzői kamara elnöksége személyes meghallgatás során fogja vizsgálni.

Pályázati határidő: 2008. június 15.

A pályázatok az alábbi címre kell benyújtani: Szegedi Közjegyzői Kamara elnöksége, 6721 Szeged, Osztrovsky u. 16. 1/2.

Tájékoztatók

**Az Állampusztai Országos
Büntetés-végrehajtási Intézet
alapító okirata**

Az Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet.
2. Az Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.
3. Székhelye: 6327 Állampuszt.
4. Létesítés éve: 1886.
5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:
  - Külön kijelölés által meghatározott körben
  - a) az előzetes letartóztatással,
  - b) a felnőtt korú férfi elítéltek fegyház, börtön és fogház fokozatú szabadságvesztésével összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása, továbbá
  - c) jogszabályban meghatározott körben elzárás végrehajtása.

6. Az Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. Az Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. Az Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. Az Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. Az Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. Az Állampusztai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Bács-Kiskun Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Bács-Kiskun Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján

– a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Bács-Kiskun Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet.

2. A Bács-Kiskun Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 6001 Kecskemét, Mátyási u. 2.

4. Létesítés éve: 1904.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével,

c) az elzárással, továbbá

d) az anya-gyermek részleggel

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Bács-Kiskun Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Bács-Kiskun Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Bács-Kiskun Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Bács-Kiskun Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

12. A Bács-Kiskun Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Bács-Kiskun Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

A Balassagyarmati Fegyház és Börtön alapító okirata

A Balassagyarmati Fegyház és Börtön alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Balassagyarmati Fegyház és Börtön.

2. A Balassagyarmati Fegyház és Börtön az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 2660 Balassagyarmat, Madách u. 2.

4. Létesítés éve: 1847.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) a felnőtt korú férfi elítéltek fegyház és börtön fokozott szabadságvesztésével, valamint

c) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Balassagyarmati Fegyház és Börtön tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Balassagyarmati Fegyház és Börtön a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Balassagyarmati Fegyház és Börtön szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Balassagyarmati Fegyház és Börtön vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Balassagyarmati Fegyház és Börtön a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Balassagyarmati Fegyház és Börtön megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet.

2. A Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 7601 Pécs, Papnövelde u. 7.

4. Létesítés éve: 1884.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével, továbbá

c) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

- 8423 Igazságügy, bíróság
- 8621 Általános járóbeteg-ellátás
- 8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás
- 8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás
- 8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

- 842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium
1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága
1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.)

88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet.

2. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 3501 Miskolc, Fazekas u. 4.

4. Létesítés éve: 1902.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével, továbbá

c) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

- 8423 Igazságügy, bíróság
- 8621 Általános járóbeteg-ellátás
- 8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás
- 8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás
- 8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

- 842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium
1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága
1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

12. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

A Békés Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Békés Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Békés Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet.

2. A Békés Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 5701 Gyula, Béke sugárút 38.

4. Létesítés éve: 1899.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével, továbbá

c) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása,

d) a büntetés-végrehajtási szervezet személyi állománya számára foglalkozás-egészségügyi szolgáltatás keretében nyújtott orvosi rehabilitáció feltételeinek biztosítása.

6. A Békés Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 *Igazságügy, bíróság*

8621 *Általános járóbeteg-ellátás*

8622 *Szakorvosi járóbeteg-ellátás*

8623 *Fogorvosi járóbeteg-ellátás*

8690 *Egyéb humán-egészségügyi ellátás*

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 *Büntetés-végrehajtási tevékenység*

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Békés Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Békés Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Békés Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Békés Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Békés Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Budapesti Fegyház és Börtön alapító okirata

A Budapesti Fegyház és Börtön alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Budapesti Fegyház és Börtön.

2. A Budapesti Fegyház és Börtön az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 1108 Budapest X., Kozma u. 13.

4. Létesítés éve: 1896.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

- a) az előzetes letartóztatással,
- b) a felnőtt korú férfi elítéltek fegyház és börtön fokoza-tú szabadságvesztésével, valamint
- c) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Budapesti Fegyház és Börtön tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolá-sa alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Mi-nisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Budapesti Fegyház és Börtönt az igazságügyi és rendészeti miniszter által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli. A parancsnok személyére a büntetés-végrehaj-tás országos parancsnoka tesz előterjesztést.

10. A Budapesti Fegyház és Börtön szervezeti és műkö-dési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó ren-delkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az in-tézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Budapesti Fegyház és Börtön vállalkozási tevé-kenységet nem folytat.

12. A Budapesti Fegyház és Börtön a részére jóváha-gyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Budapesti Fegyház és Börtön megszüntetése ese-tén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

A Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási Központja alapító okirata

A Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási Központja alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők sze-rint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási Központja.

2. A Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási Központ-ja az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 1108 Budapest X., Újhegyi út 9–11.

4. Létesítés éve: 1996.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, ren-deltetése:

A büntetés-végrehajtási szervek személyi állománya alap- és középfokú szakmai oktatása, szakképzése, to-vábbképzése, szakmai vizsgáztatása.

6. A Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási Központ-ja tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolá-sa alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8559 M.n.s. Egyéb oktatás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Mi-nisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási Központ-ját a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kine-vezett igazgató vezeti és képviseli.

10. A Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási Köz-pontjának szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t az igazgató az alapító okirat hatálybalépését kö-vető 30 napon belül készíti elő és az országos parancsnok hagyja jóvá.

11. A Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási Köz-pontja vállalkozási tevékenységet nem folytat.

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

12. A Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási Központja a részére jóváhagyott előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Büntetés-végrehajtási Szervezet Oktatási Központjának megszűnése esetén jogutódja – a vagyoni jogok és kötelezettségek tekintetében – a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

A Büntetés-végrehajtás Központi Kórház alapító okirata

A Büntetés-végrehajtás Központi Kórház alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Büntetés-végrehajtás Központi Kórház (Tököl)

2. A Büntetés-végrehajtás Központi Kórház (Tököl) az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 2313 Tököl, Ráckevei u. 6.

4. Létesítés éve: 1961.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

a) a büntetés-végrehajtási intézetekből beutalt beteg fogvatartottak, valamint Budapest és Pest megye területéről orvosi kivizsgálás, megfigyelés és – terhesség-megszakítás kivételével – műtét céljából a rendőrségi fogdán elhelyezett előzetes letartóztatottak egészségügyi ellátása,

b) a büntetés-végrehajtás szervezetén belül a fogvatartottak egészségügyi alapellátásának, valamint a Nagyfai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet krónikus utókezelő részlegének szakmai felügyelete, továbbá

c) a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága által megállapított keret terhére a nagy értékű orvosi műszerek és egészségügyi fogyóanyagok beszerzése.

6. A Büntetés-végrehajtás Központi Kórház (Tököl) tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 *Igazságügy, bíróság*

8610 *Fekvőbeteg-ellátás*

8621 *Általános járóbeteg-ellátás*

8622 *Szakorvosi járóbeteg-ellátás*

8623 *Fogorvosi járóbeteg-ellátás*

8690 *Egyéb humán-egészségügyi ellátás*

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

c) A közegészségügyi, járványügyi és egészségvédelmi tevékenység, valamint az egészségügyi ellátás felett felügyeletet gyakorló szerv: Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Közép-Magyarországi Regionális Intézete, 1138 Budapest XIII., Váci út 174.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Büntetés-végrehajtás Központi Kórház (Tököl) a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett főigazgató-főorvos vezeti és képviseli.

10. A Büntetés-végrehajtás Központi Kórház (Tököl) szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a főigazgató-főorvos az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Büntetés-végrehajtás Központi Kórház (Tököl) vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Büntetés-végrehajtás Központi Kórház (Tököl) a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett részjogkörrel rendelkező, részben önállóan gazdálkodó költségvetési szerv, amelynek egyes, a középírányító szerv által jóváhagyott megállapodásban rögzített pénzügyi-gazdasági feladatait a Fiatalkorúak Büntetés-végrehajtási Intézete (Tököl) látja el.

13. A Büntetés-végrehajtás Központi Kórház (Tököl) megszűntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

**A Fiatalokorúak Regionális
Büntetés-végrehajtási Intézete (Kecskemét)
alapító okirata**

A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézete (Kecskemét) alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézete (Kecskemét).

2. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézete (Kecskemét) az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 6000 Kecskemét, Wéber Ede u. 2.

4. Létesítés ideje: 1997. július 15.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

a) a fiatalokorú női fogvatartottak,

b) a Bács-Kiskun, Békés, Csongrád és Jász-Nagykun Szolnok megyékben lakó fiatalokorú férfi fogvatartottak előzetes letartóztatásával, valamint szabadságvesztésével összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézete (Kecskemét) tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézetét (Kecskemét) a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett igazgató vezeti és képviseli.

10. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézete (Kecskemét) szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t az igazgató az intézet nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

* Az intézet alapítása a Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézete (Kecskemét) alapításáról szóló 22/1997. (VII. 15.) IM rendelettel történt.

11. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézete (Kecskemét) vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézete (Kecskemét) a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett részjogkörrel rendelkező, részben önállóan gazdálkodó költségvetési szerv, amelynek egyes, a középírányító szerv által jóváhagyott megállapodásban rögzített pénzügyi-gazdasági feladatait a Bács-Kiskun Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet látja el.

13. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézete (Kecskemét) megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

*Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter*

**A Fiatalokorúak Regionális
Büntetés-végrehajtási Intézete (Pécs)
alapító okirata**

A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézete (Pécs) alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézete (Pécs).

2. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézete (Pécs) az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 7621 Pécs, Papnövelde u. 9–11.

4. Létesítés ideje: 2006. szeptember 25.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

a) fiatalokorú férfi és női fogvatartottak

a) előzetes letartóztatásával, valamint

b) szabadságvesztésével

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézete (Pécs) tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján:

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján:

842340 büntetés-végrehajtási tevékenység.

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium
1055 Budapest V., Kossuth tér 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerve:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága
1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: az igazságügyi és rendészeti miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértésben.*

9. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézetét (Pécs) a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett igazgató vezeti és képviseli.

10. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézet (Pécs) szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t az igazgató az intézet nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézet (Pécs) vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézet (Pécs) a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett részjogkörrel rendelkező, részben önállóan gazdálkodó költségvetési szerv, amelynek egyes, a közép-irányító szerv által jóváhagyott megállapodásban rögzített pénzügyi-gazdasági feladatait a Baranya Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet látja el.

13. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézet (Pécs) megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézet (Pécs) alapításáról szóló 22/2006. (IX. 25.) IRM rendelettel történt.

A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézet (Szirmabesenyő) alapító okirata

A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézet (Szirmabesenyő) alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézet (Szirmabesenyő).

2. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézet (Szirmabesenyő) az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 3711 Szirmabesenyő, Miskolci út 3.

4. Létesítés ideje: 2002. március 26.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

a) a Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, Hajdú-Bihar megyében, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében és Heves megyében lakó fiatalokorú férfi fogvatartottak szabadságvesztésével, valamint

b) a Borsod-Abaúj-Zemplén megyében eljáró bíróságok rendelkezése alapján fogvatartott fiatalokorú férfiak előzetes letartóztatásával

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézet (Szirmabesenyő) tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium
1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága
1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviseletében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézetét (Szirmabesenyő) a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett igazgató vezeti és képviseli.

10. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézet (Szirmabesenyő) szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t az igazgató az alapító okirat nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Fiatalokorúak Regionális Intézet (Szirmabesenyő) vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézet (Szirmabesenyő) a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett részjogkörrel rendelkező, részben önállóan gazdálkodó költségvetési szerv, amelynek egyes,

* Az intézet alapítása a Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézet (Szirmabesenyő) alapításáról és a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratának módosításáról szóló 3/2002. (III. 26.) IM rendelettel történt.

a középírányító szerv által jóváhagyott megállapodásban rögzített pénzügyi-gazdasági feladatait a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet látja el.

13. A Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézete (Szirmabesenyő) megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

**A Fiatalokorúak Büntetés-végrehajtási Intézete
(Tököl)
alapító okirata**

A Fiatalokorúak Büntetés-végrehajtási Intézete (Tököl) alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Fiatalokorúak Büntetés-végrehajtási Intézete (Tököl).

2. A Fiatalokorúak Büntetés-végrehajtási Intézete (Tököl) az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 2313 Tököl, Ráckevei u. 6.

4. Létesítés éve: 1963.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

I. a) a fiatalokorú fogvatartottak előzetes letartóztatásával,

b) a fiatalokorú elítéltek szabadságvesztésével,

c) felnőtt korú férfi elítéltek börtön fokozatú szabadságvesztésével,

d) jogszabályban meghatározott körben elzárás végrehajtásával,

e) a HIV-fertőzött női és férfi fogvatartottak előzetes letartóztatásával, továbbá

f) a HIV-fertőzött női és férfi elítéltek fogház, börtön és fegyház fokozatú szabadságvesztésével

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

II. Elkülönített részén katonai fogdaként működik.

Ennek keretében a Büntető Törvénykönyv 122. §-a (1) bekezdésében meghatározott katonák, valamint a magyar büntető joghatóság alá tartozó szövetséges fegyveres erő tagjának

a) előzetes letartóztatásával,

b) elzárásával,

c) szabadságvesztésével

kapcsolatos büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Fiatalokorúak Büntetés-végrehajtási Intézete (Tököl) tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján:

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján:

842340 büntetés-végrehajtási tevékenység.

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium
1055 Budapest V., Kossuth tér 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerve:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága
1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Fiatalokorúak Büntetés-végrehajtási Intézetét (Tököl) a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett igazgató vezeti és képviseli.

10. A Fiatalokorúak Büntetés-végrehajtási Intézete (Tököl) szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t az igazgató az intézet nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Fiatalokorúak Büntetés-végrehajtási Intézete (Tököl) vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Fiatalokorúak Büntetés-végrehajtási Intézete (Tököl) a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok fellett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Fiatalokorúak Büntetés-végrehajtási Intézete (Tököl) megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet.

2. A Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 1055 Budapest V., Nagy Ignác u. 5–11.

4. Létesítés éve: 1891.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással, valamint

b) a biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézetet az igazságügyi és rendészeti miniszter által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli. A parancsnok személyére a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka tesz előterjesztést.

10. A Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

11. A Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Fővárosi Büntetés-végrehajtási Intézet megszűntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

A Győr-Moson-Sopron Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Győr-Moson-Sopron Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Győr-Moson-Sopron Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet.

2. A Győr-Moson-Sopron Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 9021 Győr, Jókai u. 18.

4. Létesítés éve: 1886.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével, továbbá

c) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Győr-Moson-Sopron Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium
1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága
1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Győr-Moson-Sopron Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Győr-Moson-Sopron Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Győr-Moson-Sopron Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Győr-Moson-Sopron Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Győr-Moson-Sopron Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Hajdú-Bihar Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Hajdú-Bihar Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Hajdú-Bihar Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet.

2. A Hajdú-Bihar Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 4024 Debrecen, Iparkamara u. 1.

4. Létesítés éve: 1895.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével, továbbá

c) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Hajdú-Bihar Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 *Igazságügy, bíróság*

8621 *Általános járóbeteg-ellátás*

8622 *Szakorvosi járóbeteg-ellátás*

8623 *Fogorvosi járóbeteg-ellátás*

8690 *Egyéb humán-egészségügyi ellátás*

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 *Büntetés-végrehajtási tevékenység*

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium
1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága
1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Hajdú-Bihar Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Hajdú-Bihar Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Hajdú-Bihar Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Hajdú-Bihar Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Hajdú-Bihar Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Heves Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Heves Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Heves Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet.

2. A Heves Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 3301 Eger, Törvényház u. 2.

4. Létesítés éve: 1908.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) a felnőtt korú női elítéltek börtön fokozatú szabadságvesztésével,

c) biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével, továbbá

d) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Heves Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Heves Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Heves Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Heves Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Heves Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Heves Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

Az Igazságügyi Megfigyelő és Elmeógyógyító Intézet alapító okirata

Az Igazságügyi Megfigyelő és Elmeógyógyító Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Igazságügyi Megfigyelő és Elmeógyógyító Intézet

2. Az Igazságügyi Megfigyelő és Elmeógyógyító Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 1108 Budapest XIV., Kozma u. 13.

4. Létesítés éve: 1896.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

a) a büntetés-végrehajtási intézetekben fogvatartottak ideg- és elmeógyógyászati ellátása,

b) a kényszergyógykezelésre, az ideiglenes kényszergyógykezelésre utalt betegek és a szabadságvesztés végrehajtása alatt elmebetegé vált elítéltek gyógykezelése,

c) az előzetes letartóztatottak elmeállapotának megfigyelése a Be. 107. §-a alapján,

d) a kényszergyógyításra utalt, a Btk. 24. § (2) bekezdése alapján korlátozott beszámítási képességű, valamint a személyiségzavarban szenvedő fogvatartottak központi kivizsgálása, és gyógyítása, továbbá

e) a munkaterápiás rehabilitációs tevékenység ellátása.

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

6. Az Igazságügyi és Elmeógyógyító Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

- 8423 Igazságügy, bíróság
- 8610 Fekvőbeteg-ellátás
- 8621 Általános járóbeteg-ellátás
- 8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás
- 8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás
- 8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

- 842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

c) A közegészségügyi, járványügyi és egészségvédelmi tevékenység, valamint az egészségügyi ellátás felett felügyeletet gyakorló szerv: Állami Népegészségügyi és Tisztiorvosi Szolgálat Országos Népegészségügyi Központ, 1138 Budapest XIII., Váci út 174.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. Az Igazságügyi Megfigyelő és Elmeógyógyító Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett főigazgató-főorvos vezeti és képviseli.

10. Az Igazságügyi Megfigyelő és Elmeógyógyító Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a főigazgató-főorvos az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Igazságügyi Megfigyelő és Elmeógyógyító Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Igazságügyi Megfigyelő és Elmeógyógyító Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett részjogkörrel rendelkező, részben önállóan gazdálkodó költségvetési szerv, amelynek egyes, a középírányító szerv által jóváhagyott megállapodásban rögzített pénzügyi-gazdasági feladatait a Budapesti Fegyház és Börtön látja el.

13. A Igazságügyi Megfigyelő és Elmeógyógyító Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet.

2. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 5001 Szolnok, Dózsa Gy. u. 2.

4. Létesítés éve: 1902.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével, továbbá

c) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöli ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

A Kalocsai Fegyház és Börtön alapító okirata

A Kalocsai Fegyház és Börtön alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Kalocsai Fegyház és Börtön.

2. A Kalocsai Fegyház és Börtön az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 6300 Kalocsa, Szt. István u. 26.

4. Létesítés éve: 1950.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,
b) a felnőtt korú női elítéltek fegyház és börtön fokozatú szabadságvesztésével,

c) a női elítéltek életfogytig tartó szabadságvesztésével,
d) a gyógyító nevelő csoportba helyezett női elítéltek szabadságvesztésével,

e) a férfi elítéltek börtönfokozatú szabadságvesztésével összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása, továbbá

f) jogszabályban meghatározott körben elzárás végrehajtása.

6. A Kalocsai Fegyház és Börtön tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Kalocsai Fegyház és Börtön a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Kalocsai Fegyház és Börtön szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Kalocsai Fegyház és Börtön vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Kalocsai Fegyház és Börtön a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Kalocsai Fegyház és Börtön megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöli ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* A intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Közép-Dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet.

2. A Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. a) Székhelye: 2471 Baracska-Annamajor

b) Telephelye: 8003 Székesfehérvár, Szekfü Gy. u. 2.
2462 Martonvásár, Tordasi út.

4. Létesítés éve: 1953.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) a felnőtt korú férfi elítéltek fegyház, börtön és fogház fokozatú szabadságvesztésével,

c) biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével, továbbá

d) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység.

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézet nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önálló gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Közép-dunántúli Országos Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

A Márianosztrai Fegyház és Börtön alapító okirata

A Márianosztrai Fegyház és Börtön alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Márianosztrai Fegyház és Börtön.

2. A Márianosztrai Fegyház és Börtön az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 2629 Márianosztra, Pálosok tere 1.

4. Létesítés éve: 1858.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) a felnőtt korú férfi elítéltek fegyház és börtön fokozatú szabadságvesztésével összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása, továbbá

c) jogszabályban meghatározott körben elzárás végrehajtása.

6. A Márianosztrai Fegyház és Börtön tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt, amelyet módosított a 40/2007. (VII. 14.) IRM rendelet.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Márianosztrai Fegyház és Börtön a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Márianosztrai Fegyház és Börtön szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Márianosztrai Fegyház és Börtön vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Márianosztrai Fegyház és Börtön a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Márianosztrai Fegyház és Börtön megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Nagyfai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Nagyfai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Nagyfai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet.

2. A Nagyfai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 6750 Nagyfa.

4. Létesítés éve: 1990.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) a felnőtt korú férfi elítéltek fegyház, börtön és fogház fokozatú szabadságvesztésével,

c) az egészségügyi utókezelésre szoruló fogvatartottak ellátásával

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása, továbbá

d) jogszabályban meghatározott körben elzárás végrehajtása.

6. A Nagyfai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 *Igazságügy, bíróság*

8610 *Fekvőbeteg-ellátás*

8621 *Általános járóbeteg-ellátás*

8622 *Szakorvosi járóbeteg-ellátás*

8623 *Fogorvosi járóbeteg-ellátás*

8690 *Egyéb humán-egészségügyi ellátás*

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 *Büntetés-végrehajtási tevékenység*

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

c) a krónikus utókezelő részleg felett szakmai felügyeletet gyakorló szerv:

Büntetés-végrehajtás Központi Kórház (Tököl)

2313 Tököl, Ráckevei u. 6.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Nagyfai Országos Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Nagyfai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Nagyfai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Nagyfai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Nagyfai Országos Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága alapító okirata

A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága.

2. A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 1054 Budapest, Steindl Imre u. 8.

4. Létesítés éve: 1952.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

a) a büntetés-végrehajtási szervek szolgálati feladatai végrehajtásának – így különösen a fogva tartás biztonságával, a fogvatartottak nevelésével, foglalkoztatásával, egészségügyi ellátásával, szállításával és nyilvántartásával kapcsolatos tevékenységeknek – felügyelete, ellenőrzése és szakmai irányítása,

b) a büntetés-végrehajtási szervek központi anyagi-technikai ellátása,

c) a büntetés-végrehajtási szervezet költségvetésének keretei között a büntetés-végrehajtási szervek feladatainak ellátásához szükséges feltételek biztosítása.

6. A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságának tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnokságát az igazságügyi és rendészeti miniszter által kinevezett országos parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési

Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t az alapító okirat nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül az igazságügyi és rendészeti miniszter hagyja jóvá.

11. A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési, középírányító szerv.

13. A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága megszűntetése esetén jogutódot az alapító jelöli ki.

*Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter*

A Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet.

2. A Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 2407 Dunaujváros-Pálhalma.

4. Létesítés éve: 1951.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) a felnőtt korú férfi elítéltek fegyház, börtön és fogház fokozatú szabadságvesztésével,

c) a női elítéltek börtön és fogház fokozatú szabadságvesztésével, továbbá

d) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

* A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet az igazságügyi és rendészeti miniszter által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli. A parancsnok személyére a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka tesz előterjesztést.

10. A Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Pálhalmi Országos Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Büntetés-végrehajtási Szervezet Továbbképzési és Rehabilitációs Központja alapító okirata

A Büntetés-végrehajtási Szervezet Továbbképzési és Rehabilitációs Központja alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Büntetés-végrehajtási Szervezet Továbbképzési és Rehabilitációs Központja.

2. A Büntetés-végrehajtási Szervezet Továbbképzési és Rehabilitációs Központja az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. a) Székhelye: 2098 Pilisszentkereszt, Pomázi u. 6.

b) Telephelye: 7275 Igal, Gábor u. 6.

4. Létesítés éve: 1975.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

a) a büntetés-végrehajtási szervezet személyi állománya továbbképzésének, továbbá

b) a büntetés-végrehajtási feladatok ellátását elősegítő továbbképzések, szakmai értekezletek, konferenciák szervezése, a résztvevőknek szállás és étkezés biztosítása, valamint

c) orvosi rehabilitáció, illetve rekreáció biztosítása a foglalkozás-egészségügyi szolgáltatás keretében.

6. A Büntetés-végrehajtási Szervezet Továbbképzési és Rehabilitációs Központja tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

8559 M. n. s. egyéb oktatás

5590 Egyéb szálláshely-szolgáltatás

5629 Egyéb vendéglátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Büntetés-végrehajtási Szervezet Továbbképzési és Rehabilitációs Központját a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett igazgató vezeti és képviseli.

10. A Büntetés-végrehajtási Szervezet Továbbképzési és Rehabilitációs Központja szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t az igazgató az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Büntetés-végrehajtási Szervezet Továbbképzési és Rehabilitációs Központja vállalkozási tevékenységet nem folytat.

* A jogelőd alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

12. A Büntetés-végrehajtási Szervezet Továbbképzési és Rehabilitációs Központja a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Büntetés-végrehajtási Szervezet Továbbképzési és Rehabilitációs Központja megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

A Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön alapító okirata

A Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön.

2. A Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 3981 Sátoraljaújhely, Kazinczy u. 35.

4. Létesítés éve: 1900.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) a felnőtt korú férfi elítéltek fegyház és börtön fokozott szabadságvesztésével összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása, továbbá

c) jogszabályban meghatározott körben elzárás végrehajtása.

6. A Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Sátoraljaújhelyi Fegyház és Börtön megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Sopronkőhidai Fegyház és Börtön alapító okirata

A Sopronkőhidai Fegyház és Börtön alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Sopronkőhidai Fegyház és Börtön.

2. A Sopronkőhidai Fegyház és Börtön az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 9407 Sopronkőhida, Pesti Barnabás u. 25.

4. Létesítés éve: 1886.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) a felnőtt korú férfi elítéltek fegyház és börtön fokozott szabadságvesztésével összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása, továbbá

c) jogszabályban meghatározott körben elzárás végrehajtása.

6. A Sopronkőhidai Fegyház és Börtön tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Sopronkőhidai Fegyház és Börtönt az igazságügyi és rendészeti miniszter által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli. A parancsnok személyére a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka tesz előterjesztést.

10. A Sopronkőhidai Fegyház és Börtön szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Sopronkőhidai Fegyház és Börtön vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Sopronkőhidai Fegyház és Börtön a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Sopronkőhidai Fegyház és Börtön megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Somogy Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Somogy Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Somogy Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet

2. A Somogy Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 7401 Kaposvár, Kossuth L. u. 19.

4. Létesítés éve: 1905.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével, továbbá

c) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Somogy Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Somogy Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Somogy Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Somogy Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Somogy Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Somogy Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet

2. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 4401, Nyíregyháza, Bujtos u. 5.

4. Létesítés éve: 1891.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével, továbbá

c) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Szegedi Fegyház és Börtön alapító okirata

A Szegedi Fegyház és Börtön alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Szegedi Fegyház és Börtön.

2. A Szegedi Fegyház és Börtön az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 6724 Szeged, Mars tér 13.

4. Létesítés éve: 1884.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

- a) az előzetes letartóztatással,
- b) a felnőtt korú férfi elítéltek fegyház és börtön fokozatú szabadságvesztésével,
- c) a férfi elítéltek életfogytig tartó szabadságvesztésével, továbbá
- d) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Szegedi Fegyház és Börtön tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

- 8423 Igazságügy, bíróság
- 8621 Általános járóbeteg-ellátás
- 8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás
- 8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás
- 8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

- 842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium
1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága
1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Szegedi Fegyház és Börtönt az igazságügyi és rendészeti miniszter által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli. A parancsnok személyére a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka tesz előterjesztést.

10. A Szegedi Fegyház és Börtön szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Szegedi Fegyház és Börtön vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Szegedi Fegyház és Börtön a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Szegedi Fegyház és Börtön megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

A Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet.

2. A Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. § (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 4450 Tiszalök, Kossuth Lajos u. 124.

4. Létesítés ideje: 2007. június 28.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

a) a felnőtt korú férfi elítéltek fegyház, börtön és fogház fokozatú szabadságvesztésével, továbbá

b) jogszabályban meghatározott körben az elzárással összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

- 8423 Igazságügy, bíróság
- 8621 Általános járóbeteg-ellátás
- 8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás
- 8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás
- 8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

- 842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium
1055 Budapest V., Kossuth tér 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerve:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága
1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: az igazságügyi és rendészeti miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértésben.*

9. A Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az alapító okirat nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

* Az intézet alapítása a Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet alapításáról szóló 34/2007. (VI. 28.) IRM rendelettel történt.

11. A Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Tiszalöki Országos Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

A Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet

2. A Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 7101 Szekszárd, Béla tér 4.

4. Létesítés éve: 1895.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével, továbbá

c) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Tolna Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Váci Fegyház és Börtön alapító okirata

A Váci Fegyház és Börtön alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Váci Fegyház és Börtön.

2. A Váci Fegyház és Börtön az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 2601 Vác, Köztársaság u. 62–64.

4. Létesítés éve: 1855.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) a felnőtt korú férfi elítéltek fegyház és börtön fokozható szabadságvesztésével összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása, továbbá

c) jogszabályban meghatározott körben elzárás végrehajtása.

6. A Váci Fegyház és Börtön tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Váci Fegyház és Börtönt az igazságügyi és rendészeti miniszter által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli. A parancsnok személyére a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka tesz előterjesztést.

10. A Váci Fegyház és Börtön szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Váci Fegyház és Börtön vállalkozási tevékenységét nem folytat.

12. A Váci Fegyház és Börtön a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Váci Fegyház és Börtön megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

A Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet

2. A Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 8200 Veszprém, Külső-Kádártai út 12.

4. Létesítés éve: 1858.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével, továbbá

c) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Veszprém Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

A Zala Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okirata

A Zala Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet alapító okiratát az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: Áht.) 88. §-a alapján – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – a következők szerint adom ki:

1. A költségvetési szerv neve: Zala Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet

2. A Zala Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet az Áht. 87. §-ának (1) bekezdése szerint költségvetési szerv, jogi személy.

3. Székhelye: 8901 Zalaegerszeg, Várkör 4.

4. Létesítés éve: 1909.

5. Állami feladatként ellátandó alaptevékenysége, rendeltetése:

Külön kijelölés által meghatározott körben

a) az előzetes letartóztatással,

b) biztonsági és egyéb fontos okból elhelyezett elítéltek szabadságvesztésével, továbbá

c) az elzárással

összefüggő büntetés-végrehajtási feladatok ellátása.

6. A Zala Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet tevékenységi köre:

a) a Központi Statisztikai Hivatal szakágazati besorolása alapján

8423 Igazságügy, bíróság

8621 Általános járóbeteg-ellátás

8622 Szakorvosi járóbeteg-ellátás

8623 Fogorvosi járóbeteg-ellátás

8690 Egyéb humán-egészségügyi ellátás

b) államháztartási szakágazat alapján

842340 Büntetés-végrehajtási tevékenység

7. a) Felügyeleti szerve:

Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium

1055 Budapest V., Kossuth tér. 4.

b) Szakfelügyeletet ellátó szerv:

Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága

1054 Budapest V., Steindl Imre u. 8.

8. Alapítója: a Magyar Köztársaság Igazságügyi Minisztériumának képviselőjében – a pénzügyminiszterrel egyetértésben – az igazságügy-miniszter.*

9. A Zala Megyei Büntetés-végrehajtási Intézetet a büntetés-végrehajtás országos parancsnoka által kinevezett parancsnok vezeti és képviseli.

10. A Zala Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet szervezeti és működési rendjét, belső és külső kapcsolataira vonatkozó rendelkezéseket a Szervezeti és Működési Szabályzat (SZMSZ) határozza meg. Az SZMSZ-t a parancsnok az intézmény nyilvántartásba történő bejegyzését követő 30 napon belül készíti el.

11. A Zala Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet vállalkozási tevékenységet nem folytat.

12. A Zala Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet a részére jóváhagyott költségvetési előirányzatok felett teljes jogkörrel rendelkező, önállóan gazdálkodó költségvetési szerv.

13. A Zala Megyei Büntetés-végrehajtási Intézet megszüntetése esetén az alapító jogutódot jelöl ki.

Dr. Draskovics Tibor s. k.,
igazságügyi és rendészeti miniszter

* Az intézet alapítása a büntetés-végrehajtási szervek alapító okiratainak kiadásáról, módosításáról szóló 20/1997. (VII. 8.) IM rendelet mellékletében történt.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A jogalkotásról szóló 1987. évi XI. törvény rendelkezik – többek között – a Magyar Köztársaság Kormánya hivatalos lapjának, a **Határozatok Tárá**nak megjelentetéséről.

A Határozatok Tárát szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal a Szerkesztőbizottság közreműködésével, évente mintegy 60 alkalommal jelenik meg.

A Határozatok Tára a Kormánynak azokat a határozatait (kétezres) közli, amelyeknek közzétételét a Kormány elrendelte, továbbá tartalmazza a miniszterelnök határozatait, a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter határozatait, valamint a minisztériumok, az országos hatáskörű szervek, az önkormányzatok közleményeit, hirdetményeit, különféle tájékoztatóit, továbbá azokat a közleményeket stb., amelyeket a Miniszterelnöki Hivatal vezető miniszter engedélyez.

Éves előfizetési díja 2008. évre: 26 460 Ft áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu). Előfizetésben megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem a

HATÁROZATOK TÁRA

című lapot ..... példányban.

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házszám: .....

Az ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma: .....

2008. évi előfizetési díj egy évre: 26 460 Ft áfával.

fél évre: 13 230 Ft áfával.

Csekket kérek a befizetéshez.

Kérjük, a négyzetbe történő X bejelöléssel jelezze az előfizetés időtartamát!

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés: .....

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette

Bárd Károly

**Emberi jogok
és büntető igazságszolgáltatás
Európában**

**A tisztességes eljárás büntetőügyekben
– emberijog-dogmatikai
értekezés
című könyvét**

A tisztességes eljárás elméleti kérdései és gyakorlati érvényesülése iránt érdeklődők előtt – eddig megjelent kötetei révén – már jól ismert szerző a könyv borítóján ekképpen ajánlja az olvasók figyelmébe tanulmányát:

„A könyv írásának kezdetén elsősorban az foglalkoztatott, hogy mennyiben járulhat hozzá a strasbourgi Emberi Jogi Bíróság az európai államok igazságszolgáltatási rendszereinek közelítéséhez. A vizsgálat során aztán olyan alapvető kérdésekkel szembesültem, mint az igazságszolgáltatás szerepe a demokráciában, a tisztességes eljáráshoz való jog helye az alapjogok rendszerében vagy a jogokról való lemondás és annak korlátai. Elsősorban a strasbourgi esetjog alapján elemzem a tisztességes eljárás azon elemeit, amelyek értelmezésében mind a mai napig bizonytalanság észlelhető a magyar joggyakorlatban: mit kíván a bírói pártatlanság, hogyan teremthető meg az összhang a véleménynyilvánítás szabadsága és a bíróságok tekintélyének megőrzése iránti érdek között, mi legyen a törvénysértően megszerzett bizonyítékok sorsa, meddig terjed a hallgatás joga? Nos, ezekről a kérdésekről szól a könyv. Meg sok minden másról....”

A kötet 320 oldal terjedelmű, ára **7938 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Magyar Közlöny Kiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6., tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. szám (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELÉS

Megrendelem

Bárd Károly

**Emberi jogok
és büntető igazságszolgáltatás
Európában**

című, 320 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **7938 forint** áfával) ..... példányban, és kérem, juttassák el az alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házszám: .....

Ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés: .....

.....

cégszerű aláírás

KÖNYVISMERTETŐ

Dr. Holló András és dr. Balogh Zsolt 1994-ben határozták el először, hogy az Alkotmány tételeihez rendellen közreadják az alkotmánybírói gyakorlat – főként elvi tételeket tartalmazó – vázlatát:

Az értelmezett Alkotmány

című könyvet. Az ötéves ítélezési gyakorlat összefoglalásáról megjelent kötet pozitív szakmai visszhangja bátorította a szerkesztőket, hogy újabb öt év elteltével megjelentették a második kötetet. Ezt a munkát sokan forgatták mindazok, akiknek az alkotmányjogi ismeretek folyamatos frissítése megkerülhetetlen, de azok is, akik csupán érdeklődtek az Alkotmánybírói gyakorlat tevékenységéről, jogfejlesztő ítélezéséről.

Ismét eltelt öt év. A szerkesztők úgy döntöttek, hogy – immár hagyományként – elkészítik a tizenöt éves gyakorlat összefoglalását. E harmadik kötet megfelelő kiindulópontot jelent annak megismerésében, hogy az Alkotmány egyes rendelkezései miként hatályosultak a gyakorlatban, az Alkotmány szabályaiból milyen elvi következtetések adódnak az államszervezet, a jogrendszer működését illetően. A tizenöt éves gyakorlat összefoglalása pedig ebben szilárd hátteret jelent.

Ajánljuk e könyvet a jogalkotás szakembereinek, a jogalkalmazóknak, elsősorban a bírácoknak, ügyészeknek, az önkormányzatoknál dolgozó jogászoknak, ügyvédeknek, valamint az egyetemi oktatóknak és hallgatóknak egyaránt. A jelölt szakmai kör mindennapi munkáját elősegítő könyv olyan „kivonat”, amely az alkotmánybírói gyakorlat ismertetésén keresztül – a szerkesztők reményei szerint – az alkotmányos jogállam működéséhez elengedhetetlen értékrenddel is megismertet.

Példányonként megvásárolható a Magyar Közlöny Kiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük **Az értelmezett Alkotmány** című kiadványt (ára: **8832 Ft** áfával) ..... példányban, és kérjük juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házszám: .....

Ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma: .....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutaljuk.

Keltezés: .....

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó kiadásában

MEGJELENT

AZ UNIÓS PÁLYÁZATOK KÉSZÍTÉSÉNEK MÓDSZERTANA

– pályázati sorvezető helyi önkormányzatok és kistérségi társulások számára –

Magyarországon jelenleg az egyik legnagyobb kihívás az, hogy az európai uniós csatlakozás előnyeivel és lehetőségeivel eredményesen tudunk-e élni. A csatlakozásunk óta eltelt időszak tapasztalatai rendkívül fontosak, hiszen a 2007–2013 közötti programozási időszakban még jelentősebb nagyságrendű támogatás lesz elérhető a helyi önkormányzatok, kistérségi társulások részére.

A pályázatok elkészítése speciális szakértelmet igényel a helyi önkormányzatoktól. A felmérések adatai szerint a pályázó önkormányzatok, többcélú kistérségi társulások megközelítőleg fele maga készíti a pályázati dokumentációkat. Ezen helyi önkormányzatok, többcélú kistérségi társulások mind a pályázatok készítése, mind a már elnyert támogatásokról való elszámolás kapcsán számos esetben segítségre szorulnak, mert nem tudnak megfelelni a szigorú előírásoknak. Ma már igen szoros a pályázati verseny.

Amennyiben a helyi önkormányzatok, kistérségi társulások eredményesen szeretnék elnyerni az EU nyújtotta forrásokat, **gondolkodásmód, szemléletváltásra van szükség.** A **projektszemléletű fejlesztéstervezés** rendkívül kreatív szellemi munka, amely többféle szakismeretet, készséget és szervezett csapatmunkát igényel.

A kiadvány első fejezete „sorvezetőt” ad arra, hogy az **Új Magyarország Fejlesztési Terv (ÚMFT)** és annak **operatív programjai** milyen prioritásokat jelölnek meg, amelyeket a későbbiekben akciótervek részleteznek és központi projektek és pályázatok formájában elérhetők lesznek a kedvezményezettek számára. A projekteknek ugyanis összhangban kell lenniük ezen, valamint a kohézióra vonatkozó közösségi stratégiai iránymutatásokban meghatározott célokkal.

A kötet gerincét képezik a projektkövetelmények, a projektciklus-menedzsment (PCM) elmélet, a PCM típusú tervezés gyakorlata, a stratégiai tervezés módszerei, a logikai kerettervezés, a tevékenység tervezés, a projektcsapat kiválasztása, szerepek, felelőség, hatáskörök, a projektek pénzügyi tervezése, a pályázati információk megszerzése.

A kötetben bemutatásra kerül a **pályázat készítés folyamata**, a pályázat kidolgozása, a pályázatírás lépései. Egy pályázatban egy adott projekt kerül bemutatásra, melynek végrehajtására nyerhetők források. A kiadvány foglalkozik a szerződés előkészítésével, a **Támogatási Szerződés** megkötésével, módosításával.

Különös hangsúlyt helyez a kiadvány a **projektvégrehajtás** szakaszában jelentkező feladatokra, a jelentési kötelezettségekre, a pénzügyi elszámolásra.

A megvalósítás fázisában kiemelt hangsúlyt kapnak az utólagos (kifizetett számlák arányában történő visszautalás) elszámoláshoz szükséges összesítő, bizonylatok, igazolások.

A hatékony és eredményes szakmai, pénzügyi dokumentálást esettanulmányokkal segíti a kiadvány.

A kiadvány egy fejezete külön kitér továbbá azon **közösségi programokra is (pl. Aktív európai polgárságért, LIFE+)**, amelyekre a helyi önkormányzatok nem az ÚMFT keretében, hanem közvetlenül az Európai Bizottsághoz pályázhatnak. Ezen programok keretében kiírt pályázatokra ugyanis speciális szabályok vonatkoznak.

A pályázat nem cél, hanem egy eszköz, azaz olyan konkrét fejlesztésekhez történő társfinanszírozás igénylése, amely hozzájárul a szélesebb közösségek számára is kedvező, kijelölt, közép, vagy hosszú távon elérendő cél megvalósításához.

Reméljük, a hogy hasznos segítséget nyújt a kiadvány a napi pályázatírási és projektmegvalósítási munkánál.

A 256 oldalterjedelmű kiadvány ára: **2961 Ft** áfával.

Példányonként megvásárolható a Magyar Közlöny Kiadó Jogi Könyvesboltjában (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6. Tel./fax: 318-8411), valamint a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem **Az uniós pályázatok készítésének módszertana** című kiadványt (ára: **2961 Ft** + postaköltség), ... példányban, és kérem juttassák el az alábbi címre:

A megrendelő (cég) neve: .....

Címe (város, irányítószám): .....

Utca, házszám: .....

Ügyintéző neve, telefonszáma: .....

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma: .....

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára átutalom.

Keltezés: .....

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
kiadásában megjelenik az

EU-JOGSZABÁLYTÁR

Az EU-Jogszabálytár az Európai Unió magyarra lefordított elsődleges (alapszerződések, csatlakozási okmányok) és másodlagos (az Európai Unió szervei által alkotott jogi aktusok) joganyagát tartalmazza.

Az EU-Jogszabálytár DVD-n a dokumentumok többféle szempont (évszám, Celex-szám, kibocsátó stb.) szerint kereshetők. Az adatbázisból megismerhetők a joganyagok jellemzői (megjelenés adatai, kibocsátó, hatályosság, egyéb lényeges megjegyzések stb.), valamint közvetlenül elérhetők azok kapcsolatai más EU-s, illetve magyar jogszabályokkal.

Az Európai Unió jogában kevésbé jártas felhasználók számára lényeges információkkal szolgálnak az EU Asszisztens menüpontban található ismertető.

Az EU Extra menüpont tartalmazza a magyar csatlakozási okmányt, valamint egyéb kiemelkedően fontos európai vonatkozású dokumentumokat.

Az EU-Jogszabálytár felhasználóbarát kialakítása és könnyen kezelhető funkciói hasznos és gyors segítséget nyújtanak mind az EU-jogban már jártas, mind az azzal most ismerkedő felhasználók számára.

Az EU-Jogszabálytár és a HIVATALOS JOGSZABÁLYTÁR között is működik az átjárhatóság, vagyis ha az EU-Jogszabálytárban magyar jogszabályra van hivatkozás, akkor azt az EU-Jogszabálytárból azonnal meg lehet nyitni.

Az EU-Jogszabálytár előfizetési díjából a Hivatalos Jogszabálytár előfizetői 50% kedvezményt kapnak.

Éves előfizetési díjak

Önálló változat	72 000 Ft + áfa	☐
5 munkahelyes hálózati változat	130 000 Ft + áfa	☐
10 munkahelyes hálózati változat	160 000 Ft + áfa	☐
25 munkahelyes hálózati változat	260 000 Ft + áfa	☐
50 munkahelyes hálózati változat	340 000 Ft + áfa	☐
100 munkahelyes hálózati változat	590 000 Ft + áfa	☐

MEGRENDELŐLAP

Megrendeljük az **EU-JOGSZABÁLYTÁR** változatát ..... példányban, 2008. .... hónaptól.

A megrendelő neve: .....

A megrendelő címe: .....

Ügyintéző neve: .....

Telefonszáma: .....

Küldési név, cím: .....

Keltezés: .....

.....
cégszerű aláírás

Megrendeléssel kapcsolatban érdeklődni lehet a 06-80-200-723-as zöldszámunkon és a 266-5095-ös telefonszámunkon.

A megrendeléseket a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó címére (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6., faxszámon a 266-8906, illetve e-mail-en az ugyfel@mhk.hu-ra) kérjük eljuttatni.

Szerkesztésért felelős: Laborcné dr. Balogh Éva

Kiadja: Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó (1085 Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu).

Felelős kiadó: dr. Kodela László elnök-vezérigazgató.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a FÁMA ZRt. közreműködésével.

Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen,

1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357.

Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VII., Rákóczi út 30. (bejárat a Dohány u. és Nyár u. sarkán) szám alatti Közlöny Centrumban (tel.: 321-5971, fax: 321-5275, e-mail: kozlonycentrum@mhk.hu).

2008. évi éves előfizetési díj: 18 900 Ft áfával, féléves előfizetési díj: 9450 Ft áfával, egy példány ára: 1680 Ft áfával.

HU ISSN 0133-7645

08.1351 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.

